

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 328

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

60. évfolyam

2017. december 12.

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság (EU) 2017/2278 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. szeptember 4.) az Európai Unióban működő mezőgazdasági üzemek jövedelmére és üzleti tevékenységére vonatkozó számviteli adatok gyűjtésére szolgáló hálózat létrehozásáról szóló 1217/2009/EK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról 1
- ★ A Bizottság (EU) 2017/2279 rendelete (2017. december 11.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról szóló 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet II., IV., VI., VII. és VIII. mellékletének módosításáról ⁽¹⁾ 3
- ★ A Bizottság (EU) 2017/2280 végrehajtási rendelete (2017. december 11.) az Európai Unióban működő mezőgazdasági üzemek jövedelmére és üzleti tevékenységére vonatkozó számviteli adatok gyűjtésére szolgáló hálózat létrehozásáról szóló 1217/2009/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló (EU) 2015/220 végrehajtási rendelet módosításáról 12
- ★ A Bizottság (EU) 2017/2281 végrehajtási rendelete (2017. december 11.) a Németország bizonyos borvidékein, valamint Dánia, Hollandia és Svédország összes borvidékén 2017-ben szüretelt szőlőből előállított bor alkoholtartalmának növelésére vonatkozó határértékek emelésének engedélyezéséről 17

HATÁROZATOK

- ★ A Tanács (KKBP) 2017/2282 határozata (2017. december 11.) a Kongói Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/788/KKBP határozat módosításáról 19
- ★ A Tanács (KKBP) 2017/2283 határozata (2017. december 11.) a tiltott kézi- és könnyűfegyverekre, más tiltott hagyományos fegyverekre és mindezek lőszerreire vonatkozó, az ilyen fegyverek és lőszeresek tiltott kereskedelme kockázatának csökkentését célzó globális jelentési rendszer támogatásáról („iTrace III”) 20

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

★ A Tanács (EU) 2017/2284 határozata (2017. december 11.) az afrikai, az ázsiai és csendes-óceáni, a latin-amerikai és a karib-tengeri térség államainak a hasadóanyag-tilalmi szerződéssel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport által indított konzultációs folyamatban való részvétele céljából nyújtandó támogatásról	32
★ A Bizottság (EU) 2017/2285 határozata (2017. december 6.) a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében létrehozott, az EMAS rendszerben való részvételhez szükséges lépéseket meghatározó felhasználói útmutató módosításáról (az értesítés a C(2017) 8072. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	38
★ A Bizottság (EU) 2017/2286 végrehajtási határozata (2017. december 6.) a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben való önkéntes részvételéről szóló 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 45. cikkének megfelelően az Eco-Lighthouse környezetvédelmi vezetési rendszer követelményeinek a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) megfelelő követelményeit teljesítő követelményekként való elismeréséről (az értesítés a C(2017) 8082. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	87
★ A Bizottság (EU) 2017/2287 végrehajtási határozata (2017. december 8.) a higany és bizonyos higanykeverékek behozatalával kapcsolatban alkalmazandó formanyomtatványoknak a higanyról szóló (EU) 2017/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján történő meghatározásáról (az értesítés a C(2017) 8190. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	118
★ A Bizottság (EU) 2017/2288 végrehajtási határozata (2017. december 11.) a közbeszerzésben hivatkozható IKT műszaki előírások azonosításáról ⁽¹⁾	123
★ A Bizottság (EU) 2017/2289 végrehajtási határozata (2017. december 11.) az egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről szóló (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletének módosításáról (az értesítés a C(2017) 8631. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	126

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOKKAL LÉTREHOZOTT SZERVEK ÁLTAL ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

★ Az Európai Közösség és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös elismerésről szóló megállapodás alapján létrehozott vegyes bizottság 52/2017 határozata (2017. november 24.) megfelelőségértékelő testületeknek az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati mellékletbe történő felvételéről [2017/2290]	136
★ Az Európai Közösség és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös elismerésről szóló megállapodás alapján létrehozott vegyes bizottság 53/2017 határozata (2017. november 24.) megfelelőségértékelő testületeknek az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati mellékletbe történő felvételéről [2017/2291]	138
★ Az Európai Közösség és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös elismerésről szóló megállapodás alapján létrehozott vegyes bizottság 54/2017 határozata (2017. november 24.) megfelelőségértékelő testületeknek az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati mellékletbe történő felvételéről [2017/2292]	140

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2278 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2017. szeptember 4.)

az Európai Unióban működő mezőgazdasági üzemek jövedelmére és üzleti tevékenységére vonatkozó számviteli adatok gyűjtésére szolgáló hálózat létrehozásáról szóló 1217/2009/EK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban működő mezőgazdasági üzemek jövedelmére és üzleti tevékenységére vonatkozó számviteli adatok gyűjtésére szolgáló hálózat létrehozásáról szóló, 2009. november 30-i 1217/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikkére,

mivel:

- (1) Az 1217/2009/EK rendelet I. melléklete tartalmazza a mezőgazdasági számviteli információs hálózat körzeteinek (FADN-körzetek) felsorolását.
- (2) Németország – a melléklettel összhangban – 16 körzetre oszlik. Az 1217/2009/EK rendelet alkalmazásában Németország kérelmet nyújtott be Schleswig-Holstein és Hamburg körzetek egy FADN-körzetbe (Schleswig-Holstein/Hamburg) történő összevonására.
- (3) Ezért az 1217/2009/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.
- (4) Az FADN-körzetek e rendeletben meghatározott, naprakésszé tett jegyzékét a 2018. pénzügyi évtől kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1217/2009/EK rendelet I. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a 2018. pénzügyi évtől kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 328., 2009.12.15., 27. o.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. szeptember 4-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

Az 1217/2009/EK rendelet I. mellékletében a Németországra vonatkozó FADN-körzetek jegyzékének helyébe az alábbi szöveg lép:

„Németország

1. Schleswig-Holstein/Hamburg
 2. Niedersachsen
 3. Bremen
 4. Nordrhein-Westfalen
 5. Hessen
 6. Rheinland-Pfalz
 7. Baden-Württemberg
 8. Bayern
 9. Saarland
 10. Berlin
 11. Brandenburg
 12. Mecklenburg-Vorpommern
 13. Sachsen
 14. Sachsen-Anhalt
 15. Thüringen”
-

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2279 RENDELETE**(2017. december 11.)****a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról szóló 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet II., IV., VI., VII. és VIII. mellékletének módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 20. cikke (2) bekezdésére és 27. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az ézszerű címkézés lehetővé tétele érdekében egyes uniós nyelveken megengedett a kedvtelésből tartott állatoknak szánt takarmányokra vonatkozó különleges kifejezések használata. Két tagállamban a kedvtelésből tartott állatok eledeleinek előállításával foglalkozó ágazatban történt új fejlemények arra utalnak, hogy az ilyen állatok eledeleire vonatkozó meghatározott kifejezések e tagállamok nyelvén is megfelelőek.
- (2) A 767/2009/EK rendelet II. mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (3) Az analitikai összetevőknek és a takarmány-adalékanyagoknak a takarmány-alapanyagokban és takarmánykeverékekben tapasztalható eltéréseit felül kell vizsgálni figyelembe véve az analitikai módszerek technológiai fejlődését és a helyes laboratóriumi gyakorlattal kapcsolatos tapasztalatokat. A 767/2009/EK rendelet IV. mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (4) A takarmány-adalékanyagok esetében egyre több, az 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ szerinti engedély állapít meg felső határértéket a takarmánykeverékekben és a takarmány-alapanyagokban lévő olyan adalékanyagokra vonatkozóan, amelyek tekintetében korábban nem kerültek megállapításra ilyen értékek, más engedélyek pedig bevezették az adott adalékanyag teljes takarmányra vetített javasolt maximális tartalmának fogalmát. Ezenkívül a takarmánygyártási technológia az adalékanyagok hozzáadott mennyiségének csökkenését eredményezheti; ilyen adalékanyagok például a vitaminok, amelyek természetes módon is előfordulhatnak a végtermékben. Ez a gyakorlatban félreértésekhez vezethet, ha a gazdasági szereplőknek a címkén fel kell tüntetnie a hozzáadott mennyiséget, de az ellenőrző hatóság csak a végtermékben lévő mennyiséget tudja elemezni és ellenőrizni. E fejlemények figyelembevétele, valamint a takarmány-alapanyagok és takarmánykeverékek kiegyensúlyozott, megfelelő és ézszerű címkézésének biztosítása érdekében a 767/2009/EK rendelet VI. és VII. mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.
- (5) A technológiai fejlesztések lehetővé teszik a takarmányként emberi fogyasztásra már nem szánt élelmiszerek fokozott felhasználását. A 68/2013/EU bizottsági rendelet ⁽³⁾ az ilyen „korábbi élelmiszereket” takarmány-alapanyagként sorolja fel. Mivel azonban az ilyen korábbi élelmiszerek minősége bizonyos esetekben nem felel meg a takarmányokra vonatkozó követelményeknek, e korábbi élelmiszerek címkéin fel kell tüntetni, hogy takarmányként való felhasználásuk csak feldolgozás után megengedett. A 767/2009/EK rendelet VIII. mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (6) Mivel biztonsági okok nem indokolják a mellékleteket érintő módosítások azonnali alkalmazását, a kereskedelmi gyakorlatok szükségtelen megzavarásának elkerülésére, illetve annak érdekében, hogy gazdasági szereplőket ne sújtsák szükségtelen adminisztratív terhek, helyénvaló a címkézés zökkenőmentes átalakítását lehetővé tévő átmeneti intézkedésekről rendelkezni.
- (7) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

⁽¹⁾ HL L 229., 2009.9.1., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1831/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról (HL L 268., 2003.10.18., 29. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 68/2013/EU rendelete (2013. január 16.) a takarmány-alapanyagok jegyzékéről (HL L 29., 2013.1.30., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 767/2009/EK rendelet II., IV., VI., VII. és VIII. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

(1) Azok a takarmány-alapanyagok és takarmánykeverékek, amelyeket 2019. január 1. előtt címkéztek fel a 2018. január 1. előtt alkalmazandó szabályoknak megfelelően, a meglévő készletek kimerüléséig továbbra is forgalomba hozhatók és felhasználhatók, amennyiben azokat élelmiszer-termelő állatok takarmányozására szánják.

(2) Azok a takarmány-alapanyagok és takarmánykeverékek, amelyeket 2020. január 1. előtt címkéztek fel a 2018. január 1. előtt alkalmazandó szabályoknak megfelelően, a meglévő készletek kimerüléséig továbbra is forgalomba hozhatók és felhasználhatók, amennyiben azokat nem élelmiszer-termelő állatok takarmányozására szánják.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 11-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

1. A II. melléklet a következőképpen módosul:

A 3. pont b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a kedvtelésből tartott állatok eledelének megjelöléseként a következő kifejezések is használhatók: bolgár nyelven »храна«; spanyol nyelven az »alimento«; cseh nyelven a »kompletní krmná směs« kifejezés helyettesíthető a »kompletní krmivo« kifejezéssel, a »doplňková krmná směs« pedig a »doplňkové krmivo« kifejezéssel; angol nyelven a »pet food«; olasz nyelven az »alimento«; magyar nyelven az »állateledel«; holland nyelven a »samengesteld voeder«; lengyel nyelven a »karma«; szlovén nyelven a »hrana za hišne živali«; finn nyelven a »lemmikkieläinten ruoka«; észt nyelven a »lemmikloomatoit«; horvát nyelven a »hrana za kućne ljubimce«.”

2. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

Az A. rész helyébe a következő szöveg lép:

„A. rész: Az I., V., VI. és VII. mellékletben meghatározott analitikai összetevőkre vonatkozó eltérések

1. Az ebben a részben meghatározott eltérések technikai és vizsgálati különbségeket foglalnak magukban. Amint uniós szinten megtörténik a mérési bizonytalanságokhoz és eljárási változatokhoz kapcsolódó vizsgálati eltérések megállapítása, a (2) bekezdésben meghatározott értékeket ki kell igazítani oly módon, hogy azok csak a technikai eltérésekre vonatkozzanak.
2. Amennyiben valamely takarmány-alapanyag vagy takarmánykeverék összetétele és az I., V., VI. és VII. mellékletben meghatározott analitikai összetevők címken feltüntetett értéke között különbség tapasztalható, a következő eltérések engedélyezettek:

Összetevő	Az összetevő feltüntetett tartalma	Eltérés ⁽¹⁾	
		A címkén feltüntetett érték alatt	A címkén feltüntetett érték felett
nyerszsír	< 8	1	2
	8–24	12,5 %	25 %
	> 24	3	6
nyerszsír, nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmány	< 16	2	4
	16–24	12,5 %	25 %
	> 24	3	6
nyersfehérje	< 8	1	1
	8–24	12,5 %	12,5 %
	> 24	3	3
nyersfehérje, nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmány	< 16	2	2
	16–24	12,5 %	12,5 %
	> 24	3	3
nyershamu	< 8	2	1
	8–32	25 %	12,5 %
	> 32	8	4

Összetevő	Az összetevő feltüntetett tartalma	Eltérés ⁽¹⁾	
		A címkén feltüntetett érték alatt	A címkén feltüntetett érték felett
nyersrost	< 10	1,75	1,75
	10–20	17,5 %	17,5 %
	> 20	3,5	3,5
cukor	< 10	1,75	3,5
	10–20	17,5 %	35 %
	> 20	3,5	7
keményítő	< 10	3,5	3,5
	10–20	35 %	35 %
	> 20	7	7
kalcium	< 1	0,3	0,6
	1–5	30 %	60 %
	> 5	1,5	3
magnézium	< 1	0,3	0,6
	1–5	30 %	60 %
	> 5	1,5	3
nátrium	< 1	0,3	0,6
	1–5	30 %	60 %
	> 5	1,5	3
összes foszfor	< 1	0,3	0,3
	1–5	30 %	30 %
	> 5	1,5	1,5
sósavban oldhatatlan hamu	< 1	nincs korlátozás	0,3
	1–5		30 %
	> 5		1,5
kálium	< 1	0,2	0,4
	1–5	20 %	40 %
	> 5	1	2
nedvesség	< 2	nincs korlátozás	0,4
	2–5		20 %
	5–12,5		1
	> 12,5		8 %

Összetevő	Az összetevő feltüntetett tartalma	Eltérés ⁽¹⁾	
		A címkén feltüntetett érték alatt	A címkén feltüntetett érték felett
energiaérték ⁽²⁾	[%]	5 %	10 %
fehérjeérték ⁽²⁾		10 %	20 %

⁽¹⁾ Az eltéréseket vagy abszolút százalékos értékben kell megadni (ezt az értéket ki kell vonni a megadott tartalomból vagy hozzá kell adni) vagy az érték után »%«-kal jelölt relatív értékként (a megengedett eltérés kiszámításához ezt a százalékos értéket kell a megadott tartalomra alkalmazni).

⁽²⁾ Az eltérések akkor alkalmazandók, ha valamely uniós módszer vagy a takarmány forgalomba hozatalának helyszínét képező tagállam hivatalos nemzeti módszere vagy az Európai Szabványügyi Bizottság által elfogadott módszer szerint nem került meghatározásra eltérés. (https://standards.cen.eu/dyn/www/f?p=204:32:0:::FSP_ORG_ID,FSP_LANG_ID:6308,25&cs=1C252307F473504B6354F4EE56B99E235).

3. A VI. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„VI. MELLÉKLET

Az élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmány-alapanyagokra és takarmány-keverékre vonatkozó címkézési adatok

I. fejezet: A takarmány-adalékanyagok kötelező és önkéntes címkézése a 15. cikk f) pontja és a 22. cikk (1) bekezdése szerint

1. Az alábbi adalékanyagokat konkrét nevük, azonosító számuk, hozzáadott mennyiségük, valamint az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete szerinti funkcionális csoportjuk vagy ugyanezen rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében említett kategóriájuk megadásával kell felsorolni:

- a) azok az adalékanyagok, amelyek esetében legalább egy élelmiszer-termelő állatra vonatkozóan maximális tartalmat határoztak meg;
- b) az »állattenyésztésben alkalmazott adalékanyagok«, valamint a »kokcidiosztatikumok és hisztomonosztatikumok« kategóriába tartozó adalékanyagok;
- c) azok az adalékanyagok, amelyek esetében túllépik a takarmány-adalékanyagot engedélyező jogi aktusban megállapított javasolt maximális tartalmat.

A címkézési adatokat az adott takarmány-adalékanyagot engedélyező jogi aktusnak megfelelően kell feltüntetni.

Az első bekezdésben említett hozzáadott mennyiséget a takarmány-adalékanyag mennyiségeként kell kifejezni, kivéve, ha az adott takarmány-adalékanyagot engedélyező jogi aktus a »minimális/maximális tartalom« oszlopban feltüntet egy anyagot. Ez utóbbi esetben a hozzáadott összeget az adott anyag mennyiségeként kell kifejezni.

- 2. A »vitaminok, provitaminok és olyan kémiai jól meghatározott anyagok, amelyeknek hasonló hatása van« funkcionális csoportba tartozó, az 1. pont értelmében felsorolandó takarmány-adalékanyagok esetében a címkén az »adalékanyagok« cím alatt feltüntetett hozzáadott tartalom helyett az »analitikai összetevők« cím alatt megadható a teljes eltarthatósági idő alatt garantált teljes mennyiség.
- 3. Az 1., 4. és 6. pontban említett funkcionális csoport neve helyettesíthető a következő rövidítéssel, ha az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete nem tartalmaz ilyen rövidítést:

Funkcionális csoport	Megnevezés és leírás	Rövidített név
1h	A radionuklidokkal való szennyeződést korlátozó anyagok: olyan anyagok, amelyek megakadályozzák a radionuklidok felszívódását, vagy elősegítik azok kiválasztását	Radionuklid-korlátozók
1 m	A takarmány mikotoxinok általi szennyeződésének csökkentésére szolgáló anyagok: olyan anyagok, amelyek gátolják vagy csökkentik a mikotoxinok felszívódását, segítik azok kiválasztódását, vagy módosítják azok hatásmechanizmusát	Mikotoxin-csökkentők

Funkcionális csoport	Megnevezés és leírás	Rövidített név
1n	Higiéniai állapotjavítók: olyan anyagok vagy adott esetben mikroorganizmusok, amelyek bizonyos mikrobiológiai szennyeződések csökkentése révén kedvezően befolyásolják a takarmány higiéniai jellemzőit	Higiéniajavítók
2b	Aromaanyagok: olyan anyagok, amelyek takarmányokba keverése javítja a takarmány szagát vagy ízletességét.	Aromák
3a	Vitaminok, provitaminok és olyan kémiai jól meghatározott anyagok, amelyeknek hasonló hatásuk van	Vitaminok
3b	Nyomelemek vegyületei	Nyomelemek
3c	Aminosavak, sóik és analógjaik	Aminosavak
3d	Karbamid és származékai	Karbamid
4c	A környezetet kedvezően befolyásoló anyagok	Környezetjavítók

- A címkéken szavakkal, képpel vagy grafikával kiemelt takarmány-adalékanyagokat – az adott esetben megfelelően – az 1. vagy a 2. pontban foglaltak szerint kell feltüntetni.
- A címkézéért felelős személy a vásárló kérésére megadja az 1., 2. és 4. pontban nem említett takarmány-adalékanyagok elnevezését, azonosító számát és funkcionális csoportját. Ez a rendelkezés nem vonatkozik az aromaanyagokra.
- Az 1., 2. és 4. pontban nem említett takarmány-adalékanyagokat önkéntes alapon fel lehet tüntetni, megadva legalább a nevüket, aromaanyagok esetében pedig legalább azok funkcionális csoportját.
- A 6. pont sérelme nélkül, amennyiben az érzékszervi tulajdonságokat javító adalékanyagot vagy a tápértékkel rendelkező takarmány-adalékanyagot önkéntes alapon tüntetik fel, annak hozzáadott mennyiségét – az adott esetben megfelelően – az 1. vagy a 2. pontban foglaltak szerint kell megadni.
- Amennyiben egy adalékanyag több funkcionális csoportba tartozik, a szóban forgó takarmány szempontjából elsődleges funkciójának megfelelő funkcionális csoportot vagy kategóriát kell megadni.
- A takarmány-alapanyagoknak és takarmánykeverékeknek az adott takarmány-adalékanyagot engedélyező jogi aktusban meghatározott helyes használatára vonatkozó címkézési adatokat fel kell tüntetni.

II. fejezet: A 17. cikk (1) bekezdésének f) pontjában és a 22. cikk (1) bekezdésében említett analitikai összetevők címkézése

- Az élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmánykeverékek analitikai összetevőit az »Analitikai összetevők«⁽¹⁾ cím után az alábbiak szerint kell a feltüntetni a címkén:

Takarmánykeverékek	Célfaj	Analitikai összetevők és szintjeik
Teljes értékű takarmányok	Valamennyi faj	— Nyersfehérje
	Valamennyi faj	— Nyersrost
	Valamennyi faj	— Nyerszsír
	Valamennyi faj	— Nyershamu
	Valamennyi faj	— Kalcium
	Valamennyi faj	— Nátrium
	Valamennyi faj	— Foszfor
	Sertések és baromfi	— Lizin
	Sertések és baromfi	— Metionin

⁽¹⁾ Német nyelven az »analytische Bestandteile« kifejezést felválthatja az »Inhaltsstoffe« szó. Svéd nyelven az »Analytiska beståndsdelar« kifejezést felválthatja »Analyserat innehåll« kifejezés.

Takarmánykeverékek	Célfaj	Analitikai összetevők és szintjeik
Kiegészítő takarmányok – Ásványi	Valamennyi faj Valamennyi faj Valamennyi faj Sertések és baromfi Sertések és baromfi Kérődzők	— Kalcium — Nátrium — Foszfor — Lizin — Metionin — Magnézium
Kiegészítő takarmányok – Egyéb	Valamennyi faj Valamennyi faj Valamennyi faj Valamennyi faj Valamennyi faj Valamennyi faj Valamennyi faj Sertések és baromfi Sertések és baromfi Kérődzők	— Nyersfehérje — Nyersrost — Nyerszsír — Nyersshamu — Kalcium $\geq 5 \%$ — Nátrium — Foszfor $\geq 2 \%$ — Lizin — Metionin — Magnézium $\geq 0,5 \%$

- Az e szakaszban megjelölt, érzékszervi tulajdonságokat javító vagy tápértékkel rendelkező adalékanyagokat fel kell tüntetni teljes mennyiségükkel együtt.
- Energiaérték és/vagy fehérjeérték feltüntetése esetén ezeket az értékeket a 882/2004/EK rendelet 11. cikkének megfelelően kell megadni.”
- A VII. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„VII. MELLÉKLET

A nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmány-alapanyagokra és összetett takarmányra vonatkozó címkézési adatok

I. fejezet: A takarmány-adalékanyagok kötelező és önkéntes címkézése a 15. cikk f) pontja és a 22. cikk (1) bekezdése szerint

- Az alábbi adalékanyagokat konkrét nevük és/vagy azonosító számuk, hozzáadott mennyiségük, valamint az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete szerinti funkcionális csoportjuk vagy ugyanezen rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében említett kategóriájuk megadásával kell felsorolni:
 - azok az adalékanyagok, amelyek esetében legalább egy nem élelmiszer-termelő állatra vonatkozóan maximális tartalmat határoztak meg;
 - az »állattenyésztésben alkalmazott adalékanyagok«, valamint a »kokcidiosztatikumok és hisztomonosztatikumok« kategóriába tartozó adalékanyagok;
 - azok az adalékanyagok, amelyek esetében túllépik a takarmány-adalékanyagot engedélyező jogi aktusban megállapított javasolt maximális tartalmat.

A címkézési adatokat az adott takarmány-adalékanyagot engedélyező jogi aktusnak megfelelően kell feltüntetni.

Az első bekezdésben említett hozzáadott mennyiséget a takarmány-adalékanyag mennyiségeként kell kifejezni, kivéve, ha az adott takarmány-adalékanyagot engedélyező jogi aktus a »minimális/maximális tartalom« oszlopban feltüntet egy anyagot. Ez utóbbi esetben a hozzáadott összeget az adott anyag mennyiségeként kell kifejezni.

- A »vitaminok, provitaminok és olyan kémiaiilag jól meghatározott anyagok, amelyeknek hasonló hatása van« funkcionális csoportba tartozó, az 1. pont értelmében felsorolandó takarmány-adalékanyagok esetében a címkén az »adalékanyagok« cím alatt feltüntetett hozzáadott tartalom helyett az »analitikai összetevők« cím alatt megadható a teljes eltarthatósági idő alatt garantált teljes mennyiség.

3. Az 1., 5. és 7. pontban említett funkcionális csoport neve helyettesíthető a VI. melléklet 3. pontjában szereplő táblázat szerinti rövidítéssel, ha a rövidítés nem szerepel az 1831/2003/EK rendelet I. mellékletében.
4. A címkéken szavakkal, képpel vagy grafikával kiemelt takarmány-adalékanyagokat – az adott esetnek megfelelően – az 1. vagy a 2. pontban foglaltak szerint kell feltüntetni.
5. Az 1. ponttól eltérve, a »tartósítószerke«, »antioxidánsok«, »színezékek« és »aromaanyagok« funkcionális csoportokba tartozó adalékanyagok esetében csak a funkcionális csoportot kell feltüntetni. Ebben az esetben a címkézésért felelős személy a vásárló kérésére megadja az 1. és 2. pont szerinti információkat.
6. A címkézésért felelős személy a vásárló kérésére megadja az 1., 2. és 4. pontban nem említett takarmány-adalékanyagok elnevezését, azonosító számát és funkcionális csoportját. Ez a rendelkezés nem vonatkozik az aromaanyagokra.
7. Az 1., 2. és 4. pontban nem említett takarmány-adalékanyagok önkéntes alapon fel lehet tüntetni, megadva legalább a nevüket, aromaanyagok esetében pedig legalább azok funkcionális csoportját.
8. Az érzékszervi tulajdonságokat javító adalékanyag vagy a tápértékkel rendelkező takarmány-adalékanyag hozzáadott mennyiségét – az adott esetnek megfelelően – az 1. vagy a 2. pont szerint kell megadni, ha a címkézés önkéntes alapon történik.
9. Amennyiben egy adalékanyag több funkcionális csoportba tartozik, a szóban forgó takarmány szempontjából elsődleges funkciójának megfelelő funkcionális csoportot vagy kategóriát kell megadni.
10. A takarmány-alapanyagoknak és takarmánykeverékeknek az adott takarmány-adalékanyagot engedélyező jogi aktusban meghatározott helyes használatára vonatkozó címkézési adatokat fel kell tüntetni.

II. fejezet: A 17. cikk (1) bekezdésének f) pontjában és a 22. cikk (1) bekezdésében említett analitikai összetevők címkézése

1. A nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmánykeverékek analitikai összetevőit fel kell sorolni az »Analitikai összetevők« ⁽¹⁾ cím alatt, és az alábbiak szerint fel kell tüntetni a címkén:

Takarmánykeverékek	Célfaj	Analitikai összetevők
Teljes értékű takarmányok	Macska, kutya és prémes állatok Macska, kutya és prémes állatok Macska, kutya és prémes állatok Macska, kutya és prémes állatok	— Nyersfehérje — Nyersrost — Nyerszsír — Nyershamu
Kiegészítő takarmányok – Ásványi	Valamennyi faj Valamennyi faj Valamennyi faj	— Kalcium — Nátrium — Foszfor
Kiegészítő takarmányok – Egyéb	Macska, kutya és prémes állatok Macska, kutya és prémes állatok Macska, kutya és prémes állatok Macska, kutya és prémes állatok	— Nyersfehérje — Nyersrost — Nyerszsír — Nyershamu

2. Az e szakaszban megjelölt, érzékszervi tulajdonságokat javító vagy tápértékkel rendelkező adalékanyagokat fel kell tüntetni teljes mennyiségükkel együtt.
3. Energiaérték és/vagy fehérjeérték feltüntetése esetén ezeket az értékeket a 882/2004/EK rendelet 11. cikkének megfelelően kell megadni.”

⁽¹⁾ Német nyelven az »analytische Bestandteile« kifejezést felválthatja az »Inhaltsstoffe« szó. Svéd nyelven az »Analytiska beståndsdelar« kifejezést felválthatja »Analyserat innehåll« kifejezés.

5. A VIII. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. A szennyezett anyagok címkéjén a következő szöveget kell feltüntetni: »határértéken felül ...-t (a nemkívánatos anyag(ok) megnevezése a 2002/32/EK irányelv I. mellékletének megfelelően) tartalmazó takarmány, takarmányként csak az engedélyezett létesítményekben folytatott méregtelenítést követően használható fel«. E létesítményeket a 183/2005/EK rendelet 10. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban engedélyezik.»

b) A szöveg a következő ponttal egészül ki:

„3. Az 1. és 2. pont sérelme nélkül azokat a korábbi élelmiszerek, amelyeket takarmányként való felhasználásuk előtt fel kell dolgozni, a következő jelöléssel kell ellátni: »korábbi élelmiszer, takarmány-alapanyagként csak a(z) ... (a megfelelő eljárás megjelölése az (EU) 68/2013/EU rendelet mellékletének B. része szerint) után használható.«”

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2280 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. december 11.)**

az Európai Unióban működő mezőgazdasági üzemek jövedelmére és üzleti tevékenységére vonatkozó számviteli adatok gyűjtésére szolgáló hálózat létrehozásáról szóló 1217/2009/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló (EU) 2015/220 végrehajtási rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban működő mezőgazdasági üzemek jövedelmére és üzleti tevékenységére vonatkozó számviteli adatok gyűjtésére szolgáló hálózat létrehozásáról szóló, 2009. november 30-i 1217/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5a. cikke (2) bekezdésére, 8. cikke (3) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésére, valamint 19. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2015/220 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽²⁾ meghatározza az adatszolgáltató üzemek számát tagállamonként és a mezőgazdasági számviteli információs hálózat (FADN) körzetei szerint. A (EU) 2015/220 végrehajtási rendelet előírja, hogy a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az adatszolgáltató üzemek kiválasztására kidolgozott tervről, amely a terv által érintett számviteli év kezdete előtt biztosítja a felmérés területének reprezentatív számviteli mintáját.
- (2) Németország azon kérését követően, hogy a Schleswig-Holstein és a Hamburg körzetet egy, Schleswig-Holstein/Hamburg elnevezésű körzetté egyesítsék, valamint Görögország, Magyarország, Románia és Finnország azon kérését követően, hogy a mezőgazdasági szerkezetátalakítások következtében megváltoztassák az adatszolgáltató üzemek számát vagy gazdasági méretre vonatkozó küszöbértékét, helyénvaló lehetővé tenni e tagállamok számára a 2018. számviteli évre vonatkozó kiválasztási tervük és/vagy gazdasági méretre vonatkozó küszöbértékük felülvizsgálását, valamint az adatszolgáltató üzemek számának megfelelő újraelosztását vagy kiigazítását.
- (3) Tekintettel arra, hogy a számviteli adatok korábbi rendelkezésre állása és minőségének javítása egyre nagyobb jelentőséggel bír, a Bizottság arra ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyenek további szervezési erőfeszítéseket, amelyek lehetővé teszik az adatok teljességének javítását, valamint azt, hogy a mezőgazdasági adatszolgáltatási űrlapokat az (EU) 2015/220 végrehajtási rendelet 10. cikkében megállapított határidők előtt nyújtsák be.
- (4) A tagállamok által benyújtott számviteli adatok korábbi rendelkezésre állásának, teljességének és minőségének javítása érdekében felül kell vizsgálni az adattovábbítási határidőket és az egységes díj megfizetésével kapcsolatos eljárást, amelyet össze kell kapcsolni a Bizottsághoz eljuttatott FADN-adatok átadásának ütemezésével és az adatok teljességével.
- (5) A 2018-as számviteli évre vonatkozó átmeneti rendelkezést fel kell venni az (EU) 2015/220 végrehajtási rendelet 14. cikkébe.
- (6) Az (EU) 2015/220 végrehajtási rendelet VIII. melléklete meghatározza a mezőgazdasági adatszolgáltatási űrlapok megjelenési formáját és felépítését. Az egyértelműség érdekében a VIII. mellékletnek további információkat kell tartalmaznia az említett adatokat tartalmazó közlés megjelenési formájára vonatkozóan.
- (7) Az (EU) 2015/220 végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) A javasolt módosításokat a 2018-as számviteli évtől kell alkalmazni.
- (9) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági számviteli információs hálózat bizottságának véleményével,

⁽¹⁾ HL L 328., 2009.12.15., 27. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2015/220 végrehajtási rendelete (2015. február 3.) az Európai Unióban működő mezőgazdasági üzemek jövedelmére és üzleti tevékenységére vonatkozó számviteli adatok gyűjtésére szolgáló hálózat létrehozásáról szóló 1217/2009/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 46., 2015.2.19., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2015/220 végrehajtási rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Finnország, Görögország, Magyarország, Németország és Románia felülvizsgálja a 2018. számviteli évre vonatkozó kiválasztási tervét. 2018. március 31-ig értesítik a Bizottságot az adott számviteli évre vonatkozó felülvizsgált kiválasztási tervükről.”

2. A 14. cikk helyébe az alábbi szöveg lép:

„14. cikk

Az átalánydíj összege

(1) Az 1217/2009/EK rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett átalánydíj összege mezőgazdasági adatszolgáltatási úrlaponként 160 EUR.

(2) Amennyiben az 1217/2009/EK rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett 80 %-os küszöbértéket sem egy adott FADN-körzet, sem az érintett tagállam szintjén nem sikerül elérni, a szóban forgó rendelkezésben meghatározott csökkentést csak nemzeti szinten kell alkalmazni.

(3) Valamely FADN-körzet vagy az adott tagállam esetében, az 1217/2009/EK rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett 80 %-os küszöbérték elérésére vonatkozó kötelezettség teljesítésétől függően az átalánydíj összege

a) 5 EUR-val emelkedik, ha valamely tagállam az e rendelet 9. cikkében említett számviteli adatokat legalább egy hónappal a 10. cikk (3) bekezdése szerinti vonatkozó határidő előtt benyújtja; vagy

b) 7 EUR-val emelkedik a 2018. számviteli évben és 10 EUR-val a 2019. számviteli évtől kezdve, ha valamely tagállam az e rendelet 9. cikkében említett számviteli adatokat legalább két hónappal a 10. cikk (3) bekezdése szerinti vonatkozó határidő előtt benyújtja;

(4) Az átalánydíj (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti növekedéséhez hozzáadódhat 2 EUR a 2018. számviteli évre vonatkozóan és 5 EUR a 2019. számviteli évtől kezdve, amennyiben a Bizottság e rendelet 13. cikke első bekezdésének b) pontja szerint ellenőrizte a számviteli adatokat és úgy ítélte meg, hogy az 1217/2009/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése szerint szabályszerűen vannak megadva, vagy a Bizottság részére történő benyújtásuk időpontjában, vagy attól az időponttól kezdődően két hónapon belül, amikor a Bizottság tájékoztatta az adatokat benyújtó tagállamot, hogy a benyújtott számviteli adatok nem szabályszerűen vannak megadva.”

3. Az I., a II. és a VIII. melléklet e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a 2018. számviteli évtől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 11-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

Az (EU) 2015/220 végrehajtási rendelet I., II. és VIII. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az I. mellékletben:

a Romániára vonatkozó sor helyébe a következő lép:

„Románia	4 000”
----------	--------

2. A II. melléklet a következőképpen módosul:

a) Az adatszolgáltató üzemek számáról szóló táblázatban a Németországra vonatkozó sorok helyébe a következő lép:

„Hivatkozási szám	Az FADN-körzet megnevezése	Az adatszolgáltató üzemek száma számviteli évenként
	NÉMETORSZÁG	
015	Schleswig-Holstein/Hamburg	662
030	Niedersachsen	1 307
040	Bremen	—
050	Nordrhein-Westfalen	1 010
060	Hessen	558
070	Rheinland-Pfalz	887
080	Baden-Württemberg	1 190
090	Bayern	1 678
100	Saarland	90
110	Berlin	—
112	Brandenburg	284
113	Mecklenburg-Vorpommern	268
114	Sachsen	313
115	Sachsen-Anhalt	270
116	Thüringen	283
	Németország összesen	8 800”

b) Az adatszolgáltató üzemek számáról szóló táblázatban a Görögországra vonatkozó sorok helyébe a következő lép:

„Hivatkozási szám	Az FADN-körzet megnevezése	Az adatszolgáltató üzemek száma számviteli évenként
	GÖRÖGORSZÁG	
450	Μακεδονία – Θράκη (Makedónia-Trákia)	1 700
460	Ήπειρος – Πελοπόννησος – Νήσοι Ιονίου (Epirusz, Peloponnészosz, Jón-szigetek)	1 150
470	Θεσσαλία (Thesszália)	600
480	Στερεά Ελλάδα – Νήσοι Αιγαίου – Κρήτη (Sterea Ellas, Égei-szigetek, Kréta)	1 225
	Görögország összesen	4 675”

- c) Az adatszolgáltató üzemek számáról szóló táblázatban a Magyarországra vonatkozó sorok helyébe a következő lép:

„Hivatkozási szám	Az FADN-körzet megnevezése	Az adatszolgáltató üzemek száma számveteli évenként
	MAGYARORSZÁG	
767	Alföld	1 144
768	Dunántúl	733
764	Észak-Magyarország	223
	Magyarország összesen	2 100

- d) Az adatszolgáltató üzemek számáról szóló táblázatban a Romániára vonatkozó sorok helyébe a következő lép:

„Hivatkozási szám	Az FADN-körzet megnevezése	Az adatszolgáltató üzemek száma számveteli évenként
	ROMÁNIA	
840	Nord-Est	724
841	Sud-Est	913
842	Sud-Muntenia	857
843	Sud-Vest-Oltenia	519
844	Vest	598
845	Nord-Vest	701
846	Centru	709
847	București-Ilfov	79
	Románia összesen	5 100

- e) Az adatszolgáltató üzemek számáról szóló táblázatban a Finnországra vonatkozó sorok helyébe a következő lép:

„Hivatkozási szám	Az FADN-körzet megnevezése	Az adatszolgáltató üzemek száma számveteli évenként
	FINNORSZÁG	
670	Etelä-Suomi	420
680	Sisä-Suomi	169
690	Pohjanmaa	203
700	Pohjois-Suomi	108
	Finnország összesen	900

3. A VIII. melléklet a következőképpen módosul:

- a) A D. táblázat a következőképpen módosul:

- i. a második táblázatban a „2010 Biológiai eszközök – növények” kategóriára vonatkozó sor helyébe a következő lép:

„Kód (*)	A kategóriák leírása	OV	AD	DY	IP	S	SA	CV
2010	Biológiai eszközök – növények							”

- ii. az eszközkategóriára vonatkozó „2010 Biológiai eszközök – növények” sor helyébe a következő lép:

„2010. Biológiai eszközök – növények

A még be nem takarított növények (állandó kultúrák és lábbon álló állományok) értéke. A Halmozott értékcsökkenésre (D.AD) és a Tárgyévi értékcsökkenésre (D.DY.) vonatkozóan csak az állandó növénykultúrák esetében kell jelentést tenni.”

- iii. az értékelési módszerekre vonatkozó táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„Az eladáskor felmerülő becsült költségekkel csökkentett valós érték	az értékesítéssel kapcsolatosan felmerülő becsült költségekkel csökkentett összeg, amelyért jól tájékozott, üzleti szándékkal rendelkező felek között szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügylet keretében egy adott eszközt el lehet cserélni, vagy egy adott kötelezettséget rendezni lehet	3010, 5010, 7010
Bekerülési költség	az eszköz beszerzésének névleges vagy eredeti költsége	2010, 3020, 3030, 4010, 7020
Könyv szerinti érték	az az érték, amelyen egy eszközt a mérlegben nyilvántartanak	1010, 1020, 1030, 1040, 8010”

- b) A H. táblázatban a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ahol a költségek a számviteli év során felmerülő ráfordítások összes „fogyasztását” jelölik, de ez nem felel meg az adott év termelésének, a felhalmozott készletek változásait (a növénytermesztésből eredő költségeket is beleértve) a D. táblázatban az 1040-es kódnál kell feltüntetni. Készletek.”

- c) Az M. táblázatban

az AI „Adminisztratív információk” szakaszban a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az N oszlopban (Az alapegységek száma) említett adatokat a 2015–2017-es számviteli évekre a 10300–10319. kódra vonatkozóan nem kötelező megadni.”

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2281 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2017. december 11.)****a Németország bizonyos borvidékein, valamint Dánia, Hollandia és Svédország összes borvidékén
2017-ben szüretelt szőlőből előállított bor alkoholtartalmának növelésére vonatkozó határértékek
emelésének engedélyezéséről**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 91. cikkére,

mivel:

- (1) Az 1308/2013/EU rendelet VIII. melléklete I. részének A.3. pontja értelmében a rendkívül kedvezőtlen időjárású években a tagállamok kérhetik a bor térfogatszázalékban számított alkoholtartalmának növelésére vonatkozó határértékek legfeljebb 0,5 %-kal való emelését.
- (2) Dánia, Németország, Hollandia és Svédország kérte a 2017-ben szüretelt szőlőből előállított bor alkoholtartalmának növelésére vonatkozó határértékek emelését, mivel az időjárási feltételek a vegetációs időszakban rendkívül kedvezőtlenek voltak. A szóban forgó kérelem Dánia, Hollandia és Svédország esetében minden borvidékre vonatkozik. Németország csak az Ahr, a Mittelrhein, a Mosel, a Nahe, a Pfalz és a Rheinhessen borvidéken termesztett Dornfelder borszőlőfajtából előállított bor alkoholtartalmának növelésére vonatkozó határértékek emelését kérte.
- (3) A 2017. évi rendkívül kedvezőtlen időjárási feltételek miatt az 1308/2013/EU rendelet VIII. melléklete I. részének A.2. pontjában a természetes alkoholtartalom növelésére vonatkozóan előírt határértékek bizonyos borvidékeken nem teszik lehetővé, hogy az összes szőlőfajtából, illetve egyes szőlőfajtákból olyan borokat állítsanak elő, amelyek az összes alkoholtartalom tekintetében megfelelnek a szokásos piaci keresletnek.
- (4) Következésképpen helyénvaló engedélyezni a Dániában, Németországban, Hollandiában és Svédországban található borvidékeken 2017-ben szüretelt összes borszőlőfajta vagy egyes borszőlőfajták felhasználásával előállított bor alkoholtartalmának növelésére vonatkozó határértékek emelését.
- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1308/2013/EU rendelet VIII. melléklete I. részének A.2. pontjától eltérve az e rendelet mellékletében felsorolt borvidékeken, illetve borvidék részét képező területeken, az említett mellékletben meghatározott összes borszőlőfajta vagy egyes borszőlőfajták vonatkozásában a 2017-ben szüretelt friss szőlő, valamint a 2017-ben szüretelt szőlőből előállított szőlőmust, részben erjedt szőlőmust, még erjedésben levő újbór és bor esetében a térfogatszázalékban számított természetes alkoholtartalom növelésének mértéke nem haladhatja meg a 3,5 térfogatszázalékot.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 11-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

Azok a borszőlőfajták és borvidékek, illetve borvidék részét képező területek, amelyek esetében az 1. cikk alapján engedélyezett az alkoholtartalom-növelésre vonatkozó határérték emelése

Tagállam	Borvidékek vagy borvidék részét képező területek (szőlőtermő övezet)	Fajták
Dánia	Az összes borvidék (A. övezet)	Az összes engedélyezett szőlőfajta
Németország	Ahr borvidék (A. övezet)	Dornfelder
	Mittelrhein borvidék (A. övezet)	
	Mosel borvidék (A. övezet)	
	Nahe borvidék (A. övezet)	
	Pfalz borvidék (A. övezet)	
	Rheinhessen borvidék (A. övezet)	
Hollandia	Az összes borvidék (A. övezet)	Az összes engedélyezett szőlőfajta
Svédország	Az összes borvidék (A. övezet)	Az összes engedélyezett szőlőfajta

HATÁROZATOK

A TANÁCS (KKBP) 2017/2282 HATÁROZATA

(2017. december 11.)

a Kongói Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/788/KKBP határozat módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 29. cikkére,

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének javaslatára,

mivel:

- (1) A Tanács 2010. december 20-án elfogadta a Kongói Demokratikus Köztársasággal (KDK) szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/788/KKBP határozatot ⁽¹⁾.
- (2) A KDK-ban a választási folyamat akadályozása és az emberi jogok ehhez kapcsolódó megsértése miatt a Tanács 2016. december 12-én elfogadta a (KKBP) 2016/2231 határozatot ⁽²⁾. A Tanács a (KKBP) 2016/2231 határozattal módosította a 2010/788/KKBP határozatot és annak 3. cikkének (2) bekezdése alapján önálló korlátozó intézkedéseket vezetett be.
- (3) A 2010/788/KKBP határozat 3. cikkének (2) bekezdésében említett intézkedések felülvizsgálata alapján a korlátozó intézkedéseket 2018. december 12-ig meg kell újítani.
- (4) A 2010/788/KKBP határozatot ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2010/788/KKBP határozat 9. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 3. cikk (2) bekezdésében említett intézkedéseket 2018. december 12-ig kell alkalmazni. Ha a Tanács úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések céljai nem teljesültek, az intézkedéseket meg kell újítani vagy – adott esetben – módosítani kell őket.”.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

F. MOGHERINI

⁽¹⁾ A Tanács 2010/788/KKBP határozata (2010. december 20.) a Kongói Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2008/369/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről (HL L 336., 2010.12.21., 30. o.).

⁽²⁾ A Tanács (KKBP) 2016/2231 határozata (2016. december 12.) a Kongói Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/788/KKBP határozat módosításáról (HL L 336I., 2016.12.12., 7. o.).

A TANÁCS (KKBP) 2017/2283 HATÁROZATA**(2017. december 11.)**

a tiltott kézi- és könnyűfegyverekre, más tiltott hagyományos fegyverekre és mindezek lőszereire vonatkozó, az ilyen fegyverek és lőszerek tiltott kereskedelme kockázatának csökkentését célzó globális jelentési rendszer támogatásáról („iTrace III”)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 28. cikke (1) bekezdésére és 31. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének javaslatára,

mivel:

- (1) Az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó, 2016. évi globális stratégiája (a továbbiakban: az EU globális stratégiája) hangsúlyozza, hogy az Unió kiáll a béke mellett és garantálni fogja polgárainak és területének a biztonságát, továbbá fokozni fogja hozzájárulását a kollektív biztonsághoz.
- (2) A hagyományos fegyverek, köztük a kézi- és könnyűfegyverek (a továbbiakban: SALW) tiltott gyártása, átadása és kereskedelme, valamint túlzott felhalmozása és ellenőrizetlen terjedése központi jelentőséggel bír a kihívás szempontjából mind Európában, mind azon kívül. Ezek a tiltott tevékenységek növelik a bizonytalanságot Európában és szomszédságában, valamint a világ számos más térségében, mivel elmélyítik a konfliktusokat, és aláássák a konfliktust követő békeépítést, ezáltal pedig súlyosan veszélyeztetik az európai békét és biztonságot.
- (3) A kézi- és könnyűfegyverek, valamint az azokhoz szükséges lőszerek tiltott felhalmozása és kereskedelme elleni küzdelmet célzó (a továbbiakban: EU SALW stratégia), 2005. december 16-i uniós stratégia, amely meghatározza a kézi- és könnyűfegyverek területére vonatkozó uniós fellépés irányvonalait, kiemeli, hogy a kézi- és könnyűfegyverek hozzájárulnak a terrorizmus és a szervezett bűnözés súlyosabbá válásához, és jelentős tényezőt képviselnek a konfliktusok kirobbanásában és elterjedésében, valamint az állami struktúrák összeomlásában.
- (4) Az EU SALW stratégia kimondja továbbá, hogy az Uniónak erősítenie és támogatnia kell a szankciók felügyeleti rendszerét, valamint elő kell mozdítania az exportellenőrzés megerősítését és a 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspontban ⁽¹⁾ foglaltak érvényesülését, többek között az átláthatóság javítását célzó intézkedések támogatásával.
- (5) A kézi- és könnyűfegyverek tiltott kereskedelme minden formájának megelőzéséről, leküzdéséről és megszüntetéséről szóló, 2001. július 20-án elfogadott ENSZ cselekvési program (a továbbiakban: az ENSZ cselekvési programja) keretében az ENSZ minden tagállama vállalta, hogy megelőzi a kézi- és könnyűfegyverek tiltott kereskedelmét, illetve azt, hogy az ilyen fegyverek illetéktelen kezekbe jussanak, különös figyelmet fordítva emellett arra, hogy az exportengedélyek iránti kérelmek elbírálásakor mérlegelje a kézi- és könnyűfegyverek illegális kereskedelmi forgalomba kerülésének a kockázatát.
- (6) 2005. december 8-án az ENSZ-közügyűlés nemzetközi egyezményt fogadott el, amely lehetővé teszi az államok számára, hogy kellő időben és megbízható módon azonosítsák és nyomon kövessék a tiltott kézi- és könnyűfegyvereket.
- (7) Az ENSZ cselekvési programjáról 2012-ben tartott, második felülvizsgálati konferencián az ENSZ minden tagállama újfoly megerősítette elkötelezettségét az iránt, hogy megakadályozza a kézi- és könnyűfegyverek tiltott kereskedelmét, és ezzel többek között azt is, hogy az ilyen fegyverek illetéktelen kezekbe jussanak, továbbá megerősítette az ENSZ cselekvési programjában foglalt, az exportengedélyek iránti kérelmek elbírálásával kapcsolatos kötelezettségvállalásait is.
- (8) 2014. december 24-én hatályba lépett a Fegyverkereskedelmi Szerződés. A szerződésnek az a célja, hogy a lehető legmagasabb szintű egységes nemzetközi előírásokat állapítson meg a hagyományos fegyverek nemzetközi kereskedelmének szabályozására, illetve a szabályozás javítására vonatkozóan, megelőzze és felszámolja a hagyományos fegyverek tiltott kereskedelmét, valamint megelőzze, hogy azok illetéktelen kezekbe jussanak. Az Uniónak támogatnia kell az ENSZ minden tagállamát a fegyverátadások hatékony ellenőrzésében, hogy ezáltal a Fegyverkereskedelmi Szerződés a lehető legnagyobb hatással járjon, különösen ami a 11. cikkének végrehajtását illeti.
- (9) Az Unió korábban a 2013/698/KKBP ⁽²⁾ és a (KKBP) 2015/1908 tanácsi határozat ⁽³⁾ (iTrace I és II) révén támogatta a Conflict Armament Research Ltd. (CAR) társaságot.

⁽¹⁾ A Tanács 2008/944/KKBP közös álláspontja (2008. december 8.) a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról (HL L 335., 2008.12.13., 99. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2013/698/KKBP határozata (2013. november 25.) a tiltott kézi- és könnyűfegyverekre, más tiltott hagyományos fegyverekre és mindezek lőszereire vonatkozó, az ilyen fegyverek és lőszerek tiltott kereskedelme kockázatának csökkentését célzó globális jelentési rendszer támogatásáról (HL L 320., 2013.11.30., 34. o.).

⁽³⁾ A Tanács (KKBP) 2015/1908 határozata (2015. október 22.) a tiltott kézi- és könnyűfegyverekre, más tiltott hagyományos fegyverekre és az azokhoz tartozó lőszerekre vonatkozó, az ilyen fegyverek és lőszerek tiltott kereskedelme kockázatának csökkentését célzó globális jelentési rendszer („iTrace II”) támogatásáról (HL L 278., 2015.10.23., 15. o.).

- (10) Az Unió finanszírozni kívánja az iTrace III-at, a tiltott kézi- és könnyűfegyverekre, más tiltott hagyományos fegyverekre és az azokhoz tartozó lőszerre vonatkozó globális jelentési rendszer harmadik szakaszát. Ezáltal csökkenni fog az ilyen fegyverek és lőszeres tiltott kereskedelmének kockázata, és az Unió elősegíti a fent leírt célok megvalósítását többek között azáltal, hogy releváns és időszerű tájékoztatást nyújt a fegyverkivitel területével foglalkozó nemzeti hatóságok számára a tiltott fegyverkereskedelemtől, amivel az EU globális stratégiájában megfogalmazott kérésnek megfelelően hozzájárul Európa kollektív biztonságához,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az EU globális stratégiájának és az EU SALW stratégiának a végrehajtása, valamint a béke és a biztonság előmozdítása érdekében a projekt keretében folytatott, az Unió által támogatandó tevékenységeknek a következő konkrét célok teljesítésére kell irányulniuk:

- a konfliktus sújtotta térségekben az illetéktelen kezekbe juttatott vagy illegálisan értékesített kézi- és könnyűfegyverekre, más, illetéktelen kezekbe juttatott vagy illegálisan értékesített hagyományos fegyverekre és az azokhoz tartozó lőszerre vonatkozó, felhasználóbarát globális információkezelési rendszer („iTrace”) folyamatos karbantartása annak érdekében, hogy a szakpolitikai döntéshozók, a hagyományos fegyverek ellenőrzésével foglalkozó szakértők és a hagyományos fegyverek kivitelének ellenőrzésével foglalkozó tisztviselők részére releváns információkat biztosítsanak ahhoz, hogy hatékony, bizonyítékokon alapuló stratégiákat és projekteket dolgozhatnak ki a kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszeres tiltott terjesztése ellen,
- a konfliktus sújtotta államok nemzeti hatóságai számára képzés és mentorálás biztosítása a következők céljából: a tiltott fegyverek azonosítására és nyomon követésére szolgáló, fenntartható nemzeti kapacitás kifejlesztése, az iTrace projekttel való tartós együttműködés ösztönzése, a fizikai biztonságra és a készletkezelésre vonatkozó prioritások megfelelőbb meghatározása, a fegyverzetellenőrzéssel és a bűnüldözési segítségnyújtással kapcsolatos nemzeti követelmények meghatározása (elsősorban az uniós finanszírozású kezdeményezések, mint például az iARMS keretében), valamint az uniós missziókkal és kezdeményezésekkel folytatott párbeszéd megerősítése,
- gyakoribb és hosszabb időtartamú helyszíni kutatások végzése a konfliktus sújtotta területeken illegálisan forgalomban lévő kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszeres felderítése érdekében, az iTrace rendszerben adatok generálása céljából, válaszul a tagállamok és uniós képviselők által megfogalmazott egyértelmű igényekre,
- közvetlen támogatás biztosítása a tagállamok fegyverkivitel ellenőrző hatóságai és fegyverzet-ellenőrzéssel foglalkozó szakpolitikai döntéshozói számára, beleértve az iTrace projekt személyzetének a tagállamok fővárosaiban tett rendszeres látogatásait, a kockázatértékelésre és a fegyverek és lőszeres illetéktelen kezekbe jutása elleni stratégiákra vonatkozó azonnali tanácsadást biztosító 24 órás ügyfélszolgálatot, olyan biztonságos asztali és mobil dashboard alkalmazások kifejlesztését, amelyek azonnali értesítést küldenek, ha a fegyverek a kivitel követően illetéktelen kezekbe kerülnek, valamint a tagállamok számára kérésre szállítás utáni ellenőrzések végzését az iTrace projekt személyzete által,
- az ismeretek bővítése a projekt eredményeiről való tájékoztatás révén, az iTrace céljának és rendelkezésre álló funkcióinak bemutatása a nemzetközi és nemzeti szakpolitikai döntéshozók, a hagyományos fegyverek ellenőrzésével foglalkozó szakértők és a fegyverkiviteli engedélyek megadásával foglalkozó hatóságok részére, valamint azon nemzetközi kapacitás javítása, amely egyrészt a kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszeres tiltott terjesztésének nyomon követésére irányul, másrészt arra, hogy segítse a szakpolitikai döntéshozókat a nemzetközi segítségnyújtás és együttműködés kiemelt területeinek azonosításában, harmadrészt pedig arra, hogy csökkentse annak kockázatát, hogy a kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszeres illetéktelen kezekbe jussanak,
- kulcsfontosságú szakpolitikai kérdéseket érintő jelentések készítése a helyszíni vizsgálatok révén nyert és az iTrace rendszerbe bevitt adatok alapján a nemzetközi figyelemre érdemes konkrét területekről, beleértve a kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszeres tiltott kereskedelmének leggyakoribb mintáit, és a tiltott kereskedelem keretében értékesített fegyverek és lőszeres regionális eloszlását.

Az Unió pénzügyileg támogatja ezt a projektet, amelynek részletes leírását e határozat melléklete tartalmazza.

2. cikk

- (1) E határozat végrehajtásáért az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője (a továbbiakban: a főképviseelő) felel.
- (2) Az 1. cikkben említett projekt technikai végrehajtását a Conflict Armament Research Ltd. (a továbbiakban: CAR) végzi.
- (3) A CAR a feladatait a főképviseelő irányítása mellett végzi. A főképviseelő ebből a célból megkötöti a szükséges megállapodásokat a CAR-al.

3. cikk

(1) Az 1. cikkben említett projekt végrehajtását szolgáló pénzügyi referenciaösszeg 3 474 322,77 EUR. A projekt teljes becsült költségvetése 3 993 676,97 EUR, amelynek biztosítása a CAR-ral és a német külügyminisztériummal társfinanszírozásban történik majd.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott összeggel finanszírozott kiadásokat az Unió általános költségvetésére alkalmazandó eljárásoknak és szabályoknak megfelelően kell kezelni.

(3) Az (1) bekezdésben említett pénzügyi referenciaösszeg megfelelő kezelését a Bizottság felügyeli. E célból megköti a szükséges megállapodást a CAR-ral. A megállapodásban rendelkezni kell arról, hogy a CAR-nak biztosítania kell az uniós hozzájárulás láthatóságát, annak nagyságához mérten.

(4) A Bizottság törekszik a (3) bekezdésben említett megállapodást ezen határozat hatálybalépését követően mielőbb megkötni. A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot az ezen eljárás során esetlegesen felmerülő nehézségekről és a megállapodás megkötésének időpontjáról.

4. cikk

(1) A főképvisező a CAR által negyedévente készített rendszeres szöveges beszámolók alapján jelentést tesz a Tanácsnak e határozat végrehajtásáról. Ezek a jelentések képezik a Tanács által végzett értékelés alapját. Egy külső szervezetnek értékelnie kell a projektet annak érdekében, hogy segítse a Tanácsot e tanácsi határozat eredményeinek felmérésében.

(2) A Bizottság jelentést tesz az 1. cikkben említett projekt pénzügyi vonatkozásairól.

5. cikk

(1) Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

(2) Ez a határozat a 3. cikk (3) bekezdésében említett megállapodás megkötésének időpontját követően 24 hónappal hatályát veszti. Amennyiben azonban a határozat hatálybalépésétől számított hat hónapon belül nem kerül sor a megállapodás megkötésére, a határozat az említett hat hónap elteltével hatályát veszti.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 11-én.

a Tanács részéről
az elnök
F. MOGHERINI

MELLÉKLET

A kézi- és könnyűfegyverekre, más hagyományos fegyverekre és az azokhoz tartozó lőszerre vonatkozó globális jelentési rendszer (iTrace)

1. A közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) területén szerzett támogatás háttere és indokolása
- 1.1. Ez a határozat azon egymást követő tanácsi határozatokra épül, amelyekkel a jogalkotó küzdeni kíván az ellen a destabilizáló hatás ellen, amelyet a kézi- és könnyűfegyverek és más hagyományos fegyverek illetéktelen kezekbe juttatása és tiltott kereskedelme okoz, és ezen belül is mindenekelőtt a 2013. november 25-i 2013/698/KKBP tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és a 2015. október 22-i (KKBP) 2015/1908 tanácsi határozatra ⁽²⁾, amelyekkel a Tanács létrehozta, illetve megerősítette a tiltott kézi- és könnyűfegyverekre, más tiltott hagyományos fegyverekre és az azokhoz tartozó lőszerre vonatkozó globális jelentési rendszert, az iTrace-t.

A kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszer tiltott kereskedelem révén történő elterjedése az egyik olyan fő tényező, amely aláássa az államok stabilitását és elmélyíti a konfliktusokat, és amely ennél fogva súlyosan veszélyezteti a békét és a biztonságot. Amint az a kézi- és könnyűfegyverek, valamint az azokhoz szükséges lőszer tiltott felhalmozása és kereskedelme elleni küzdelmet célzó uniós stratégiában (a továbbiakban: EU SALW stratégia) is szerepel, a tiltott fegyverek és lőszer hozzájárulnak a terrorizmus és a szervezett bűnözés egyre súlyosabbá válásához, és döntő szerepet játszanak a konfliktusok kirobbanásában és elterjedésében, valamint az állami struktúrák összeomlásában. Az iTrace projekt iraki, líbiai és szíriai végrehajtása során a közelmúltban feltárt tények, valamint az Unió külső határainak közelében dúló egyéb összetett konfliktusok megerősítették az EU SALW stratégia keretében megfogalmazott állításokat.

A (KKBP) 2015/1908 határozat keretében elvégzett tevékenységek nyomán létrejött az iTrace, az EU konfliktusokon belüli fegyverhasználatot nyomon követő globális kezdeményezése. Az iTrace projekt végrehajtására 27, konfliktusok által sújtott államban kerül sor, többek között Afrikában, a Közel-Keleten, Dél- és Kelet-Ázsiában, valamint újabban Latin-Amerikában. Az iTrace projekt keretében folytatott tevékenységek a következőkre terjednek ki: a világ legnagyobb olyan nyilvános adatbázisának létrehozása, amely az illetéktelen kezekbe jutott hagyományos fegyvereket veszi nyilvántartásba, hogy segítse az államokat az illetéktelen kezekbe jutás problémájának észlelésére és megoldására irányuló törekvéseikben, összhangban a Fegyverkereskedelmi Szerződés 11. cikkében és a 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspont szerinti ⁽³⁾ 7. kritériumában kötelezettségekkel. Az iTrace pontos jelentéstétel az uniós biztonságára nézve fenyegetést jelentő fegyveres lázadócsoporthoz és terrorista erők, többek között az „al-Kaida az Iszlám Maghreb Földjén” elnevezésű szervezet és a Dáís vagy Iszlám Állam számára szállított fegyverekről és lőszeréről; a tagállamok exportellenőrzési hatóságainak bizalmas és gyors figyelmeztetése arról, ha fennáll a kockázata annak, hogy a fegyverek és lőszer a kivitt követően illetéktelen kezekbe jutnak; alapvető fontosságú információk valós idejű továbbítása a konfliktus sújtotta térségekben működő uniós képviselők és tagállami diplomáciai képviselők számára a fegyverkereskedelemmel és a konfliktusok dinamikájával kapcsolatban; valamint a fegyverzetellenőrzéssel és az illetéktelen kezekbe jutás akadályozását célzó intézkedésekkel kapcsolatos tájékoztatás a média gyakori és hatékony globális bevonása révén.

- 1.2. Mindazonáltal az iTrace projekthez egyre nagyobb számban futnak be olyan kérések a tagállamok részéről, hogy a projekt keretében egyrészt tartsanak közvetlen, személyes tájékoztatókat a fegyverkiviteli engedélyekkel foglalkozó nemzeti hatóságok számára (többek között a fővárosokban tett gyakori látogatások keretében), másrészt pedig biztosítsanak szélesebb körű forrásokat a fegyverkivitel ellenőrzésének területével foglalkozó szakpolitikai döntéshozók számára.

E határozat célja ezért az, hogy folytatódjon és intenzívebbé váljon a (KKBP) 2015/1908 határozat alapján létrehozott projekt keretében folyó munka, és ezáltal az Unió szakpolitikai döntéshozói, fegyverzet-ellenőrzési szakértői és fegyverkivitel-ellenőrzéssel foglalkozó tisztviselői számára továbbra is olyan, szisztematikusan összeállított, releváns információk álljanak rendelkezésre, amelyek segítik őket abban, hogy a hagyományos fegyverek és azok lőszerének illetéktelen kezekbe jutása és tiltott terjesztése ellen hatékony, bizonyítékokon alapuló stratégiákat dolgozhassanak ki a nemzetközi és a regionális biztonság javítása érdekében. A határozat tehát továbbra is segíteni fogja az említetteteket abban, hogy egy sikeres, reagálásorientált stratégiát megfelelő megelőző intézkedésekkel kombináljanak, és ezáltal felvegyék a küzdelmet az illegális kereslet és kínálat ellen, valamint biztosítsák a harmadik országokban a hagyományos fegyverek hatékony ellenőrzését.

- 1.3. A határozat rendelkezései értelmében a nyilvánosan hozzáférhető iTrace online rendszert folyamatosan karban kell tartani és tovább kell fejleszteni. A (KKBP) 2015/1908 határozatban felsorolt projekteket meg kell erősíteni a következők révén: 1) gyakoribbá kell tenni az olyan missziókat, amelyek a konfliktus sújtotta térségekbe

⁽¹⁾ A Tanács 2013/698/KKBP határozata (2013. november 25.) a tiltott kézi- és könnyűfegyverekre, más tiltott hagyományos fegyverekre és mindezek lőszerre vonatkozó, az ilyen fegyverek és lőszer tiltott kereskedelme kockázatának csökkentését célzó globális jelentési rendszer támogatásáról (HL L 320., 2013.11.30., 34. o.).

⁽²⁾ A Tanács (KKBP) 2015/1908 határozata (2015. október 22.) a tiltott kézi- és könnyűfegyverekre, más tiltott hagyományos fegyverekre és az azokhoz tartozó lőszerre vonatkozó, az ilyen fegyverek és lőszer tiltott kereskedelme kockázatának csökkentését célzó globális jelentési rendszer („iTrace II”) támogatásáról (HL L 278., 2015.10.23., 15. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2008/944/KKBP közös álláspontja (2008. december 8.) a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról (HL L 335., 2008.12.13., 99. o.).

irányuló tiltott hagyományos fegyver-szállítványokkal kapcsolatban gyűjtenek adatokat, és meg kell hosszabbítani a missziók időtartamát; 2) testre szabott támogatási csomagokat kell biztosítani a tagállamok számára, amelyek a következőket foglalják magukban: közvetlen egyeztetések, egyedi adatok és jelentések; 24 órás ügyfélszolgálat, valamint szállítás utáni ellenőrzések; és 3) képzést és mentorálást kell biztosítani a konfliktus sújtotta államok nemzeti hatóságai számára, így segítve az illetéktelen kezekbe jutás elleni fellépéshez szükséges kapacitások kialakítását, javítva a fegyverkészlet-kezelést és fokozva az iTrace adatok gyűjtését.

2. Általános célkitűzések

Az alábbiakban leírt fellépés tovább segíti a nemzetközi közösséget abban, hogy küzdjön az ellen a destabilizáló hatás ellen, amelyet a kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszerrel illetéktelen kezekbe jutása és tiltott kereskedelme okoz. A fellépés révén a szakpolitikai döntéshozók, a fegyverzet-ellenőrzési szakértők és a fegyverkivitel-ellenőrzéssel foglalkozó tisztviselők számára továbbra is olyan releváns információk állnak majd rendelkezésre, amelyek segítik őket abban, hogy a kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és azok lőszereinek illetéktelen kezekbe jutása és tiltott terjesztése ellen hatékony, bizonyítékokon alapuló stratégiákat dolgozhassanak ki a nemzetközi és a regionális biztonság javítása érdekében. Ezen belül is a fellépés révén:

- a) a kézi- és könnyűfegyverek tiltott kereskedelmével kapcsolatos ENSZ cselekvési program végrehajtásának hatékonyabb nyomon követéséhez szükséges konkrét információk fognak rendelkezésre állni a kézi- és könnyűfegyverek és más hagyományos fegyverek tiltott kereskedelmére vonatkozóan;
- b) javulni fog a nemzetközi nyomonkövetési egyezmény végrehajtása;
- c) ismertté fognak válni azok a főbb útvonalak és szervezetek, amelyek érintettek a hagyományos fegyverek és lőszereik konfliktus sújtotta régiókba, illetve nemzetközi terrorszervezetek részére történő eljuttatásában, valamint bizonyítékok fognak rendelkezésre állni a tiltott kereskedelembe részt vevő csoportokra és egyénekre vonatkozóan, segítve ezáltal a nemzeti jogi eljárások lefolytatását;
- d) erősödni fog az ENSZ releváns szervei, missziói és egyéb nemzetközi szervezetek között a kézi- és könnyűfegyverek és más hagyományos fegyverek nyomon követésének területén folyó együttműködés, valamint közvetlenül rendelkezésre állnak majd a már meglévő nyomonkövetési mechanizmusokat segítő információk. Ilyen mechanizmus például az INTERPOL-nak az iTrace rendszert kiegészítő tiltott fegyver-nyilvántartása és visszakövetési rendszere (iARMS), amellyel a határozat koordinációt fog biztosítani;
- e) releváns információk fognak rendelkezésre állni ahhoz, hogy azonosítani lehessen azokat a területeket, amelyeken kiemelten fontos a nemzetközi együttműködés és segítségnyújtás ahhoz, hogy hatékonyan lehessen felvenni a küzdelmet a kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszerrel illetéktelen kezekbe jutása és tiltott kereskedelme ellen. Itt említendő például a készletek biztonságával vagy a határigazgatással kapcsolatos projektek finanszírozása;
- f) rendelkezésre fog állni egy olyan mechanizmus, amely segíti a Fegyverkereskedelmi Szerződés végrehajtásának nyomon követését, és különösen az átadott hagyományos fegyverek illetéktelen kezekbe jutásának felderítését, valamint segíti a kormányokat abban, hogy a hagyományos fegyverek kivitelét megelőzően felmérjék, mekkora a kockázata annak, hogy a fegyverek illetéktelen kezekbe jutnak, és mindenekelőtt annak, hogy a fegyvereket a célországban belül vagy nem kívánatos feltételek melletti újrakivitel során juttatják illetéktelen kezekbe; valamint
- g) a tagállamok olyan testre szabott támogatásban fognak részesülni, amely segíti őket az illetéktelen kezekbe jutás kockázatának felmérésében és mérséklésében.

3. A projekt hosszú távú fenntarthatósága és eredményei

A fellépés tartós keretet biztosít a kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszerrel tiltott terjesztésének hosszú távú nyomon követéséhez. Várhatóan jelentősen bővíti majd a fegyverekkel kapcsolatos meglévő információk körét és nagymértékben támogatni fogja a hagyományos fegyverekre vonatkozó hatékony fegyverzet-ellenőrzési és fegyverkivitel-ellenőrzési politikák célirányos kidolgozását. Ezen belül is a projekt:

- a) hozzájárul majd az iTrace információkezelési rendszer további feltöltéséhez. Ez a rendszer biztosítani fogja a tiltott hagyományos fegyverekre vonatkozó adatok hosszú távú gyűjtését és elemzését;
- b) a hagyományos fegyverek ellenőrzésének területével foglalkozó szakpolitikai döntéshozók és szakemberek számára eszközt biztosít ahhoz, hogy hatékonyabb stratégiákat alakíthassanak ki, valamint meghatározhassák a segítségnyújtás és az együttműködés szempontjából kiemelt területeket (például azáltal, hogy azonosítja a létrehozandó vagy megerősítendő szubregionális vagy regionális együttműködési, koordinációs és információ-megosztási mechanizmusokat, a nem biztonságos nemzeti készleteket, a nem megfelelő készletgazdálkodást, az illegális átadási útvonalakat, a határellenőrzések hiányosságait és az elégtelen bűnüldözési kapacitásokat);
- c) beépített rugalmassággal rendelkezik majd a szakpolitikai szempontból releváns információk gyűjtésére, függetlenül attól, hogy a szakpolitikai követelmények gyorsan változnak;
- d) számottevően javítani fogja a nemzetközi fegyverzetmegfigyeléssel foglalkozó szervezetek és személyek hatékonyságát azáltal, hogy folyamatosan bővülő körű információmegosztási mechanizmust biztosít; valamint

- e) a konfliktus sújtotta államokban kialakítja majd az ahhoz szükséges tartós nemzeti kapacitásokat, hogy ezek az államok azonosítani tudják és nyomon tudják követni a tiltott fegyvereket, és hatékonyabban tudjanak részt venni nemzetközi fegyverzet-ellenőrzési és bűnüldözési folyamatokban.

4. A fellépés leírása

- 4.1. 1. projekt: Konfliktus sújtotta államok nemzeti hatóságainak képzése és mentorálása fegyverazonosítás és nemzetközi nyomon követés témájában.

4.1.1. A projekt célja

A projekt keretében kérésre képzést fogunk biztosítani helyi partnerek, valamint – szükség esetén – béketámogató feladatokat ellátó személyzet részére (az ENSZ és az uniós misszióit, valamint szankciófelügyeleti csoportjait vagy testületeit is beleértve) a fegyverek azonosításához és nyomon követéséhez, illetve a fegyverkészlet-kezeléshez kapcsolódóan. Ez a képzés a CAR által 2014 óta nyújtott szolgáltatások körére fog épülni, amelyek bár kívül esnek az iTrace I és II projekt költségvetésén, alapvető fontosságúnak bizonyultak a projektek előmozdítása szempontjából.

4.1.2. Projekttevékenységek

A projekt személyzetének tagjai a projekt helyszíni vizsgálatokat végző csoportjainak tagjai közül fognak kikerülni, akik fokozatosan egyre inkább technikai jellegű instrukciókat adnak majd a következőkre kiterjedően:

- a) bevezetés a fegyverekkel kapcsolatos adatok gyűjtésébe, konkrét esetekre hivatkozva;
- b) alapvető fegyverazonosítási és hatékony fegyverdokumentációs technikák;
- c) a bizonyítékgyűjtésre vonatkozó eljárási standardok és a bizonyítékokra vonatkozó felügyeleti lánc;
- d) a nagy hatókörű, regionális és nemzetközi vizsgálatok követelményei;
- e) a nemzetközi nyomkövetési egyezmény végrehajtása;
- f) nemzetközi fegyver-nyomkövetés és fegyver-nyomkövetési rendszerek (mindenekelőtt az Interpol és az Europol);
- g) az óriási méretű adathalmazok és a trendelemzés alkalmazása; valamint
- h) a (nemzetközi) technikai segítségnyújtás és a bűnüldözési beavatkozás lehetőségei.

Ezekre a tevékenységekre az iTrace keretében folytatott helyszíni vizsgálatokkal párhuzamosan kerül majd sor, a nemzeti kormányzati hatóságokkal folytatott közös vizsgálati (mentorálási) tevékenységeket is beleértve.

4.1.3. A projekt eredményei

A projekt:

- a) arra fogja ösztönözni a nemzeti hatóságokat, hogy biztosítsák az iTrace helyszíni vizsgálócsoportok szélesebb körű igénybevételének lehetőségét, válaszol arra, hogy az iTrace csoportjai több alkalommal is felkérést kaptak technikai segítségnyújtásra és arra, hogy járuljanak hozzá a közös vizsgálati kapacitáshoz. Ezáltal az iTrace adatállománya is növekedni fog;
- b) konkrét kapacitásépítési segítségnyújtást fog biztosítani olyan nemzeti kormányok számára, amelyek bár súlyos következményeket szenvednek el a fegyverek illetéktelen kezekbe jutása miatt, nem rendelkeznek olyan eszközökkel, amelyekkel azonosíthatnák és jelenthetnék az illetéktelen kezekbe jutott – konfliktusok során felhasznált – fegyvereket. Az ilyen jellegű segítségnyújtás gyakran mintegy prekürsorszerepet tölt be a hatékonyabb nemzeti fegyverkészlet-kezelés megvalósításában, és ily módon támogatja a Fegyverkereskedelmi Szerződésnek, a nemzetközi nyomkövetési egyezménynek és az ENSZ cselekvési programjának a végrehajtását, a fizikai biztonsági és készletkezelési tevékenységek programozását, valamint a kapcsolattartást az érintett nemzetközi bűnüldöző szervekkel, köztük az Interpollal (iARMS) és az Europollal;
- c) segíteni fogja a párbeszéd elmélyítését, mégpedig mindenekelőtt azáltal, hogy meghatározza más uniós támogatású kezdeményezések (mint például az uniós missziók által a fogadó országok kormányaival folytatott kapcsolattartás) és újonnan induló kezdeményezések (mint például a fizikai biztonsági és készletkezelési tevékenységek programozása, ezen belül is például az uniós támogatású készletkezelési projektek) kulcsfontosságú érdekelt feleit.

4.1.4. Projekt-végrehajtási mutatók

A projekt keretében legfeljebb harminc, képzési és mentorálási célú helyszíni látogatásra fog sor kerülni. Az ismételődő látogatások mindenekelőtt arra irányulnak majd, hogy segítsék a nemzeti hatóságokat a nyomkövetési kapacitások kiépítésében.

A projekt végrehajtására az iTrace projekt teljes kétéves időtartama alatt fog sor kerülni.

4.1.5. A projekt kedvezményezettjei

Az iTrace képzési és mentorálási tevékenységei közvetlen hasznot fognak hozni a konfliktus sújtotta államok nemzeti érdekelt felei számára, a bűnüldöző szerveket és az ügyészeket is beleértve. A program közvetett támogatást fog kínálni az uniós finanszírozású és más fegyverzet-ellenőrzési kezdeményezésekkel folytatott nemzeti párbeszédhez, ösztönözve a nemzetközi nyomkövetési mechanizmusoknak (mint például az Interpol iARMS rendszerének és az Europolnak) az alkalmazását, valamint előmozdítva az együttműködést az uniós támogatású készletkezelési projektekkel és más, a kézi és könnyűfegyverekkel kapcsolatos fegyverzet-ellenőrzési projektekkel.

- 4.2. 2. projekt: Az iTrace rendszernek a kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszerrel illetéktelen kezekbe juttatására és tiltott kereskedelmére vonatkozó, valós idejű, dokumentumalapú bizonyítékokkal és egyéb releváns információkkal való további feltöltéséhez szükséges kiterjedtebb helyszíni vizsgálatok.

4.2.1. A projekt célja

A projekt keretében növelni fogjuk azoknak a helyszíni kutatásoknak a gyakoriságát és időtartamát, amelyek a konfliktus sújtotta területeken forgalomban lévő kézi- és könnyűfegyverek, más hagyományos fegyverek és az azokhoz tartozó lőszerrel felderítésére irányulnak. A projekt keretében prioritásként fogjuk kezelni a tagállamok szempontjából különös aggodalomra okot adó országokat, így például Dél-Szudánt, Irakot, Jement, Líbiát, Malit, Szomáliát és Szíriát.

Az Unió és az ENSZ misszióival, valamint több más szervezettel létrejövő hivatalos információmegosztási megállapodások – csakúgy mint az érintett nemzeti kormányok részére célirányosan megküldött hivatalos nyomkövetési kérelmek – elősegítik majd a projekt végrehajtását. A projekt keretében ezen túlmenően továbbra is sor fog kerülni azon meglévő adatok másodelemzésére és (helyszíni vizsgálatok révén történő) ellenőrzésére, amelyeket a vonatkozó fegyverátadásokról a CAR-tól eltérő szervezetektől gyűjtöttek be az iTrace rendszerbe való bevétel céljából.

4.2.2. Projekttevékenységek

E projekt keretében a következő tevékenységekre fog sor kerülni:

- a) szakképzett fegyverszakértők kiküldése a konfliktus sújtotta államokból visszaszerzett, tiltott kézi- és könnyűfegyverek, más tiltott hagyományos fegyverek, az azokhoz tartozó lőszerrel és kapcsolódó felszerelések helyszíni elemzése céljából;
- b) a tiltott kézi- és könnyűfegyverekre, más tiltott hagyományos fegyverekre, az azokhoz tartozó lőszerrel és felhasználóikra vonatkozó, dokumentumokkal alátámasztott bizonyítékok elemzése, áttekintése és ellenőrzése, beleértve többek között az alábbiakat: a fegyverekről, alkatrészeikről, valamint belső és külső jelöléseikről készült fényképek; a csomagolás; a kapcsolódó szállítási dokumentáció és a helyszíni vizsgálatok eredményei (felhasználók, szállítók és szállítási útvonalak);
- c) a tiltott kézi- és könnyűfegyverekre, más tiltott hagyományos fegyverekre és az azokhoz tartozó lőszerrel vonatkozó, a CAR-tól eltérő szervezetek által összegyűjtött további közelmúltbeli bizonyítékok áttekintése és ellenőrzése, ideértve az ENSZ szankciókat felügyelő csoportjai, a társadalmi szervezetek és a nemzetközi hírgyűnösök által készített jelentéseket is;
- d) minden összegyűjtött és áttekintett bizonyíték feltöltése az iTrace információkezelési rendszerbe és online kartográfiai portálra;
- e) helyi partnerek azonosítása és támogatása annak érdekében, hogy a javasolt fellépés időtartama alatt és az után is tartósan biztosított legyen az iTrace céljait szolgáló adatgyűjtés;
- f) további kapcsolattartás a tagállamok kormányaival a nemzeti kapcsolattartók és egy koordinációs mechanizmus előzetes meghatározása céljából, a CAR által végzett vizsgálatok körének pontos meghatározása, valamint annak érdekében, hogy még a CAR vizsgálatainak megkezdése előtt ki lehessen küszöbölni az esetleges összeférhetlenségeket.

A projekt végrehajtása fokozatosan fog történni, az iTrace projekt teljes kétéves időtartama alatt.

4.2.3. A projekt eredményei

A projekt keretében:

- a) a helyszínen dokumentálják a konfliktus sújtotta régiókban illetéktelen kezekbe juttatott vagy illegálisan értékesített hagyományos fegyverekre és lőszerrel vonatkozó fizikai bizonyítékokat;
- b) a CAR és a CAR-al állandó információ-megosztási megállapodásban álló szervezetek és adott esetben más szervezetek által az illetéktelen kezekbe juttatott vagy illegálisan értékesített hagyományos fegyverekről és lőszerrelről a régiók mindegyikében gyűjtött bizonyítékok alapján kivizsgálják a tiltott fegyverkereskedelem eseteit;

- c) konkrét vizuális bizonyítékokkal szolgálnak az illetéktelen kezekbe juttatott vagy illegálisan értékesített hagyományos fegyverekre és lőszerre vonatkozóan, ideértve az egyes tételekről, sorozatszámokról, gyári jelölésekről, dobozokról, csomagolási listákról, szállítási dokumentumokról és végfelhasználói tanúsítványokról készült fényképeket;
- d) szöveges beszámolókat készítenek a tiltott tevékenységekről, többek között a szállítási útvonalakról, a fegyverek illetéktelen kezekbe juttatásában vagy tiltott átadásában érintett szereplőkről, valamint értékeli a tiltott tevékenységeket elősegítő tényezőket (például a készletek nem hatékony kezelése, az elégtelen biztonsági szint, valamint a szándékos, államilag szervezett tiltott szállítási hálózatok);
- e) az előbbieken említett bizonyítékokat feltöltik az iTrace információkezelési rendszerbe és online kartográfiai portálra, hogy azokat teljeskörűen nyilvánossá tegyék, illetve biztonságos asztali és mobil platformokon keresztül megosztják a tagállamokkal.

4.2.4. Projekt-végrehajtási mutatók

Az iTrace információ-kezelési rendszerbe és online kartográfiai portálra feltöltendő bizonyítékok gyűjtése céljából a kétéves időtartam alatt legfeljebb 50 helyszíni kiküldetést kell megvalósítani (beleértve szükség esetén a meghosszabbított kiküldetéseket is).

A projekt végrehajtására az iTrace-projekt teljes kétéves időtartama alatt fog sor kerülni.

4.2.5. A projekt kedvezményezettjei

Az iTrace továbbra is egyre átfogóbb információkat nyújt elsősorban kifejezetten az tagállamok fegyverzetellenőrzéssel foglalkozó nemzeti szakpolitikai döntéshozói és a fegyverkiviteli engedélyek megadásával foglalkozó hatóságai, valamint az uniós intézmények, ügynökségek és missziók számára. Ezek az uniós kedvezményezettek továbbá az iTrace által szolgáltatott biztonságos asztali és mobil platformokon keresztül hozzáféréssel rendelkeznek bizalmas információkhoz.

A nyilvános információk továbbra is hozzáférhetők az összes uniós kedvezményezett, valamint a nem uniós kedvezményezettek – nevezetesen a harmadik országokban található, fegyverzetellenőrzéssel foglalkozó szakpolitikai döntéshozók és fegyverkiviteli engedélyek megadásával foglalkozó hatóságok – számára. Emellett regionális és nemzetközi szervezetek (köztük az ENSZ szankciókat felügyelő csoportjai és békefenntartó missziói, az UNODC, az UNODA és az INTERPOL), nem kormányzati kutatószervezetek (köztük a bonni Nemzetközi Átalakítási Központ [BICC], a békével kapcsolatos kutatást és tájékoztatást végző csoport [GRIP], a stockholmi Nemzetközi Békekutató Intézet [SIPRI] és a kézi- és könnyűfegyverek kutatásával foglalkozó szervezet), érdekképviseleti szervezetek (köztük az Amnesty International és a Human Rights Watch), valamint a nemzetközi híradási médiumok szintén profitálnak majd az iTrace által közzétett információkból.

- 4.3. 3. projekt: Közvetlen támogatás a tagállamok fegyverkivített ellenőrző hatóságai és fegyverzetellenőrzéssel foglalkozó szakpolitikai döntéshozói számára.

4.3.1. A projekt célja

Az iTrace-projekt személyzete szorosan együtt fog működni a tagállamok fegyverkiviteli engedélyek megadásával foglalkozó nemzeti hatóságaival. A tagállamok fegyverkiviteli engedélyek megadásával foglalkozó nemzeti hatóságai által szolgáltatott információkat kellően tiszteletben kell tartani és bizalmasan kell kezelni. Emellett az iTrace továbbra is kapcsolatban marad a fegyverkiviteli engedélyek megadásával foglalkozó, számos harmadik országbeli nemzeti hatósággal is. Ezek a kapcsolatok támogatják a hagyományos fegyverek illetéktelen kezekbe jutása és tiltott kereskedelme elleni küzdelemre irányuló nemzetközi erőfeszítések több, rendkívül fontos területét, továbbá megerősítik az illetéktelen kezekbe jutás akadályozását célzó nemzetközi intézkedéseket, köztük az alábbiakat:

- a) részletes adatok és bizonyítékok szolgáltatása arról a fegyverkiviteli engedélyek megadásával foglalkozó hatóságok számára, ha fegyverek és lőszer dokumentáltan illetéktelen kezekbe jutottak;
- b) a tagállamok fegyverkiviteli engedélyek megadásával foglalkozó nemzeti hatóságainak hivatalos megkeresésére a szállítást vagy célba juttatást követő ellenőrzésekre irányuló kapacitás támogatása vagy szolgáltatása a tagállamok számára.

4.3.2. Projekttevékenységek

E projekt keretében a következő tevékenységekre fog sor kerülni:

- a) az iTrace projekt keretében tevékenykedő csoportok többszöri látogatása a tagállamok fővárosaiban az érintett hatóságoknál, aminek keretében tájékoztatást nyújtanak a fegyverek illetéktelen kezekbe jutása elleni küzdelemmel kapcsolatos kérdésekről, és beszámolnak a nemzetközi vizsgálatokról;
- b) 24 órás ügyfélszolgálat, amelynek célja az azonnali tanácsadás a fegyverek és lőszer illetéktelen kezekbe jutása elleni küzdelemmel kapcsolatban, illetve a harmadik felektől származó ellenőrizetlen jelentésekből eredő, a sajtóban megjelenő esetleges negatív állítások tekintetében;

- c) a tagállamok fegyver kiviteli engedélyekkel foglalkozó nemzeti hatóságai számára az iTrace rendszerből védelemmel ellátott adatok továbbítására szolgáló, testre szabott, online dashboardok kifejlesztése – azoknak a feleknek a figyelmeztető jelzésekkel való megjelölése, akik a múltban fegyvereket illetéktelen kezekre juttattak, profilalkotás a magas kockázatot jelentő célországokról, valamint valós idejű jelentés az adott országban készült fegyverek illetéktelen kezekre juttatásáról; továbbá
- d) a tagállamok fegyver kiviteli engedélyek megadásával foglalkozó nemzeti hatóságaitól származó hivatalos megkeresés alapján az iTrace helyszíni vizsgálatokat végző csoportjai részéről támogatás nyújtása a célba juttatást követő végfelhasználás ellenőrzéséhez (ellenőrzés), illetve ilyen ellenőrzések elvégzése a tagállamok számára.

A projekt végrehajtására az iTrace-projekt teljes kétéves időtartama alatt fog sor kerülni.

4.3.3. A projekt eredményei

A projekt keretében:

- a) kérésre segítséget nyújtanak a tagállamok fegyver kiviteli engedélyek megadásával foglalkozó hatóságai számára ahhoz, hogy feltárják azokat az eseteket, amikor a fegyverek a kivitel követően illetéktelen kezekbe jutottak;
- b) olyan információt szolgáltatnak, amelyek elősegítik, hogy a tagállamok fegyver kiviteli engedélyek megadásával foglalkozó hatóságai a kiviteli engedélyek megadását megelőzően a fegyverek illetéktelen kezekbe juttatásával kapcsolatban átfogó kockázateértékelés készíthessenek (a Fegyverkereskedelmi Szerződéssel és a 2008/944/KKBP közös állásponttal összhangban);
- c) kérésre a szállítást követő ellenőrzési kapacitást biztosítanak a tagállamok fegyver kiviteli engedélyek megadásával foglalkozó hatóságai számára;
- d) a fegyverek illetéktelen kezekbe jutásával és tiltott kereskedelmével kapcsolatos tendenciákra vonatkozó valós idejű információk révén támogatják a tagállamok fegyverzetellenőrzéssel foglalkozó szakpolitikai döntéshozóit a nemzetközi szakpolitikai folyamatokban vállalt nemzeti kötelezettségük teljesítésében; valamint
- e) adott esetben és kérésre segítséget nyújtanak a tagállamok nemzeti bűnüldöző hatóságai számára a nyomozásokhoz.

4.3.4. Projekt-végrehajtási mutatók

A jelenlegi iTrace rendszer fejlesztői által olyan testre szabott asztali és mobil dashboardok tervezése és kifejlesztése, amelyek az iTrace rendszeren belül a tagállamok nemzeti hatóságai számára biztonságos partíciókból élő információkat továbbítanak. Az iTrace projekt személyzetének tagjaiból álló ügyfélszolgálat, amely teljeskörű támogatást nyújt a tagállamok fegyver kivitel ellenőrző hatóságai és fegyverzetellenőrzéssel foglalkozó szakpolitikai döntéshozói számára. Kérésre legfeljebb 30 látogatás tagállamok fővárosaiban.

A projekt végrehajtására az iTrace-projekt teljes kétéves időtartama alatt fog sor kerülni.

4.3.5. A projekt kedvezményezettjei

Minden érdekelt tagállam, kérésre a fővárosokban tett látogatások, illetve a szállítás utáni ellenőrző missziók lebonyolítása révén.

4.4. 4. projekt: Az érdekeltek tájékoztatása és nemzetközi koordináció

4.4.1. A projekt célja

A projekt arra hivatott, hogy a nemzetközi és nemzeti szakpolitikai döntéshozók, a hagyományos fegyverek ellenőrzésével foglalkozó szakértők és a fegyver kiviteli engedélyek megadásával foglalkozó hatóságok számára bemutassa az iTrace rendszer előnyeit. Tájékoztatási kezdeményezések kidolgozására is sor kerül továbbá azzal a céllal, hogy még jobban koordinálni lehessen az információcserét, és tartós partnerségeket lehessen kialakítani azokkal a személyekkel és szervezetekkel, akik és amelyek az iTrace rendszerbe bevihető információkat tudnak generálni.

4.4.2. Projekttevékenységek

A projekt keretében az alábbi tevékenységekre kerül sor, különösen ügyelve az egyéb kezdeményezésekkel (például a Fegyverkereskedelmi Szerződéssel kapcsolatos tájékoztatási tevékenységekkel) való átfedések elkerülésére:

- a) az iTrace projekt személyzete tájékoztatókat tart azon vonatkozó nemzetközi konferenciákon, amelyek a hagyományos fegyverek tiltott kereskedelmének különböző aspektusaival foglalkoznak. A személyzet által tartott tájékoztatók célja az iTrace bemutatása, különös hangsúlyt helyezve a következőkre: 1. a rendszer konkrét előnyei az ENSZ cselekvési program, a Fegyverkereskedelmi Szerződés és más releváns nemzetközi jogi eszközök végrehajtásának nyomon követéséhez nyújtott segítség szempontjából; 2. hasznossága a nemzetközi segítségnyújtás és együttműködés kiemelt területeinek azonosítása szempontjából; valamint 3. hasznossága kockázateértékelési profilalkotási mechanizmusként a fegyver kiviteli engedélyek megadásával foglalkozó hatóságok számára;

- b) az iTrace projekt személyzete által tartott tájékoztatók a nemzeti kormányok és a békefenntartó műveletek számára. A személyzet által tartott tájékoztatók célja az, hogy bemutassák az iTrace-t a missziók releváns részlegeinek, ösztönözzék és továbbfejlesszék az olyan hivatalos információmegosztási megállapodásokat, amelyek révén az iTrace-rendszerbe feltölthető információk generálhatók, valamint segítsék a szakpolitikai döntéshozókat a nemzetközi segítségnyújtás és együttműködés kiemelt területeinek azonosításában.

A projekt végrehajtására az iTrace-projekt teljes kétéves időtartama alatt fog sor kerülni.

4.4.3. A projekt eredményei

A projekt:

- demonstrálja az iTrace hasznosságát, valamint a fegyverek illetéktelen kezekbe jutásával kapcsolatos adatok dokumentálásának, összegyűjtésének és megosztásának koncepcióját olyan nemzeti és nemzetközi szakpolitikai döntéshozók számára, akik a hagyományos fegyverek ellenőrzésére és a fegyver kivétel ellenőrzése vonatkozó megállapodások (az ENSZ cselekvési program, a Fegyverkereskedelmi Szerződés és más vonatkozó nemzetközi eszközök) végrehajtásán, illetve végrehajtásának értékelésén munkálkodnak;
- olyan releváns információkat biztosít, amelyek segítik a szakpolitikai döntéshozókat és a hagyományos fegyverek ellenőrzésével foglalkozó szakértőket a nemzetközi segítségnyújtás és együttműködés kiemelt területeinek azonosításában és az ezen fegyverek illetéktelen kezekbe jutása elleni küzdelmet hatékonyan szolgáló stratégiák kidolgozásában;
- mélyreható információkat nyújt a fegyver kiviteli engedélyek megadásával foglalkozó hatóságok számára az iTrace-ről és annak hasznosságáról a kockázatelemzés szempontjából, valamint lehetőséget biztosít a további visszajelzésre és a rendszer javítására;
- lehetővé teszi a nemzeti kormányok és az ENSZ békefenntartó műveletek közötti információmegosztást, ideértve az iTrace segítségével végrehajtott adatkezelést és -elemzést;
- elősegíti a hagyományos fegyverek ellenőrzésével foglalkozó, a hagyományos fegyverek és lőszerke-
zetek illetéktelen kezekbe juttatásának és tiltott kereskedelmének helyszíni kivizsgálásában részt vevő szakértők egyre bővülő csoportjának hálózatépítését;
- még inkább tudatosítja a nyilvánosság körében azt, hogy a hagyományos fegyverek és lőszerke-
zetek nyomon követése eszközt kínál az ENSZ cselekvési program, a nemzetközi nyomonkövetési egyezmény, a Fegyverkeres-
kedelmi Szerződés, továbbá más nemzetközi és regionális fegyverzet-ellenőrzési és fegyver kivitel-ellenőrzési
eszközök végrehajtásának nyomon követéséhez.

4.4.4. Projekt-végrehajtási mutatók

Az iTrace személyzetének részvételével tartott legfeljebb 20, tájékoztatósi céllal megrendezett konferencia. Minden konferencián sor kerül az iTrace bemutatására. A zárójelentés tartalmazni fogja a konferencia napirendjét és rövid összefoglalását.

A projekt végrehajtására az iTrace-projekt teljes kétéves időtartama alatt fog sor kerülni.

4.4.5. A projekt kedvezményezettjei

A kedvezményezettek teljes listája a fenti 4.2.5. pontban található, amely azonos a projekt kedvezményezettjeinek listájával.

4.5 5. projekt: iTrace szakpolitikai jelentések

4.5.1. A projekt célja

A projekt keretében jelentések készítése kulcsfontosságú szakpolitikai kérdésekről a helyszíni vizsgálatok során generált és az iTrace rendszerbe feltöltött adatok alapján. A jelentések célja felhívni a figyelmet a nemzetközi aggodalomra okot adó, konkrét kérdésekre, többek között a hagyományos fegyverek és lőszerke-
zetek tiltott kereske-
delmének fontosabb mintáira, az illegálisan értékesített fegyverek és lőszerke-
zetek regionális eloszlására, valamint a kiemelt nemzetközi figyelmet érdemlő területekre.

4.5.2. Projekttevékenységek

Legfeljebb 10 iTrace szakpolitikai jelentés összeállítását, felülvizsgálatát, szerkesztését és közzétételét eredményező, mélyreható elemzés.

4.5.3. A projekt eredményei

A projekt keretében:

- legfeljebb 10 jelentés készül, melyek mindegyike egy-egy különálló, nemzetközi aggodalomra okot adó kérdéssel foglalkozik;

- b) megküldik az iTrace keretében készült szakpolitikai jelentéseket minden tagállam számára;
- c) célzott tájékoztatási stratégiát dolgoznak ki a lehető legnagyobb globális lefedettség biztosítása érdekében;
- d) biztosítják a fellépés tartós láthatóságát a szakpolitikai fórumon és a nemzetközi híradási médiában, többek között a következők révén: a tiltott fegyverekre vonatkozó, aktualitással bíró információk közzététele; szakpolitikai szempontból releváns elemzés készítése az aktuális fegyverzet-ellenőrzési folyamatok támogatása céljából, valamint a jelentések olyan módon történő elkészítése, hogy azok a lehető legnagyobb mértékben felkeltsék a nemzetközi híradási média érdeklődését.

4.5.4. Projekt-végrehajtási mutatók

Legfeljebb 10 online iTrace szakpolitikai jelentés, melyek elkészítésére a javasolt fellépés időtartama alatt fog sor kerülni, és amelyeket világszerte közzétesznek.

4.5.5. A projekt kedvezményezettjei

A kedvezményezettek teljes listája a fenti 4.2.5. pontban található, amely azonos a projekt kedvezményezettjeinek listájával.

5. Helyszínek

Az 1. és 2. projekt keretében a hagyományos fegyverek szakértőinek széles körét kell majd telepíteni a konfliktus által sújtott régiókba. Ezen telepítések értékelése eseti alapon fog történni, tekintettel az információk biztonságára, hozzáférhetőségére és rendelkezésre állására. A CAR már felvette a kapcsolatot sok érintett országgal, illetve már projekteket hajt ott végre. A 3. projekt végrehajtása tagállamok fővárosaiban történik (a tagállamok igényeitől függően egyéb, országon belüli utazásokkal). A 4. projekt végrehajtása nemzetközi konferenciák keretében, a nemzeti kormányokkal és érintett szervezetekkel összehangolva történik majd világszerte, a projekt lehető legnagyobb mértékű láthatóságának biztosítása érdekében. Az 5. projekt megvalósítására Belgiumban, Olaszországban, Franciaországban és az Egyesült Királyságban kerül sor.

6. Időbeli hatály

A projektek becsült teljes időtartama 24 hónap.

7. Végrehajtási szerv és uniós láthatóság

A CAR a helyi védelmi és biztonsági erőkkel, békefenntartó vagy béketámogató személyzettel és a biztonsági területen megbízatással rendelkező egyéb szereplőkkel együttműködő, helyszíni vizsgálatokat végző kis csoportokat telepít. Amikor ezek az erők/missziók fegyvereket vagy bizonyítékgyűjtési helyszíneket védenek, a CAR-csoportok minden rendelkezésre álló bizonyítékot összegyűjtenek a fegyverekkel, a kapcsolódó felszerelésekkel és a felhasználói csoportokkal kapcsolatban. Ezt követően a CAR nyomon követ minden egyedileg azonosítható tételt, és nagy hatókörű vizsgálatokat indít a békét és a stabilitást veszélyeztető feleknek történő fegyverátadásokról, a nekik átadott katonai felszerelésekről, illetve az ilyen felek támogatásáról.

A CAR a fegyver kiviteli engedélyek megadásával foglalkozó nemzeti hatóságokkal együttműködve rekonstruálja a fegyveres konfliktusokhoz fegyverek juttatásáért felelős szállítói láncokat, feltárva az illegális tevékenységeket és azokat az eseteket, amikor a legális piacokról fegyvereket juttatnak az illegális piacokra. A CAR nyilvántart minden információt a fegyverek globális nyomon követésére szolgáló iTrace rendszerben, amely a konfliktus sújtotta területeken felhasznált fegyverekre vonatkozó több mint 100 000 bejegyzéssel a világ legnagyobb, ilyen adatokat tartalmazó adatbázisa.

A CAR ezt az információt az alábbiakra használja fel: a) a tagállamok figyelmeztetése a fegyverek és lőszeresek illetéktelen kezekbe kerüléséről és b) a fegyverek és lőszeresek illetéktelen kezekbe jutása elleni küzdelemre irányuló, célzott kezdeményezések lehetővé tétele többek között felülvizsgált kivitel-ellenőrzési intézkedések és nemzetközi diplomáciai fellépések révén.

Ezzel a módszerrel a tapasztalatok szerint szinte azonnal feltárható a fegyverek illetéktelen kezekbe jutása, a CAR helyszíni csoportjai ugyanis még a konfliktus sújtotta területeken való jelenlétük során tájékoztatták a tagállamokat az illetéktelen kezekbe került fegyverekről (pl. amikor Irakban – Moszulban – folytattak helyszíni vizsgálatot). Néhány esetben a CARS csoportjai két hónapon belül azt követően felfedezték az illegális fegyverátadásokat, hogy a fegyverek elhagyták a gyárat.

A 2015. október 22-i (KKBP) 2015/1908 határozatában támogatta a CAR-t a 2013/698/KKBP határozattal létrehozott iTrace projekt folytatásában és kiterjesztésében. Az iTrace I. és II-ként ismert projektek közvetlen támogatást nyújtottak a tagállamok fegyver kiviteli engedélyekkel foglalkozó hatóságai és a fegyverzetellenőrzéssel foglalkozó szakpolitikai döntéshozói számára, és a projektek révén az iTrace világszerte egyértelműen a konfliktusokban felhasznált fegyverek nyomon követésére szolgáló egyik jelentős kezdeményezéssé vált.

Emellett 2015. december 2-án a tűzfegyverek és robbanóanyagok tiltott kereskedelme és használata elleni uniós cselekvési terv az iTrace használatának kiterjesztését szorgalmazta, és azt javasolta, hogy bármely olyan nemzeti bűnüldöző hatóság, amely fegyverek és lőszerrel illetéktelen kezekbe jutását észleli, vesse össze a feltárt tényeket az iTrace-ben tárolt adatokkal.

A CAR-nak megfelelő intézkedéseket kell tennie annak a ténynek népszerűsítésére, hogy a projektet az Unió finanszírozta. Ezeket az intézkedéseket a Bizottság által kidolgozott és közzétett, az Unió külső tevékenységére vonatkozó kommunikációs és láthatósági kézikönyvvel összhangban kell végrehajtani.

A CAR így biztosítani fogja az uniós hozzájárulás láthatóságát megfelelő márkaépítés és tájékoztatás útján, hangsúlyozva az Unió szerepét, biztosítva az uniós intézkedések átláthatóságát, és növelve a határozatok okainak, a határozathoz nyújtott uniós támogatásnak és e támogatás eredményeinek az ismertségét. A projekt keretében készült anyagokon jól látható helyen fel kell tüntetni az Unió zászlaját, a zászló helyes használatára és reprodukciójára vonatkozó uniós iránymutatásoknak megfelelően.

8. Jelentéstétel

A CAR rendszeresen, negyedévente szöveges jelentést készít.

A TANÁCS (EU) 2017/2284 HATÁROZATA**(2017. december 11.)**

az afrikai, az ázsiai és csendes-óceáni, a latin-amerikai és a karib-tengeri térség államainak a hasadóanyag-tilalmi szerződéssel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport által indított konzultációs folyamatban való részvétele céljából nyújtandó támogatásról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 28. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 2003. december 12-én elfogadta a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni EU-stratégiát (a továbbiakban: a stratégia), amelynek II. fejezete tartalmazza azon intézkedéseket, amelyeket a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni európai stratégia sarokköve, a hatékony multilateralizmus érdekében végre kell hajtani. A stratégia többek között megállapítja, hogy „az EU elkötelezett a többoldalú szerződések rendszere mellett, amely valamennyi nonproliférációs erőfeszítés jogi és normatív alapját képezi”, továbbá hogy „az uniós politika célja az, hogy nemzetközi megállapodás szülessen a nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmáról”.
- (2) Az Unió aktívan dolgozik a stratégia, valamint az annak III. fejezetében felsorolt intézkedések végrehajtásán, többek között úgy, hogy pénzügyi forrásokat szabadít fel a többoldalú nonproliférációs rendszer és a többoldalú bizalomépítő intézkedések megerősítését célzó egyedi projektek támogatására.
- (3) A Tanács 2008. december 8-án következtetéseket fogadott el, valamint elfogadta „A tömegpusztító fegyverek és hordozóeszközök elterjedése elleni küzdelemre irányuló európai uniós fellépés új irányai” című dokumentumot. A dokumentum többek között megállapítja, hogy az EU vállalja, hogy folytatja és fokozza a hasadóanyagok gyártásának tilalmáról szóló szerződésre (FMCT) irányuló tárgyalások megkezdését célzó erőfeszítéseit.
- (4) Az EU a múltban is következetesen kiállt amellett, hogy – a CD/1299 dokumentum és az abban meghatározott megbízás alapján – haladéktalanul megkezdődjenek és mihamarabb lezáruljanak a tárgyalások a nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmáról szóló szerződésről. Hasonlóképpen, az EU a leszerelési konferencia minden tagját arra ösztönözte, hogy minden tőlük telhetőt tegyenek meg a patthelyzet megszüntetésére, és fogadjanak el egy olyan átfogó és kiegyensúlyozott munkaprogramot, amely egyebek mellett előírja a hasadóanyag-tilalmi szerződésről szóló tárgyalások haladéktalan megkezdését.
- (5) 2013-ban az Egyesült Nemzetek Közgyűlése (UNGA) határozatot fogadott el, amely 25 tagállam bevonásával létrehozott egy kormányzati szakértői csoportot azzal a céllal, hogy ajánlásokat tegyen azokról a szempontokról, amelyek hozzájárulhatnának egy, a nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmáról szóló szerződés kidolgozásához, a szerződésre irányuló tárgyalások lefolytatása nélkül. A kormányzati szakértői csoport 2015-ben benyújtotta jelentését az UNGA Első (Leszerelési) Bizottságának.
- (6) Az Egyesült Nemzetek Közgyűlése 2016-ban elfogadta a „Szerződés a nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmáról” című, 71/259. sz. határozatot. A 71/259. sz. határozat arra szólítja fel a főtitkárt, hogy hozza létre az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoportot azzal a céllal, hogy az megvizsgálja egy jövőbeli, diszkriminációmentes, többoldalú, nemzetközileg és ténylegesen ellenőrizhető, a nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmáról szóló szerződés fő elemeit, illetve ajánlásokat tegyen ezen elemekre. Az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoportban 25 állam vesz majd részt és a csoport két olyan informális konzultációs ülést tart majd, amelyen minden ENSZ-tag képviseltetheti magát, hogy ily módon minden állam részese lehessen az FMCT kidolgozása folyamatának. Az előkészítő csoport által elvégzendő munka eredményeképp várhatóan megkezdődnek majd a tárgyalások erről a fontos kérdésről, hogy tovább folytatódhasson a nukleáris leszerelés és a nonproliféráció.
- (7) Minden uniós tagállam az ENSZ Közgyűlésének a FMCT-ről szóló – Kanada, Németország és Hollandia által előterjesztett – 71/259. sz., 2016. évi határozata mellett szavazott. A határozat olyan inkluzív folyamatot vázol fel, amelynek keretében informális konzultációs találkozókát szerveznek majd az összes ENSZ-tagállam és az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport elnökének részvételével. Több uniós tagállam is

részt vesz majd a magas szintű szakértői előkészítő csoport munkájában, amelynek megbízatása szerint ajánlásokat kell megfogalmaznia a jövőbeli szerződés főbb elemeiről, ami nem sértheti a jövőbeli tárgyalásokon képviselendő nemzeti álláspontokat.

- (8) Az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport létrehozása a gyakorlatban járul hozzá a nukleáris leszerelési és nonprolifерációs erőfeszítésekhez. A kormányzati szakértői csoport ⁽¹⁾ és a főtitkár e témában készített két jelentésében ⁽²⁾ rámutat a kérdés összetettségére és azokra a területekre, amelyeket az ENSZ tagállamainak tovább kell elemezniük és vizsgálniuk. Az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport az ENSZ Közgyűlés 73. ülésén (2018-ban) tart majd beszámolót.
- (9) Általánosabban, a hasadóanyagok (például a magas dúsítású urán és plutónium), amelyek robbanással járó maghasadási láncreakciót idézhetnek elő, a nukleáris fegyverek alapvető elemei. Az EU-nak régóta prioritása, hogy a leszerelési konferencia keretében mihamarabb megkezdődjenek és lezáruljanak a nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmáról szóló szerződés megkötésére irányuló tárgyalások.
- (10) A nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmáról szóló szerződés megkötése alapvető lenne a nukleáris fegyverek nélküli világ feltételeinek megteremtéséhez. Az FMCT olyan többoldalú eszköz, amelynek tárgyalását annak tudatában kell lefolytatni, hogy az kiegészíti a nukleáris leszerelés terén már megkötött atomsorompó-szerződést (NPT) és az Átfogó Atomcsend Szerződést (CTBT),

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) mivel az uniós stratégia előírja a többoldalú leszerelés és a nonprolifерációs szerződések és megállapodások fenntartásának, végrehajtásának és megerősítésének célját, az Uniónak támogatást kell nyújtania az afrikai, az ázsiai és csendes-óceáni, a latin-amerikai és a karib-tengeri térség államainak ahhoz, hogy részt tudjanak venni a hasadóanyag-tilalmi szerződéssel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport által indított konzultációs folyamatban.

(2) Az afrikai, az ázsiai és csendes-óceáni, a latin-amerikai és a karib-tengeri térség államainak az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport által indított konzultációs folyamatban való részvételéhez támogatást nyújtó projekteknek – amelyek az uniós stratégia szerinti intézkedéseknek felelnek meg – szubregionális munkaértekezletekből, szakértői megbeszélésekből, az ENSZ-tagállamok javára végzett érdemi támogató tevékenységekből és a releváns információk és kiadványok adattárának létrehozásából kell állniuk.

(3) A projektek céljai a következők:

- az afrikai, az ázsiai és csendes-óceáni, a latin-amerikai és a karib-tengeri térség államai közötti regionális szintű párbeszéd előmozdítása,
- a kérdéssel kapcsolatos felelősségvállalás kialakítása ezen térségek államaiban,
- ezen térségek államai nemzeti szükségleteinek és szakpolitikai prioritásainak meghatározása,
- a releváns regionális szervezetek bevonása a nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmáról szóló – a leszerelési konferencia keretében megtárgyalandó – szerződésről folytatott megbeszélésekbe,
- a regionális szintű folyamat hatásainak, valamint azon szerepnek az értékelése, amelyet a releváns regionális és nemzetközi szervezetek játszhatnak e folyamatban,
- a folyamat következményeinek összehasonlító elemzése az egyes térségekben,
- a hasadóanyagokra vonatkozó ismeretek átadásának megkönnyítése a tudományos intézmények, a civil társadalmi szervezetek és a tagállamok között.

(4) A projektek részletes leírását a *melléklet* tartalmazza.

⁽¹⁾ A/70/81, A kormányzati szakértői csoport jelentése, amelyben ajánlásokat tesz azokról a szempontokról, amelyek hozzájárulhatnak a nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmáról szóló szerződés kidolgozásához, a szerződésre irányuló tárgyalások lefolytatása nélkül.

⁽²⁾ A/68/154, A/68/154/Add.1, A/71/140/Rev.1 és A/71/140/Rev.1/Add.1.

2. cikk

(1) E határozat végrehajtásáért a főképviselő felel.

(2) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett projektek technikai végrehajtásának feladatát az ENSZ Leszerelési Ügyek Hivatala (UNODA) látja el a genfi, valamint a regionális leszereléssel foglalkozó részlegén, a békét és a leszerelést előmozdító három – afrikai (UNREC), ázsiai és csendes-óceáni (UNRCPD), valamint latin-amerikai és karibi-tengeri térségi (UNLIREC) – regionális központon keresztül. Az UNODA ezt a feladatot a főképviselő ellenőrzése mellett végzi. A főképviselő ennek érdekében megkötöti a szükséges megállapodásokat az UNODA-val.

3. cikk

(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett projektek végrehajtására szolgáló pénzügyi referenciaösszeg 1 220 880,51 EUR.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott összegből finanszírozott kiadásokat az Unió általános költségvetésére alkalmazandó eljárások és szabályok szerint kell kezelni.

(3) Az (1) bekezdésben említett kiadások megfelelő kezelését a Bizottság felügyeli. Ebből a célból a Bizottság e tanácsi határozat elfogadását követően a referenciaösszegnek megfelelő összegű finanszírozási megállapodást köt az UNODA-val. A megállapodásban rendelkezni kell arról, hogy az UNODA-nak – a hozzájárulás nagyságának megfelelően – biztosítania kell az uniós hozzájárulás láthatóságát.

(4) A Bizottság e határozat hatálybalépését követően törekszik a (3) bekezdésben említett finanszírozási megállapodás mihamarabbi megkötésére. A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot az ezen eljárás során felmerülő esetleges nehézségekről és a finanszírozási megállapodás megkötésének időpontjáról.

4. cikk

(1) A főképviselő az UNODA által készített rendszeres beszámolók alapján jelentést tesz a Tanácsnak e határozat végrehajtásáról. Ezek a jelentések képezik majd a Tanács által végzett értékelés alapját.

(2) A Bizottság tájékoztatást nyújt az 1. cikk (2) bekezdésében említett projektek pénzügyi vonatkozásairól.

5. cikk

(1) Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

(2) Ez a határozat 36 hónappal a 3. cikk (3) bekezdésben említett finanszírozási megállapodás megkötésének időpontját követően hatályát veszti. Abban az esetben azonban, ha nem kerül sor finanszírozási megállapodás megkötésére, ez a határozat a hatálybalépését követő 6 hónappal veszíti hatályát.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

F. MOGHERINI

MELLÉKLET

1. CÉLKITŰZÉS

Az államoknak már a folyamat korai szakaszában teljes mértékben tisztában kell lenniük egy jövőbeli szerződés implikációival, valamint a szerződés és a nukleárisfegyver-mentes övezetekre irányuló regionális eszközök, az atomsorompó-szerződés és más eszközök közötti viszonyal. Az új tanácsi határozat átfogó céljának ezért annak kell lennie, hogy finanszírozást biztosítson a nemzetközi közösség számára kialakítandó, a nukleáris fegyverek és más nukleáris robbanóeszközök hasadóanyagai gyártásának tilalmáról szóló szerződésről, illetve egy hasadóanyag-tilalmi szerződésről (FMCT) szóló széles tudásanyag kidolgozásához, így biztosítva, hogy az összes ENSZ-tagállam teljes mértékben részt tudjon venni a konzultációs folyamatban, valamint a leszerelési konferencia keretében egy ilyen szerződésről a jövőben folytatandó tárgyalásokban.

Az ENSZ-tagállamok regionális szintű bevonása kiegészíti majd az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport elnöke által szervezett, New Yorkban tartandó nem hivatalos konzultatív megbeszéléseket, így mind minőségi, mind mennyiségi értelemben bővíti majd a tagállamok részvételét, valamint erősíti a leszerelési konferencia keretében egy ilyen szerződésről a jövőben folytatandó tárgyalások inkluzivitását.

A(z) (a)régiók szintjén szervezendő munkaértekezlet-sorozat lehetővé teszi majd az ismeretek és az információk régiókon belüli, illetve régiók közötti megosztását. Ezeket a munkaértekezleteken sor kerül majd egyrészt technikai tájékoztatókra, másrészt pedig megbeszélésekre, amelyek témája az lesz, hogy a jövőbeli szerződések milyen hatással lesznek a meglévő regionális megállapodásokra, illetve milyen relevanciával bírnak azok szempontjából. A szakmai tájékoztatók során a vonatkozó terület szakértői vázolják majd az FMCT-hez kapcsolódó lényegesebb kérdéseket, a megbeszélések során pedig a résztvevők számba veszik majd egy jövőbeli szerződés regionális hatásait és relevanciáját.

Az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport az ENSZ Közgyűlés 73. ülészakán (2018-ban) tart majd beszámolót. A Közgyűlés határozhat további intézkedések meghozataláról e témában. A projekt a Közgyűlés 74. rendes ülészakájának végéig (2019. decemberig) fog futni annak érdekében, hogy elősegítse az ENSZ-tagállamok részvételét az e kérdéssről folytatott vitákban.

Az ENSZ Leszerelési Ügyek Hivatala (UNODA) a genfi részlege, valamint a regionális leszereléssel foglalkozó részlege – melynek része az Afrikai Regionális Béke- és Leszerelési Központ (UNREC, Lomé, Togo), az ENSZ Ázsiai és Csendes-óceáni Regionális Béke- és Leszerelési Központja (UNRCPD, Katmandu, Nepál), valamint a latin-amerikai és karib-tengeri térségi békét, leszerelést és fejlődést előmozdító regionális ENSZ-központ (UNLIREC, Lima, Peru) – által komoly tapasztalattal rendelkezik a tekintetben, hogy a tevékenységi körébe tartozó régióban támogatást nyújtson az államoknak és elősegítse a párbeszédet a nukleáris leszerelés és a nonprolifерáció kérdéseit illetően.

A szakértők több, földrajzilag egymástól távol eső országból érkeznek majd, és megtalálhatóak lesznek köztük a kormányok, a regionális szervezetek és a társadalmi szervezetek – így például a hasadóanyagokkal foglalkozó nemzetközi bizottság (IPFM), az ellenőrzési, kutatási, képzési és információs központ (VERTIC), a biztonsági tanulmányok központja (ISS) –, valamint a tudományos élet képviselői is.

Az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak 16.8. sz. célkitűzése elismeri annak szükségességét, hogy: „ki kell szélesíteni és el kell mélyíteni a fejlődő országok részvételét a globális kormányzás intézményeiben”. Az e projekt keretében tervezett tevékenységek ezért hozzájárulhatnak e célkitűzés megvalósításához.

2. TEVÉKENYSÉGEK

2.1. A tevékenységek célkitűzései

- az afrikai, az ázsiai és csendes-óceáni, a latin-amerikai és a karib-tengeri térség államai közötti regionális és szubregionális szintű párbeszéd előmozdítása,
- a releváns regionális szervezetek bevonása az FMCT-ről szóló tárgyalásokba,
- a FMCT-vel kapcsolatos felelősségvállalás kialakítása az összes államban,
- a nukleáris fegyverek és más nukleáris robbanóeszközök hasadóanyagai gyártásának tilalmához kapcsolódó ismeretek átadásának és alkalmazásának előmozdítása a tudományos élet képviselői, a társadalmi szervezetek és a tagállamok között.

2.2. A tevékenységek leírása

Minden tevékenységet a genfi részlegén, valamint a regionális leszereléssel foglalkozó részlegén keresztül – amely utóbbinak része az UNREC (Lomé, Togo) – az ENSZ Leszerelési Ügyek Hivatala (UNODA), az UNRCPD (Katmandu, Nepál), valamint az UNLIREC (Lima, Peru) fog megszervezni.

- a) Szubregionális munkaértekezletek Afrikában, Ázsiában és a Csendes-óceán térségében, valamint Latin-Amerikában és a karib-tengeri térségben

Az UNODA legfeljebb hat szubregionális szemináriumot fog szervezni az afrikai, ázsiai és a csendes-óceáni, valamint a latin-amerikai és a karib-tengeri térségben. Az UNODA egy vagy két kétnapos szubregionális szemináriumot fog szervezni az afrikai, ázsiai és a csendes-óceáni, valamint a latin-amerikai és a karib-tengeri térség mindegyikében. A szubregionális szemináriumok a vonatkozó régiókra fognak összpontosítani.

A szemináriumokon részt vevő szakértők egyrészt az egyes alrégiókhoz tartozó országok fővárosaiból érkeznek, másrészt az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport tagjai, uniós szakértők, illetve a civil társadalom és a tudományos élet képviselői lesznek.

Ezek a szemináriumok kiegészítik majd az ENSZ Közgyűlésének 71/259. sz. határozata értelmében az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport elnöke által New Yorkban szervezendő nyílt informális konzultációs találkozókat, és elősegítik az ENSZ-tagállamok szakértőinek részvételét a jövőbeli FMCT-ről szóló tárgyalásokban.

- b) Szakértői találkozók a regionális szervezetek szakértőivel

A jövőbeli FMCT-tárgyalások előkészítése és a regionális szakismeretek és az egyes régiók tapasztalatainak a tárgyalásokba való becsatornázása érdekében az UNODA három szakértői találkozót fog rendezni az afrikai, az ázsiai és csendes-óceáni, a latin-amerikai és a karib-tengeri térségben releváns regionális szervezetekkel – ideértve az ABACC-ot, az AFCONE-t, az OPANAL-t és az ASEAN regionális fórumot – annak érdekében, hogy egy asztalhoz ülhessenek az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport, a regionális szervezetek és a társadalmi szervezetek – így többek között az EU Nonproliferációs Konzorciuma, a VERTIC, az IPFM és az ISS – szakértői.

- c) Érdemi támogatás a tagállamok számára

Az UNODA a munkaértekezleteket követően – a földrajzi egyensúly szem előtt tartásával – az afrikai, az ázsiai és a csendes-óceáni, valamint a latin-amerikai és karib-tengeri térségbeni tagállamok által benyújtott legfeljebb hat érdemi támogatásra irányuló kérelmet fog elbírálni.

- d) A forrásanyagok adattára és az eredmények közzététele

Az UNODA a projekt időtartamára kifejezetten a vonatkozó forrásanyagokat tartalmazó honlapot fejleszt ki és tart fenn, ezzel segítve a tagállamokat a jövőbeli FMCT-re való felkészülésben. A honlap egyben a forrásanyagok adattáraként is működik majd, amelyhez a tagállamok, a regionális szervezetek, a társadalmi szervezetek és a kutatók hozzáférést kapnak, és amely így elősegíti a régiók közötti kommunikációt is.

Az UNODA legfeljebb két műhelytanulmányt fog kiadni a regionális munkaértekezletek és a regionális szervezetekkel tartott szakértői megbeszélések eredményeiről.

2.3. A tevékenységek hatása

- az afrikai, az ázsiai és a csendes-óceáni, valamint a latin-amerikai és karib-tengeri térség államai részvételének előmozdítása a jövőbeli FMCT-ről szóló tárgyalásokon,
- a nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmával kapcsolatosan meglévő regionális ismeretek és szakértelem becsatornázása a jövőbeli FMCT-ről szóló tárgyalásokba,
- a vonatkozó forrásanyagok rendelkezésre bocsátása a jövőbeli tárgyaló felek, valamint az államok, a regionális szervezetek és a társadalmi szervezetek szakértői, illetve a tudományos élet képviselői számára.

3. AZ INTÉZKEDÉSEK VÉGREHAJTÁSÁBAN RÉSZT VEVŐ PARTNEREK

- ENSZ: az UNODA a genfi, valamint a regionális leszereléssel foglalkozó részlegén keresztül, amely utóbbi magában foglalja a békét és a leszerelést előmozdító három – afrikai (UNREC), ázsiai és csendes-óceáni (UNRCPD), valamint latin-amerikai és karib-tengeri térségi (UNLIREC) – regionális központot,
- regionális és szubregionális szervezetek: ABACC, AFCONE, OPANAL, ASEAN regionális fórum,
- nem kormányzati szervezetek: az EU Nonproliférációs Konzorciuma, a VERTIC, az IPFM, és az ISS.

4. KAPCSOLAT AZ UNIÓS ERŐFESZÍTÉSEKKEL

Az UNODA tevékenységeiről szóló rendszeres beszámoló tartalmának függvényében az Unió határozhat úgy, hogy ezen erőfeszítéseket olyan célzott diplomáciai intézkedésekkel egészíti ki, melyek ráirányítják a figyelmet a leszerelési konferencia keretében kialakult régóta fennálló patthelyzet megoldásának, valamint annak a fontosságára, hogy a CD/1299 számú dokumentum és az abban található megbízás alapján a leszerelési konferencia keretében azonnal kezdődjön meg és a lehető leghamarabb záruljon le a nukleáris fegyverekhez és más nukleáris robbanóeszközökhöz való hasadóanyag gyártásának tilalmáról szóló szerződés (FMCT) tárgyalása.

5. A TEVÉKENYSÉGEK KEDVEZMÉNYEZETTJEI

- az afrikai, ázsiai és csendes-óceáni, valamint latin-amerikai és karib-tengeri térség államai,
- az FMCT-vel foglalkozó magas szintű szakértői előkészítő csoport tagjai,
- a nukleáris fegyverek leszerelésének ellenőrzésével foglalkozó kormányzati szakértők csoportja,
- az afrikai, ázsiai és csendes-óceáni, valamint latin-amerikai és karib-tengeri térségben a nukleáris leszerelés és a nonproliféráció érdekében tevékenykedő társadalmi szervezetek.

6. HELYSZÍNEK

A fővárosokból érkező nemzeti szakértők részvételének megkönnyítése érdekében a szubregionális szemináriumokra vagy a regionális központokban vagy az ENSZ-nek az adott szubrégióban működő regionális irodájában kerül sor.

A szakértői megbeszélésekre a regionális szervezetek székhelyén vagy a regionális központokban kerül sor.

A tagállamoknak nyújtandó érdemi támogatás nyújtása a fővárosokban történik.

7. IDŐTARTAM

A projekt becsült teljes időtartama 36 hónap.

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2285 HATÁROZATA**(2017. december 6.)**

a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében létrehozott, az EMAS rendszerben való részvételhez szükséges lépéseket meghatározó felhasználói útmutató módosításáról

(az értesítés a C(2017) 8072. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről és a 761/2001/EK rendelet, a 2001/681/EK és a 2006/193/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 46. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az EMAS célja, hogy környezetvédelmi vezetési rendszer kialakítása és alkalmazása, e rendszer teljesítményének értékelése, a környezetvédelmi teljesítményre vonatkozó információk biztosítása, a nyilvánossággal és más érdekelt felekkel folytatott nyílt párbeszéd folytatása, valamint az alkalmazottak aktív bevonása révén elősegítse a szervezetek környezetvédelmi teljesítményének folyamatos javítását.
- (2) Az érdeklődő szervezetek részére további információkat és útmutatást kell nyújtani az EMAS rendszerben való részvételhez szükséges lépésekkel kapcsolatban. Az információkat és az útmutatást az EMAS működése során szerzett tapasztalatok fényében és a további iránymutatás iránti igények alapján naprakészen kell tartani.
- (3) Megállapítást nyert, hogy az alábbi területeken van igény további útmutatásra: a földrajzi hely meghatározása a telephely meghatározásával, a területi ágazati referenciadokumentumok figyelembevételének módjára vonatkozó útmutatás és a több telephellyel rendelkező szervezetek ellenőrzése céljából mintavételi módszer alkalmazására vonatkozó útmutatás,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2013/131/EU bizottsági határozat ⁽²⁾ melléklete helyébe e határozat mellékletének szövege lép.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 6-án.

a Bizottság részéről

Karmenu VELLA

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 342., 2009.12.22., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság határozata (2013. március 4.) az EMAS rendszerben való részvételhez szükséges lépéseket meghatározó felhasználói útmutatónak a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő létrehozásáról (HL L 76., 2013.3.19., 1. o.).

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

I. BEVEZETÉS

Az uniós környezeti politika egyik célja a különböző típusú szervezetek arra való ösztönzése, hogy alkalmazzanak környezetvédelmi vezetési rendszert és csökkentsék környezeti hatásukat. A környezetvédelmi vezetési rendszerek a vállalatok és más szervezetek számára az egyik olyan eszközt jelentik, amelynek segítségével javíthatják környezeti teljesítményüket, ugyanakkor energiát és más erőforrásokat takaríthatnak meg. Az EU konkrétan arra kívánja ösztönözni a szervezeteket, hogy vegyenek részt a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS), amely egy vállalkozásoknak és szervezeteknek szánt, a környezeti teljesítmény értékelésére, bejelentésére és javítására szolgáló vezetési eszköz.

Az EMAS rendszert 1993-ban hozták létre, az évek során pedig továbbfejlesztették. A rendszer jogalapja az EMAS-rendelet ⁽¹⁾, amelyet legutóbb 2009-ben módosítottak.

Az „EMAS felhasználói útmutató” az EMAS-rendelet 46. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően készült. E dokumentum célja, hogy az EMAS iránt érdeklődő szervezetek számára egyértelmű és egyszerű tanácsokat adjon. Készítői szándéka az volt, hogy könnyen teljesíthető, részletes utasításokat tartalmazzon. Az útmutató leírja azokat a fő lépéseket, amelyeket a rendszerben részt venni kívánó szervezeteknek meg kell tenniük. E dokumentum célja, hogy a szervezetek rendszerbe való belépésének elősegítése révén kiterjessze az EMAS vezetési rendszer alkalmazását. Fontos szem előtt tartani továbbá az európai rendelet általános célkitűzését, amely szerint valamennyi tagállamban össze kell hangolni a bevezetést és közös jogi keretet kell létrehozni. A „Globális EMAS” rendszerrel kapcsolatban felmerülő kérdések tekintetében az olvasónak azt javasoljuk, tekintse meg az 1221/2009/EK rendelet alapján kidolgozott, az európai uniós egyesített szervezeti nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába és a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozó útmutatóról szóló, 2011. december 7-i 2011/832/EU bizottsági határozatot ⁽²⁾.

II. A KÖRNYEZETVÉDELMI VEZETÉSI ÉS HITELESÍTÉSI RENDSZER (EMAS) BEMUTATÁSA

Az EMAS önkéntes eszköz, amely minden olyan szervezet számára rendelkezésre áll, amely az Európai Unión belül vagy kívül bármely gazdasági ágazatban tevékenykedik, és amely az alábbi célokat tűzte ki:

- környezeti és gazdasági felelősségvállalás,
- környezetvédelmi teljesítményének javítása,
- környezetvédelmi eredményeinek közlése a társadalom és az érdekeltek felé.

Alább található azon lépések leírása, amelyek a rendszer keretében történő nyilvántartásba vételhez és annak alkalmazásához szükségesek.

Az EMAS keretében nyilvántartásba vett szervezetek kötelesek:

- bizonyítani a környezetvédelmi jogszabályoknak való megfelelést,
- kötelezettséget vállalni környezetvédelmi teljesítményük folyamatos javítására,
- bizonyítani, hogy az összes érdekelttel nyílt párbeszédet folytatnak,
- bevonni az alkalmazottakat a szervezet környezeti teljesítményének fejlesztésébe,
- érvényesített EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot közzétenni és frissíteni külső kommunikáció céljából.

Van néhány további követelmény is. A szervezetek kötelesek:

- környezeti állapotfelmérést készíteni (beleértve az összes közvetlen és közvetett környezeti tényező megnevezését),
- a szervezet sikeres hitelesítése után az illetékes testületnél regisztrálni.

A nyilvántartásba vétel után a szervezetek jogosulttá válnak az EMAS-logó használatára.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1221/2009/EK rendelete.

⁽²⁾ A Bizottság 2011/832/EU határozata (2011. december 7.) a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján kidolgozott, az európai uniós egyesített szervezeti nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába és a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozó útmutatóról (HL L 330., 2011.12.14., 25. o.).

III. AZ EMAS BEVEZETÉSÉVEL JÁRÓ KÖLTSÉGEK ÉS HASZNOK

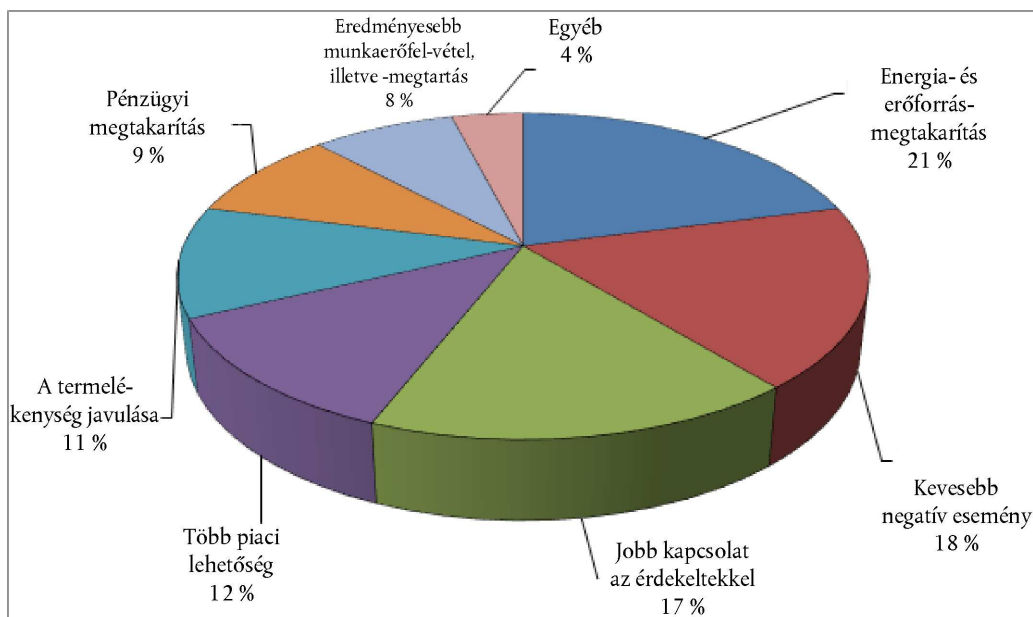
Általánosságban elmondható, hogy az EMAS-hoz hasonló környezetvédelmi vezetési rendszerek elősegítik, hogy a szervezetek fejlesszék az erőforrás-hatékonyságot, csökkentsék a kockázatokat, valamint a bevált gyakorlatok nyilvános alkalmazásával példát mutassanak. A rendszer bevezetésével elért megtakarítások meghaladják a költségeket.

Hasznok

Az EMAS rendszer keretében történő nyilvántartásba vétel költségeiről és hasznairól tanulmány ⁽¹⁾ készült. Felmérés keretében a részt vevő szervezeteket felkérték, hogy egy adott listából válasszák ki a legkedvezőbbnek ítélt hatásokat. Az első helyre az „Energia- és erőforrás-megtakarítás” került (21 %), amint az az 1. ábrán is látható. A második helyet a „Kevesebb negatív esemény” (18 %), a harmadikat pedig a „Jobb kapcsolat az érdekeltekkel” hatás (17 %) foglalja el.

1. ábra

Az EMAS bevezetésének hasznai (az összes válasz %-os arányában)

A nagyobb hatékonyságból eredő megtakarítás

Az első helyre az „energia- és erőforrás-megtakarítás” formájában megvalósuló haszon került. A különböző méretű szervezetek mindegyike esetében bebizonyosodott, hogy az energiamegtakarítás önmagában meghaladta az EMAS fenntartásának éves költségeit. Ez arra utal, hogy a nagyobb szervezeteknél könnyen megtérülnek az EMAS bevezetése során felmerülő költségek.

Kevesebb negatív esemény

Ez a haszon a második helyre került. Ez a haszon számos tényezőt magában foglal, például a környezetvédelmi jogszabályok megszegésének ritkább előfordulását. Ez nyilvánvalóan összefügg a szabályozó hatóságokkal fenntartott kapcsolatok javulásából eredő hasznokkal.

Jobb kapcsolat az érdekeltekkel

A szervezetek a legfontosabb hasznok közé sorolták az érdekelt felekkel fenntartott kapcsolatok javulását, különösen a közigazgatás és a szolgáltató vállalatok esetében.

Több piaci lehetőség

Az EMAS keretében történő nyilvántartásba vétel javíthatja az üzleti tevékenységet. Segíthet a meglévő ügyfelek megtartásában és új ügyfelek megszerzésében. A közbeszerzés esetében előnyt jelenthet, ha a szervezet EMAS környezetvédelmi vezetési rendszerrel rendelkezik. Noha a közbeszerzésben részt vevő szervezetek nem írhatják elő az ajánlattevők számára az EMAS keretében történő nyilvántartásba vételt, a nyilvántartásba vett vállalatok a regisztráció segítségével bizonyíthatják, hogy rendelkeznek a szerződésben szereplő, környezetvédelmi vezetéssel kapcsolatos követelmények teljesítéséhez szükséges technikai eszközökkel.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/publications_studies_en.htm#Study on the costs and benefits of EMAS to registered organisations

Ezenkívül a szervezetek saját környezeti politikájuk részeként arra ösztönözhetik szállítóikat, hogy ők is alkalmazzanak környezeti vezetési rendszert. Az EMAS keretében történő nyilvántartásba vétel mindkét fél számára megkönnyítheti az egymással folytatott belső folyamatokat.

Szabályozási könnyítés

Az EMAS keretében nyilvántartásba vett szervezetek szabályozási könnyítésre lehetnek jogosultak. A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló jogszabályok ⁽¹⁾ értelmében a gyártási ágazatban működő vállalatok előnyben részesülhetnek.

Számos tagállam biztosít előnyöket az EMAS keretében nyilvántartásba vett szervezeteknek az állami és regionális környezetvédelmi jogszabályokat és rendeleteket illetően. Ezen előnyök közé tartoznak például az egyszerűsített jelentéstételi követelmények, a ritkább ellenőrzések, az alacsonyabb hulladékdíjak, és az engedély hosszabb érvényessége.

Példaként említhetők a következők: a hulladékdíjak 50 %-os csökkentése; az engedélyezési eljárások díjának 20–30 %-os csökkentése; a nemzeti jogszabályok által előírt nyomon követés és végrehajtás díjának akár 100 %-os csökkentése; az állami szervek által nyújtott közszolgáltatások díjának 30 %-os csökkentése; a felszíni vízzel kapcsolatos engedélyezési eljárások, valamint a felszín alatti víz kivételére vonatkozó engedélyekkel és a hulladéklerakókkal kapcsolatos engedélyezési eljárások díjának 30 %-os csökkentése. Előnyökhöz lehet jutni továbbá a veszélyes vegyi anyagok nyomon követésének és kezelésének adminisztrációja, a hulladékártalmatlanítással kapcsolatos kötelezettségek (mivel nem kell bizonyítani a műszaki felügyeleti intézkedéseket) és az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése tekintetében.

Költségek és hasznok

A vállalkozásoknak az EMAS keretében történő nyilvántartásba vételt befektetésnek kell tekinteniük. Az EMAS bevezetése belső és külső költségekkel jár, ide tartoznak a tanácsadási szolgáltatások, a nyomonkövetési intézkedések végrehajtásához és nyomon követéséhez szükséges humánerőforrások, a regisztrációs díjak stb.

A tényleges költségek és hasznok széles skálán mozognak, például a szervezet méretének és tevékenységeinek, a környezeti vezetési gyakorlat jelenlegi állásának, az érintett országnak stb. függvényében. Általánosságban azonban elmondható, hogy az EMAS jelentős megtakarítást eredményez. Számos tanulmány igazolta, hogy a bevezetés költségei a megnövekedett bevétel révén a szervezetek számára viszonylag rövid idő alatt, a legtöbb esetben 1–2 év alatt megtérülnek ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾.

1. táblázat

Költségek és lehetséges éves megtakarítások az EMAS rendszerben ⁽¹⁾

(EUR)

A szervezet mérete ⁽²⁾	A hatékonyságból eredő éves potenciális megtakarítás	Az EMAS első évben felmerülő bevezetési költségei ⁽³⁾	Az EMAS éves költségei ⁽⁴⁾
Mikrovállalkozás	3 000 – 10 000	22 500	10 000
Kisvállalkozás	20 000 – 40 000	38 000	22 000

⁽¹⁾ Az IPPC irányelvet 2013. január 7-i hatállyal hatályon kívül helyező, ipari kibocsátásokról szóló irányelv (IED irányelv) részletes iránymutatást nyújt a tagállamoknak a környezetvédelmi ellenőrzésekről, amelyek esetében a helyszíni szemlék gyakoriságát az érintett létesítmények környezeti kockázatainak szisztematikus értékelése alapján kell meghatározni, adott kritériumok alapján, többek között figyelembe véve az üzemeltető EMAS rendszerben való részvételét is.

⁽²⁾ EVER-tanulmány: Evaluation of EMAS and Eco-Label for their Revision (Az EMAS és az ökocímke értékelése módosításuk céljából) (2005), IEFE – Università Bocconi az Európai Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatósága számára.

⁽³⁾ Hamschmidt, J., Dyllick, T. (2001), „ISO 14001: profitable? Yes! But is it eco-effective?” (ISO 14001: kifizetődő? Igen! De vajon környezeti szempontból hatékony-e?) Greener Management International, 34. szám.

⁽⁴⁾ CESQA SINCERT (2002), Indagine sulla certificazione ambientale secondo la norma UNI EN ISO 14001 (Felmérés az UNI EN ISO 14001 szabvány szerinti környezetvédelmi tanúsításról); a trivenetói felmérés eredményei.

⁽⁵⁾ Freimann, Walthier (2001), The impacts of corporate environmental management systems: a comparison of EMAS and ISO 14001. (A vállalati környezetvédelmi vezetési rendszerek hatásai: az EMAS és az ISO 14001 összehasonlítása), Greener Management International, No 36, 91–103. o.

⁽⁶⁾ IRIS (2000), Environmental management systems – paper tiger or powerful tool (Környezetvédelmi vezetési rendszerek – Papírtigris vagy erős eszköz). The Swedish Institute of Production Engineering Research. Molndal.

(EUR)

A szervezet mérete ⁽²⁾	A hatékonyságból eredő éves potenciális megtakarítás	Az EMAS első évben felmerülő bevezetési költségei ⁽³⁾	Az EMAS éves költségei ⁽⁴⁾
Középvállalkozás	100 000-ig	40 000	17 000
Nagyvállalkozás	400 000-ig	67 000	39 000
A „hatékonyságból eredő éves potenciális megtakarításokkal” kapcsolatos adatok kizárólag az energiamegtakarításra épülnek. Az erőforrás-hatékonysági megtakarításokra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre adatok.			

Forrás: „Costs and Benefits of EMAS to Registered Organisations” (Az EMAS költségei és hasznai a nyilvántartásba vett szervezetek számára) című tanulmány, amely 2009-ben készült az Európai Bizottság számára.

- (¹) Az 1. táblázatban szereplő adatok tájékoztató jellegűek és az egyes kategóriák méretéhez kapcsolódnak. Ezért nem lehet őket bármely helyzetben közvetlenül egy szervezetre vonatkoztatni.
- (²) A mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról szóló 2003/361/EK bizottsági ajánlásban meghatározott szervezeti méretek. (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).
- (³) A kkv-k sok esetben csökkenthetik az első évi végrehajtási költségeket, ha az EMAS rendszert az „EMAS Easy” módszer segítségével vezetik be. A legújabb becslések szerint néhány esetben a költségeket a mikrovállalkozások esetében 11 500 EUR-ra, a kisvállalkozások esetében pedig 17 000 EUR-ra lehet csökkenteni a végrehajtás első évében. Ezek a becslések pusztán tájékoztató jellegűek, és a kkv-k számára a különböző tagállamokban tartott szemináriumok után a kkv-k által közölt adatokon alapulnak.
- (⁴) A kkv-k sok esetben csökkenthetik az első évi végrehajtási költségeket, ha az EMAS rendszert az „EMAS Easy” módszer segítségével vezetik be. A legújabb becslések szerint néhány esetben a költségeket a mikrovállalkozások esetében évi 2 200 EUR-ra, a kisvállalkozások esetében pedig évi 3 300 EUR-ra lehet csökkenteni. Ezek a becslések tisztán tájékoztató jellegűek, és a kkv-k számára a különböző tagállamokban tartott szemináriumok után a kkv-k által közölt adatokon alapulnak.

Az EMAS „Eszköztár kisvállalkozásoknak” (¹) számos további példát nyújt a költség/haszon megtakarításokra.

Összességében a mikro- és kisvállalkozások arányosan magasabb állandó és külső költségekkel szembesülnek, mint a közép- vagy nagyvállalkozások, mivel az utóbbiaknak előnyt jelent a méretgazdaságosság, a költségek nagyobb arányát viselik a belső környezetvédelmi részlegek, és alacsonyabbak a külső költségek, mivel ritkábban van szükségük tanácsadókra. Ugyanakkor még a nagyon nagy szervezetek esetében is tanácsos részletesen megvizsgálni a bevezetési költségeket.

Az EMAS és az energiagazdálkodási rendszerek, például az EN 16001 és az ISO 50001 sokban hasonlítanak egymásra. Mivel az energiafelhasználás irányítása az EMAS része, az EMAS keretében nyilvántartásba vett szervezetek eleve fejlesztik energiahatékonyságukat, ezáltal pedig teljesítik az EN 16001 és az ISO 50001 követelményeinek nagy részét. Így ez is költségcsökkentést eredményezhet.

Az EMAS keretében történő nyilvántartásba vételt fontolgató szervezeteknek a tagállamok, a nemzeti, regionális vagy helyi hatóságok és az EMAS illetékes testületei által nyújtott technikai és pénzügyi támogatást is figyelembe kell venniük.

IV. AZ EMAS-RENDELET

Az EMAS rendszert az 1221/2009/EK rendelet (más néven EMAS III rendelet) hozta létre, és az összes tagállamban közvetlenül alkalmazandó.

1. ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

1.1. ALKALMAZÁSI KÖR

2001 óta bármely állami vagy magánszervezet bevezetheti az EMAS-t. Az EMAS III révén a rendszer a nem európai szervezetek, illetve a nem európai országokban működő európai vállalatok számára is rendelkezésre áll. Ez utóbbi kérdésben létezik egy külön útmutató az európai uniós egyesített szervezeti nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába és a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételtől.

A „szervezet” saját funkciókkal és igazgatással rendelkező, Közösségen belüli vagy kívüli társaság, vállalat, cég, vállalkozás, hatóság vagy intézmény, vagy ezek része, vagy kombinációja, függetlenül attól, hogy jogi személyiséggel rendelkezik-e, illetve a közjog vagy a magánjog alá tartozik-e.

(¹) http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/what_if_i_am_an_sme_en.htm

Az EMAS rendszer bevezethető bármely tevékenységi ágazat magán- vagy állami szervezeteinek egy, több vagy összes telephelyén ⁽¹⁾. A legkisebb nyilvántartásba vehető egység a telephely.

A „telephely” a szervezet irányítási ellenőrzése alatt álló adott földrajzi hely, ahol tevékenységet végeznek, terméket állítanak elő és szolgáltatásokat nyújtanak, beleértve az infrastruktúrát, berendezést és anyagokat; a nyilvántartásba vétel tekintetében a telephely a legkisebb figyelembe vehető egység.

Az „adott földrajzi hely” a következőképpen értelmezendő:

Földterület, épületek, berendezések vagy infrastruktúrák fizikai folytonossága, amelyet esetlegesen külső elemek szakíthatnak meg, feltéve, hogy a tevékenységek funkcionális és szervezeti folytonossága biztosítva van.

1.2. KÖVETELMÉNYEK

Az EMAS bevezetésének általános folyamata a következőképpen foglalható össze:

1. A szervezetnek környezeti állapotfelméréssel, a szervezet által végzett összes tevékenység előzetes elemzésével kell kezdenie, a releváns közvetlen és közvetett környezeti tényezők és az alkalmazandó környezetvédelmi jogszabályok azonosítása céljából;
2. Ezután az EN ISO 14001 követelményeivel összhangban környezetvédelmi vezetési rendszert kell bevezetni (az EMAS-rendelet II. melléklete);
3. A rendszert belső ellenőrzések és vezetőségi felülvizsgálat segítségével ellenőrizni kell;
4. A szervezet EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot foglaltat írásba;
5. A környezeti állapotfelmérést és a környezetvédelmi vezetési rendszert hitelesítik, a nyilatkozatot pedig egy akkreditált vagy engedélyezett EMAS-hitelesítő érvényesíti;
6. Amint a szervezetet hitelesítették, nyilvántartásba vételi kérelmet nyújt be az illetékes testülethez.

Az EMAS rendelet 46. cikke értelmében az Európai Bizottság a tagállamokkal és más érdekeltekkel konzultálva „ágazati referenciadokumentumokat” ⁽²⁾ dolgoz ki néhány kiemelt ágazatra vonatkozóan.

Minden dokumentum tartalmazza a következő elemeket:

- a legjobb környezetvédelmi vezetési gyakorlat,
- az adott ágazatok környezeti teljesítménymutatói,
- adott esetben a környezeti teljesítményszinteket azonosító kiválósági referenciaértékek és értékelési rendszerek.

Az adott ágazatra vonatkozóan a rendelkezésre állás függvényében az EMAS keretében nyilvántartásba vett szervezeteknek a referenciadokumentumokat két különböző szinten kell figyelembe venniük:

1. Akkor, amikor a környezeti állapotfelmérés eredményének fényében kidolgozzák és bevezetik környezetvédelmi vezetési rendszerüket (4. cikk (1) bekezdés b) pont);
2. Környezetvédelmi nyilatkozatuk készítésekor (4. cikk (1) bekezdés d) pont és 4. cikk (4) bekezdés).

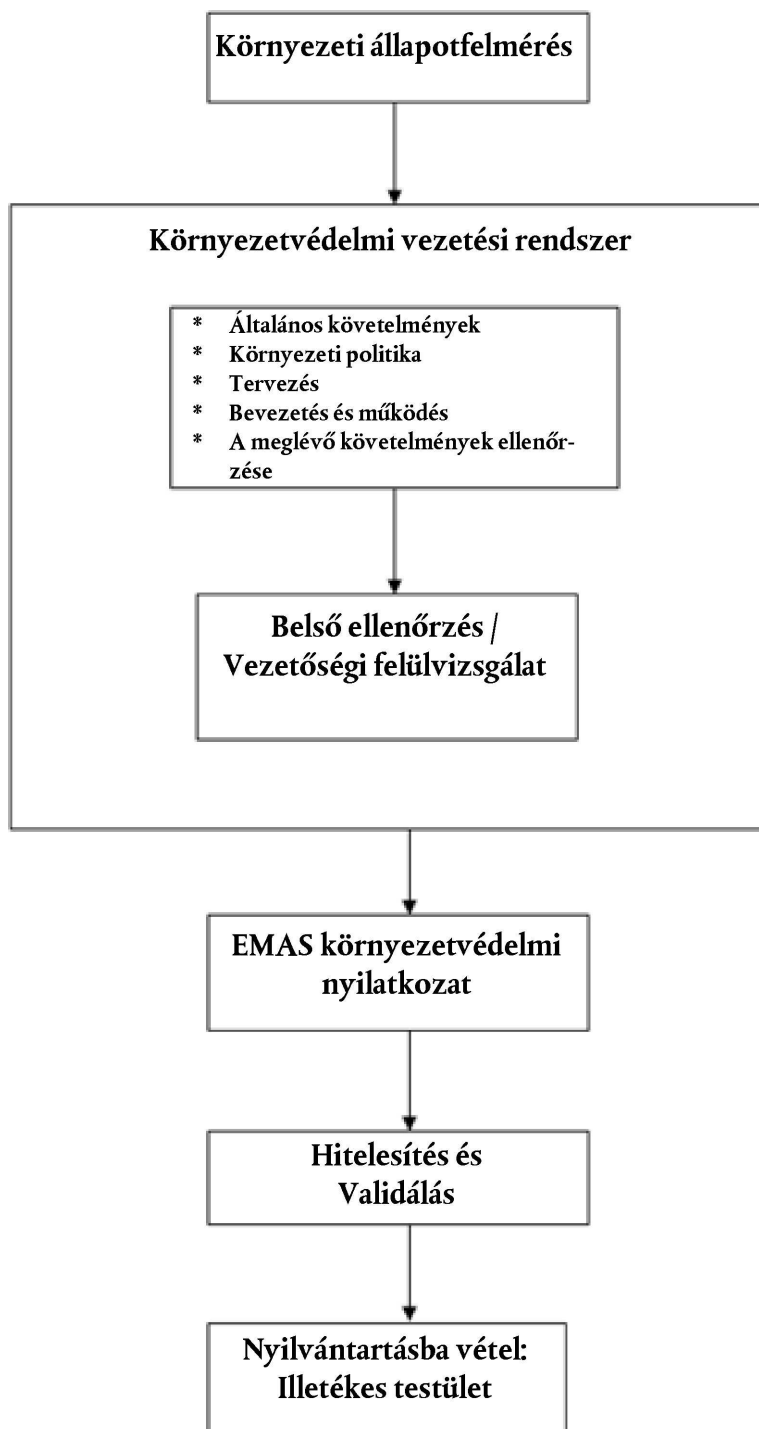
Az EMAS-ban való részvételt folyamatnak kell tekinteni. Keretében a szervezetnek minden olyan alkalommal célszerű áttekintenie az ágazati referenciadokumentum egy-egy részterülettel foglalkozó szakaszát, amikor értékeli környezeti teljesítményét és javításokat tervez, hogy abból merítsen ötleteket a következő lépésben kezelendő kérdéshez.

⁽¹⁾ HL L 393., 2006.12.30., 1. o.

⁽²⁾ „A szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló, 1221/2009/EK rendelet szerint ágazati és ágazatközi referenciadokumentumok elfogadása céljából az ágazatok tájékoztató jellegű jegyzékét meghatározó munkaterv elkészítése” című közleményében (hiv.: 2011/C 358/02) a Bizottság közzétette azon 11 kiemelt ágazat tájékoztató jellegű jegyzékét, amelyek számára ágazati referenciadokumentumokat dolgoznak ki. (HL C 358, 2011.12.8., 2. o.).

2. ábra

Az EMAS bevezetésének általános ütemterve

[illegible]

2. AZ EMAS BEVEZETÉSE

2.1. KÖRNYEZETI ÁLLAPOTFELMÉRÉS

Az EMAS megfelelő bevezetésének első lépését a szervezet belső felépítésének és tevékenységeinek alapos elemzése jelenti. A cél a környezeti hatásokkal kapcsolatos (az alábbiakban meghatározott) környezeti tényezők és hatások azonosítása. Ez a hivatalos környezetvédelmi vezetési rendszer kialakításának alapja.

A „környezeti állapotfelmérés” a szervezet tevékenységeivel, termékeivel és szolgáltatásaival kapcsolatos környezeti tényezők, környezeti hatások és a szervezet környezeti teljesítményének kezdeti átfogó elemzése.

Az elemzésnek ki kell terjednie a következőkre:

- a szervezetre vonatkozó jogi előírások,
- a közvetlen és közvetett környezeti tényezők azonosítása,
- a környezeti tényezők jelentőségének értékelésére szolgáló kritériumok,
- valamennyi jelenlegi környezetvédelmi vezetési gyakorlat és eljárás vizsgálata,
- a korábbi események vizsgálatának eredményeként kapott visszajelzések értékelése.

A „környezeti tényező” a szervezet tevékenységeinek, termékeinek vagy szolgáltatásainak olyan eleme, amely hatással van, vagy hatással lehet a környezetre. A környezeti tényezők kapcsolódhatnak a bemeneti tényezőkhöz (például nyersanyagok és energia felhasználása) vagy a kimeneti tényezőkhöz (levegőbe történő kibocsátások, hulladéktermelés stb.).

3. ábra

A tevékenységek, környezeti tényezők és környezeti hatások közötti kapcsolat

A szervezetnek olyan eljárásokra van szüksége, amelyek biztosítják, hogy az első környezeti állapotfelmérésben jelentősként azonosított tevékenységeket később megfelelően nyomon lehessen követni. A környezeti tényezők és a kapcsolódó hatások – ugyanúgy, ahogy a szervezet tevékenységei is – változhatnak. Ha a változások jelentősek, a környezeti állapotfelmérést frissíteni kell. A szervezetnek tudnia kell továbbá az új fejleményekről, technikákról, kutatási eredményekről stb. annak érdekében, hogy ezek segítségével újraértékelhesse a környezeti tényezők jelentőségét, valamint a tevékenységek jelentős megváltozása esetén megfontolhassa egy új környezeti állapotfelmérés elkészítésének esetleges szükségességét.

Hogyan folyik a környezeti állapotfelmérés?

A szervezeteknek:

- azonosítaniuk kell a gyártási folyamataikból, tevékenységeikből vagy szolgáltatásaikból eredő környezeti tényezőket, és
- e tényezők jelentőségének értékelésére kritériumokat kell meghatározniuk. A kritériumoknak átfogó jellegűeknek és független hitelesítésre alkalmasnak kell lenniük.

A szervezetnek a külső érdekelttek számára később rendelkezésre kell bocsátania a meghatározott környezeti tényezők leírását és az értékelés eredményeit.

Hogyan kell azonosítani a környezeti tényezőket?

Össze kell gyűjteni az összes lényeges információt.

Ez a következőket jelenti:

- helyszíni szemlék az eljárásokhoz kapcsolódó bemeneti és kimeneti tényezők ellenőrzése céljából (jegyzetelés, szükség esetén rajzok készítése),
- a helyszínt ábrázoló térképek és képek összegyűjtése,

- az alkalmazandó környezetvédelmi jogszabályok meghatározása,
- az összes környezeti engedély, igazolás és hasonló dokumentum összegyűjtése,
- az összes információforrás ellenőrzése (bejövő számlák, mérőeszközök, a berendezésekre vonatkozó adatok stb.),
- a termékek használatának ellenőrzése (a beszerzési és értékesítési részleg gyakran hasznos kiindulópontot jelent),
- a legfontosabb személyek meghatározása (vezetőség és dolgozók). Az összes belső rendszerben részt vevő alkalmazott véleményét ki kell kérni,
- információk kérése azoktól az alvállalkozóktól, akik jelentős befolyással lehetnek a szervezet környezeti teljesítményére,
- korábbi balesetek, valamint a nyomon követés és az ellenőrzések eredményeinek figyelembevétele, és
- az újraindítási és leállási helyzetek, illetve a kockázatok azonosítása.

A közvetlen és a közvetett környezeti tényezőket egyaránt figyelembe kell venni, az alábbi fogalommeghatározások pedig segíthetnek ezek azonosításában:

A „közvetlen környezeti tényező” a szervezet saját tevékenységeihez, termékeihez vagy szolgáltatásaihoz kapcsolódó olyan környezeti tényezők, amelyek felett a szervezet közvetlen irányítási ellenőrzéssel rendelkezik.

A „közvetett környezeti tényező” a szervezet harmadik felekkel folytatott interakciójából eredő környezeti tényező, amelyet egy szervezet észszerű mértékig befolyásolhat.

Rendkívül fontos a közvetett tényezők figyelembevétele. Ez a magán- és az állami szektorra is vonatkozik, így a helyi hatóságoknak, a szolgáltató cégeknek vagy a pénzügyi intézményeknek például a telephelyekkel kapcsolatos tényezőknél túlra is ki kell terjeszteniük az állapotfelmérést.

A szervezeteknek bizonyítaniuk kell, hogy azonosították a beszerzési eljárásaikkal kapcsolatos jelentős környezeti tényezőket, és hogy a vezetési rendszerben figyelembe vették az ezekhez kapcsolódó jelentős hatásokat.

3. táblázat

Példák a közvetlen és közvetett tényezőkre

Környezeti tényezők	
Közvetlen tényezők	Közvetett tényezők
— Levegőbe történő kibocsátások — Vízbe történő kibocsátások — Hulladék — A természeti erőforrások és nyersanyagok felhasználása — Helyi szempontok (zaj, rezgés, szagok) — Földhasználat — A szállítással összefüggő, levegőbe történő kibocsátások — Környezeti balesetek és vészhelyzetek kockázata	— Egy termék életciklusához kapcsolódó tényezők — Tőkeberuházások — Biztosítási szolgáltatások — Igazgatási és tervezési döntések — A kivitelezők, alvállalkozók és szállítók környezeti teljesítménye — Szolgáltatások választéka és összetétele (pl. közlekedési, vendéglátóipari szolgáltatások stb.)

A közvetlen környezeti tényezők közé kell tartozniuk a kapcsolódó jogi előírásoknak és az engedélyezett határértékeknek, pl. ha bizonyos szennyező anyagok kibocsátási határértékekhez vagy más követelményekhez vannak kötve, ezeket a kibocsátásokat közvetlen környezeti tényezőnek kell tekinteni.

A környezeti tényezők értékelése

A következő lépés a tényezők környezetre gyakorolt hatásaikkal való összekapcsolása. A 4. táblázat egy példát mutat be ezekre a kapcsolatokra.

4. táblázat

Példák a környezeti tényezőkre és hatásokra

Tevékenység	Környezeti tényező	Környezeti hatás
Közlekedés	— Fáradt gépolaj — A tehergépkocsik és gépek szén-dioxid-kibocsátása	— Talaj-, víz- és levegőszennyezés — Üvegházhatás
Építőipar	— Az építőipari gépek által okozott, levegőbe történő kibocsátások, zaj, rezgés stb. — Földhasználat	— Zaj-, talaj-, víz- és levegőszennyezés — A felszínborítás pusztulása — A biológiai sokféleség csökkenése
Irodai szolgáltatások	— Különböző anyagok, pl. papír, festék stb. használata — Elektromos áram használata (közvetett CO₂-kibocsátáshoz vezet)	— Vegyes kommunális hulladékból származó szennyezés — Üvegházhatás
Vegyipar	— Szennyvíz — Illékony szerves vegyületek kibocsátása — Ózonkárosító anyagok kibocsátása	— Vízszenyezés — Fotokémiai ózon — Az ózonréteg elvékonyodása

A tényezők és hatásaik azonosítását követően a következő lépés ezek részletes értékelése a lényeges környezeti tényezők meghatározása céljából.

A „jelentős környezeti tényező” olyan környezeti tényező, amely jelentős környezeti hatással jár vagy járhat.

A jelentőség értékelése során az alábbi pontokat kell figyelembe venni:

- a környezeti károkozás lehetősége;
- a helyi, regionális vagy globális környezet sebezhetősége;
- a tényező vagy hatás terjedelme, száma, gyakorisága és visszafordíthatósága;
- a vonatkozó környezetvédelmi jogszabályok megléte és követelményei;
- jelentősége az érdekelt felek és a szervezet alkalmazottai számára.

E kritériumok alapján a szervezet belső eljárást hozhat létre vagy más eszközöket is használhat a környezeti tényezők jelentőségének értékelésére. A kis- és középvállalkozások (kkv-k) tapasztalni fogják, hogy az EMAS kkv-eszköztára ⁽¹⁾ hasznos információkat tartalmaz.

A környezeti tényezők jelentőségének értékelése során fontos, hogy ne csupán a rendes működési körülményeket vegyék figyelembe, hanem az újraindítási, leállási és vészhelyzeti körülményeket is. Figyelembe kell venni a régi, jelenlegi és tervezett tevékenységeket is.

Az egyes környezeti tényezők esetében a megfelelő hatást az alábbiak alapján kell osztályozni:

- nagyságrend – a kibocsátások, valamint az energia- és vízhasználat mértéke stb.,
- súlyosság – veszélyek, toxicitás stb.,
- gyakoriság/valószínűség,
- az érdekelt felek aggályai,
- jogi előírások.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/what_if_i_am_an_sme_en.htm

5. táblázat

A környezeti tényezők értékelése

Értékelési kritériumok	Példa
A szervezet mely kimeneti tényezői vagy tevékenységei gyakorolhatnak negatív hatást a környezetre?	Hulladék: vegyes kommunális hulladék, csomagolási hulladék, veszélyes hulladék
Azon tényezők nagyságrendje, amelyek hatást gyakorolhatnak a környezetre	A hulladék mennyisége: nagy, közepes, kicsi
Azon tényezők súlyossága, amelyek hatást gyakorolhatnak a környezetre	A hulladék veszélyessége, az anyagok toxicitása: nagy, közepes, kicsi
Azon tényezők gyakorisága, amelyek hatást gyakorolhatnak a környezetre	Nagy, közepes, kicsi
A nyilvánosság és az alkalmazottak tájékozottsága a szervezettel kapcsolatos tényezőkről	Erős, közepes, nincs panasz
A környezetvédelmi jogszabályok által szabályozott szervezeti tevékenységek	Hulladékokkal kapcsolatos jogszabály értelmében kiadott engedély, nyomkövetési kötelezettségek

Megjegyzés: – hasznos lehet a kritériumok és a konkrét tényezők átfogó jelentőségének számszerűsítése.

Hogyan lehet ellenőrizni a jogszabályok betartását?

„A jogszabályok betartása” a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírások – köztük az engedélyezési feltételek – maradéktalan teljesítése.

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szervezetek legalább az alábbi kérdésekben tájékoztatást és segítséget kapjanak:

- a környezettel kapcsolatos hatályos jogi előírásokra vonatkozó tájékoztatás, és
- annak megállapítása, hogy a környezettel kapcsolatos különleges jogi előírások esetében mely végrehajtó hatóságok az illetékesek.

A végrehajtó hatóságok kötelesek válaszolni legalább a kis szervezetek információkérésére a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírásokra vonatkozóan, valamint tájékoztatniuk kell a szervezeteket arról, hogy milyen módon felelhetnek meg a jogi előírásoknak.

Az összes vonatkozó jogi előírás azonosítása azzal jár, hogy figyelembe kell venni a környezetvédelmi jogszabályok különböző szintjeit, például a nemzeti, regionális vagy helyi követelményeket, ideértve az engedélyeket és igazolásokat is.

A szervezetnek más vonatkozó követelményeket is figyelembe kell vennie, például azokat a közbeszerzési feltételeket, üzleti szerződéseket, önkéntes megállapodásokat, amelyeket a szervezet aláírt, vagy amelyek betartása mellett elkötelezte magát stb.

Ebben a szakaszban nagyon fontos a jogi előírások megállapítása annak érdekében, hogy a szervezet kiválaszthassa azokat, amelyek teljesítése kérdéses lehet. A szervezeteknek szükség esetén intézkedniük kell annak érdekében, hogy az összes vonatkozó környezetvédelmi jogszabályt betartsák (lásd a 2.2.5.2. pontot a jogszabályok betartásának értékeléséről).

2.2. KÖRNYEZETVÉDELMI VEZETÉSI RENDSZER

A „környezetvédelmi vezetési rendszer” az általános vezetési rendszer része, amely magában foglalja a szervezeti felépítést, a tervezési tevékenységeket, a felelősségi köröket, az eljárásokat, a környezeti politika kidolgozásának, bevezetésének, megvalósításának, vizsgálatának és fenntartásának folyamatait és eszközeit, valamint a környezeti tényezők kezelését.

2.2.1. Általános követelmények

A szervezet első lépésként meghatározza és dokumentálja környezetvédelmi vezetési rendszerének alkalmazási körét.

Az EMAS követelményeit az EMAS keretében nyilvántartásba vett összes telephelynek teljesítenie kell.

A szervezetnek az EN ISO 14001 szabvány 4. szakaszának megfelelő környezetvédelmi vezetési rendszert kell létrehoznia, dokumentálnia, bevezetnie és fenntartania. Ha a szervezet (az ISO 14001 szabványtól eltérő) olyan környezetvédelmi vezetési rendszert vezetett be, amelyet a Bizottság elismert ⁽¹⁾, az EMAS követelmények teljesítése során nem kell megismételnie azokat a tételket, amelyeket már hivatalosan elismertek.

2.2.2. Környezeti politika

A „környezeti politika” egy szervezet környezeti teljesítményére vonatkozó, a felső vezetés által hivatalosan kifejezett átfogó szándékait és irányát jelenti a környezetvédelem terén (...). Keretet biztosít a környezeti fellépésekhez és a környezeti célok és célkitűzések meghatározásához.

A környezeti politikának a következőket kell tartalmaznia:

- a szervezet környezeti tényezőivel kapcsolatos jogi és egyéb előírások betartására vonatkozó kötelezettségvállalás,
- a szennyezés megakadályozására vonatkozó kötelezettségvállalás,
- a környezeti teljesítmény folyamatos javítására irányuló kötelezettségvállalás.

A környezeti politika **keretet biztosít a környezeti fellépésekhez** és a környezeti célok és célkitűzések meghatározásához (lásd alább). Egyértelműnek kell lennie, és ki kell terjednie a legfontosabb prioritásokra, amelyek alapján pontosítani lehet a konkrét célkitűzéseket és célokat.

2.2.3. Tervezés

A fent leírt alapvető kérdések tisztázása után a folyamat következő lépése, a tervezés következik.

2.2.3.1. Környezeti célok és célkitűzések

A „környezeti cél” a környezeti politikából eredő környezeti cél, amelyet egy szervezet tűzött ki maga elé, és amelyet, ha lehetséges, számszerűsíteni kell.

A „környezeti célkitűzés” a szervezet egészére vagy annak részeire vonatkozó részletes teljesítménykövetelmény, amely a környezeti célokból ered, s amelyet a környezeti célok elérése érdekében kell meghatározni és teljesíteni.

A szervezeteknek a környezeti politikájukkal összhangban meg kell határozniuk és dokumentálniuk kell a szervezet esetében lényeges tényezőkre vonatkozó célokat és részletes célkitűzéseket.

A célok meghatározása után a következő lépés a megfelelő célkitűzések megfogalmazása. A célkitűzések révén meg lehet adni azokat a konkrét intézkedéseket, amelyek a megfelelő környezetvédelmi irányítás eléréséhez szükségesek.

4. ábra

A célok, célkitűzések és intézkedések közötti kapcsolat

⁽¹⁾ Az EMAS-rendelet 45. cikkében leírt hivatalos eljárás értelmében.

Példa:

Környezeti cél	A veszélyeshulladék-termelés minimálisra csökkentése
Célkitűzés	A szerves oldószerek használatának 20 %-os csökkentése három éven belül
Intézkedés	Az oldószerek lehetőség szerinti újrafelhasználása A szerves oldószerek újrahasznosítása

A céloknak és célkitűzéseknek lehetőség szerint mérhetőnek kell lenniük, valamint meg kell felelniük a szervezet környezeti politikájának. Hasznosak lehetnek a „SMART” kritériumok:

- **Specific:** konkrét – minden célkitűzésnek egyetlen problémára kell vonatkoznia,
- **Measurable:** mérhető – minden célkitűzést számszerűen ki kell fejezni,
- **Achievable:** elérhető – a célkitűzéseknek teljesíthetőnek kell lenniük,
- **Realistic:** reális – a célkitűzéseknek kihívást kell támasztaniuk és folyamatos fejlesztésre kell ösztönözniük, de nem lehetnek túl nagyratörőek. Amikor a célkitűzés teljesül, mindig lehet módosítani,
- **Time-bound:** időhöz kötött – minden egyes célkitűzés elérését határidőhöz kell kötni.

Amennyiben rendelkezésre állnak az adott ágazatra vonatkozó, az EMAS-rendelet 46. cikkében említett ágazati referenciadokumentumok, a szervezeteknek használniuk kell azok releváns elemeit. Ezeket figyelembe kell venni az adott szervezet környezeti céljainak és célkitűzéseinek a környezeti állapotfelmérés során azonosított vonatkozó környezeti tényezőkkel összhangban történő meghatározása és felülvizsgálata során. Ugyanakkor a kiválósági referenciakövetelmények teljesítése nem kötelező, mivel az EMAS alapján maguk az érintett szervezetek dönthetik el a költségek és a hasznok elemzése alapján, hogy ez számukra mennyire megvalósítható.

2.2.3.2. Környezeti program

A „környezeti program” a környezeti célok és célkitűzések elérése érdekében bevezetett vagy előirányzott intézkedések, felelősségi körök és eszközök leírása, továbbá a környezeti célok és célkitűzések elérésének határideje.

A környezeti program olyan eszköz, amely segítségével a szervezet napról napra megtervezheti és végrehajthatja a fejlesztéseket. Mindig aktualizálni kell, és elég részletesnek kell lennie ahhoz, hogy áttekintést nyújtson a célkitűzések elérése felé megtett haladásról. A programban meg kell adni a célok és célkitűzések eléréséért felelős személyek nevét, valamint az érintett erőforrások és időkeretek részleteit. Az erőforrások (pl. pénzügyi, technikai vagy személyzeti eszközök) önmagukban nem lehetnek környezeti célok.

A gyakorlatban a program sokszor táblázatos formában készül el, és az alábbiakat foglalja magában:

- közvetlen és közvetett környezeti tényezőkhez kapcsolódó környezeti célok,
- a célok eléréséhez szükséges konkrét célkitűzések, és
- az egyes célkitűzések esetében az intézkedések, felelőségek, eszközök és időkeret:
 - az intézkedés(ek) leírása,
 - a célkitűzésért felelős személy,
 - a végrehajtás kezdetén fennálló helyzet,
 - a célkitűzések eléréséhez szükséges eszközök,
 - a célkitűzés elérése felé megtett haladás nyomon követésének gyakorisága,
 - az elérni kívánt végső eredmény, ideértve a határidőt is,
 - a fenti folyamattal kapcsolatban nyilvántartást kell vezetni.

A program kialakításánál a közvetlen és a közvetett tényezőket egyaránt figyelembe kell venni. A szervezetnek kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy folyamatosan javítja környezeti teljesítményét.

Annak eldöntésekor, hogy környezeti teljesítményük javítása érdekében milyen intézkedéseket hajtsanak végre, a szervezeteknek figyelembe kell venniük az EMAS-rendelet 46. cikkében említett ágazati referenciadokumentumok releváns elemeit, feltéve, hogy az adott ágazatra vonatkozóan rendelkezésre állnak ilyen dokumentumok.

Különösen figyelembe kell venniük a környezeti teljesítmény (további) javítását szolgáló intézkedések és lépések meghatározása és az esetleges kiemelt területek kijelölése során felhasznált bevált környezetvédelmi vezetési gyakorlatokat és a kiválósági referenciakövetelményeket (amelyek az ágazat legjobban teljesítő szervezetei által elért környezeti teljesítményt képviselik).

Ugyanakkor a bevált környezetvédelmi vezetési gyakorlatok alkalmazása vagy a kiválósági referenciakövetelmények teljesítése nem kötelező, mivel az EMAS keretében maguk az érintett szervezetek dönthetik el a költségek és a hasznok elemzése alapján, hogy ez számukra mennyire megvalósítható.

2.2.4. Bevezetés és működés

2.2.4.1. Erőforrások, szerepek, felelősségi kör és hatáskör

Az EMAS sikeréhez a felső vezetésnek biztosítania kell a rendszer támogatásához szükséges erőforrásokat és szervezeti struktúrát. Ide tartoznak a humánerőforrások és a személyzet szakértelme, a szervezeti infrastruktúra, a technológia és a pénzügyi erőforrások.

A környezeti állapotfelmérés keretében ekkorra már megvizsgálják a jelenlegi szervezeti infrastruktúrát, vezetési gyakorlatokat és eljárásokat. Ezen a ponton szükség esetén módosítani kell a belső struktúrákat és eljárásokat.

A szervezet felső vezetésének ki kell jelölnie a vezetés külön képviselőjét, vagyis egy olyan személyt, aki a környezetvédelmi vezetési rendszerért felel. A képviselőnek gondoskodnia kell arról, hogy teljesüljön a környezeti vezetési rendszer összes követelménye, hogy a rendszer működjön és naprakész legyen, valamint tájékoztatnia kell a vezetőséget a rendszer működéséről. Be kell számolnia a rendszer erősségeiről és hiányosságairól, valamint a szükséges fejlesztésekről.

A képviselőnek képzettnek és tapasztaltnak kell lennie környezeti kérdésekben, a környezetvédelemmel kapcsolatos jogi előírásokban, irányítási kérdésekben, a munkacsoportok működésében, valamint vezetési és koordinációs készségekkel kell rendelkeznie. A szervezetnek biztosítania kell, hogy ezek a készségek a szervezeten belül rendelkezésre álljanak.

Szakértelem, képzés és tudatosság

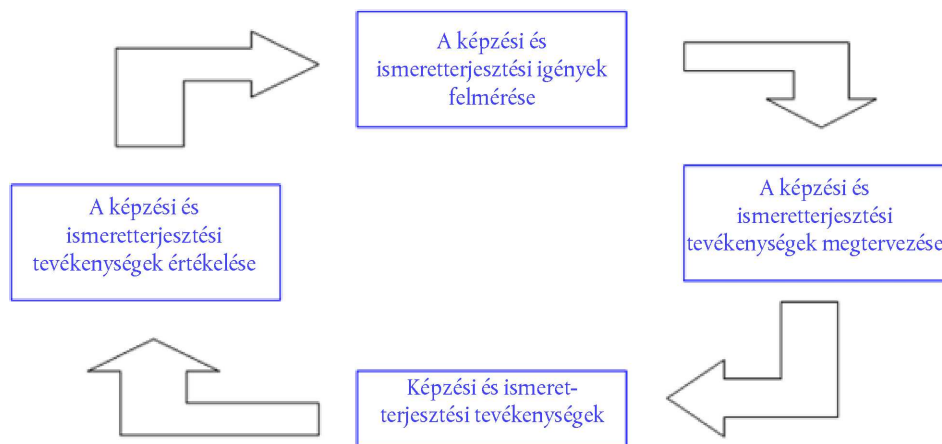
A szervezetnek meg kell határoznia, hogy a jó környezetvédelmi vezetési teljesítmény elérése érdekében az alkalmazotknak milyen tapasztalatokra és tudásra van szüksége.

A szervezetnek eljárást kell kidolgoznia, bevezetnie és fenntartania, amelynek segítségével megállapíthatóak a képzési igények és megtehetőek a szükséges lépések ahhoz, hogy a környezetvédelmi vezetési rendszerben részt vevő személyzet megfelelő ismeretekkel rendelkezzen az alábbiakról:

- a szervezet környezeti politikája,
- a szervezetre vonatkozó jogi előírások és más környezetvédelmi előírások,
- a szervezet egészére és az egyes munkaterületekre vonatkozó célok és célkitűzések,
- környezeti tényezők és hatások, illetve ezek nyomon követésének módszere,
- feladataik és felelősségi körük a környezetvédelmi vezetési rendszerben.

A szervezet minden alkalmazottjának és mindenkinek, aki a szervezet képviseletében dolgozik, ismernie kell a szerepét az EMAS rendszerben, valamint tisztában kell lennie a rendszer környezetvédelmi hasznaival. Mindenki számára képzést vagy legalább képzési lehetőséget kell biztosítani a környezeti tudatosságról, valamint a szervezet környezetvédelmi vezetési rendszeréről.

5. ábra

Folyamatátbra a környezetvédelmi vezetési rendszerben nyújtott képzésről

A környezetvédelmi tudatosságot képzés vagy más tevékenységek, pl. tájékoztató kampányok, felmérések stb. révén lehet elérni.

Az aktívan részt vevő alkalmazottak előremozdítják a folyamatos, sikeres fejlődést, és segíthetnek az EMAS szervezeten belüli elfogadtatásában. Például környezetvédelmi bizottságban és munkacsoportokban vehetnek részt javaslattevési rendszerek, ösztönző programok vagy más tevékenységek révén.

A rendszer kialakítása és bevezetése során különböző szinteken lehet feladatokat kiosztani az alkalmazottaknak. Részt vehetnek például az alábbiakban:

- a környezeti tényezők meghatározása,
- eljárások és/vagy utasítások kidolgozása és módosítása,
- környezeti célokra és célkitűzésekre vonatkozó javaslattevés,
- a belső ellenőrzési folyamatban való részvétel,
- az EMAS környezetvédelmi nyilatkozat megfogalmazása.

A vezetésnek folyamatos visszajelzést kell biztosítania a munkavállalóknak, és ki kell kérnie a véleményüket.

2.2.4.2. Kommunikáció

Az EMAS keretében nyilvántartásba vett környezetvédelmi vezetési rendszer sikeres bevezetéséhez nagyon fontos a jól működő belső és külső, kétirányú kommunikáció. A szervezetnek fel kell ismernie, hogy az érdekeltekkel kommunikálni kell a környezeti kérdésekben, és hogy ez értéket képvisel. A szervezet köteles közzétenni a környezetvédelmi nyilatkozatot, amelyben meg kell határozni, hogy kivel mit fog közölni. Nyomon kell követnie a kommunikáció eredményeit, és meg kell állapítania, hogy az hatékony volt-e.

A belső kommunikációnak mindkét irányba kell folynia (fentről lefelé és alulról felfelé). Erre sor kerülhet intranet, prospektusok, belső kiadványok, hírlevelek, ötletládák, értekezletek, hirdetőtáblák stb. segítségével.

A külső kommunikációra példa lehet az EMAS környezetvédelmi nyilatkozat, az internet, akciónapok, sajtóközlemények, prospektusok, és az EMAS-logó lehetőség szerinti használata, ha ez engedélyezett ⁽¹⁾.

2.2.4.3. Dokumentáció és a dokumentumok kezelése

A környezetvédelmi vezetési rendszert dokumentálni kell az alábbiak feltüntetésével:

- környezeti politika,
- környezeti célok és célkitűzések,

⁽¹⁾ Az EMAS-rendelet V. mellékletének 10. cikkében és e dokumentum 3. szakaszában meghatározottak szerint.

- a környezetvédelmi vezetési rendszer alkalmazási körének leírása,
- a környezetvédelmi vezetési rendszer fő elemeinek leírása,
- szerepek, felelősségi körök és hatáskörök,
- az üzemeltetés irányítására szolgáló eljárás,
- a működési eljárások,
- munkafolyamatokra vonatkozó utasítások.

A dokumentációnak a bonyodalmak és félreértések elkerülése érdekében egyértelműnek és tömörnek kell lennie.

Az EMAS dokumentumokat integrálni lehet más vezetési rendszerekbe (minőség, energia, egészség és biztonság stb.) azok optimalizálása, valamint az ismétlés elkerülése és a bürokrácia csökkentése céljából.

A kkv-knak arra kell törekedniük, hogy az alkalmazottaiknak egyértelmű, egyszerű, könnyen használható dokumentációt biztosítsanak.

Környezetvédelmi vezetési kézikönyv

A kézikönyv a környezeti politikát, a környezetvédelmi jegyzőkönyveket és tevékenységeket tartalmazza. A kézikönyvet integrálni kell a szervezet éves gazdálkodási tervébe. A kézikönyvnek nem kell hosszúnak és bonyolultnak lennie. Célja, hogy az alkalmazottaknak segítsen megérteni, hogy a szervezet hogyan építette fel és strukturálta környezetvédelmi vezetési rendszerét, hogyan kapcsolódnak össze a környezetvédelmi vezetési rendszer különböző részei, és hogy az egyes személyek milyen szerepet játszanak a rendszerben. E kézikönyv elkészítése nem kötelező, bár a legtöbb szervezet a kidolgozás mellett dönt.

Eljárások

Az eljárásokkal kapcsolatos dokumentumok azt írják le, hogy HOGYAN, MIKOR és KINEK kell az egyes intézkedéseket végrehajtani.

Példák arra, hogy mivel kapcsolatban lehet eljárásokat megadni:

- a jelentős környezeti tényezők meghatározása és értékelése,
- a jogszabályok betartásának irányítása,
- az azonosított jelentős környezeti tényezők kezelése,
- a nyomon követés és a mérés irányítása,
- a vészhelyzeti készség irányítása,
- az eltérések, megelőző intézkedések és korrekciós intézkedések kezelése,
- a szakértelem, képzés és tudatosság azonosítása és irányítása,
- a kommunikáció irányítása,
- a dokumentumok kezelése,
- a nyilvántartások kezelése,
- a belső ellenőrzések irányítása.

Munkafolyamatokra vonatkozó utasítások

A munkafolyamatokra vonatkozó utasításokat egyértelmű és könnyen érthető formában kell meghatározni. Részletesen le kell írniuk a tevékenység jelentőségét, a hozzá kapcsolódó környezeti kockázatot, az elvégzéséért felelős személyzet különleges képzését és felügyeletének módját. Hasznos lehet képek, piktogramok segítségével szemléltetni vagy más módon biztosítani, hogy az alkalmazottak könnyen megértsék az utasításokat.

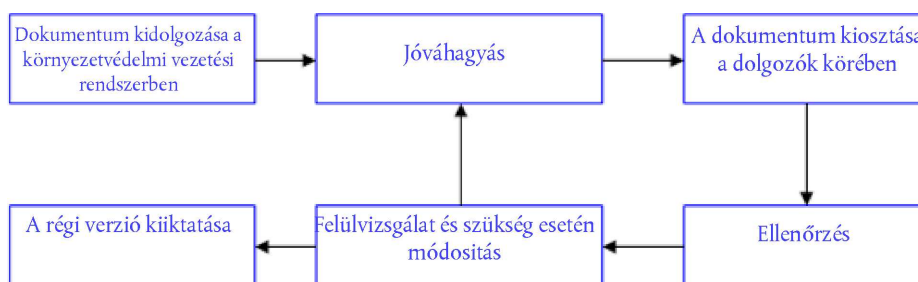
A dokumentumok kezelése

A szervezetnek eljárást kell létrehoznia, bevezetnie és fenntartania a környezetvédelmi vezetési rendszer vonatkozásában elkészített dokumentumok kezelésére. Különleges figyelmet kell fordítani a nyilvántartásokra (lásd a 2.2.5.4. pontot).

Ehhez az alábbi eljárásra van szükség:

6. ábra

Eljárás a dokumentumok környezetvédelmi vezetési rendszerben történő kezelésére

A rendszernek biztosítania kell, hogy a dokumentumok különböző változatai később is rendelkezésre álljanak, és olvashatóak és azonosíthatóak maradjanak.

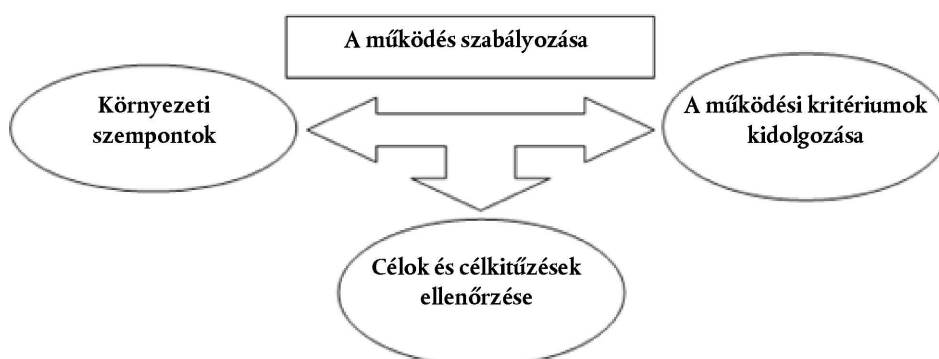
A külső forrásból származó dokumentumokat is be lehet vonni, mivel ezek gyakran nagyon fontos szerepet játszanak a környezetvédelmi vezetési rendszer megfelelő működésében. Ilyenek lehetnek a helyi hatóságoktól és a közigazgatási szervektől kapott információk, a berendezések használati útmutatói, az egészségügyi és biztonsági adatlapok stb.

2.2.4.4. A működés szabályozása

A működés szabályozása magában foglalja az üzletpolitikával, a célokkal és célkitűzésekkel összhangban lévő jelentős környezeti tényezőkkel kapcsolatos tevékenységek azonosítását és tervezését (lásd a 7. ábrát). Olyan tevékenységekre is kiterjedhet, mint a berendezések karbantartása, az újraindítás és a leállás, a telephelyen dolgozó alvállalkozók irányítása, illetve a szállítók vagy gyártók által nyújtott szolgáltatások. Olyan eljárásokat kell bevezetni, amelyek segítségével kezelhetők a feltárt kockázatok, meghatározhatóak a célok és mérhető a környezeti teljesítmény (lehetőleg egyértelmű környezeti mutatók segítségével). Az eljárásokban meg kell határozni a rendes körülményeket. Meg kell határozni és le kell írni továbbá az abnormális körülményeket és a vészhelyzeteket. A működést ellenőrző eljárásokat részletesen dokumentálni kell és belső ellenőrzés alá kell vonni.

7. ábra

A működés szabályozása

2.2.4.5. Készültség és reagálás vészhelyzet esetén

A szervezetnek megfelelő eljárásokat kell létrehoznia, bevezetnie és fenntartania a potenciális vészhelyzetek és balesetek azonosítására; ennek célja:

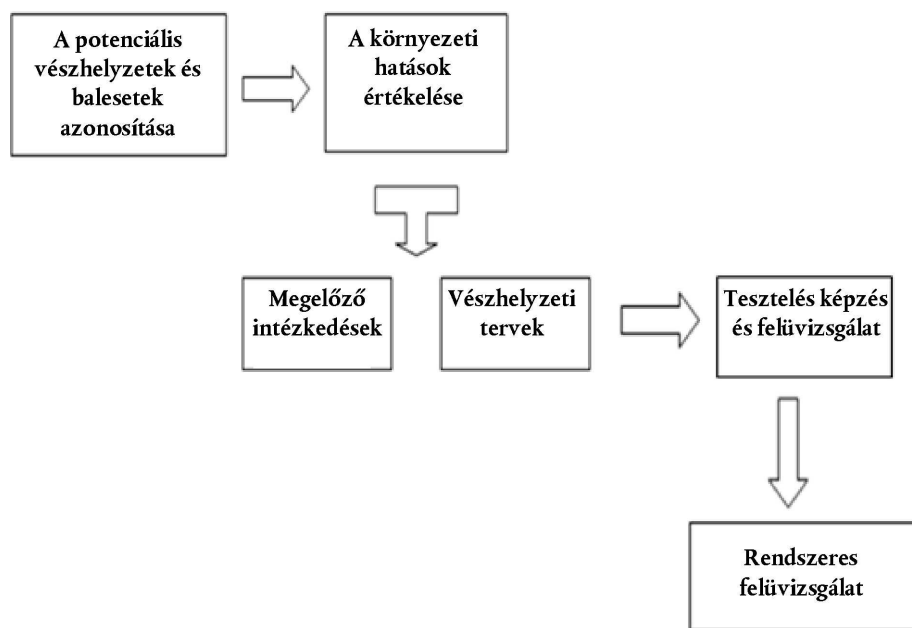
- a balesetek kockázatának elkerülése,
- annak leírása, hogy a szervezet hogyan reagál a balesetekre,
- a kapcsolódó negatív környezeti hatások megelőzése vagy mérséklése.

A vészhelyzeti terv alapvető fontosságú az iparban és a potenciálisan kockázatos tevékenységeket végző szervezetek esetében.

A szervezetnek rendszeres időközönként felül kell vizsgálnia vészhelyzeti készültségi eljárásait (ideértve a megfelelő képzést is) és reagálási eljárásait. Szükség esetén módosítania kell ezeket, különösen vészhelyzetek vagy balesetek után. Az eljárásokat rendszeres időközönként tesztelni is kell.

8. ábra

Vészhelyzeti tervek

2.2.5. Ellenőrzés

2.2.5.1. Nyomon követés és mérés

A szervezetnek eljárást kell kialakítania, bevezetnie és fenntartania a jelentős paraméterek, például a levegőbe történő kibocsátások, a hulladék, a víz és a zaj rendszeres nyomon követésére és mérésére annak érdekében, hogy ezek eredménye alapján hozzáadott értéket kapjon. Köteles ezenkívül beszámolni az alapvető teljesítménymutatókról (lásd a 2.3.2. pontot).

Figyelembe kell venni a nyomon követéssel kapcsolatos jogi előírásokat, a nyomonkövetési kritériumoknak, például az ellenőrzések gyakoriságának és az alkalmazott módszernek pedig meg kell ezeknek felelnie. Az ezekkel kapcsolatos információk segítségével biztosítható:

- a jogi előírásoknak és szabályozásoknak való megfelelés,
- a környezeti teljesítmény pontos értékelése,
- teljes és átlátható EMAS környezetvédelmi nyilatkozat elkészítése.

A szervezet igényeinek függvényében más tényezőket is lehet mérni és nyomon követni:

- jelentős környezeti tényezőket,
- a környezeti politikát és a célkitűzéseket,
- a munkavállalók tudatosságának szintjét stb.

A mérőműszereket rendszeresen kalibrálni kell a jogszabályoknak való megfelelés és a pontos eredmények érdekében.

2.2.5.2. A jogszabályok betartásának értékelése

A jogszabályok betartása az EMAS-rendelet egyik legfontosabb követelménye és a szervezeteket e követelmény teljesítése nélkül nem lehet nyilvántartásba venni, így olyan eljárást is alkalmazniuk kell, amely segítségével ezt rendszeresen felülvizsgálhatják és értékelhetik.

Erre az a legjobb módszer, ha a szervezet az összes vonatkozó jogszabályról és követelményről listát vezet, majd ezt a listát összehasonlítja saját körülményeivel (lásd a 6. táblázatot). A nagyobb, összetettebb szervezeteknek esetleg adatbázisokat kell használniuk vagy külső segítséget kell kérniük.

Ha a hitelesítő az előírások olyan be nem tartását állapítja meg, amelyet nem korrigáltak, nem hitelesítheti a környezetvédelmi nyilatkozatot, valamint nem írhatja alá a végső nyilatkozatot (VII. melléklet).

6. táblázat

Példa a jogszabályok betartásának egyszerű értékelésére

Vonatkozó környezetvédelmi jogszabályok	Konkrét követelmény	A szervezet státusza	Eredmény
Hulladékokkal kapcsolatos jogszabály	— Hulladéktermelésre vonatkozó engedély — Hulladékgazdálkodás	— Lejárt engedély — Ellenőrzött hulladékgazdálkodás	Meg kell újítani az engedélyt
A levegőbe történő kibocsátásokra vonatkozó jogszabály	— Kibocsátási határértékek (NO_x, SO_x, részecskék stb.) — Kazánokra vonatkozó engedély	— A határértékek alatt — Megújított engedély	OK
A zajra vonatkozó jogszabály	— Zajkibocsátási határérték a térségben	— A megengedett szint alatt	OK
A szennyvíztisztításra vonatkozó jogszabály	— Különleges tisztítás (a P és az N eltávolítása) — Szennyvízre vonatkozó határértékek — A vízfolyásba való kibocsátásra vonatkozó engedély	— Még nem vezették be — Nem felel meg teljes mértékben — Nincs megújított engedély	A helyzetet korrigálni kell
ÜHG-kibocsátásra vonatkozó jogszabályok	— A kiosztott ÜHG-kibocsátási egységek határértékei	— A határérték alatt	OK. Néhány kibocsátási egységet értékesíteni lehet.

2.2.5.3. Eltérések, korrekciók és megelőző intézkedések

A szervezetnek eljárást kell létrehoznia, bevezetnie és fenntartania az EMAS-követelményektől való eltérés potenciális eseteinek kezelésére.

Az eljárásnak a következőkre kell módszerekkel szolgálnia:

- az eset azonosítása és korrigálása,
- az eset okának és hatásainak vizsgálata,

- az újbóli előfordulás megelőzésére irányuló intézkedések szükségességének értékelése,
- a megtett korrekciós intézkedések eredményeinek rögzítése,
- az eltérési esetek megelőzésére irányuló intézkedések szükségességének értékelése,
- ilyen esetek elkerülésére irányuló megfelelő megelőző intézkedések végrehajtása, és
- a korrekciós és megelőző intézkedések hatékonyságának felülvizsgálata.

Az **eltérés** az eljárásokban és műszaki utasításokban megadott alapvető követelmények be nem tartását jelenti.

Az eltérés lehet emberi mulasztás vagy végrehajtási hiba eredménye. Minél hamarabb be kell vezetni a korrekciós és az újbóli előfordulás elkerülésére irányuló változtatásokat.

Az eltéréseket az alábbiak segítségével lehet feltárni:

- a működés szabályozása,
- belső/külső ellenőrzés,
- vezetőségi felülvizsgálat vagy
- a mindennapos tevékenység részeként.

Korrekciós és megelőző intézkedések

A vezetőség EMAS-képviselőjét tájékoztatni kell az eltérésekről annak érdekében, hogy szükség esetén döntés születhessen a korrekciós intézkedésekről.

A vezetőség EMAS-képviselőjét tájékoztatni kell, ha potenciális eltéréseket tártak fel, így szükség esetén dönthetnek a megelőző intézkedésekről.

A korrekciós és megelőző intézkedéseket egyaránt rögzíteni kell. Ezek eredményeképpen szükségessé válhat a környezetvédelmi vezetési rendszer dokumentációjának módosítása.

2.2.5.4. A nyilvántartás kezelése

A szervezetnek rendszert kell létrehoznia a nyilvántartás kezelésére, így bizonyíthatja, hogy megfelel környezetvédelmi vezetési rendszere követelményeinek.

A szervezetnek eljárást kell kialakítania, végrehajtania és fenntartania a nyilvántartásai kezelésére. Ennek ki kell terjednie például a nyilvántartások azonosítására, tárolására, védelmére, visszakeresésére, megőrzésére és megsemmisítésére.

A nyilvántartásnak azonosíthatónak, olvashatónak, naprakésznek és visszakövethetőnek kell lennie és ilyennek kell maradnia.

Példák a nyilvántartásokra:

- villamosenergia-, víz- és nyersanyag-felhasználás,
- keletkező hulladék (veszélyes és nem veszélyes hulladék),
- üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) kibocsátása,
- események, balesetek és panaszok,
- jogi előírások,
- ellenőrzési jelentések és vezetőségi felülvizsgálatok,
- vizsgálati jelentések,
- jelentős környezeti tényezők,
- eltérések, korrekciós és megelőző intézkedések,
- kommunikáció és képzés,

- az alkalmazottak javaslatai, és
- képzés és szemináriumok.

2.2.6. *Belső ellenőrzés*

Az EMAS-rendelet a III. mellékletben külön figyelmet fordít a belső ellenőrzésre.

A „belső környezetvédelmi ellenőrzés” a szervezet környezeti teljesítményének, a környezet védelmét szolgáló vezetési rendszerének és eljárásainak szisztematikus, dokumentált, rendszeres és objektív értékelése.

A szervezetnek a vezetési rendszer részeként belső ellenőrzési eljárást kell létrehoznia. Ennek ki kell terjednie az ellenőrzések tervezéséhez és végrehajtásához, valamint az ezek eredményeiről szóló jelentésekhez és a róluk készült nyilvántartás megőrzéséhez kapcsolódó felelősségi körökre és követelményekre, az ellenőrzési kritériumok, az alkalmazási kör, a gyakoriság és a módszerek meghatározására.

A belső ellenőrzés célja:

- annak meghatározása, hogy a környezetvédelmi vezetési rendszer megfelel-e az EMAS-rendelet követelményeinek;
- annak meghatározása, hogy a rendszer bevezetése és fenntartása megfelelő-e;
- annak biztosítása, hogy a szervezet vezetősége megkapja a szervezet környezeti teljesítményének felülvizsgálatához szükséges információkat;
- a környezetvédelmi vezetési rendszer hatékonyságának biztosítása.

Az ellenőrzést független személyzetnek, objektíven kell elvégeznie. A belső ellenőr lehet a személyzet ilyen célú képzésben részesült tagja, vagy külső személy vagy csoport.

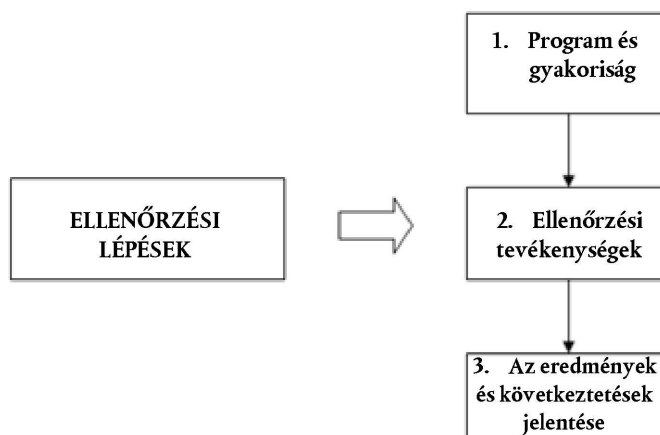
Általános szabályok

- ellenőrzési program létrehozása,
- az ellenőrzés alkalmazási körének meghatározása. Ez a szervezet méretétől és típusától függ. Az alkalmazási körnél meg kell adni az ellenőrzött területeket és tevékenységeket, a figyelembe vett környezeti kritériumokat és az ellenőrzött időszakot,
- az ellenőrzés elvégzéséhez szükséges erőforrások megnevezése, például jól képzett, a tevékenységet, a műszaki tényezőket, a környezeti tényezőket, a jogi előírásokat jól ismerő személyzet,
- annak biztosítása, hogy a szervezet összes tevékenységét a korábban meghatározott eljárásoknak megfelelően végezzék, és
- a potenciális új problémák azonosítása és ezek előfordulásának megelőzésére szolgáló intézkedések meghozatala.

A belső ellenőrzés lépései

9. ábra

A belső ellenőrzés lépései

2.2.6.1. Környezetvédelmi ellenőrzési program és az ellenőrzések gyakorisága

a programnak a következőket kell tartalmaznia:

- a belső ellenőrzés konkrét céljai,
- hogyan kell ellenőrizni, hogy a környezetvédelmi vezetési rendszer következetes-e és megfelel-e a szervezet politikájának és programjának, valamint hogy teljesíti-e az EMAS követelményeit,
- az alkalmazandó környezetvédelmi előírásoknak való megfelelés.

A szervezeteknek évente egyszer belső ellenőrzést kell tartaniuk annak érdekében, hogy megfelelően áttekintsék a jelentős környezeti tényezőket. Az ellenőrzési ciklust, amely a szervezet összes tevékenységére kiterjed, három éven belül le kell zárni. A kisebb szervezetek ezt az időtartamot kiterjeszthetik négy évre.

Az egyes tevékenységek ellenőrzésének gyakorisága az alábbiaktól függően eltérhet:

- a szóban forgó tevékenységek jellege, nagyságrendje és összetettsége,
- a kapcsolódó környezeti hatások jelentősége,
- az előző környezetvédelmi auditok során feltárt problémák fontossága és sürgős volta, és
- a környezetvédelmi problémák előzményei.

A jelentősebb környezeti hatással járó, bonyolultabb tevékenységeket általában gyakrabban kell ellenőrizni.

A kielégítő eredmények eléréséhez a belső ellenőrzésben részt vevő összes alkalmazottnak tisztában kell lennie az ellenőrzés környezetvédelmi célkitűzéseivel, és az összes résztvevő (igazgatók, középvezetők, alkalmazottak, ellenőrök stb.) konkrét feladataival.

2.2.6.2. Belső ellenőrzési tevékenységek

A belső ellenőrzésre fontos előre felkészülni. Először is meg kell nevezni az ellenőrt/ellenőrző csoportot. A szervezet választhat saját alkalmazottai közül, vagy külső ellenőröket is alkalmazhat. Az ellenőröknek objektívnek és pártatlannak kell lenniük, valamint megfelelő készségekkel és képzettséggel kell rendelkezniük. Az ellenőrnek/ellenőrző csoportnak:

- megfelelő ellenőrzési tervet kell készítenie, miután információkat gyűjtött a célról, az alkalmazási körről és a szervezettel egyeztetett helyszínről és időpontról,
- előre el kell küldenie az ellenőrzési tervet a szervezetnek,
- ellenőrzési listákat kell készítenie,
- ki kell osztania a feladatokat az ellenőrző csoporton belül.

Ahhoz, hogy az ellenőrzés eredményes legyen, az ellenőrző csoportnak meg kell vizsgálnia a környezetvédelmi jogszabályoknak való megfelelést, továbbá azt, hogy teljesültek-e a célok és a célkitűzések, valamint hogy a vezetési rendszer eredményes és megfelelő-e.

Az ellenőrzési folyamatban a következő lépéseket kell megtenni:

- a vezetési rendszer megértése,
- a rendszer erősségeinek és hiányosságainak értékelése,
- a releváns bizonyítékok összegyűjtése (pl. adatok, nyilvántartások, dokumentumok),
- az ellenőrzés megállapításainak értékelése,
- az audit következtetéseinek megfogalmazása, és
- a környezetvédelmi ellenőrzés eredményeinek és következtetéseinek jelentése.

2.2.6.3. A környezetvédelmi ellenőrzés eredményeinek és következtetéseinek jelentése

Az ellenőrzési jelentés célja, hogy a vezetőség számára biztosítsa az alábbiakat:

- írásos bizonyítékok az ellenőrzés alkalmazási körére vonatkozóan,
- információk arról, hogy milyen mértékben érték el a célokat,
- információk arról, hogy a célkitűzések összhangban vannak-e a szervezet környezeti politikájával,
- információk a nyomonkövetési rendszer megbízhatóságáról és hatékonyságáról,
- szükség esetén korrekciós intézkedésekre tett javaslatok.

A jelentést a vezetőség képviselőjéhez kell benyújtani, aki véglegesíti a korrekciós intézkedéseket, ha eltéréseket állapítottak meg (ideértve adott esetben az előírások be nem tartását is).

2.2.7. Vezetőségi felülvizsgálat

A felső vezetésnek rendszeresen (legalább évente egyszer) felül kell vizsgálnia a környezetvédelmi vezetési rendszert a rendszer célszerűségének és hatékonyságának biztosítása érdekében. A vezetőségi felülvizsgálatot rögzíteni kell, és nyilvántartásba kell venni.

A vezetőségi felülvizsgálat tartalma

Bemeneti tényezők:

- a belső ellenőrzések eredményei, ideértve a jogszabályok betartásának értékelését is,
- külső közlemények,
- panaszok,
- a célok és a célkitűzések teljesülésének mértéke,
- a korrekciós és megelőző intézkedések jelenlegi helyzete,
- a korábbi vezetőségi felülvizsgálatok utóintézkedései,
- a körülményekben bekövetkezett változások, pl. jogi fejlemények, környezeti változások,
- fejlesztési javaslatok.

A kimeneti tényezők közé tartozik az összes döntés és tevékenység, illetve a környezeti politika, a célok, a célkitűzések és a környezetvédelmi vezetési rendszer más tényezőinek módosításai.

2.3. EMAS KÖRNYEZETVÉDELMI NYILATKOZAT

A „környezetvédelmi nyilatkozat” a nyilvánosság és egyéb érdekelt felek számára nyújtott átfogó tájékoztatás egy szervezettel kapcsolatosan a következőkről: felépítés és tevékenységek; környezeti politika és környezetvédelmi vezetési rendszer; környezeti tényezők és hatások; környezeti program, környezeti célok, célkitűzések; környezeti teljesítmény, illetve a hatályos környezetvédelmi jogi előírásoknak való megfelelés.

A nyilatkozat az EMAS egyedi jellemzői közé tartozik, amellyel a többi környezetvédelmi vezetési rendszer nem rendelkezik.

A nyilvánosság számára megerősíti a szervezet környezetvédelmi intézkedésekkel kapcsolatos kötelezettségvállalását.

A szervezet számára pedig jó alkalom annak kinyilvánítására, hogy mit tesz a környezet javítása érdekében.

Noha az EMAS a nyilatkozatot illetően megad néhány minimumkövetelményt, a szervezet maga döntheti el, hogy mennyire megy bele a részletekbe, valamint amennyiben a szöveg egyértelmű, megbízható, hiteles és pontos marad, dönthet a dokumentum szerkezetéről és elrendezéséről. A szervezet eldöntheti, hogy környezeti nyilatkozatát belefoglalja-e az éves jelentésébe vagy más jelentésekbe, például a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló jelentésbe.

2.3.1. Az EMAS környezetvédelmi nyilatkozat minimális tartalma

1. Az EMAS-ban nyilvántartásba vételre kerülő szervezet világos és egyértelmű leírása és tevékenységeinek, termékeinek és szolgáltatásainak, valamint bármilyen anyaszerkezettel való kapcsolatainak összegezése

A tartalom szemléltetésére ábrákat, térképeket, folyamatábrákat, légi felvételeket stb. lehet használni. Ezenkívül a tevékenységek leírása során NACE-kódokat kell használni.

2. A szervezet környezeti politikája és környezetvédelmi vezetési rendszerének rövid leírása

A rendszer megfelelő leírása fontos a munkastruktúráról való egyértelmű tájékoztatás érdekében. Bele kell foglalni a környezeti politikát is.

3. Az összes, jelentős környezeti hatást kiváltó közvetlen és közvetett, jelentős környezeti tényező leírása, és az e tényezőkkel kapcsolatos hatások jellegének ismertetése (az EMAS rendelet I. mellékletének 2. pontja)

A közvetlen és közvetett környezeti tényezőket külön-külön kell megadni. Mindkét típus hatásait le kell írni táblázatok vagy folyamatábrák segítségével.

4. A jelentős környezeti tényezőkkel és hatásokkal kapcsolatos környezeti célok és célkitűzések leírása

Fel lehet sorolni a célkitűzéseket és célokat, valamint a teljesítmény javulásának értékelésére szolgáló mutatókat. A környezeti programot is bele kell foglalni és le kell írni a teljesítmény javítására irányuló megtett vagy tervezett intézkedéseket.

5. A szervezetről rendelkezésre álló teljesítményadatok összegzése összehasonlítva a környezeti célokkal és célkitűzésekkel, tekintettel a jelentős környezeti hatásokra. Jelentést kell készíteni az alapmutatókról és az EMAS-rendelet IV. mellékletének C. szakaszában meghatározott egyéb létező releváns környezeti teljesítménymutatókról.

Az alapmutatók hat fő területre összpontosulnak: energia, anyagok, víz, hulladék, biológiai sokféleség (a földhasználaton keresztül) és kibocsátások (lásd a 2.3.2.2. pontot).

A szervezeteknek teljesítményükről a környezeti állapotfelmérésben említett jelentős környezeti tényezőkhez kapcsolódó egyéb, konkrétabb mutatók segítségével is jelentést kell tenniük. (lásd a 2.3.2.3. pontot). Amennyiben egy jelentős közvetlen vagy közvetett környezeti tényező tekintetében nem állnak rendelkezésre számszerűsített adatok a jelentéstételhez, a szervezeteknek ezekről minőségi mutatók alapján kell jelentést tenniük.

Amennyiben rendelkezésre állnak az adott ágazatra vonatkozó, az EMAS-rendelet 46. cikkében említett ágazati referenciadokumentumok, a szervezetnek a környezeti teljesítményre vonatkozó jelentéstételhez használandó mutatók⁽¹⁾ kiválasztásakor az ágazati referenciadokumentumban szereplő, releváns ágazatspecifikus környezeti teljesítménymutatókat kell figyelembe venniük.

6. A környezeti teljesítménnyel kapcsolatos egyéb tényezők, többek között a jelentős környezeti hatásokkal kapcsolatos jogi rendelkezések betartása

Táblázatok és/vagy ábrák segítségével kell összehasonlítani a jogszabályi vonatkoztatási értékeket, valamint a szervezet által mért és/vagy kiszámított határértékeket.

A környezeti teljesítményt nem mindig lehet adatokkal mérni. A „lágy” tényezők is fontosak, ezek közé tartozhat a magatartás megváltozása, a folyamatok fejlesztése és a környezeti teljesítmény javítását célzó egyéb intézkedések.

Az ezen egyéb tényezőkről való jelentésételkor a szervezeteknek figyelembe kell venniük az EMAS-rendelet 46. cikkében említett ágazati referenciadokumentumok releváns elemeit. Környezeti nyilatkozatukban ezért említést kell tenniük arról, hogy a környezeti teljesítmény (további) javítását szolgáló intézkedések és lépések meghatározása és az esetleges kiemelt területek kijelölése során hogyan használták fel a bevált környezetvédelmi vezetési gyakorlatokat és – amennyiben vannak ilyenek – a kiválósági referenciakövetelményeket.

⁽¹⁾ Az EMAS-rendelet IV. mellékletének B. e) pontja úgy rendelkezik, hogy a környezetvédelmi nyilatkozatnak tartalmaznia kell „a szervezetről rendelkezésre álló teljesítményadatok összegzés[ét], összehasonlítva a környezeti célokkal és célkitűzésekkel, tekintettel a jelentős környezeti hatásokra. Jelentést kell készíteni az alapmutatókról és a C. szakaszban meghatározott egyéb létező releváns környezeti teljesítményi mutató[k]ról.” A IV. melléklet C. szakasza értelmében „minden szervezet évente jelentést készít a környezetvédelmi nyilatkozatában pontosabban meghatározott környezeti tényezők[hez] kapcsolódó teljesítményéről is, és ha rendelkezésre állnak, figyelembe veszi a 46. cikkben említett ágazati referenciadokumentumokat.”

A bevált környezetvédelmi vezetési gyakorlatok és kiválósági referenciakövetelmények relevanciáját és alkalmazhatóságát a szervezeteknek a környezeti állapotfelmérésben azonosított jelentős környezeti hatások, valamint műszaki és pénzügyi hatások alapján kell értékelniük.

Az ágazati referenciadokumentum olyan elemeit (teljesítménymutatók, bevált környezetvédelmi vezetési gyakorlatok, kiválósági referenciakövetelmények), amelyek a szervezet által a környezeti állapotfelmérésben azonosított jelentős környezeti hatások szempontjából nem relevánsak, nem kell sem jelenteni, sem bemutatni a környezetvédelmi nyilatkozatban.

7. A környezettel kapcsolatos hatályos jogi előírásokra történő hivatkozás

Az EMAS előírja a jogszabályok betartását. A környezetvédelmi nyilatkozat jó lehetőséget nyújt annak leírására, hogy a szervezet ezt hogyan éri el.

Noha az EMAS keretében nyilvántartásba vett szervezeteknek rendelkezniük kell egy belső jegyzékkel az összes jogi előírásról, ezeket nem kell belefoglalni a környezetvédelmi nyilatkozatba. E tekintetben elegendő egy vázlat is.

8. A környezetvédelmi hitelesítő neve és akkreditálási vagy engedélyezési száma, valamint az érvényesítés időpontja

Ha a szervezet környezetvédelmi nyilatkozatát egy másik jelentés részeként teszi közzé, akkor azonosítania kell a nyilatkozatot és jeleznie kell, hogy azt környezetvédelmi hitelesítő hitelesítette. Nem kötelező, de hasznos lehet a 25. cikk (9) bekezdésében említett nyilatkozatot hozzáfűzni az EMAS környezetvédelmi nyilatkozathoz.

2.3.2. Alapmutatók és más meglévő releváns környezeti teljesítménymutatók

2.3.2.1. Alapmutatók

A szervezeteknek be kell számolniuk azokról az alapvető környezeti teljesítménymutatókról (más néven fő teljesítménymutatók), amelyek a szervezet közvetlen környezeti tényezőire vonatkoznak. A konkrét környezeti tényezőkre vonatkozó egyéb teljesítménymutatókat is jelenteniük kell. Figyelembe kell venniük az ágazati referenciadokumentumokat, amennyiben ezek rendelkezésre állnak.

Az alapmutatók valamennyi szervezettípusra alkalmazandók. Ezek a mutatók a következő alapvető területek teljesítményét mérik:

- energia,
- anyagok,
- víz,
- hulladék,
- földhasználat, tekintettel a biológiai sokféleségre,
- kibocsátások.

Minden alapmutató egy „A” számból (felhasználás), egy „B” számból (kibocsátás) és egy „R” = (A/B) arányszámból áll.

i. „A” szám (felhasználás)

A felhasználást („A” szám) a következőképpen kell bejelenteni:

Energia:

- a) teljes éves energiafogyasztás, MWh-ban vagy GJ-ban kifejezve;
- b) az a) mennyiségen belül a szervezet által megújuló energiaforrásokból **előállított** energia százalékos aránya.

A b) mutató a szervezet által megújuló energiaforrásokból ténylegesen előállított energiának a teljes éves energiafogyasztáshoz viszonyított százalékos arányát fejezi ki. Ez a mutató nem terjed ki az energiaszolgáltatóktól beszerzett energiára, amely a „zöld közbeszerzési” intézkedések részének tekinthető.

Anyagok:

A különböző felhasznált anyagok éves tömegárama tonnában kifejezve, kivéve az energiahordozókat és a vizet.

A különböző felhasznált anyagok éves tömegárama az anyagok felhasználása alapján csoportosítható. Ide tartozhatnak a nyersanyagok, például a fémek, a fa vagy a vegyi anyagok, vagy pedig a közbenső termékek, a szervezet tevékenységei függvényében.

Víz:

Teljes éves vízfogyasztás m³-ben kifejezve.

E mutató esetében jelteni kell a szervezet által évente elfogyasztott víz teljes mennyiségét.

Hasznos lehet a vízfogyasztás különböző típusainak tisztázása és a fogyasztás forrása szerinti bejelentése, pl. felszíni víz, felszín alatti víz.

További hasznos információ lehet a szennyvíz, a tisztított és újrafelhasznált szennyvíz, az esővíz és az újrahasznosított szürke víz mennyisége.

Hulladék:

Idetartozik a teljes éves:

- hulladéktermelés (típus szerinti bontásban) tonnában kifejezve,
- veszélyeshulladék-termelés tonnában vagy kilogrammban kifejezve.

A hulladékra és veszélyes hulladékra vonatkozó jelentéstétel az EMAS-rendelet értelmében kötelező. Bevált gyakorlat, hogy a hulladékot mindkét hulladékáram estében típus szerinti bontásban adják meg. A környezeti állapotfelmérés eredményeit kell alapul venni, ideértve a hulladékkal kapcsolatos jelentéstételre vonatkozó jogi kötelezettségeket. Az európai hulladékjegyzéket alkalmazó nemzeti hulladékosztályozási rendszerrel összhangban részletesebb jelentéstétel is lehetséges.

A különböző hulladéktípusokat hosszan felsoroló jegyzékek benyújtása kommunikációs szempontból célszerűtlen és zavaró lehet, tehát választható az információk európai jegyzék szerinti csoportosítása. Ilyen esetben a hulladék mennyiségét a különböző típusokra lebontva lehet megadni, pl. fémek, műanyag, papír, iszap, hamu stb. Hasznos lehet továbbá, ha a hasznosított, újrahasznosított, energiatermeléshez használt vagy hulladéklerakókban elhelyezett hulladék mennyiségével kapcsolatos információk is feltüntetésre kerülnek.

Földhasználat, tekintettel a biológiai sokféleségre:

Földhasználat, a beépített terület m²-ében kifejezve.

A biológiai sokféleség összetett és viszonylag új tényező az alapmutatók között. Néhány olyan tényezőt, amelyek hozzájárulnak a biológiai sokféleség csökkenéséhez (éghajlatváltozás, kibocsátás/szennyezés), már magukban foglalnak az EMAS-rendeletben lévő környezeti tényezők és kapcsolódó mutatók, ideértve az energia- és vízfogyasztást, a kibocsátásokat, a hulladékot stb.

A biológiai sokféleséggel kapcsolatos mutatók közül nem mindegyik releváns az összes ágazat/szervezet esetében, és e tényezők alkalmazásakor nem lehet mindegyiket közvetlenül figyelembe venni. A környezeti állapotfelmérés segíthet feltárni a releváns tényezőket. A szervezetnek nem csupán a helyi hatásokat, hanem a biológiai sokféleségre szélesebb körben gyakorolt közvetlen és közvetett hatásokat is figyelembe kell vennie, pl. a nyersanyagok kinyerése, beszerzési/el-látási lánc, gyártás és termék, szállítás és logisztika, marketing és kommunikáció. Nincs egyetlen olyan mutató, amely az összes szervezetre vonatkozna.

A földhasználatra vonatkozó, biológiai sokféleséggel kapcsolatos mutató, amelyről az EMAS-rendelet IV. melléklete rendelkezik, közös nevezőnek tekinthető. Ez csak a szervezet telephelyére vonatkozik a beépített terület tekintetében. Ajánlott azonban a lezárodott földterületeket is bevonni a földhasználatra vonatkozó mutatóba.

Kibocsátások:

- a) Az üvegházhatást okozó gázok teljes éves kibocsátása (CO_2 , CH_4 , N_2O , HFC, PFC, SF_6) tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezve;
- b) a légszennyező anyagok teljes éves kibocsátása (beleértve legalább a SO_2 -t, a NO_x - és a PM-kibocsátást) kilogrammban vagy tonnában kifejezve.

Megjegyzés: Mivel ezen anyagok hatása különböző, nem szabad összeadni őket.

Tisztázni kell a kibocsátások – főleg, ami az üvegházhatást okozó gázokat és levegőszennyező anyagokat illeti – számszerűsítésének módszerét⁽¹⁾. Kiindulásként a szervezetnek figyelembe kell vennie a meglévő jogi előírásokat. Egyértelműen ez a helyzet azon szervezetek esetében, amelyek létesítményei az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének vagy az Európai szennyező anyag-kibocsátási és Hulladékszállítási Nyilvántartásnak a hatálya alá tartoznak. Más esetekben európai, világszerte elismert vagy nemzeti/regionális szinten elterjedt módszereket is lehet alkalmazni.

Noha az alapmutatókkal kapcsolatos jelentéstétel csak a közvetlen tényezők esetében kötelező, a szervezetnek figyelembe kell vennie az összes jelentős – akár közvetlen, akár közvetett – környezeti tényezőt. Ezért az a legjobb, ha a jelentős közvetett üvegházhatásúgáz-kibocsátás a jelentésben a közvetlen kibocsátásoktól elkülönítve szerepel.

ii. „B” szám (kibocsátás)

A teljes éves kibocsátás („B” szám) minden területen azonos, de a szervezetek típusától függően különböző eredmény értendő alatta:

- a) termelési ágazat (ipar): a teljes bruttó hozzáadott értéket adja meg millió EUR-ban kifejezve, vagy a ténylegesen megtermelt éves mennyiséget tonnában kifejezve. A kis szervezetek éves összforgalmukat, illetve a foglalkoztatottak számát is megadhatják;
- b) nem termelési ágazat (szolgáltatás, közigazgatás): az eredmény esetükben a foglalkoztatottak számával jellemezhető.

2.3.2.2. Alapmutatók és kapcsolódó rugalmassági elemek – indokolás

Fontos megérteni, hogy milyen okok mentén történik a mutatók és az EMAS-rendeletben (az EMAS-rendelet IV. mellékletében) megadott rugalmassági elemek megállapítása.

A IV. melléklet C.1. pontja értelmében a mutatókra az alábbi követelmények vonatkoznak:

- a) valósághűen méri fel a szervezet környezeti teljesítményét;
- b) érthetőek és egyértelműek;
- c) éves összehasonlítást biztosítanak a szervezet környezetvédelmi teljesítményében bekövetkező változások értékeléséhez;
- d) lehetővé teszik az összehasonlítást az ágazati, nemzeti vagy regionális szinten irányadó értékelésekkel;
- e) lehetővé teszik az összehasonlítást a vonatkozó jogi előírásokkal.

Ezek a fő teljesítménymutatók legfontosabb feladatai.

A mutatók használatakor azonban van lehetőség némi **rugalmasságra**, ha az elősegíti, hogy a mutatók betöltsék a feladatukat.

Ez az alábbiak szerint történik:

- **A titoktartási záradék használatának feltételei a IV. melléklet C.1. pontja értelmében** – „ha a közzététel hátrányosan érintené a szervezet kereskedelmi és ipari információinak bizalmas jellegét (...), a szervezet jelentésében ezen információkat indexálhatja, például egy 100-as indexszámú kiindulási év meghatározásával, amelyhez képest a tényleges felhasználás/hatás alakulása megjeleníthető”. Ehhez a záradékhoz akkor lehet folyamodni, ha egy mutató használatakor bizalmas adatok kerülhetnek nyilvánosságra, amelyek segítségével a versenytársak kiszámíthatják a gyártás átlagárát;

⁽¹⁾ Az EMAS-rendelet azonban nem alkalmas a kibocsátási leltárak elkészítésére, és/vagy a kibocsátások számszerűsítéséhez használt módszer vagy eszköz megállapítására.

- **Egy adott alapmutató bejelentésétől való eltekintés feltételei a IV. melléklet értelmében** – a IV. melléklet C.2. bekezdésének alapmutatókról szóló a) és b) pontja kimondja, hogy „ha valamely szervezet arra a megállapításra jut, hogy közvetlen jelentős környezeti tényezői tekintetében egy vagy több alapmutató nem releváns, ezen alapmutatókról a szervezetnek nem kell jelentést tennie. Erről a szervezetnek a környezeti állapotfelmérésére való hivatkozással indokolást kell benyújtania.” Az átláthatóság érdekében ezt az indokolást szintén meg kell említeni a környezetvédelmi nyilatkozatban. Mivel minden alapmutató egy „A” számból (felhasználás) és egy „B” számból (kibocsátás), valamint egy „R” számból áll (A/B arány), ez a rugalmassági elem **az összes alapmutatóra, így az A/B relációra is vonatkozik**;
- **Az egyik alapmutató HELYETT másik mutató (A/B) segítségével történő jelentéstétel feltételei a IV. melléklet értelmében** – ha egy szervezet úgy dönt, hogy nem a IV. mellékletben meghatározott különleges mutatók segítségével végzi a jelentéstételt, hanem egy másik mutatót alkalmaz, a mutatónak meg kell adnia az „A” felhasználást és a „B” kibocsátást is. E rugalmasság használatát mindig meg kell indokolni a környezeti állapotfelmérésre utalva, és be kell bizonyítani, hogy ezzel a módszerrel jobban ki lehet fejezni a szóban forgó teljesítményt. E rendelkezés esetében figyelembe kell venni az EMAS ágazati referenciadokumentumot, amennyiben az érintett ágazat tekintetében rendelkezésre áll. Például az „alkalmazottak száma” helyett a turisztaszállítás-szolgáltatók a „vendégéjszakák” mutatót, az iskolák a „tanulók száma” mutatót, a hulladék kezelésével foglalkozó szervezetek a „kezelt hulladék mennyisége, tonnában kifejezve” mutatót, a kórházak a „fekvőbetegség száma” stb. mutatót használhatják;
- **A IV. mellékletben meghatározott alapmutatók MELLETT más mutatók használatának feltételei a felhasználás (A) és a kibocsátás (B) kifejezésére** – A szervezetek más mutatókat is használhatnak a teljes éves felhasználás/kibocsátás, valamint a teljes éves kibocsátás adott területen való kifejezésére. Például egy szolgáltató szervezet a kibocsátást (B) az igazgatási részben az „alkalmazottak száma” mutatóval, a nyújtott szolgáltatás esetében pedig másik mutatóval jelentheti be;
- **Mértékegységek** – Ha az EMAS-rendelet IV. mellékletében említett mértékegységek nem tükrözik tökéletesen a szervezet környezeti teljesítményét, és nem nyújtanak egyértelmű, kommunikálható képet, akkor amennyiben a szervezet megindokolja e döntését, más módszert is lehet alkalmazni. Olyan mértékegységeket kell használni, amelyek átválthatók a rendeletben megadott mértékegységekre. Az átváltást lehetőleg lábjegyzetben meg kell adni;
- **A bruttó hozzáadott értékkel vagy a teljes éves forgalommal kapcsolatos pénznemek, kivéve az EUR-t** – Noha az EMAS-rendelet a bruttó hozzáadott érték megadásánál „millió EUR”-t használ a kibocsátás mértékegységeként, az euróövezeten kívüli országokban székhellyel rendelkező szervezetek saját pénznemüket is használhatják

2.3.2.3. Egyéb releváns környezetvédelmi teljesítménymutatók

A szervezeteknek teljesítményükről a környezeti állapotfelmérésben említett jelentős környezeti tényezőkhöz kapcsolódó egyéb, releváns mutatók segítségével is jelentést kell tenniük.

Amennyiben rendelkezésre állnak az adott ágazatra vonatkozó, az EMAS-rendelet 46. cikkében említett ágazati referenciadokumentumok, a szervezet környezeti teljesítményének értékelésekor a vonatkozó dokumentumot figyelembe kell venni.

A szervezeteknek ezért a környezeti teljesítményre vonatkozó jelentéstételhez használandó mutatók ⁽¹⁾ kiválasztásakor az ágazati referenciadokumentumban szereplő, releváns ágazatspecifikus környezeti teljesítménymutatókat kell figyelembe venniük. Figyelembe kell venniük a megfelelő ágazati referenciadokumentumban szereplő mutatókat és azok relevanciáját a szervezet által a környezeti állapotfelmérésben azonosított jelentős környezeti hatások szempontjából. Csak a környezeti állapotfelmérésben azonosított legjelentősebb környezeti hatások szempontjából releváns mutatókat kell használni.

2.3.2.4. Helyi számadási kötelezettség

A helyi számadási kötelezettség fontos része az EMAS-nak. Emiatt az EMAS keretében nyilvántartásba vett összes szervezetnek minden telephelyre vonatkozóan jelentést kell tennie a jelentős környezeti hatásokról, a rendelet IV. mellékletében leírtak szerint.

⁽¹⁾ Az EMAS-rendelet IV. mellékletének B. e) pontja úgy rendelkezik, hogy a környezetvédelmi nyilatkozatnak tartalmaznia kell „a szervezetről rendelkezésre álló teljesítményadatok összegzés[ét], összehasonlítva a környezeti célokkal és célkitűzésekkel, tekintettel a jelentős környezeti hatásokra. Jelentést kell készíteni az alapmutatókról és a C. szakaszban meghatározott egyéb létező releváns környezeti teljesítményi mutató[k]ról.” A IV. melléklet C. szakasza értelmében „minden szervezet évente jelentést készít a környezetvédelmi nyilatkozatában pontosabban meghatározott környezeti tényezőkhöz kapcsolódó teljesítményéről is, és ha rendelkezésre állnak, figyelembe veszi a 46. cikkben említett ágazati referenciadokumentumokat.”

A levegőbe és vízbe történő kibocsátás, a vízfogyasztás, az energiaszolgáltatás és a hulladékmennyiség tekintetében megfigyelhető tendenciákról az egyes telephelyek szintjén mindenképpen jelentést kell tenni. A több telephellyel rendelkező szervezetekre vonatkozó, az e felhasználói útmutató 2.4.3. szakaszában leírt ellenőrzési eljárás alkalmazása esetén a szóban forgó információk megadhatók telephelycsoportokként is, feltéve, hogy az értékek pontosan tükrözik a telephelyek szintjén megfigyelhető tendenciákat.

A szervezet csak akkor indexálhatja az információkat, ha titoktartási kérdések merülnek fel (lásd a 2.3.2.2. pontot).

Ezenkívül figyelembe kell venni, hogy az állandó telephelyeken el lehet érni folyamatos fejlesztéseket, átmeneti telephelyeken azonban nem. Ha ez a kérdés felmerül, azt jelezni kell a környezeti állapotfelmérésben. Alternatív intézkedések megvalósításának lehetőségét, például „lágy” (kvalitatív) mutatók alkalmazását is figyelembe kell venni. Mindenesetre az EMAS ágazati referenciadokumentumok hatálya alá tartozó ágazatok esetében figyelembe lehet venni az átmeneti telephelyekkel kapcsolatos információkat is.

7. táblázat

Példa az alapvető teljesítménymutatók közigazgatási szervezetek általi használatára

Alapmutató	Éves felhasználás/kibocsátás (A)	A szervezet teljes éves kibocsátása (B)	A/B arány
Energia	Éves fogyasztás MWh, GJ	Foglalkoztatottak száma (nem termelési ágazat)	MWh/fő és/vagy KWh/fő
Anyagok	Éves papírfogyasztás tonnában kifejezve	Foglalkoztatottak száma (nem termelési ágazat)	Tonna/fő és/vagy papírlapok száma/fő/nap
Víz	Éves fogyasztás (m ³)	Foglalkoztatottak száma (nem termelési ágazat)	m ³ /fő és/vagy l/fő
Hulladék	Éves hulladéktermelés tonnában kifejezve Kg veszélyes hulladék/fő	Foglalkoztatottak száma (nem termelési ágazat)	Tonna hulladék/fő és/vagy kg/fő Éves veszélyeshulladék-termelés kilogrammban kifejezve
Földhasználat, tekintettel a biológiai sokféleségre	Földhasználat, a beépített terület m ² -ében kifejezve (beleértve a lezárdott földterületeket is)	Foglalkoztatottak száma (nem termelési ágazat)	m ² beépített terület/fő és/vagy m ² lezárdott földterület/fő
ÜHG-kibocsátás	Üvegházhatást okozó gázok éves kibocsátása tonna CO ₂ e-ben (CO ₂ e = szén-dioxid-egyenérték)	Foglalkoztatottak száma (nem termelési ágazat)	tonna CO ₂ e/fő és/vagy Kg CO ₂ e/fő

8. táblázat

Példa az alapvető teljesítménymutatók termelési ágazatbeli használatára

Alapmutató	Éves felhasználás/kibocsátás (A)	A szervezet teljes éves kibocsátása (B)	A/B arány
Energia	Éves fogyasztás MWh, GJ	Teljes éves bruttó hozzáadott érték (millió EUR) (*) vagy Teljes éves ténylegesen megtermelt mennyiség (tonna)	MWh/millió EUR vagy MWh/tonna termék
Anyagok	A különböző felhasznált anyagok éves tömegaránya tonnában kifejezve	Teljes éves bruttó hozzáadott érték (millió EUR) (*) vagy Teljes éves ténylegesen megtermelt mennyiség (tonna)	Külön-külön az egyes felhasznált anyagok tekintetében: Az anyag tonnában kifejezve/millió EUR vagy Az anyag tonnában kifejezve/tonna termék

Alapmutató	Éves felhasználás/kibocsátás (A)	A szervezet teljes éves kibocsátása (B)	A/B arány
Víz	Éves fogyasztás (m ³)	Teljes éves bruttó hozzáadott érték (millió EUR) (*) vagy Teljes éves ténylegesen megtermelt mennyiség (tonna)	m ³ /millió EUR vagy m ³ /tonna termék
Hulladék	Éves hulladéktermelés tonnában kifejezve Éves veszélyeshulladék-termelés tonnában kifejezve	Teljes éves bruttó hozzáadott érték (millió EUR) (*) vagy Teljes éves ténylegesen megtermelt mennyiség (tonna)	Tonna hulladék/millió EUR vagy Tonna hulladék/tonna termék Tonna veszélyes hulladék/millió EUR vagy Tonna veszélyes hulladék/tonna termék
Földhasználat, tekintettel a biológiai sokféleségre	Földhasználat, a beépített terület m ² -ében kifejezve (beleértve a lezárdott földterületeket is)	Teljes éves bruttó hozzáadott érték (millió EUR) (*) vagy Teljes éves ténylegesen megtermelt mennyiség (tonna)	m ² beépített terület és/vagy m ² lezárdott földterület/millió EUR vagy m ² beépített terület és/vagy m ² lezárt terület/tonna termék
ÜHG-kibocsátás	Üvegházhatást okozó gázok éves kibocsátása tonna CO ₂ -ben kifejezve	Teljes éves bruttó hozzáadott érték (millió EUR) (*) vagy Teljes éves ténylegesen megtermelt mennyiség (tonna)	Tonna CO ₂ -egyenérték/millió EUR vagy Tonna CO ₂ -egyenérték/tonna termék

(*) A bruttó hozzáadott érték hivatalos meghatározása a rövid távú statisztikákról szóló 1165/98/EK tanácsi rendeletnek a változók meghatározása, a változók listája és az adatok összeállítási gyakorisága tekintetében történő végrehajtásáról és módosításáról szóló, 2006. szeptember 28-i 1503/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 281., 2006.10.12., 15. o.) található. A hozzáadott érték alapján kiszámítható a forgalomból (levonva a HÉA-t és más hasonló, közvetlenül a forgalomhoz kapcsolódó levonható adókat), hozzáadva a termelés aktivált értékét, hozzáadva egyéb működési bevételeket vagy levonva a készletváltozást, levonva az áruk és szolgáltatások vásárlását, a forgalomhoz kapcsolódó, de le nem vonható egyéb termékadók és a forgalomhoz kapcsolódó vámok és adók nélkül, hozzáadva a kapott terméktámogatásokat. A vállalat számvitelében pénzügyinek vagy rendkívülinek minősített jövedelmeket és kiadásokat le kell vonni a hozzáadott értékből. Az alapján számított hozzáadott érték ezért a termékek támogatását tartalmazza, a termékadókat azonban nem. A hozzáadott érték bruttó érték, mivel értékiigazítások (például értékcsökkenés) nincsenek belőle levonva.

Megjegyzés: Az EMAS környezetvédelmi nyilatkozat felhasználható egyes alapvető teljesítménymutatók, különösen az energiahatékonyság és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának jelentésére.

2.4. HITELESÍTÉSI ÉS ÉRVÉNYESÍTÉSI ELJÁRÁS

A „hitelesítés” a környezetvédelmi hitelesítő által végzett megfelelőség-értékelési eljárás annak bizonyítása érdekében, hogy a szervezet környezeti állapotfelmérése, környezeti politikája, környezetvédelmi vezetési rendszere és környezetvédelmi ellenőrzési eljárásai és végrehajtása összhangban álljanak e rendelet előírásaival.

Az „értékesítés” a hitelesítést végző környezetvédelmi hitelesítő által adott arra vonatkozó megerősítés, hogy a szervezet környezetvédelmi nyilatkozatában és frissített környezetvédelmi nyilatkozatában foglalt információk és adatok megbízhatók, hitelt érdemlők és helyesek, illetve, hogy azok megfelelnek e rendelet előírásainak.

2.4.1. Ki hitelesítheti és értékesítheti az EMAS-t?

Ezeket a feladatokat csak akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítők végezhetik el.

A „környezetvédelmi hitelesítő” a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott megfelelőségértékelő testület, vagy ezen testületek egyesülése vagy csoportja, amelyek e rendeletnek megfelelően akkreditációban részesültek; vagy bármely olyan természetes vagy jogi személy, illetve az ilyen személyek egyesülése vagy csoportja, amely a hitelesítés és érvényesítés végrehajtására feljogosító engedélyt szerzett ezzel a rendelettel ⁽²⁾ összhangban.

- A szervezet kapcsolatba léphet tagállama illetékes EMAS-testületével, vagy az EMAS hitelesítők akkreditációjáért felelős akkreditáló vagy engedélyező testülettel, és tájékoztatást kérhet az akkreditált környezetvédelmi hitelesítőkről. Ha egy szervezetnek információra van szüksége a saját tagállamától eltérő országból származó, az ágazatában működő hitelesítőkről, ezt az EU EMAS-nyilvántartásból ⁽³⁾ szerezheti meg.
- Az akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítők hatáskörét a gazdasági tevékenységeknek az 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁴⁾ megállapított osztályozása szerint kell meghatározni. Amikor egy szervezet szerződést köt egy környezetvédelmi hitelesítővel, meg kell győződnie arról, hogy a hitelesítő megfelelő akkreditációval vagy engedéllyel rendelkezik a szervezet tevékenységeinek megfelelő NACE-kódokra vonatkozóan.
- Ha egy hitelesítő akkreditációt vagy engedélyt szerez az egyik tagállamban, akkor az összes uniós tagállamban végezheti tevékenységét ⁽⁵⁾.
- Az akkreditált vagy engedélyezett hitelesítőkkel kapcsolatos információk a Bizottság EMAS-ról szóló weboldaláról vagy a tagállamok illetékes hatóságaitól szerezhetők be.

Megjegyzés: A szervezetnek érdemes ellenőriznie, hogy a hitelesítő legalább négy héttel a hitelesítés előtt tájékoztatta-e az illetékes akkreditáló vagy engedélyező testületet az EMAS-rendelet 24. cikkében említett információkról, az azon tagállam akkreditáló vagy engedélyező testülete által végzett felügyeleti tevékenység lehetővé tétele érdekében, amelyben a szervezet működni kíván. Felügyelet hiányában az illetékes testület visszautasíthatja a szervezet nyilvántartásba vételét.

2.4.2. *Melyek a környezetvédelmi hitelesítők feladatai?*

1. Ellenőrzik, hogy a szervezet teljesíti-e az EMAS-rendelet előzetes környezeti állapotfelmérésre, környezetvédelmi vezetési rendszerre, környezetvédelmi ellenőrzésre és annak eredményeire, valamint környezetvédelmi nyilatkozatra vonatkozó valamennyi követelményét;
2. Ellenőrzik, hogy a szervezet teljesíti-e a környezettel kapcsolatos vonatkozó közösségi, nemzeti, regionális vagy helyi előírásokat;

1. *megjegyzés:* A hitelesítőnek ellenőriznie kell, hogy a szervezet kidolgozott, bevezetett és fenntartott-e eljárást/eljárásokat annak rendszeres értékelésére, hogy a vonatkozó jogszabályi előírásokat mennyire tartják be ⁽⁶⁾. A hitelesítő részletekbe menően ellenőrzi, hogy a vállalat betartja-e a jogszabályokat. E feladat része a benyújtott tárgyi bizonyítékok ellenőrzése arra nézve, hogy nem szegik-e meg a környezetvédelmi jogszabályokat ⁽⁷⁾. A hitelesítők felhasználhatják a végrehajtó hatóságok megállapításait. Ha semmilyen jel nem utal az előírások be nem tartására, ezt belefoglalják a környezetvédelmi nyilatkozatba, amelyet a hitelesítő aláír. A hitelesítőnek azonban kötelessége a megszokott ellenőrzési eljárások segítségével ellenőrizni, hogy a szervezet teljesíti-e a rendeletben foglalt követelményeket. Ez azt jelenti, hogy nem tudja majd ugyanúgy ellenőrizni a jogi előírások betartását, mint a végrehajtó hatóságok.

2. *megjegyzés:* Ha a hitelesítő két regisztráció közötti időszakban meg nem felelést vagy a követelmények be nem tartását állapítja meg, az alábbi lehetőségek állnak rendelkezésre. Bejelentheti az illetékes hatóságnak, hogy a szóban forgó szervezetet törölni kell az EMAS nyilvántartásból. Vagy ha a szervezet bizonyítja, hogy a végrehajtó hatóságokkal együttműködve kellő időben intézkedett a jogszabályok betartásának visszaállításáról, a hitelesítő a rendelet VII. melléklete értelmében aláírhatja a hitelesítési és érvényesítési tevékenységekről szóló nyilatkozatot.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

⁽²⁾ Az EMAS-rendeletben az „e rendeletre” való hivatkozás az „EMAS-rendeletre” való hivatkozásként értelmezendő.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_registrations/register_en.htm

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az EMAS-rendelet 24. cikke értelmében a hitelesítés helye szerinti tagállam akkreditáló vagy engedélyező testülete által előírt követelmények függvényében.

⁽⁶⁾ A rendelet II. mellékletének A.9.1.2. cikke („Az előírások betartásának értékelése”) és A.10.2. cikke („Eltérések és korrekciók intézkedések”).

⁽⁷⁾ A 13. cikk (2) bekezdésének c) pontja és annak hitelesítése, hogy az érdekelt felek nem éltek panasszal vagy a panaszt kedvezően orvosolták (13. cikk (2) bekezdésének d) pontja).

3. Ellenőrzi a szervezet környezeti teljesítményének folyamatos javulását;
4. Ellenőrzi az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatban lévő adatok megbízhatóságát, hitelességét és pontosságát, valamint az összes hitelesítésre váró környezeti információt;
5. Meglátogatják a szervezetet vagy a telephelyet. Az egy és a több telephellyel rendelkező szervezetek esetében eltérő eljárásokat kell alkalmazni, és fontos a különböző módszerek közötti különbségek kiemelése. Az EMAS-rendelet (a 25. cikk (4) bekezdése) előírja, hogy a szervezeteket minden alkalommal meg kell látogatni, amikor érvényesítési/hitelesítési tevékenység végzésére van szükség:
 - a) Az egy telephellyel rendelkező szervezetek esetében ez azt jelenti, hogy a hitelesítőnek minden évben oda kell látogatnia.
 - b) Az egy telephellyel rendelkező kis szervezetek esetében, valamint ha alkalmazható a kis szervezetekre vonatkozó eltérés (7. cikk), a hitelesítési/érvényesítési tevékenységeket kettő és négy év elteltével kell elvégezni, tehát a hitelesítő köteles kettő és négy év elteltével ellátogatni a telephelyre.
 - c) A több telephellyel rendelkező, nyilvántartásba vett szervezetek esetében azonban a 25. cikk (4) bekezdése előírja, hogy a hitelesítési/érvényesítési tevékenységek elvégzésekor minden alkalommal ugyanúgy fel kell keresni a szervezetet. Ezért jogi szempontból ez a kötelezettség akkor tekinthető teljesítettnek, ha a hitelesítő minden évben felkeresi a szervezetet (egy telephelyet, esetleg különböző telephelyeket).

Figyelembe véve azonban a hitelesítő feladatait és a jogszabályi megfelelésre vonatkozó nyilatkozatát, a látogatások beosztása során biztosítani kell, hogy az érintett, több telephellyel rendelkező szervezet nyilvántartási száma alatt szereplő telephelyeket minden 36 hónapos ciklusban legalább egyszer meglátogassák (teljes mértékben hitelesítsék). A hitelesítők akkor teljesítik az EMAS III rendelet által előírt feladataikat, ha az összes telephelyet egy cikluson belül legalább egyszer teljes mértékben hitelesítik. Ez azt is jelenti, hogy egy szervezet első regisztrációja előtt a környezetvédelmi hitelesítőnek a több telephellyel rendelkező szervezet összes telephelyét meg kell látogatnia.

E szabály alól kivételt képeznek a több telephellyel rendelkező szervezetek, amelyek ellenőrzése mintavételi módszerrel is történhet. Bizonyos feltételek teljesülése mellett lehetőség van arra, hogy a hitelesítő egy 36 hónapos ciklusban a telephelyek egy olyan csoportjánál tegyen látogatást, amelyek reprezentatívak a szervezet tevékenysége szempontjából, és ennek alapján adjon megbízható értékelést egy szervezet általános környezeti teljesítményéről és az EMAS-rendelet követelményeinek való megfeleléséről.

A mintavételi módszer csak a környezetvédelmi hitelesítővel egyetértésben alkalmazható, és kizárólag az e felhasználói útmutató 2.4.3. szakaszában meghatározott követelmények és 2.4.4. szakaszában meghatározott végrehajtási iránymutatások betartása mellett.

Ezért, ha egy szervezet a mintavételi módszer alkalmazását kéri, a hitelesítő az alábbi tényezőket ellenőrzi annak eldöntésére, hogy a mintavételi módszer alkalmazható-e:

- A szervezet teljesíti az e felhasználói útmutató 2.4.3. szakaszában meghatározott követelményeket.
- A 2.4.4. szakaszban meghatározott végrehajtási iránymutatások betartásra kerültek.

A környezetvédelmi hitelesítő továbbá dönthet úgy, hogy korlátozza a mintavétel körét, amennyiben a telephelyek mintavétellel való ellenőrzése révén bizonyos tényezők miatt nem lehet kellő bizonyosságot szerezni a vezetési rendszer hatékonyságáról. Az ilyen korlátozást a környezetvédelmi hitelesítőnek az alábbiakra való hivatkozással kell meghatároznia:

- Környezeti feltételek vagy a szervezettel kapcsolatos egyéb releváns szempontok.
- Az egyes telephelyek sajátosságainak figyelembevétele érdekében a vezetési rendszer helyi szintű megvalósítását érintő eltérések.
- A szervezet megfelelés terén nyújtott korábbi teljesítménye (ezt pl. a végrehajtási hatóságok által a meg nem felelési problémákról készített feljegyzések, a panaszok száma és a korrekciós intézkedések értékelése mutatja).

Ebben az esetben a hitelesítőnek dokumentálnia kell azokat a konkrét okokat, amelyek korlátozzák a szervezeteknek a mintavétel alkalmazására való jogosultságát.

A környezetvédelmi hitelesítő értékeli továbbá a hasonló területek 2.4.3.2. szakasz szerinti csoportosításának átláthatóságát, és a csoportosításnak a környezetvédelmi nyilatkozat tartalmára és a szervezet általános környezeti teljesítményére gyakorolt hatását. Az értékelés eredményeit és megállapításait dokumentálni kell a hitelesítési jelentésben.

A környezetvédelmi hitelesítő részletes nyilvántartást vezet az összes olyan ellenőrzéséről, amikor több helyszínt mintavétel útján ellenőriznek, és abban megindokolja a mintavételi módszertant és az alkalmazott paramétereket/kritériumokat, és igazolja, hogy a mintavétel e dokumentumnak megfelelően történik.

6. Ha az ellenőrzési eljárás során meg nem felelést észlelnek olyan több telephellyel rendelkező szervezetnél, amelynek esetében a mintavételi módszer került alkalmazásra, a hitelesítő:
- kivizsgálja, hogy a meg nem felelés mennyiben jellemző kizárólag az adott helyszínre, vagy más területek is érintettek-e,
 - előírja a szervezet számára, hogy határozza meg az összes olyan területet, amely érintett lehet, tegye meg a szükséges korrekciós intézkedéseket ezeken a területeken, és igazítsa ki a vezetési rendszert amennyiben arra utaló jeleket lát, hogy a meg nem felelés a vezetési rendszer általános, a többi területet potenciálisan érintő hiányosságait jelzi. Olyan meg nem felelések esetén, amelyek azonnali korrekciós intézkedésekkel nem orvosolhatók, a hitelesítőnek jelentést kell tennie az illetékes testületnek arról, hogy a szóban forgó szervezetet fel kell függeszteni vagy törölni kell az EMAS-nyilvántartásból,
 - bizonyítékot kér az intézkedések végrehajtásáról és az intézkedések végrehajtását követően a mintának további telephelyekre való kiterjesztésével ellenőrzi hatékonyságukat, és
 - a rendelet VII. melléklete szerint a környezetvédelmi nyilatkozatot csak akkor hitelesíti, az ellenőrzési és érvényesítési tevékenységekről szóló nyilatkozatot pedig akkor írja alá, ha a bizonyítékok alapján meggyőződött arról, hogy az összes helyszín megfelel az EMAS-rendelet követelményeinek és a környezettel kapcsolatos valamennyi jogi követelménynek.
7. Az első ellenőrzés során a hitelesítő legalább azt ellenőrzi, hogy a szervezet teljesíti-e a következő követelményeket:
- a) teljes mértékben működőképes környezetvédelmi vezetési rendszerrel rendelkezik,
 - b) teljes mértékben megtervezett ellenőrzési programmal rendelkezik,
 - c) vezetői felülvizsgálatra került sor,
 - d) ha a szervezet a telephelyek ellenőrzéséhez mintavételi módszert kíván használni, teljesülnek az ezen felhasználói útmutató 2.4.3 és 2.4.4 fejezetének rendelkezései, és
 - e) EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot készített és amennyiben rendelkezésre álltak, ágazati referenciadokumentumokat is figyelembe vett.

2.4.3. A több telephellyel rendelkező szervezetek ellenőrzése céljából mintavételi eljárás alkalmazására vonatkozó követelmények

2.4.3.1. Általános elvek

A több telephellyel rendelkező szervezetek esetében a mintavételi módszer alkalmazása azért lehet hasznos, mert lehetővé teszi az ellenőrzési munka oly módon való kiigazítását, hogy az ne veszélyeztesse a jogszabályok betartásába vetett bizalmat és az irányítási rendszer teljeskörű végrehajtását, hogy a környezeti teljesítmény folyamatosan javítható legyen valamennyi, az EMAS-nyilvántartás hatálya alá tartozó területen.

Amennyiben a 2.4.3.2. szakaszban meghatározott kritériumok alapján lehetőség van rá, a szervezet kérésére a környezetvédelmi hitelesítő(k) megállapodhatnak abban, hogy több telephellyel rendelkező szervezetek ellenőrzése céljából mintavételi módszert alkalmaznak.

2.4.3.2. A szervezetekre vonatkozó alkalmassági kritériumok

- a) Több telephellyel rendelkező szervezetek esetében a mintavételi eljárások csak hasonló helyekből álló csoportokra alkalmazhatók;
- b) A telephelyek hasonlóságát olyan tényezők alapján kell meghatározni, mint hogy ugyanazon tagállamban találhatók, ugyanazon tevékenységeket végzik, ugyanazon eljárást és jogi követelményeket alkalmazzák, ugyanazon környezeti tényezők és hatások vonatkoznak rájuk, hasonló jelentőségűek a környezeti hatásaik, valamint hasonló környezetvédelmi vezetési és ellenőrzési gyakorlatokat alkalmaznak;
- c) A hasonló telephelyek csoportját (csoportjait) a környezetvédelmi vezetési rendszer részeként és a környezetvédelmi hitelesítővel egyetértésben kell meghatározni. A csoportokat figyelembe kell venni a belső ellenőrzések és a vezetőségi felülvizsgálatban, és szerepelniük kell a környezetvédelmi nyilatkozatban is;
- d) Az összes olyan telephelyet, amely a hasonlóság hiánya miatt nem tartozik egyik csoportba sem, a mintavétel hatálya alól ki kell zárni és külön kell ellenőrizni;
- e) Az EMAS nyilvántartásba vételben foglalt valamennyi telephelynek a szervezet közvetlen irányítása alá és felügyelete alá kell tartoznia;

- f) A környezetvédelmi vezetési rendszert központilag kell ellenőrizni és irányítani, és központi irányítási felülvizsgálat alá kell vonni. Az EMAS nyilvántartásba vételben foglalt valamennyi telephely a szervezet környezetvédelmi felülvizsgálati és belső ellenőrzési programjának hatálya alá tartozik, és valamennyi telephelyet az első nyilvántartásba vételt megelőzően belső ellenőrzésnek kell alávetni (ideértve a jogszabályok betartásának ellenőrzését is).

Ezenkívül a szervezetnek bizonyítania kell arra való hatáskörét és képességét, hogy az EMAS-nyilvántartásban szereplő valamennyi telephelyen szervezeti változtatásokat kezdeményezzen, amennyiben a környezetvédelmi célkitűzések eléréséhez ez szükséges. A szervezetnek azt is bizonyítania kell, hogy az összes telephely és a központ vonatkozásában képes az adatok (többek között, de nem kizárólag az alább felsorolt elemek) gyűjtésére és elemzésére:

- az EMAS rendelet (1221/2009/EK rendelet) I. mellékletében meghatározott környezeti állapotfelmérésben szereplő valamennyi elem, többek között az alkalmazandó jogi követelmények, a környezeti tényezők vagy a kapcsolódó hatások, valamint a környezetvédelmi vezetési gyakorlat és eljárás meghatározása,
- a környezetvédelmi vezetési rendszer dokumentációja és a rendszer változásai,
- belső ellenőrzés és az eredmények értékelése, beleértve a környezettel kapcsolatos jogi követelményeknek való megfelelés értékelését,
- vezetőségi felülvizsgálat,
- környezeti teljesítmény,
- panaszok, és
- a korrekciós intézkedések értékelése.

- g) Mintavétel nem alkalmazható a következők esetében:

- olyan szervezetek, amelyek számára ösztönzőket biztosítottak a célból, hogy teljesítsék valamennyi telephely ellenőrzési ciklus során való ellenőrzésének követelményét,
- harmadik országokban található telephelyek,
- alapvetően eltérő jogi környezetvédelmi követelmények alapján működő telephelyek,
- a szennyező anyag-kibocsátást, a veszélyes hulladékot vagy a veszélyes anyagok felhasználását vagy tárolását szabályozó jogszabályok (pl. a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾, azaz az ipari kibocsátásokról szóló irányelv vagy a 2012/18/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾, azaz a Seveso irányelv) hatálya alá tartozó telephelyek,
- olyan telephelyek, amelyek jelentős környezeti tényezői között szerepel a környezeti baleset kockázata.

Ezeket a területeket ki kell zárni a mintavételi módszer hatálya alól, és egyedileg kell ellenőrizni őket.

- h) A szervezetnek azon gazdasági ágazatok egyikében kell tevékenykednie, amelyekben a 2.4.3.3. szakasz értelmében engedélyezett a mintavételi módszer alkalmazása.

2.4.3.3. Azon gazdasági ágazatok, ahol mintavételi eljárás alkalmazható

- a) A több telephellyel rendelkező szervezetek mintavételi módszer alkalmazásával való ellenőrzése a következő ágazatokban lehetséges:

9. táblázat

Azon gazdasági ágazatok, ahol mintavételi eljárás alkalmazható

Gazdasági ágazatok	NACE-kód
Pénzügyi közvetítés (kivéve: biztosítási tevékenység és nyugdíjalap-kezelés)	64
Biztosítás, viszontbiztosítás, nyugdíjalap-kezelés (kivéve: kötelező társadalombiztosítás)	65

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/18/EU irányelve (2012. július 4.) a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről, valamint a 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról és későbbi hatályon kívül helyezéséről (HL L 197., 2012.7.24., 1. o.).

Gazdasági ágazatok	NACE-kód
Jogi, számviteli tevékenység	69
Üzletviteli tanácsadás	70.2
Munkaerőpiaci szolgáltatás (pl. emberierőforrásokkal kapcsolatos tevékenységek, munkaerő-kölcsönzés, munkaközvetítés)	78
Utazásközvetítés, utazásszervezés, egyéb foglalási és ahhoz kapcsolódó tevékenység	79
Adminisztratív, kiegészítő szolgáltatás	82.1
Iskola-előkészítő és alapfokú oktatás	85.1 és 85.2
Könyvtári, levéltári tevékenység	91

b) A tagállamok az 10. táblázatban említett más ágazatokban kísérleti projekteket hajthatnak végre a mintavételi módszer használatával kapcsolatos ismeretek összegyűjtése érdekében. E célból az alábbi információkat kell bejelenteniük az Európai Bizottságnak:

- Az EMAS-ban nyilvántartásba vételre kerülő szervezet világos és egyértelmű leírása, ezen belül a szervezet rövid bemutatása, és tevékenységeinek, termékeinek és szolgáltatásainak, valamint bármilyen anyaszerkezettel való kapcsolatainak összegezése,
- azon telephelyek listája, amelyek esetében mintavételt kell alkalmazni,
- a telephelyek csoportjai, beleértve a csoportosítási módszert,
- a mintavételi módszer alkalmazásából kizárt telephelyek és kizárás oka,
- a szervezet jelentős környezeti hatásait eredményező valamennyi jelentős közvetlen és közvetett környezeti tényező leírása, ezen belül annak a magyarázata, hogy a hatások jellege hogyan kapcsolódik a jelentős közvetlen és közvetett tényezőkhoz, valamint azon helyszínekhez kapcsolódó jelentős környezeti tényezők meghatározása, amelyeknél a mintavételt alkalmazni kell,
- az e környezeti tényezőkkel kapcsolatos potenciális kockázatok,
- a környezetvédelmi politika és a szervezet környezetvédelmi vezetési rendszerének rövid leírása, beleértve annak a jelentős környezeti tényezőkkel és hatásokkal kapcsolatos céljait és célkitűzéseit, amennyiben a szervezet még nem rendelkezik a környezetvédelmi vezetési rendszerrel, de be kell mutatnia a megvalósítandó rendszert és annak fő céljait,
- a környezettel kapcsolatos hatályos jogi előírásokra történő hivatkozás.

Ezen értesítést követően az Európai Bizottság tájékoztatja az EMAS-bizottságot a tervezett kísérleti projektről, és véleményezi annak megfelelőségét. Amennyiben az EMAS-Bizottság tagjainak többsége két hónapon belül nem emel kifogást, a kísérleti projekt az alábbi szabályok szerint elindulhat:

- a szervezet a nyilvántartásba vétel vagy a bejegyzés megújítása tekintetében az EMAS-rendelet valamennyi követelményét követi,
- a mintavételi módszert az e felhasználói útmutató 2.4.4. szakaszában leírt végrehajtási iránymutatások alapján kell megállapítani.

A kísérleti projektek időtartama nem haladhatja meg a három évet. A kísérleti projekt sikeres végrehajtását követően, ezen belül annak pozitív eredménnyel zárult ellenőrzését követően, hogy a szervezet megfelel az EMAS-rendelet összes követelményének, a szervezetet és annak telephelyeit három évre vagy – amennyiben a 7. cikkben foglalt eltérés alkalmazandó – négy évre be lehet jegyezni az EMAS rendszerbe.

Az egyes projektek értékelését be kell nyújtani az EMAS bizottsághoz.

A kísérleti projekt értékelése alapján az EMAS bizottság ajánlhatja az ágazat felvételét azon ágazatok listájába, amelyekben megengedett a mintavételi módszer használata (9. táblázat).

10. táblázat

Azon gazdasági ágazatok, ahol a mintavételi eljárás kísérleti projekt keretében alkalmazható

Gazdasági ágazatok	NACE-kód
Vízgyűjtés, -kezelés, -ellátás	36
Szennyvíz gyűjtése és kezelése	37
Az alábbi kiskereskedelmi tevékenységek	
Nem szakosodott bolti vegyes kiskereskedelem (pl. szupermarketek)	47.1
Élelmiszer-, ital-, dohányáru-kiskereskedelem	47.2
Textil-kiskereskedelem	47.51
Kulturális és szabadidős termékek kiskereskedelme	47.6
Ruházat-kiskereskedelem	47.71
Lábbeli-, bőráru-kiskereskedelem	47.72
Illatszer-kiskereskedelem	47.75
Óra-, ékszer-kiskereskedelem	47.77
A szállodai és vendéglátási tevékenységek közül az alábbiak	
Szállodai szolgáltatás	55.1
Üdülési, egyéb átmeneti szálláshely szolgáltatás	55.2
Vendéglátás (a mozgó vendéglátás nem)	56.1
Italszolgáltatás	56.3
Információ-technológiai szolgáltatás	62
Ingatlanügyletek Ingatlanok adásvétele, bérbeadása (az üzemeltetés kivételével)	68
Reklám, piackutatás	73
Egyéb szakmai, tudományos, műszaki tevékenység	74
Általános közigazgatás	84.11
Középfokú, felső szintű és egyéb oktatás	85.3, 85.4, 85.5, 85.6
Bentlakásos, nem kórházi ápolás	87
Szociális ellátás bentlakás nélkül	88
Alkotó-, művészeti, szórakoztató tevékenység	90
Múzeumi és egyéb kulturális tevékenység	91
Sportügyi tevékenységek	93.1
Érdekképviselés	94

2.4.4. **A több telephellyel rendelkező szervezetek ellenőrzése céljából végzett mintavételi eljárás alkalmazására vonatkozó végrehajtási iránymutatások**

2.4.4.1. **Általános elvek**

- a) A szervezetnek egyértelmű leírást kell készítenie a mintavételi módszer javasolt alkalmazási köréről (a telephelyek száma, az érintett összes telephelyek jegyzéke és tevékenységük rövid leírása, valamint a mintavételből kizárt telephelyek feltüntetése);
- b) Azokat a telephelyeket, amelyeknek a szervezet javasolja a mintavételi módszerbe való felvételét, az e felhasználói útmutató 2.4.3.2. szakaszának c) pontjában meghatározottak szerint a hasonló telephelyeket magában foglaló egy vagy több csoportba kell sorolni. Az egyes csoportokba tartozó telephelyeknek olyan mértékben kell hasonlítaniuk egymásra, hogy biztosítva legyen, hogy a telephelyek mintájának ellenőrzése az egész csoport tekintetében jelentős mértékben reprezentatív legyen. A 2.4.3.2. szakasz d) pontjában meghatározottak szerint az összes olyan telephelyet, amely a hasonlóság hiánya miatt nem tartozik egyik csoportba sem, a mintavétel hatálya alól ki kell zárni és külön kell ellenőrizni;
- c) A hitelesítőnek jóvá kell hagynia a javasolt alkalmazási kört, meg kell határoznia a telephelyek egyes csoportjainak jellegét, és hitelesítési tervet kell készítenie, amely tartalmazza a telephelyek csoportjainak meghatározásához használt módszertant és kritériumokat, a telephelyek kiválasztásának módszerét (mind a véletlenszerű, mind a nem véletlenszerű részek tekintetében), valamint az ellenőrzés időzítését. A hitelesítési tervnek tartalmaznia kell továbbá a telephelyek minden egyes csoportjának fő tevékenységeit és folyamatait, az egyes telephelycsoportokhoz kapcsolódó jelentős környezeti tényezőket, valamint a környezeti balesetek ezen szempontokhoz kapcsolódó becsült kockázati szintjét.

2.4.4.2. **A mintavételi eljárás**

A telephelyek különböző csoportjain belüli helyszíni vizsgálatok helyszíneinek kiválasztására szolgáló mintavételi módszernek meg kell felelnie az alábbi követelményeknek.

- a) A hasonló telephelyek minden csoportjából reprezentatív mintát kell venni;
- b) A mintavételnek részben szelektívnek kell lennie az alábbiakban meghatározott tényezők alapján, részben pedig véletlenszerűnek, és a mintavétel eredményeként a különböző telephelyek reprezentatív csoportját kell kapni;
- c) Minden csoporton belül az (egész számra kerekített) területek legalább 50 %-át véletlenszerűen kell kiválasztani (nem szelektíven). A környezetvédelmi hitelesítőnek dokumentálnia kell a véletlenszerű kiválasztáshoz használt eljárást;
- d) A fennmaradó szelektív mintavételi részre vonatkozó módszertannak figyelembe kell vennie az alábbiakban említett rendelkezéseket. A módszertannak biztosítania kell, hogy a kiválasztott telephelyek minél inkább különbözzenek egymástól, és legalább a következő szempontokat magában kell foglalnia:
 - a környezeti állapotfelmérés eredményei és a helyszíni belső ellenőrzések, illetve a korábbi ellenőrzések eredményei,
 - az események, panaszok és a korrekciós és megelőző intézkedések egyéb lényeges szempontjainak nyilvántartása,
 - a telephelyek méretét érintő jelentős eltérések,
 - az adott telephelyen alkalmazott vezetési rendszer és folyamatok változásai és összetettsége,
 - az utolsó ellenőrzés óta végrehajtott módosítások,
 - a vezetési rendszer kiforrottsága és a szervezet ismerete,
 - a kulturális, nyelvi és szabályozási követelményeket illető különbségek, és
 - földrajzi szórás.

Ezen szempontok figyelembevételével a hitelesítőnek arra is törekednie kell, hogy a mintába minél több olyan helyszínt vegyen fel, amelyeket korábban eddig még nem ellenőriztek.

- e) Az egyes csoportokból vett mintába felvett telephelyek minimális számát a következő képlet adja meg:
 - Az első EMAS-regisztráció és a nyilvántartásba vétel megújítása esetében ez a szám **az egyes csoportokban lévő telephelyek számának négyzetgyöke, szorozva 2-vel** és a következő egész számra kerekítve (pl. egy 100 telephelyből álló csoport esetében: $\sqrt{100} \times 2 = 20$).

- f) A minta méretét növelni kell, ha az EMAS-nyilvántartásban szereplő telephelyek környezetvédelmi hitelesítő által végzett elemzése különleges körülményeket jelez az olyan tényezők tekintetében, mint például:
- a telephelyek mérete és az alkalmazottak száma (például több mint 50 alkalmazott a helyszínen),
 - összetettség és annak a kockázata, hogy egymástól különböző telephelyek vannak a csoportban,
 - eltérések a környezeti teljesítmény terén,
 - eltérések a munkamódszerekben és a környezeti hatások jelentésében,
 - eltérések a végzett tevékenységekben,
 - a környezeti tényezők és a kapcsolódó környezeti hatások jelentősége és mértéke,
 - a panaszok és a korrekciós és megelőző intézkedések egyéb lényeges szempontjainak nyilvántartása, és
 - a belső ellenőrzések és az irányítási felülvizsgálat eredményei.

Példa a több telephellyel rendelkező szervezet mintavételi módszer alkalmazásával történő ellenőrzésére:

Vegyünk példának egy a kiskereskedelmi ruházati ágazatban tevékenykedő vállalatot, amely az alábbi telephelyekkel rendelkezik:

- 100 darab, 150 m²-nél nagyobb üzlet
- 400 darab, 150 m²-nél kisebb üzlet
- 3 különböző méretű raktáruháza
- 1 központ

1. A helyszínek csoportosítása a mintavételi módszer alkalmazása céljából:

- 1. csoport: 100 darab, 150 m²-nél nagyobb üzlet
- 2. csoport: 400 darab, 150 m²-nél kisebb üzlet
- Önálló telephelyek:
 - 3 raktár
 - 1 központ

2. Ellenőrzés az első nyilvántartásba vétel előtt:

- Minden egyes önálló telephely (3 raktár, 1 központ)
- 1. csoport: legalább $\sqrt{100 \times 2}$ üzlet = 20 üzlet
- 2. csoport: legalább $\sqrt{400 \times 2}$ üzlet = 40 üzlet

3. A bejegyzés megújítása előtti ellenőrzés:

- Minden egyes önálló helyszínt ellenőrizni kell
- 1. csoport: legalább $\sqrt{100 \times 2}$ üzlet = 20 üzlet
- 2. csoport: legalább $\sqrt{400 \times 2}$ üzlet = 40 üzlet

2.4.5. A minta nagyságára és a mintavételi eljárásra vonatkozó döntések indoklása a környezetvédelmi nyilatkozatban

Az EMAS azon szervezeteinek, amelyek esetében a környezetvédelmi hitelesítő az e felhasználói útmutató 2.4.3. szakaszában említett mintavételi/hitelesítési tervet használt, a mintavételi tervet a környezetvédelmi nyilatkozatban dokumentálniuk kell. A környezetvédelmi nyilatkozatnak (röviden) tartalmaznia kell a telephelyek csoportosításához használt módszer indoklását és a kiválasztott minta méretét. A környezetvédelmi nyilatkozatnak tartalmaznia kell az összes telephely jegyzékét, és egyértelműen különbséget kell benne tenni a meglátogatott és a meg nem látogatott telephelyek között.

2.5. A NYILVÁNTARTÁSBÁVÉTELI ELJÁRÁS

Az EMAS III rendelet néhány általános szabályt ad meg a nyilvántartásba vételről. A tagállamok ezeket beépíthetik saját környezetvédelmi jogszabályaikba.

Miután a rendszert bevezették és hitelesítették, az EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot pedig érvényesítették, a szervezet következő lépésként nyilvántartásba vételi kérelmet nyújt be az illetékes testülethez.

2.5.1. *Melyik illetékes testületet veszi igénybe a szervezet?*

11. táblázat

A nyilvántartásba vétel különböző típusai esetében illetékes szervek ⁽¹⁾

Különböző helyzetek	Hol kell kérelmezni a nyilvántartásba vételt?
Az EU-ban egyetlen telephellyel rendelkező szervezet	A szervezet székhelye szerinti tagállam által hivatalosan kijelölt illetékes testület.
Egyazon tagállamban (szövetségi állam vagy hasonló) több telephellyel rendelkező szervezet	A tagállam által erre a célra kijelölt illetékes testület.
A több különböző uniós tagállamban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vétele (európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel)	Az európai uniós egyesített nyilvántartásba vétel esetén a vezető illetékes testület meghatározásában döntő tényező a szervezet székhelyének vagy irányító központjának helye (ebben a fontossági sorrendben).
Harmadik országokban egy vagy több telephellyel rendelkező szervezetek regisztrációja (harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vétele)	Ha a tagállam úgy dönt, hogy lehetővé teszi a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét az EMAS-rendelet 3. cikke (3) bekezdésével összhangban, az adott tagállamban történő nyilvántartásba vétel a gyakorlatban az akkreditált hitelesítők rendelkezésre állásától függ. A potenciális hitelesítőnek a harmadik országban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban az adott harmadik országra, valamint az érintett gazdasági ágazat(ok)ra (a NACE-kódok alapján) kell akkreditálással rendelkezniük.
Tagállamokban és harmadik országokban több telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vétele (globális szervezeti nyilvántartásba vétel)	Annak a tagállamnak a meghatározása, amelynek illetékes testülete felelős lesz az eljárásért, bizonyos feltételek alapján történik, az alábbi fontossági sorrend szerint: (1) Ha a szervezet székhelye a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban található, a kérelmet az érintett tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani; (2) Ha a szervezet székhelye nem, de irányító központja a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban található, a kérelmet az érintett tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani; (3) Ha a globális szervezeti nyilvántartásba vételt kérelmező szervezetnek sem a székhelye, sem irányító központja nem található a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamban, a szervezetnek „eseti” irányító központot kell létrehoznia a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba vételét biztosító tagállamok egyikében, és a kérelmet az illető tagállam illetékes testületéhez kell benyújtani. Megjegyzés: Ha a kérelem több tagállamra is vonatkozik, a 3.2. ponttal (az 1221/2009/EK rendelet alapján kidolgozott, az európai uniós egyesített szervezeti nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásba és a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozó útmutató 3.2. pontja) összhangban az illetékes testületek közötti összehangolási eljárást kell követni. Ezután a szóban forgó illetékes testület az európai uniós egyesített eljárás tekintetében vezető illetékes testületként jár el.

Megjegyzés: Ami a nyilvántartásba vételt illeti, a releváns struktúrák eltérhetnek a különböző tagállamokban. A legtöbb tagállamban egy illetékes testület van, néhány tagállamban azonban regionális szinten különböző illetékes hatóságok működnek.

⁽¹⁾ Az EU tagállamaiban és Norvégiában működő illetékes szervek, akkreditáló testületek és környezetvédelmi hitelesítők elérhetőségeinek jegyzéke az alábbi címen található: http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_contacts/competent_bodies_en.htm

2.5.2. *A nyilvántartásba vételhez szükséges dokumentumok és/vagy követelmények*

A kérelmet azon tagállam hivatalos nyelvén kell benyújtani, amely tagállamban a szervezet nyilvántartásba vételét kéri. Tartalmaznia kell:

1. Az érvényesített EMAS környezetvédelmi nyilatkozatot (elektronikus vagy nyomtatott formában);
2. A környezetvédelmi hitelesítő által aláírt nyilatkozatot arról, hogy a hitelesítést és érvényesítést a rendelet betartásával végezte (a rendelet VII. melléklete);
3. Kitöltött formanyomtatványt (a rendelet VI. melléklete) a szervezetre, telephelyekre és a környezetvédelmi hitelesítőre vonatkozó információkkal;
4. Adott esetben a díjak befizetésének igazolását.

2.5.3. *Az EMAS nyilvántartásbavételi eljárás előtt/során teljesítendő feltételek*

1. A rendelet értelmében elvégzett hitelesítés és érvényesítés;
2. A kérelmezési formanyomtatvány kitöltése, az összes igazoló dokumentum megléte;
3. Az illetékes testület a bizonyítékok alapján megbizonyosodott arról, hogy semmi nem utal arra, hogy a szervezet megsértene a környezettel kapcsolatos jogi előírásokat. Egy írásos beszámoló a végrehajtó hatóságtól arról, hogy semmi nem utal jogsértésre, megfelelő bizonyítéknak minősülhet;
4. Az érdekelt felek nem éltek panasszal; vagy a panaszt kielégítően orvosolták;
5. Az illetékes testület a benyújtott bizonyítékok alapján megbizonyosodott arról, hogy a szervezet megfelel a rendelet összes előírásának;
6. A szükséges díjat – adott esetben – megfizették az illetékes testület részére.

Legjobb gyakorlat szerint az illetékes hatóságnak a kérelmező szervezet EMAS keretében történő nyilvántartásba vételével kapcsolatos végleges döntést a sikeres kérelmezést követő három hónapon belül meg kell hoznia. A végleges döntés meghozatalához csak kivételes esetekben indokolt hosszabb időtartamot igénybe venni.

2.5.4. *Szervezetek felfüggesztése vagy a nyilvántartásból való törlése*

Az alábbi esetekben következhet be:

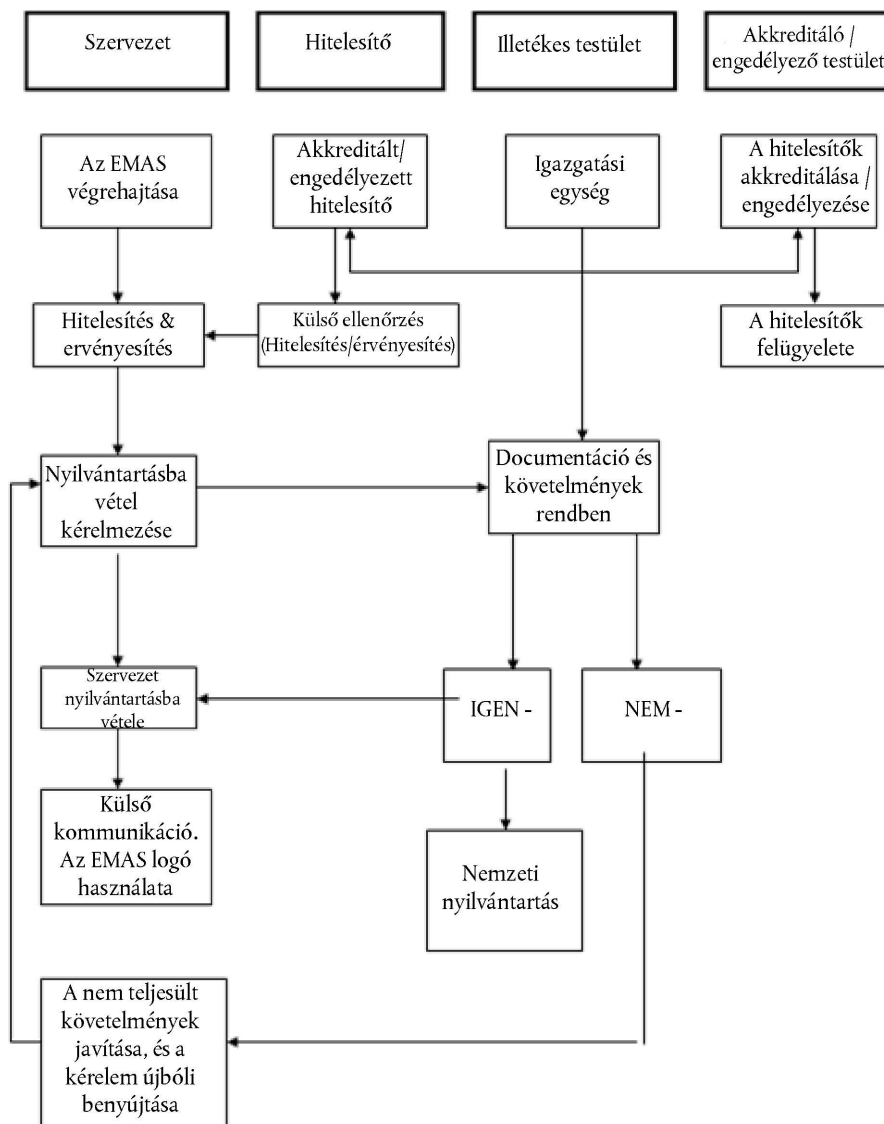
- amennyiben az illetékes testület indokoltan úgy véli, hogy a szervezet nem felel meg a rendeletet előírásainak,
- amennyiben az illetékes testület olyan írásbeli felügyeleti jelentést kap az akkreditáló vagy engedélyező testülettől, amely bizonyítja, hogy a környezetvédelmi hitelesítő nem a rendeletben előírtak szerint teljesítette feladatait,
- amennyiben a szervezet a felszólítástól számított két hónapon belül nem nyújtja be az illetékes testülethez a következő dokumentumok valamelyikét: az érvényesített környezetvédelmi nyilatkozatot, a frissített környezetvédelmi nyilatkozatot vagy a hitelesítési és érvényesítési tevékenységekre vonatkozó, a hitelesítő által aláírt nyilatkozatot (VII. melléklet), a kérelmezési formanyomtatványt (VI. melléklet),
- ha valamely illetékes testületet a végrehajtó hatóság írásbeli jelentésében arról tájékoztat, hogy a szervezet nem teljesíti a környezetvédelemmel kapcsolatos jogi előírásokat.

Az illetékes testület csak akkor szüntetheti meg a felfüggesztést, ha kielégítő információt kap arról, hogy a szervezet betartja a rendeletet.

Az EMAS-rendelet nem szabja meg a felfüggesztések időtartamát, így erről az illetékes testületek önállóan dönthetnek. Ez azonban nem haladhatja meg a 12 hónapot.

10. ábra

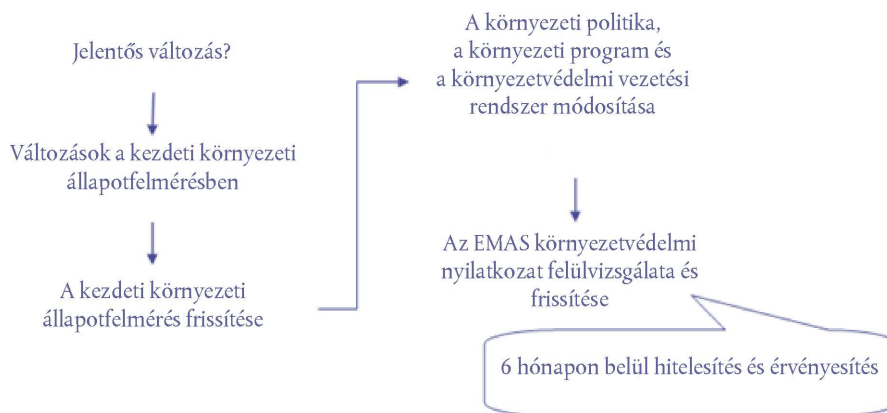
Az EMAS pillérei. A nyilvántartásbavételi eljárás

2.6. JELENTŐS VÁLTOZÁSOK

A működését, felépítését, igazgatását, eljárásait, tevékenységeit, termékeit vagy szolgáltatásait megváltoztató szervezeteknek figyelembe kell venniük e változtatások környezeti hatásait, mivel ezek befolyásolhatják az EMAS keretében történő nyilvántartásba vétel érvényességét. Apróbb változások még elfogadhatóak, de jelentős változások esetén frissíteni kell a környezeti állapotfelmérést, a környezeti politikát, a környezeti programot, a környezetvédelmi vezetési rendszert és a környezetvédelmi nyilatkozatot. Hat hónapon belül az összes frissített dokumentumot hitelesíteni és érvényesíteni kell. Az érvényesítést követően a változásokat a rendelet VI. melléklete segítségével az illetékes testület elé kell terjeszteni.

11. ábra

Folyamatábra a jelentős változások EMAS keretében történő kezeléséről

3. AZ EMAS-LOGÓ HASZNÁLATA

Az EMAS-logó bemutatása

Az EMAS-logó egy ábra, amely a következőkhöz kapcsolódik:

- az EMAS rendszer megfelelő bevezetéséhez,
- a környezetvédelmi teljesítmény folyamatos javítására irányuló kötelezettségvállaláshoz,
- a munkavállalók aktív bevonásához,
- a szervezet környezeti teljesítményével kapcsolatos tájékoztatás hitelességéhez,
- a jogszabályok bizonyított betartásához.

Az EMAS-logó jó lehetőség annak jelzésére, hogy a szervezet környezetbarát.

3.1. HOGYAN KELL HASZNÁLNI AZ EMAS-LOGÓT?

Az EMAS-logót csak az érvényes EMAS-nyilvántartással rendelkező szervezetek használhatják.

- A logón mindig fel kell tüntetni a szervezet nyilvántartásba vételi számát, kivéve az EMAS rendszer promóciós és marketingtevékenységei esetében,
- csak a hivatalos logó érvényes,
- ha a szervezet több telephellyel rendelkezik, amelyek közül nem mindegyik tartozik a nyilvántartásba vétel hatálya alá, a szervezet csak a nyilvántartásba vett telephelyek esetében használhatja a logót, és nem sugallhatja azt, hogy az egész szervezetet nyilvántartásba vették,
- a logót lehetőleg a környezetvédelmi nyilatkozaton is fel kell tüntetni.

12. ábra

Az EMAS-logó

Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer
Nyilvántartási szám: XXXX

Az EMAS-logó használata népszerűsítő tevékenységekhez és a rendszer reklámozására

Csak ebben az esetben lehet az EMAS-logót a nyilvántartási szám nélkül használni. A logót az illetékes testületek, az akkreditáló és engedélyező testületek és más érdekeltek is használhatják.

3.2. HOGYAN NEM SZABAD HASZNÁLNI AZ EMAS-LOGÓT?

- Termékeken vagy csomagoláson, a termékcímkékkel való összetévesztés elkerülése érdekében,
- más tevékenységeket és szolgáltatásokat érintő összehasonlításokban.

A logót nem szabad olyan módon használni, hogy az összetéveszthető legyen termékekre vagy szolgáltatásokra vonatkozó más címkékkel.

12. táblázat

Az EMAS-logó használata: Példák

Szám	Példa vagy helyzet	Engedélyezett
1	A logó elhelyezése egy nyilvántartásba vett szervezet levelén, borítékján, névjegyén, vállalati egyenruháján, vállalati számítógépén, táskáján, EMAS-zászlón és az EMAS-logó más hasonló, vállalati szintű használata népszerűsítési célokból.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt, mivel népszerűsíti az EMAS keretében nyilvántartásba vett szervezetet.
2	A logó elhelyezése a szervezet teljesítményével kapcsolatos érvényesített adatokat tartalmazó, a hatóságoknak benyújtott dokumentum fejlécében.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt.
3	A logó elhelyezése a részben nyilvántartásba vett szervezetről szóló jelentést tartalmazó mappán.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt, de a logó csak a nyilvántartásba vett telephelyek neve mellett szerepelhet.

Szám	Példa vagy helyzet	Engedélyezett
4	A logó elhelyezése egy terméken „ökológiai termék” felirattal.	NEM, fennállhat a terméken használható ökocím-kével való összetéveszthetőség veszélye.
5	A logó elhelyezése egy regisztrált légitársaság (fedélzeti) magazinjában néhány érvényesített információ mellett.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt.
6	A logó elhelyezése egy EMAS keretében nyilvántartásba vett cég repülőgépén, vonatán, buszán, vállalati személy- vagy tehergépkocsiján vagy metrószerelvényén.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt.
7	A logó elhelyezése egy nyilvántartásba vett forgalmazó cég tehergépkocsiján a vállalat nevével együtt és az alábbi érvényesített nyilatkozat mellett: „2009 és 2012 között 20 %-kal, x liter/100 km-re csökkentettük tehergépkocsiparkunk átlagos gázolajfogyasztását”.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt.
8	A logó rányomtatása egy nem nyilvántartott turistaszállás fényképére, amely egy nyilvántartásba vett utazási iroda katalógusában szerepel.	NEM, a logó használata megtévesztő. Csak az utazási iroda vonatkozásában használható.
9	A logó rányomtatása egy nyilvántartásba vett utazási iroda katalógusára, amely érvényesített információkat tartalmaz a szervezet által alkalmazott fenntartható idegenforgalmi intézkedésekről.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt.
10	A logó elhelyezése az alkalmazottaknak kiosztott belső tájékoztató anyagon, amely kizárólag érvényesített információkat tartalmaz a környezetvédelmi vezetési rendszer működéséről.	IGEN, a logón nem kell feltüntetni a nyilvántartási számot, mivel a dokumentum belső tájékoztatási célokat szolgál.
11	A logó elhelyezése az ügyfeleknek és beszállítóknak szánt hírlevélben vagy prospektus borítóján, amelyek tartalma az érvényesített környezetvédelmi nyilatkozatból származik.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt, mivel ez a nyilvánosságnak szánt tájékoztatás, amely egy adott, EMAS keretében nyilvántartásba vett cég konkrét példáit használja és az érintett nyilvántartásba vett szervezettől származik.
12	A logó elhelyezése egy nyilvántartásba vett és nem nyilvántartásba vett telephelyekkel rendelkező holdingtársaság éves környezeti jelentésében, a hitelesített környezetvédelmi nyilatkozatról szóló fejezet elején, amelyben egyértelműen azonosíthatóak a szervezet EMAS keretében nyilvántartásba vett telephelyei.	IGEN, a nyilvántartási számmal/számokkal együtt. Ha a nyilvántartásba vételt egyesített nyilvántartásba vétel formájában végzik, amelyben több telephely ugyanazon szám alatt szerepel, ezt a számot kell használni. Ha az összes EMAS telephelyet egyesével vették nyilvántartásba, az egyes telephelyek nyilvántartási számát felismerhetően kell megadni.
13	A logó egy üzleti jelentésben az érvényesített környezetvédelmi adatok gyűjteményének háttérben megjelenő grafika.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt.
14	Egy állami szerv általános prospektusa arról, hogy az EMAS keretében nyilvántartásba vett szervezetek hogyan hasznosíthatják újra a különböző hulladékfrakciókat.	IGEN, a nyilvántartási szám nélkül, mivel a prospektus célja az általános tájékoztatás, így nem kapcsolódik nyilvántartási számhoz.
15	A logó elhelyezése a szervezet weboldalán érvényesített környezeti információk mellett.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt.
16	A logó elhelyezése a nyilvántartásba vett szervezet kiállítási standján, a nyilvántartásba vett szervezet népszerűsítése céljából.	IGEN, a nyilvántartási számmal együtt.

Szám	Példa vagy helyzet	Engedélyezett
17	A logó elhelyezése a nyilvántartásba vett szervezet kiállítási standján, de az EMAS mint környezetvédelmi vezetési rendszer általános népszerűsítése céljából.	IGEN, a logón nem kell feltüntetni a nyilvántartási számot, mivel népszerűsítő célokat szolgál.
18	A logó elhelyezése egy újságban két cég ellátási láncban való környezetvédelmi együttműködését bejelentő közös hirdetésnek háttérgrafikájaként (az egyik nyilvántartott, a másik nem).	NEM, a logó használata megtévesztő, mivel az egyik szervezet nem nyilvántartott.
19	A logót a nyilvántartási szám nélkül promóciós célra használja egy nem nyilvántartott szervezet.	IGEN, de csak az EMAS népszerűsítésére alkalmazható, a szervezet népszerűsítésére nem.
20	A logó elhelyezése egy nyilvántartásba vett önkormányzati tömegközlekedési szervezet menetjegyein.	IGEN, a logón nem kell feltüntetni a nyilvántartási számot, ha az EMAS általános népszerűsítésére használják. Ha a menetjegyeken lévő logó egy konkrét, EMAS keretében nyilvántartásba vett szervezetet népszerűsít, fel kell rajta tüntetni az adott szervezet nyilvántartási számát.

4. HOGYAN LEHET ÁTÁLLNI AZ EMAS-RA MÁS KÖRNYEZETVÉDELMI VEZETÉSI RENDSZEREKRŐL?

Az EU-ban egyre több környezetvédelmi vezetési rendszer tűnik fel, amelyeket a különböző tevékenységi területek vagy ágazatok igényeire szabnak. A helyi vagy regionális közigazgatási szervek használhatnak ilyen rendszereket a környezeti teljesítmény fenntarthatóságának javítására. A legjelentősebb ilyen rendszerek elérhetőek az ezen útmutató mellékletében megadott hivatkozáson keresztül.

Az EMAS-rendelet megemlíti az EMAS és más rendszerek közötti egyenértékűség értékelésének lehetőségét. A többi környezetvédelmi vezetési rendszer néhány vagy összes összetevőjének hivatalos elismerése megkönnyítheti az EMAS-ra való átállást. Az eljárás a következő:

- A tagállamoknak írásos kérelmet kell benyújtaniuk a Bizottsághoz a környezetvédelmi vezetési rendszer vagy a rendszer egy részének elismerése céljából;
- A környezetvédelmi vezetési rendszer releváns részeit és az EMAS-nak megfelelő elemeket a kérelemben elemezni kell és pontosan meg kell határozni, és bizonyítani kell az EMAS rendszerrel való egyenértékűséget;
- A Bizottság benyújtja a javaslatot az EMAS bizottsághoz (a rendelet 49. cikke értelmében létrehozott bizottság);
- A Bizottság jóváhagyása után az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzéteszik az elismert környezetvédelmi vezetési rendszer vagy részeinek adatait.

Az elismert környezetvédelmi vezetési rendszert vagy annak részeit alkalmazó szervezeteknek az EMAS-ra való átálláskor nem kell megismételni a már elismert részeket.

Minden tagállamnak megvannak az elismerési kérelmek kezelésére irányuló saját eljárásai. Ha ezekről további információkra lenne szüksége, forduljon az illetékes testülethez.

5. EMAS III. A KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK (KKV-K) SZÁMÁRA

„Kis szervezet” alatt a következők értendők:

- a 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlásban meghatározottak szerinti mikro-, kis- és középvállalkozások; vagy
- a kevesebb mint 10 000 lakost irányító helyi hatóságok, illetve a kevesebb mint 250 személyt alkalmazó és legfeljebb 50 millió EUR éves forgalommal, vagy legfeljebb 43 millió EUR éves mérlegfőösszeggel rendelkező egyéb hatóságok, amelyek magukban foglalják a következőket:
- kormányzati vagy más közigazgatási szerv, közigazgatási tanácsadó testületek nemzeti, regionális és helyi szinten;

- d) a nemzeti jog alapján közigazgatási jogköröket ellátó természetes vagy jogi személy, ideértve a környezettel kapcsolatos különleges kötelezettségeket, tevékenységeket és szolgáltatásokat; és
- e) a b) pontban említett testület vagy személy ellenőrzése alatt a környezethez kapcsolódóan közfeladatokat vagy -funkciókat ellátó vagy közszolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személy.

Hitelesítési és belső ellenőrzési időszak

A kkv-k esetében a teljes hitelesítést három helyett négy év alatt kell elvégezni. A belső ellenőrzésre szánt időtartamot is meg lehet hosszabbítani egy évről két évre. Ugyanez vonatkozik a környezetvédelmi nyilatkozatra. A szervezetnek azonban így is minden évben el kell küldenie a nem érvényesített frissített nyilatkozatot az illetékes testülethez.

Ahhoz, hogy a szervezet élhessen ezzel a lehetőséggel, kérelmet kell benyújtania az illetékes testülethez, amely meghosszabbíthatja a határidőt, ha a hitelesítő megerősíti a 7. cikk alábbi feltételeit:

- nem áll fenn jelentős környezeti kockázat lehetősége,
- a szervezetben nem történt jelentős változás,
- a szervezet nem járul hozzá jelentős helyi környezetvédelmi problémákhoz.

Hitelesítés és érvényesítés

A környezetvédelmi hitelesítőknél figyelembe kell venniük a kis szervezetek jellemzőit annak érdekében, hogy ne terheljék őket feleslegesen. A kkv-k gyakran szűkös erőforrásokkal és eszközökkel rendelkeznek, ezért nehezebben birkóznak meg a részletes jelentéstétel és a hosszadalmas eljárásokkal. A hitelesítőnek ezenkívül figyelembe kell vennie a kkv-k egyéb jellemzőit is, például a többfunkciós személyzetet, a munkahelyi képzést és a változásokhoz való gyors alkalmazkodás képességét. A fő cél tárgyilagos bizonyítékok megszerzése a rendszer hatékonyságára, a vállalkozás nagyságrendjével és összetettségével arányos eljárások meglétére, valamint a személyzet szakmai képezésére és a kapcsolódó környezeti hatások jellegére vonatkozóan.

Díjak

Minden tagállam önállóan határozhatja meg az EMAS nyilvántartásba vételi eljárások díját. Egyes tagállamok a díjmentességet választják. A rendelet mindenestre kimondja, hogy a díjakat észszerűen és a szervezet méretével arányos módon kell megadni.

Technikai és pénzügyi támogatás

Az általánosságban az EMAS rendszer számára és konkrétan a kkv-k számára nyújtott technikai és pénzügyi támogatást két szinten kell biztosítani. A tagállamoknak tájékoztatást kell nyújtaniuk a jogi előírásokról és a végrehajtó hatóságokról, valamint technikai információkat kell nyújtaniuk az akkreditált vagy engedélyezett hitelesítőkről, a regisztrációs eljárásokról és a pénzügyi támogatásokról. A Bizottság támogatást és segítséget nyújt azon szervezetek számára, amelyek más környezetvédelmi vezetési rendszerek bizonyos részeinek elismerése vagy az EMAS más uniós szakpolitikákba való integrálása révén kérelmezik nyilvántartásba vételüket az EMAS rendszerbe.

Az „EMAS Easy” módszer

Habár a rendelet nem említi az „EMAS Easy” ⁽¹⁾ módszert, figyelembe kell venni mint a kis szervezetek számára rendelkezésre álló eszközt. Segíthet az EMAS követelményeinek gyors, olcsó és egyszerű végrehajtásában.

Csoportos és fokozatos megközelítés

A helyi hatóságok a kereskedelmi kamarákkal, ipari szövetségekkel és másokkal együttműködve a csoportos és fokozatos megközelítés ösztönzésével támogatják az EMAS-t bevezetni kívánó kkv-kat.

⁽¹⁾ Az „EMAS Easy” módszerről további információk az alábbi címen találhatók: http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/what_if_i_am_an_sme_en.htm

A „csoportos” megközelítés esetében az EMAS rendszert csoportként hajtják végre, ez az ugyanazon ágazathoz tartozó vagy ugyanazon a földrajzi területen elhelyezkedő szervezetek számára lehet hasznos. Közösén végezhetik el a bevezetési eljárást, majd egyenként kérelmezhetik a nyilvántartásba vételt.

A fokozatos megközelítést hozzá lehet igazítani az egyes tagállamok igényeihez. A módszert például olyan általános projektekhez vagy tervekhez lehet kapcsolni az EMAS önkormányzatoknál vagy olyan területeken történő előmozdítása érdekében, amelyekben különböző jogalanyok arra ösztönöznék a szervezeteket, hogy helyes környezetvédelmi gyakorlatot alkalmazzanak.

Példa: Jó példa lehet erre a megközelítésre egy adott ipari területen vagy az önkormányzat hatáskörébe tartozó régión belül működő olyan kkv-csoport, amely együttműködik egy kereskedelmi kamarával és a területen működő ipari szövetségekkel. Az érintett szervezetek az EMAS-t fokozatos bevezetési terv révén vezethetik be. Az első lépés az összes vállalat arra való ösztönzése, hogy végezzen EMAS környezeti állapotfelmérést. A második lépés a helyes vezetési gyakorlatok kialakítása és bevezetése lenne. A harmadik lépésben hivatalos környezetvédelmi vezetési rendszert vezetnek be, például az EN ISO 14001-et. Végül pedig a vállalatok bevezethetik az EMAS-t mint kiemelt vezetési rendszert.

Ez a koncepció lehetőséget nyújthat népszerűsítő tervek kidolgozására olyan több szervezetből álló csoportokban, ágazatokban vagy speciális területeken, amelyek érdekeltek a hivatalos vagy nem hivatalos környezetvédelmi vezetési rendszerek bevezetésének ösztönzésében, mielőtt teljesen átállnának az EMAS rendszerre.

II. MELLÉKLET

Az EMAS-szal kapcsolatos, az ezen útmutatóval együtt használandó további információk a Bizottság EMAS weboldalairól <http://ec.europa.eu/environment/emas/> szerezhetők be; ezen az oldalon megtalálható:

- Az 1221/2009/EK rendelet (2009. november 25.) – <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:342:0001:0045:HU:PDF>.
- A Bizottság közleménye – a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló, 1221/2009/EK rendelet szerint ágazati és ágazatközi referenciadokumentumok elfogadása céljából az ágazatok tájékoztató jellegű jegyzékét meghatározó munkaterv elkészítése [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:52011XC1208\(01\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:52011XC1208(01)&from=EN)
- EMAS ágazati referenciadokumentumok a meghatározott kiemelt ágazatokra vonatkozóan http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/sectoral_reference_documents_en.htm
- Tájékoztatók 20 környezetvédelmi vezetési rendszerről (lépésről lépésre az EMAS felé) – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/publications_studies_en.htm#Step up to EMAS
- Névmutató az EMAS-ban részt vevő illetékes szervekről és akkreditáló vagy engedélyező testületekről – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_contacts/competent_bodies_en.htm
- EMAS dokumentumok – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications_en.htm
- EMAS tájékoztatók különböző olyan témakörökben, amelyek esetében megállapították, hogy részletesebb tájékoztatásra van szükség – http://ec.europa.eu/environment/emas/emas_publications/publications_studies_en.htm#Fact Sheets
- Globális EMAS: A Bizottság 2011/832/EU határozata (2011. december 7.) a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján kidolgozott, az európai uniós egyesített szervezeti nyilvántartásba, a harmadik országokban telephellyel rendelkező szervezetek nyilvántartásába és a globális szervezeti nyilvántartásba való felvételre vonatkozó útmutatóról – <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1512397918431&uri=CELEX%3A32011D0832>
- http://ec.europa.eu/environment/emas/join_emas/emas_global_en.htm

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2286 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2017. december 6.)**

a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben való önkéntes részvételéről szóló 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 45. cikkének megfelelően az Eco-Lighthouse környezetvédelmi vezetési rendszer követelményeinek a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) megfelelő követelményeit teljesítő követelményekként való elismeréséről

(az értesítés a C(2017) 8082. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről és a 761/2001/EK rendelet, a 2001/681/EK és a 2006/193/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 45. cikkére,

az 1221/2009/EK rendelet 49. cikke szerint létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) Az EMAS célja, hogy elősegítse a szervezetek környezeti teljesítményének folyamatos javítását a környezetvédelmi vezetési rendszer kialakítása és alkalmazása, az ilyen rendszerek teljesítményének értékelése, a környezeti teljesítményre vonatkozó tájékoztatás, a nyilvánossággal és más érdekelt felekkel folytatott nyílt párbeszéd, valamint az alkalmazottak aktív bevonása révén.
- (2) Az egyéb környezetvédelmi vezetési rendszert alkalmazó, de az EMAS-ra áttérni szándékozó szervezetek számára az áttérést a lehető legkönnyebbé kell tenni. Figyelembe kell venni az egyéb környezetvédelmi vezetési rendszerekkel való kapcsolatot, hogy a meglévő gyakorlatok és eljárások megkettőzése nélkül váljon lehetővé az EMAS alkalmazása.
- (3) Az EMAS alkalmazásának elősegítése, valamint a megfelelő tanúsítási eljárások szerint tanúsított más környezetvédelmi vezetési rendszereken alapuló meglévő gyakorlatok és eljárások megkettőzésének elkerülése érdekében a más környezetvédelmi vezetési rendszerek azon vonatkozó részei, amelyek tekintetében a Bizottság elismeri, hogy teljesítik az EMAS megfelelő követelményeit, egyenértékűnek tekintendők ezekkel a követelményekkel.
- (4) Ez az elismerés az egyéb ilyen környezetvédelmi vezetési rendszerek követelményeinek és eljárásainak elemzésén és azon a képességükön alapul, hogy ugyanazokat a célkitűzéseket valósítják meg, mint az 1221/2009/EK rendelet megfelelő követelményei.
- (5) Norvégia 2016. január 26-án írásban kérte a Bizottságtól az Eco-Lighthouse környezetvédelmi vezetési rendszer elismerését. A kérelmet követően kiegészítő információkat nyújtott be, hogy a Bizottság a szükséges bizonyítékok alapján értékelhesse, hogy a környezetvédelmi vezetési rendszer vonatkozó részei egyenértékűek-e az EMAS követelményeivel,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A norvég hatóságok által benyújtott bizonyítékok alapján a Bizottság elismeri, hogy az Eco-Lighthouse rendszernek az e határozat mellékletében megadott részei teljesítik az 1221/2009/EK rendelet megfelelő követelményeit.

⁽¹⁾ HL L 342., 2009.12.22., 1. o.

2. cikk

Az Eco-Lighthouse rendszer követelményeit érintő olyan változásokat, amelyek hatással vannak erre az elismerésre, legalább évente jelenteni kell a Bizottságnak. Amennyiben ezek a követelmények vagy az 1221/2009/EK rendelet követelményei módosulnak, a Bizottság úgy határozhat, hogy visszavonja vagy módosítja ezt a határozatot.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 6-án.

a Bizottság részéről

Karmenu VELLA

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

Bevezetés

Az EMAS-rendelet ⁽¹⁾ létrehoz egy kiváló irányítási eszközt, amelynek segítségével a szervezetek önkéntes alapon értékelhetik környezeti teljesítményüket, jelentést készíthetnek róla, illetve javíthatják azt. Az EMAS elérhető valamennyi, a környezeti teljesítményét javítani kívánó szervezet számára. Valamennyi gazdasági és szolgáltatási ágazatban, illetve világszerte alkalmazható.

Az EMAS célja, hogy elősegítse a szervezetek környezeti teljesítményének folyamatos javítását a környezetvédelmi vezetési rendszerek kialakítása és alkalmazása, az ilyen rendszerek teljesítményének szisztematikus, objektív és rendszeres értékelése, a környezeti teljesítményre vonatkozó tájékoztatás, a nyilvánossággal folytatott nyílt párbeszéd, valamint a szervezetek munkavállalóinak aktív bevonása és megfelelő képzése révén.

Az EMAS-rendelet biztosítja az EMAS nyilvántartásában szereplő szervezetek környezeti teljesítményének hitelességét és átláthatóságát harmadik fél – akkreditált vagy engedélyezett hitelesítők – által végzett hitelesítés révén.

A más környezetvédelmi vezetési rendszert alkalmazó, de az EMAS-ra átérni kívánó szervezetek nyilvántartásba vételének elősegítése érdekében a rendelet javasolja ⁽²⁾, hogy – amennyiben teljesülnek bizonyos feltételek – a Bizottság ismerjen el egyéb olyan nemzeti és regionális környezetvédelmi vezetési rendszereket vagy azok részeit, amelyek teljesítik e rendelet megfelelő követelményeit.

A rendelet 45. cikke kimondja, hogy a tagállamok írásbeli kérelmet nyújthatnak be a Bizottságnak a nemzeti vagy regionális szinten elismert, megfelelő tanúsítási eljárások szerint tanúsított meglévő környezetvédelmi vezetési rendszereik vagy azok részeinek elismerésére, amennyiben azok teljesítik e rendelet megfelelő követelményeit.

A Bizottság az említett kérelem vizsgálatát követően és a rendelet 49. cikkének (2) bekezdésében említett tanácsadói eljárásnak megfelelően elismeri a környezetvédelmi vezetési rendszer vonatkozó részeit, illetve elismeri a tanúsító testületekre vonatkozó akkreditálási vagy engedélyezési követelményeket, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az adott tagállam:

- kellő egyértelműséggel feltüntette a kérelemben a környezetvédelmi vezetési rendszerek vonatkozó részeit, illetve e rendelet megfelelő előírásait,
- kielégítően bizonyította, hogy az érintett környezetvédelmi vezetési rendszer valamennyi vonatkozó része megfelel e rendelet előírásainak.

Az elismerés következményei: a rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján a 45. cikk szerint elismert tanúsított környezetvédelmi vezetési rendszerrel rendelkező és az EMAS nyilvántartásában szerepelni kívánó szervezetek számára nem kötelező az e rendelettel egyenértékűként elismert részek végrehajtása.

Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy az EMAS nyilvántartásába való felvételre való felkészülést vagy a nyilvántartás megújítását illető hitelesítés esetében a 18. cikkben foglalt rendelkezés alkalmazandó.

Az EMAS által akkreditált vagy engedélyezett hitelesítők értékelik, hogy az olyan szükséges eljárások, mint egy adott szervezet környezeti állapotfelmérése, környezeti politikája, vezetési rendszere, ellenőrzési eljárásai és azok végrehajtása megfelelnek-e e rendelet követelményeinek. Ezért a másik környezetvédelmi vezetési rendszer 45. cikk szerint elismert részeit, amelyek teljesítik az 1221/2009/EK rendelet megfelelő követelményeit, szintén hitelesíteni kell annak biztosítása érdekében, hogy az alkalmazásuk megfeleljen a jelenlegi elismerésben egyenértékűnek ítélt követelményeknek.

Például egy másik környezetvédelmi vezetési rendszer dokumentációs eljárásának egyenértékűként való elismerése nem zárja ki ez ilyen eljárás megfelelő alkalmazásának hitelesítését annak biztosítása érdekében, hogy tartalmazza a szükséges érdemi információkat.

⁽¹⁾ Az 1221/2009/EK rendelet

⁽²⁾ Az 1221/2009/EK rendelet 45. cikke.

A közbeszerzési irányelv ⁽¹⁾ szintén hivatkozik erre az elismerésre, amikor a 62. cikk (2) bekezdésében kimondja, hogy ha az ajánlatkérő szerv olyan igazolás benyújtását írja elő, amely tanúsítja az egyes meghatározott környezetvédelmi vezetési rendszereknek vagy szabványoknak való megfelelést a közbeszerzési eljárás vonatkozásában, akkor az 1221/2009/EK rendelet 45. cikke szerint elismert egyéb környezetvédelmi vezetési rendszerek azon három igazolástípus közé tartoznak, amelyekre az ajánlatkérő szervek hivatkozhatnak.

Norvégia 2016. január 26-án előzetes kérelmet nyújtott be az Eco-Lighthouse Alapítvány (ELH) nevű nemzeti környezeti tanúsítási rendszere EMAS-rendelet szerinti elismerése iránt. A kérelmet követően kiegészítő információkat nyújtott be, hogy egyértelműen és részletesen ismertesse az Eco-Lighthouse vezetési rendszer követelményeit, illetve az EMAS-rendelet (beleértve a mellékleteket) megfelelő követelményeit, valamint a Bizottság rendelkezésére bocsátja a szükséges bizonyítékokat, amelyek alapján megállapítható a környezetvédelmi vezetési rendszer vonatkozó részeinek potenciális egyenértékűsége.

E bizonyítékok alapján a Bizottság képes volt megállapítani, hogy milyen mértékben felelnek meg a szóban forgó környezetvédelmi vezetési rendszer követelményei az EMAS-rendelet megfelelő követelményeinek, amit az alábbi dokumentum ismertet részletesen.

Magyarázó táblázat – Az ELH-val kapcsolatos fogalmak

ELH-fogalom (EN)	ELH-fogalom (NO)	AZ ELH általi fogalom meghatározások
Eco-Lighthouse Alapítvány (Eco-Lighthouse/ELH)	Stiftelsen Miljøfyrtårn (Miljøfyrtårn)	Az ELH tanúsítási rendszer igazgatásával, ellenőrzésével és fejlesztésével foglalkozó jogi személy.
ELH környezetvédelmi nyilatkozat	Miljøkartlegging	A tanácsadó által összeállított kritériumlista alapján létrehozott internetes jelentés. A vállalkozás dokumentálja a kritériumoknak való megfelelést. A tanúsító végül jóváhagyja a Miljøkartlegginget, és ezáltal megerősíti az ELH kritériumainak való megfelelést.
Általános ipari kritériumok	Felles kriterier	Olyan kritériumok, amelyek valamennyi, ELH szerinti tanúsításra törekvő vállalkozásra vonatkoznak. A vállalkozás azt is feltünteti, hogy a telephelyének tulajdonosa vagy bérlője, mert ennek függvénye, hogy milyen kritériumok vonatkoznak például az energiára, a hulladékártalmatlanításra stb. Az általános ipari kritériumok a valamennyi vállalkozásra jellemző legfontosabb környezeti tényezőkkel foglalkoznak.
Ágazatspecifikus kritériumok	Bransjespesifikke kriterier	Olyan kritériumok, amelyek adott iparágakban működő, ELH szerinti tanúsításra törekvő vállalkozásra vonatkoznak. A vállalkozáspecifikus ágazati kritériumok az adott iparágra jellemző legfontosabb környezeti tényezőkkel foglalkoznak.
Környezeti igazgató	Miljøfyrtårnansvarlig	A vállalkozásnak a vezetés által kijelölt, az ELH alkalmazásáért felelős munkatársa.
Éves klímaügyi és környezeti jelentés	Årlig Klima- og miljørapport	A vállalkozás minden év április 1-jéig jelentést tesz közzé az ELH internetes portálján. Mutatók: néhány mutató általános, más mutatók a meghatározott kritériumok alapján kerülnek meghatározásra. A jelentés tartalmazza a cselekvési tervet is. Az éves klímaügyi és környezeti jelentést nyilvánosságra kell hozni.
Cselekvési terv/környezeti program	Handlingsplan	A vállalkozásnak az éves klímaügyi és környezeti jelentésben szereplő, a következő évre vonatkozó cselekvési terve az egyes környezetvédelmi kérdéseket illetően. A feladatok és határidők dokumentálhatók a környezetvédelmi nyilatkozatban (Miljøkartlegging) vagy belsőleg, a vállalkozás saját rendszereiben.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94, 2014.3.28., 65. o.).

ELH-fogalom (EN)	ELH-fogalom (NO)	AZ ELH általi fogalom meghatározások
Éves vezetőségi felülvizsgálat	Ledelsens gjennomgang	Az ügyvezető igazgató és a középvezetők évente felülvizsgálják és értékelik a HSE-rendszert, a minőség-ellenőrzési rendszert, az ELH alkalmazását és az egyéb, a vállalkozás szempontjából fontos kérdéseket.
Környezetvédelmi vezetési csoport	Miljøgruppe	A környezeti igazgató munkáját az ELH alkalmazása terén segítő munkacsoport. Tagjai lehetnek a HSE-ért felelős egyéb érdekelt felek.
Eco-Lighthouse internetes portál	Miljøfyrtårnportalen	Internetes portál, amelyen keresztül történik a vállalkozásokkal, a településekkel, a tanácsadókkal és a tanúsítókkal kapcsolatos dokumentáció vezetése, és amely tartalmazza a kritériumoknak való megfeleléssel és a tanúsítással kapcsolatos valamennyi dokumentumot.
Vállalkozás-specifikus mutatók	Virksomhetsspesifikke sjekkpunkter	A vállalkozás személyre szabott mutatói, amelyek az éves klíma-ügyi és környezeti jelentés részét képezik. Fizetett szolgáltatás.
Belső tanácsadó	Internkonsulent	A vállalkozásnál dolgozó, az ELH szerinti tanúsítással foglalkozó munkavállaló. A munkavállaló ELH-tanácsadói képzésben részesül, amely révén megfelelő képesítésre tesz szert, hogy hozzásegítse a vállalkozást a tanúsításhoz, és így az első hitelesítés alkalmával nem kell külső ELH-tanácsadót felkérni erre a feladatra.
HSE-ellenőrzőlista	HMS sjekklister	A vállalkozásnak az éves HSE-felülvizsgálatra vonatkozó belső ellenőrzőlistája. A főbb pontok közé tartoznak az alábbiak: a jogi előírások frissítése, az alkalmazottak és a vezetés belső képzése, környezeti politika, célok és eredmények az éves klíma-ügyi és környezeti jelentésben, a jogszabályok be nem tartásának kezelése.
Környezeti politika	Miljøpolicy	A környezeti teljesítményre vonatkozó, a vállalkozás felső vezetése által megfogalmazott szándékok és irányok.
Környezeti tényező	Miljøaspekt	A vállalkozás tevékenységeinek, termékeinek vagy szolgáltatásainak olyan eleme, amely hatással lehet a környezetre.
Közvetlen környezeti tényezők	Direkte miljøaspekt	A vállalkozás tevékenységeinek, termékeinek vagy szolgáltatásainak olyan eleme, amely felett a vállalkozás közvetlen ellenőrzéssel rendelkezik.
Közvetett környezeti tényezők	Indirekte miljøaspekt	A vállalkozás tevékenységeinek, termékeinek vagy szolgáltatásainak olyan eleme, amely felett a vállalkozás nem rendelkezik közvetlenül irányítással, de amelyeket befolyásolhat.
Környezeti cél	Miljømål	A következő évben megvalósítandó, az éves klímaügyi és környezeti jelentésben megfogalmazott környezeti célkitűzések.
Környezetvédelmi vezetési rendszer	Miljøledelsessystem	Integrált vezetési rendszer, amely feltérképezi a vállalkozás környezeti hatásait, és meghatározott környezeti kritériumok alapján kezeli őket. A környezetvédelmi vezetési rendszert a vállalkozáshoz kell igazítani, egyértelmű célokat, valamint végrehajtandó konkrét intézkedésekkel társuló cselekvési terveket kell tartalmaznia, továbbá biztosítani kell a környezeti teljesítmény folyamatos javítását.

ELH-fogalom (EN)	ELH-fogalom (NO)	AZ ELH általi fogalommeghatározások
Jelentős változás	Stor endring	A vállalkozás tevékenységében (beleértve a termékeket és szolgáltatásokat), helyszínében, szervezetében vagy igazgatásában bekövetkező bármely változás, amely jelentős hatással van a környezetvédelmi vezetési rendszerre vagy a vállalkozással kapcsolatos környezeti tényezőkre.
A jogszabályok be nem tartása	Avvik	A jogi előírásoktól vagy az ELH kritériumaitól, illetve ha a jogi előírás egyben ELH-kritérium, akkor mindkettőtől való eltérés. A legfontosabb környezetvédelmi jogi előírások egyben ELH-kritériumok is. Ha a vállalkozás nem felel meg az ELH kritériumainak, nem tanúsítható.

Az elismert környezetvédelmi vezetési rendszerekre történő hivatkozások vizsgálatának módja

E dokumentum célja az Eco-Lighthouse környezetvédelmi vezetési rendszer követelményeinek ismertetése, valamint annak értékelése, milyen mértékben felelnek meg ezek a követelmények az EMAS-rendelet megfelelő követelményeinek. Ez az értékelés az alábbi két fő célt tűzte ki:

1. elő kívánja segíteni az EMAS-ra való áttérést a más környezetvédelmi vezetési rendszert alkalmazó, de az EMAS-ra áttérni kívánó szervezetek számára;
2. lehetővé kívánja tenni az Eco-Lighthouse és az EMAS követelményeinek összehasonlítását.

Az értékelés elkészítéséhez a Bizottság hiányelemzést végzett a két rendszer követelményeit illetően. Az elemzést követően megtörtént a vonatkozó követelményeknek a környezetvédelmi vezetési rendszer különböző részeinek megfelelő kulcsfontosságú követelményekbe való besorolása. Ezután sor került annak értékelésére, hogy milyen mértékben felelnek meg ezek a részek az EMAS-rendelet megfelelő követelményeinek.

A jelentés következő része a **környezetvédelmi vezetési rendszer alábbi részeinek** elemzést tartalmazza:

1. a felső vezetés kötelezettségvállalása és elkötelezettsége;
2. környezeti állapotfelmérés elvégzése – előzetes elemzés;
3. a környezeti politika kidolgozása;
4. a jogszabályok betartásának biztosítása;
5. a környezeti teljesítmény folyamatos javítását biztosító célkitűzések és környezeti program;
6. szervezeti felépítés, képzés és a munkavállalók bevonása;
7. a dokumentációra vonatkozó követelmények;
8. a működés szabályozása;
9. készség és reakció vészhelyzet esetén;
10. ellenőrzés, belső ellenőrzés és korrekciós intézkedések;
11. kommunikáció (külső és belső);
12. vezetőségi felülvizsgálat.

A jelentés ezen túlmenően értékeli az **akkreditálási vagy engedélyezési követelményeket**, amelyek lehetővé teszik a rendszerek szakképzett külső ellenőrök általi hitelesítését.

Az egyes részek vonatkozásában az alábbi értékelés részletesen kifejti, hogy milyen mértékben felelnek meg az ELH követelményei az EMAS megfelelő követelményeinek. A megfelelés értékeléséhez a Bizottság megvizsgálta, mennyire képesek az ELH követelményei ugyanolyan megbízhatóan és hitelesen megvalósítani az EMAS megfelelő követelményeinek célkitűzéseit ⁽¹⁾.

Előfordul, hogy az ELH egyes részei csak bizonyos mértékben, de nem teljes egészében felelnek meg az EMAS követelményeinek. A részletes értékelés céljából az ilyen részek a „Részben megfelel az EMAS követelményeinek” minősítést kapják, és a mellékelt magyarázatok segítséget kívánnak nyújtani az ELH tanúsítással rendelkező, az EMAS-tól való eltéréseket felszámolni kívánó szervezeteknek.

Az értékelést követően az egyes részek az alábbi három kategóriába sorolhatók:

- nem felel meg az EMAS követelményeinek,
- részben megfelel az EMAS követelményeinek,
- megfelel az EMAS követelményeinek.

Az EMAS megfelelő követelményeinek megfelelő részek (harmadik kategória) egyenértékűnek tekintendők.

Az Eco-Lighthouse ismertetése

Az Eco-Lighthouse tanúsítási rendszer a legszélesebb körben használt norvég környezetvédelmi vezetési rendszer, amely több mint 5 000 érvényes tanúsítást bocsátott ki kis, közepes és nagy szervezetek számára (az ELH célcsoportjai nem foglalják magukba az összetett környezeti kihívásokkal küzdő vállalatokat ⁽²⁾). A könnyen végrehajtható, konkrét, releváns és nyereséges (a legtágabb értelemben véve: helyi, regionális, globális) intézkedések révén a vállalkozások javíthatják környezeti teljesítményüket, ellenőrizhetik környezeti hatásukat, valamint bizonyíthatják a vállalati társadalmi felelősségvállalás iránti elkötelezettségüket.

Az Eco-Lighthouse tanúsítási rendszer integrálja a külső és belső környezeti tényezők környezeti irányítását a vállalkozások egészszéggel, környezettel és biztonsággal kapcsolatos következetes tevékenységeire vonatkozó norvég szabályzat jogi keretébe.

Az Eco-Lighthouse szerinti tanúsítás érdekében a vállalkozásokra az alábbi előírások vonatkoznak:

A tanúsítást megelőzően

1. Szakképzett, az ELH által képzett, jóváhagyott és ellenőrzött Eco-Lighthouse-tanácsadót kell szerződtetniük, aki:

- a) elvégzi a vállalkozás környezeti állapotfelmérését (miljøanalyse). Az előzetes elemzés alapján a valamennyi szervezetre vonatkozó általános ipari kritériumok ⁽³⁾ mellett kiválasztja a vállalkozásra vonatkozó releváns ágazatspecifikus kritériumokat (bransjespesifikke kriterier);
- b) létrehozza a környezetvédelmi nyilatkozatot ⁽⁴⁾ (Miljøkartlegging), és segít a kitöltésében az ELH internetes portálon;
- c) az említett internetes eszköz (Miljøkartlegging) segítségével irányítja és dokumentálja a releváns kritériumoknak való megfelelést;
- d) megtanítja a szervezet által kinevezett belső környezeti igazgatónak (miljøfyrtårnansvarlig) az ELH internetes portál használatát, beleértve a környezetvédelmi nyilatkozat kitöltését;

⁽¹⁾ Az előírt nagymértékű megfelelés a rendelet 4. cikkének összefüggésében értelmezendő, amely meghatározza az EMAS nyilvántartásba vételi feltételeit. Az említett cikk (3) bekezdése alapján a 45. cikk szerint elismert tanúsított környezetvédelmi vezetési rendszerrel rendelkező szervezetek számára nem kötelező az e rendelettel egyenértékűként elismert részek végrehajtása. Az egyenértékűként elismert részeknek ezért képesnek kell lenniük biztosítani ugyanazt a funkciót, mint az EMAS megfelelő részeinek az EMAS alkalmazása és a nyilvántartásba vétel tekintetében.

⁽²⁾ Lásd az ELH honlapját: <http://eco-lighthouse.org/certification-scheme/>

⁽³⁾ A kritériumok angol fordítása: <http://eco-lighthouse.org/statistik/> (általános ipari kritériumok, valamint néhány kiválasztott ágazatspecifikus kritérium fordítása). A norvég változat: <http://www.miljofyrtarn.no/dette-er-miljofyrtarn/bransjekriterier/9-miljt/miljt/55-bransjekriterier-gruppert>

⁽⁴⁾ Nem keverendő össze az EMAS 2. és 18. cikkében és a IV. mellékletének B. pontjában meghatározott EMAS „környezetvédelmi nyilatkozattal”.

- e) megtanítja a belső környezeti igazgatónak, hogyan kell kitölteni az első éves klímaügyi és környezeti jelentést, amely (a tanúsítást követően) évenként jelentést ad az előző teljes naptári évről;
- f. irányítja a kritériumoknak való megfelelés folyamatát.
2. A szervezet a környezetvédelmi nyilatkozat részét képező internetes önjelentés révén a tanúsítási folyamatot megelőzően megerősíti, hogy megfelel az adott általános ipari és ágazatspecifikus kritériumoknak. A tanúsításhoz valamennyi általános ipari és ágazatspecifikus kritériumnak meg kell felelni. Az ilyen „előzetes” önjelentés írásbeli dokumentálása a környezetvédelmi nyilatkozat részét képezi.
3. Az általános ipari és ágazatspecifikus kritériumokat az ELH a releváns kormányzati szervekkel, tudósokkal, érdekszervezetekkel, ügyfelekkel, valamint tapasztalt tanácsadókkal és tanúsítókkal együttműködve dolgozza ki annak érdekében, hogy azonosítsák a szóban forgó iparágra vonatkozó környezeti tényezőket és hatékony intézkedéseket, illetve reagáljanak rájuk; ezek a kritériumok rendszeres felülvizsgálat tárgyát képezik.
4. A kritériumok alkotják a vezetési rendszer alapját, és biztosítják a rendszer megfelelő működését. A valamennyi kritériumnak való megfelelést a környezetvédelmi nyilatkozat révén jelteni kell az Eco-Lighthouse internetes portálon.
5. A klímaügyi és környezeti jelentés (Klíma- og miljørapport) elkészítésére és benyújtására az ELH internetes portálon keresztül kerül sor, integrálva a valamennyi iparágra vonatkozó általános mutatókat és paramétereket, valamint a releváns kritériumok kiválasztásával meghatározott konkrét mutatókat.
6. Amint a vállalkozás úgy ítéli meg, hogy valamennyi kritériumot teljesítette, és benyújtotta az első klímaügyi és környezeti jelentést, a tanúsító/hitelesítő elvégzi a tanúsítást. A tanúsító/hitelesítő a telephely felkeresését, illetve az interjúkat és ellenőrzéseket megelőzően hozzáférést kap az internetes portálon elérhető vonatkozó információkhoz. A hitelesítő/tanúsító a vállalkozás székhelye szerinti település nevében végzi a tanúsítást, ugyanakkor a tanúsítót/hitelesítőt az Eco-Lighthouse központi igazgatás képzí, hagyja jóvá (engedélyezi) és ellenőrizi, beleértve (2017-től) a helyszíni megfigyelést is. A kritériumoktól való eltérés és az eltérések felszámolása a környezetvédelmi nyilatkozatban kerül dokumentálásra.
7. Az ELH Alapítvány ellenőrzi a teljes folyamat dokumentált eredményeit, majd kiállítja a tanúsítást. Csak ebben a szakaszban kerül sor a kapcsolódó tanúsítási jelentés és az elismerés kiállítására.

A tanúsítást követően

A tanúsítást követően minden év április 1-jéig sor kerül a klímaügyi és környezeti jelentés benyújtására, amely jelentés tartalmazza a paraméterek feltételeit, a korábban kitűzött környezeti célok elérését és a jövőbeli célok részletes ismertetését. Az éves jelentést a környezeti igazgató készíti el.

Háromévente **újratanúsításra** kerül sor.

A folyamat ugyanaz, de újratanúsítás esetén nem kötelező tanácsadó szerződtetése. Ehelyett a környezeti igazgató (Miljøfyrtårnansvarlig) feladata az újratanúsítás megszervezése, a kritériumoknak való folytonos megfelelés ellenőrzése, a környezetvédelmi nyilatkozat kitöltése és a dokumentáció elérhetővé tétele a tanúsító/hitelesítő számára az ELH internetes portálon. Az új környezetvédelmi nyilatkozat, a kapcsolódó dokumentáció és az előző években benyújtott klímaügyi és környezeti jelentések alkotják az újratanúsítást megelőzően benyújtott fő bizonyítékot, majd a vállalkozás felkeresése során a tanúsító/hitelesítő interjúkat készít, helyszíni ellenőrzéseket folytat, illetve sor kerül a telephely szemléjére, ahogy az első alkalommal történő hitelesítés esetében.

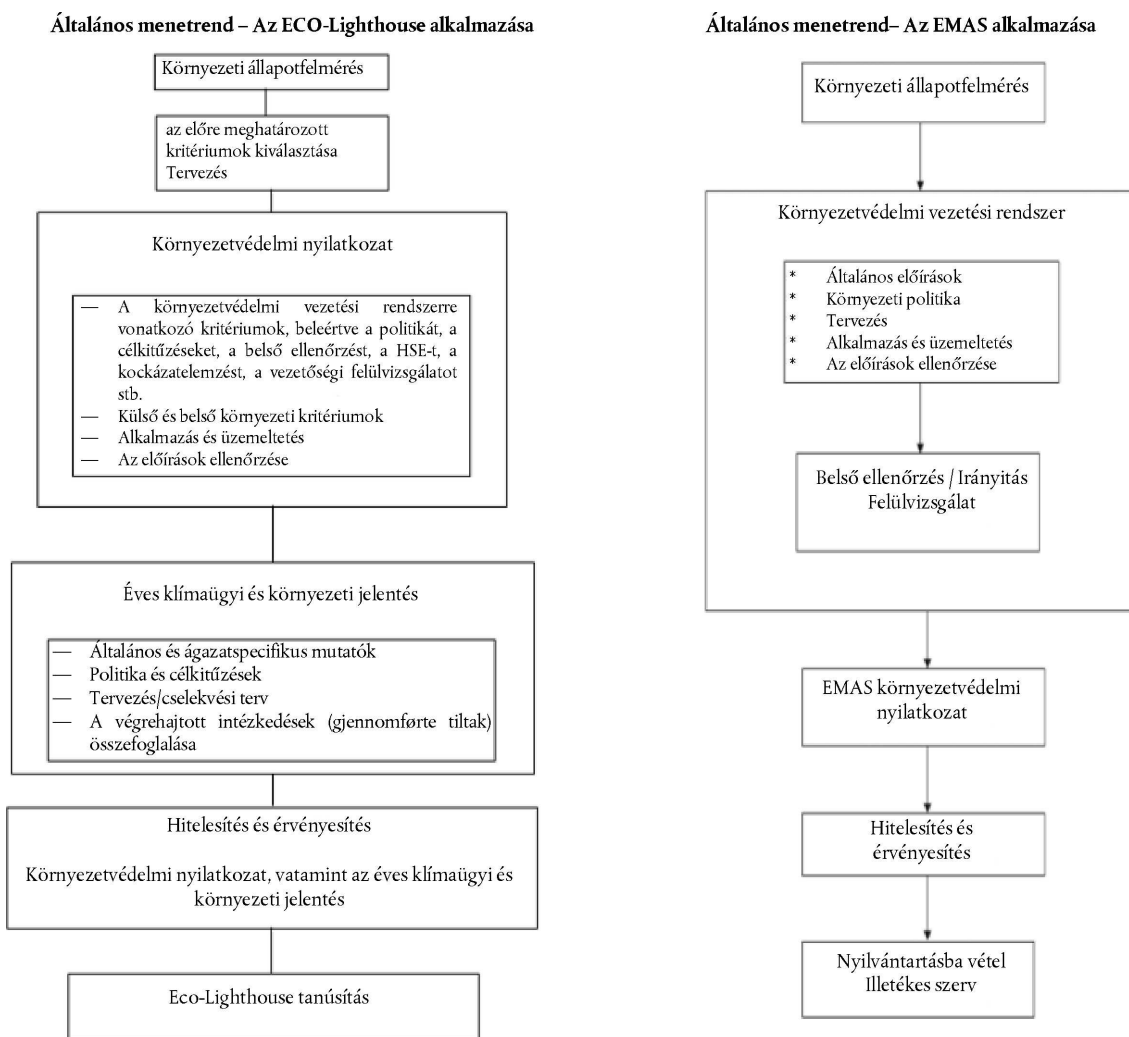
Felhívjuk a figyelmet az alábbiakra:

A körülbelül 430 norvég településből több mint 300 település az Eco-Lighthouse tanúsítási rendszer fizető tagja. A tagság magában foglalja a helyi vállalkozások ELH szerinti tanúsításának elősegítését, mert biztosítja, hogy legyenek elérhető tanúsítók/hitelesítők a vállalkozások számára az adott területen. Továbbá elvárás a településekkel szemben, hogy elősegítsék a területükön működő vállalkozások tanúsítását.

A tanúsítási szakaszban szerepet játszó hitelesítőket/tanúsítókat a település/a megyei igazgatás vagy egy magáncég alkalmazhatja, és az Eco-Lighthouse Alapítvány *képzí, hagyja jóvá és ellenőrizi*. Fontos megjegyezni, hogy az Eco-Lighthouse rendszerben a település a tanúsító szerv, és a (ELH által engedélyezett) tanúsítók nem az Eco-Lighthouse, hanem a települések nevében működnek.

Az Eco-Lighthouse Alapítvány 2016 májusa óta az ISO-9001:2015 szabvány szerinti tanúsítással rendelkezik.

Általános menetrend – Az ELH és az EMAS alkalmazása

1. RÉSZ

A felső vezetés kötelezettségvállalása és elkötelezettsége

Az EMAS kapcsolódó követelménye

1. A felső vezetés bevonása és kötelezettségvállalása. Az EMAS-ban a felső vezetés határozza meg a szervezet környezeti politikáját (1.1.), és elszámoltatható a környezetvédelmi vezetési rendszer megfelelő alkalmazásáért (1.2.), beleértve a környezetvédelmi vezetési képviselő kinevezését (1.3.). Jogalap: a 2. cikk (1) bekezdése és a II. melléklet A.2. és A.4. pontja.
2. A vezetésnek rendszeresen felül kell vizsgálnia az elért haladást, és kezelni kell a feltárt problémákat. A vezetésnek rendszeresen részt kell vennie a környezetvédelmi vezetési rendszerhez kapcsolódó értekezleteken és kezdeményezésekben (a II. melléklet A.6. pontja).

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

1. A felső vezetés bevonása és kötelezettségvállalása
- 1.1. A szervezet környezeti politikájának meghatározása

Az 1945. általános ipari kritérium ⁽¹⁾ előírja a szervezetek számára a környezeti politika kidolgozását. Továbbá a rendszerben való részvételre vonatkozó döntést és a különböző kritériumoknak való megfelelés iránti kötelezettségvállalást a vezetés hagyja jóvá.

⁽¹⁾ A kritérium a következőket mondja ki: „A vállalkozásnak ki kell dolgoznia a környezeti politikát, illetve az egészséggel, környezettel és biztonsággal kapcsolatos célokat kell meghatároznia. Ezeket dokumentálni kell a környezetvédelmi vezetési rendszerben vagy az Eco-Lighthouse éves klímaügyi és környezeti jelentés részét képező cselekvési tervben.”

1.2. A környezetvédelmi vezetési rendszer hatékony alkalmazásáért való elszámoltathatóság

A 6. általános ipari kritérium előírja, hogy a vezetésnek a rendeltetésszerű működés ellenőrzése céljából évente felül kell vizsgálnia a HSE-rendszert és az Eco-Lighthouse eljárásait.

Az ELH feltételeinek, valamint az éves vezetőségi felülvizsgálat jegyzőkönyvének jóváhagyásával a felső vezetés elszámoltatható a vezetési rendszer megfelelő alkalmazásáért, valamint az éves klímaügyi és környezeti jelentés (Klíma- og miljørapport) pontosságáért.

1.3. A környezeti vezetés képviselőjének kinevezése

Egy munkavállalót környezeti igazgatónak (Miljøfyrtårnansvarlig) neveznek ki. A szervezet méretétől függően ez nem feltétlenül jelent teljes munkaidős megbízást. A környezeti igazgatót betaníthatja a tanácsadó az első tanúsításakor, vagy betaníthatja az előző igazgató. Nagyobb szervezetek esetében a környezeti igazgató néha ELH tanácsadói tanfolyamon vesz részt (és ezáltal szakképzett belső tanácsadó [internkonsulent] lesz). Feladatai a 6. előírás (Szervezeti felépítés, képzés és a munkavállalók bevonása) keretében kerülnek meghatározásra.

2. A vezetés rendszeresen felülvizsgálja az elért haladást, és kezeli a feltárt problémákat.

Ez a vezetés által jóváhagyott éves vezetőségi felülvizsgálat ⁽¹⁾ (ledelsens gjennomgang) révén történik (a vezetés jóváhagyja az éves vezetőségi felülvizsgálati ülések jegyzőkönyvét). Bemutatásra kerül (nek) a meg nem felelésről (a jogszabályok be nem tartásáról és/vagy az ELH kritériumainak való meg nem felelésről) szóló jelentés és az éves klímaügyi és környezeti jelentés(ek). Ez utóbbi tartalmazza a környezeti teljesítmény értékelését és a következő évre vonatkozó környezeti célokat. Bemutathatók a tanúsításra (újratanúsításra) vonatkozó jelentések, különösen meg nem felelés esetén.

Ez az éves értékelés ezért minőség-ellenőrzés (fogyasztói elégedettség, szervezet, feltárt meg nem felelés), de emellett foglalkozik a környezeti célok és a cselekvési terv megvalósításával, és felülvizsgálja az olyan ügyekkel kapcsolatos haladást, mint például a hulladék, az energiafelhasználás és az ágazat szempontjából lényeges környezeti mutatók. Amennyiben az ELH és/vagy a külső környezet vonatkozásában meg nem felelés tapasztalható, ennek megszüntetésére itt kerül sor (azonnali fellépés révén, vagy ha ez nem lehetséges, megjelenik a következő évre vonatkozó cselekvési tervben).

Az 1950. általános ipari kritérium a következőket mondja ki: „A vállalkozásnak eljárásokat kell kidolgoznia a meg nem felelés jelentésére és kezelésére” ⁽²⁾. A vezetés az ELH-ban ezért elszámoltatható a környezeti politikáért, célkitűzésekért és eredményekért a kötelezettségvállalás (legalább) évenkénti frissítése és megerősítése révén.

A norvég jogszabályok ⁽³⁾ által előírt további HSE-rendszer ezen túlmenően biztosítja a cselekvési tervben szereplő, illetve az éves klímaügyi és környezeti jelentés eredményekről szóló szakaszában jelentés tárgyát képező környezeti célkitűzések megvalósítását és az utasítások betartását.

A Bizottság következtetései

A felső vezetés jóváhagyja az ELH feltételeit és a kötelezettségvállalásokat a tanúsítási folyamat kezdeti szakaszában (az internetes portálon). Az 1945. általános ipari kritérium előírja a szervezetek számára a környezeti politika kidolgozását. Az év folyamán különböző időpontokban sor kerül a vezetés részletes, ismétlődő részvételére (ellenőrzések révén) az éves vezetőségi felülvizsgálat révén. Az ELH-t alkalmazó szervezetnek emellett környezeti igazgatót kell kineveznie, aki jelent a felső vezetésnek (vagy a felső vezetés tagja), és tartja a kapcsolatot az alkalmazottakkal az ELH-t illetően. –

⁽¹⁾ A belső ellenőrzésre vonatkozó kötelezettség: „A belső ellenőrzés bevezetésére és működtetésére vonatkozó kötelezettség a vállalkozásért »felelős személyt« terhel. Ez a vállalkozás vezetését vagy tulajdonosát jelenti, noha a vállalkozás minden szintjén szükség van belső ellenőrzésre, a rendszer bevezetése és fenntartása legfőképpen a vállalkozás felső vezetésének feladata. Ez a szakasz azonban egyértelművé teszi, hogy a belső ellenőrzés bevezetésének és működtetésének a munkavállalókkal, a munkakörnyezettel foglalkozó bizottsággal, a bizottsággal megbízott küldöttel (küldöttekkel) és/vagy a munkáltató képviselőivel együttműködésben kell történnie.”

⁽²⁾ A kritérium jogalapja a vállalkozások egészséggel, környezettel és biztonsággal kapcsolatos következetes tevékenységeire vonatkozó szabályzat (belső ellenőrzési szabályzat) 5.7. szakasza.

⁽³⁾ Jogi hivatkozás: <http://www.arbeidstilsynet.no/hms/internkontroll> és további információk: <http://www.hse.gov.uk/>

Ezek alapján a Bizottság elismeri, hogy az ELH-nak a **felső vezetés kötelezettségvállalásával és elkötelezettségével** kapcsolatos része megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek, ezért azokkal egyenértékűnek tekinthető.

2. RÉSZ

A környezeti állapotfelmérés (előzetes elemzés) elvégzése

Az EMAS kapcsolódó követelményei

A nyilvántartásba vételt megelőzően a szervezet környezeti állapotfelmérést végez a rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja, az I. melléklet és a II. melléklet A.3.1. pontja alapján.

Az előzetes elemzés a következő területekre terjed ki:

1. a hatályos környezetvédelmi jogi előírások megállapítása;
2. valamennyi jelentős környezeti hatással járó közvetlen és közvetett környezeti tényező meghatározása, lehetőség szerint számszerűsítve és minősítve, és a jelentősnek minősített tényezőkről nyilvántartás készítése;
3. a környezeti hatás jelentőségének értékelésére szolgáló kritériumok leírása;
4. valamennyi jelenlegi környezetvédelmi vezetési gyakorlat és eljárás vizsgálata;
5. korábbi események vizsgálatának eredményeként kapott visszajelzések értékelése.

Az állapotfelmérést külső hitelesítőnek kell hitelesítenie.

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

Általános értékelés: Az ELH környezetvédelmi nyilatkozatnak (Miljøkartlegging) nevezett előzetes elemzését (az ELH által képzett, jóváhagyott és ellenőrzött) tanácsadó végzi. A szervezet elemzését követően a tanácsadó kiválasztja azokat a vonatkozó kritériumokat, amelyeknek a szervezetnek meg kell felelnie ahhoz, hogy ELH tanúsítást kapjon. Az elemzés alapján a teljesítendő kritériumok listájának formájában elkészül az online környezetvédelmi nyilatkozat (Miljøkartlegging), amely segítséget nyújt a szervezetnek az olyan területek azonosításához, amelyeken előrelépésre van szükség. Következő lépésként az ELH internetes portálján (Miljøfyrtårnportalen) található interaktív eljárás lehetővé teszi a szervezet számára az előrehaladással kapcsolatos információk rögzítését és a vonatkozó teljesítendő kritériumok teljes listájának nyomon követését.

Az ELH valamennyi ágazatra vonatkozó általános ipari kritériumokat, valamint 14 különböző ágazatra vonatkozó, előre meghatározott ágazatspecifikus szempontokat kínál ⁽¹⁾.

1. A hatályos környezetvédelmi jogi előírások megállapítása

Az általános ipari kritériumok közé tartozik a jogi előírások betartásának ellenőrzése is. Ez az ellenőrzés az 1944. általános ipari kritérium szerint történik: A vállalkozásnak biztosítania kell az egészségre, a környezetre és a biztonságra vonatkozó releváns törvények és rendeletek frissített jegyzékéhez való hozzáférést. ⁽²⁾ A hozzáférést és a jegyzéket a Regelhjelp ⁽³⁾ norvég kormányzati weboldal teszi lehetővé, ahol a vállalkozás megadja az egyedi szervezeti azonosító kódját, és lekéri a vállalkozásra vonatkozó hatályos jogi előírások jegyzékét, beleértve a környezetvédelmi jogi előírásokat. Az általános és konkrét kritériumok között a törvényekből és rendeletekből származó valamennyi kritériumot egyértelműen § jel jelöli, jelezve, hogy a kritérium a jogi előírások betartására vezethető vissza.

2. Valamennyi jelentős környezeti hatással járó közvetlen és közvetett környezeti tényező meghatározása, lehetőség szerint számszerűsítve és minősítve, és a jelentősnek minősített tényezőkről nyilvántartás készítése

Az iparági kritériumok kidolgozásának folyamata során megtörténik az ELH-specifikus kritériumok alá tartozó iparágak szempontjából központi szerepet játszó környezeti tényezők azonosítása és felsorolása. Az előre meghatározott kritériumok az érintett ipari szervezetekkel, érdekcsoportokkal, a kormánnyal, tudósokkal/kutatókkal és a fő ügyfelekkel együttműködve kerülnek kidolgozásra. Az előre meghatározott kritériumok interaktív kidolgozása segítséget és iránymutatást kíván nyújtani a szervezeteknek az egyértelmű referenciaértékek egyszerű meghatározásához. Ez a folyamat egyértelműen az egyik fő különbség az EMAS és az ELH módszerei között. Az előbbi a környezeti tényezők szervezeti szinten, az utóbbi pedig a környezeti tényezők iparági szinten történő azonosítására összpontosít.

⁽¹⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/>

⁽²⁾ A tanúsító és a szervezet számára általánosságban.

⁽³⁾ www.regelhjelp.no

Az ELH szerint a 31 általános ipari kritérium 35 %-a a rendszerre, 4 %-a a munkakörnyezetre és 52 %-a a külső környezetre vonatkozik ⁽¹⁾. Az ELH szerint az ágazatspecifikus kritériumok átlagosan 10 %-a a rendszerre, 20 %-a a munkakörnyezetre és 70 %-a a külső környezetre vonatkozik ⁽²⁾. Ha közelebbről szemügyre vesszük a legtöbb (következtesen átdolgozott és leggyakrabban frissített) tanúsítással rendelkező kritériumokat, például a szállodák vagy a kiskereskedelmi üzletek ⁽³⁾ esetében, akkor megerősítést nyer, hogy ezek a kritériumok kulcsfontosságú környezeti tényezőket is tartalmaznak.

Az általános ipari kritériumok közé tartozik az 1963. kritérium („Egyéb környezeti tényezők”), amely arra kötelezi a vállalkozásokat, hogy értékeljék az általános ipari és az ágazatspecifikus kritériumok között nem szereplő egyéb releváns környezeti tényezőket, és reagáljanak azokra: „A vállalkozásnak azonosítania kell a vállalkozás egyéb jelentős környezeti tényezőit, és meg kell vizsgálnia bármely szükséges intézkedés és/vagy az éves klímaügyi és környezeti jelentésben való feltüntetés és/vagy a cselekvési terven keresztül történő nyomon követés lehetőségét.” Ugyanakkor az ELH nem határozza meg, hogyan alkalmazandók ezek a kritériumok, például milyen tényezőket kell megvizsgálni (közvetett vagy közvetlen tényezőket), illetve hogyan kell értékelni a hatásuk jelentőségét ⁽⁴⁾. Továbbá nem egyértelmű, hogyan értékelhető az e kritériumnak való megfelelés, többek között az, hogy az ELH tanúsítója minek alapján biztosíthatja valamennyi jelentős környezeti tényező azonosítását ⁽⁵⁾.

A hitelesítés/tanúsítás során megtörténik a felsorolt kritériumok ellenőrzése, és valamennyi kritériumnak eleget kell tenni a tanúsítás kiállítását megelőzően ⁽⁶⁾. Háromévente sor kerül a kritériumok újbóli hitelesítésére/tanúsítására.

3. A környezeti hatás jelentőségének értékelésére szolgáló kritériumok leírása

A környezeti hatás értékelésére az ipari kritériumok kidolgozásának folyamata során kerül sor. Ezt az értékelést ezért nem a szervezet végzi, hanem az érintett iparági érdekelt felek döntenek róla ágazati szinten. Az EMAS I. mellékletének (3) bekezdése konkrét iránymutatást és kritériumokat tartalmaz a környezeti hatások jelentőségének szervezeti szintű értékeléséhez. Az ELH nem nyújt ilyen iránymutatást, itt az értékelést szakértői tanácsadói csoportok végzik iparági szinten.

4. és 5. A jelenlegi vezetési gyakorlat és eljárás; a korábbi események vizsgálatának eredményeként kapott visszajelzések értékelése

Az ipari kritériumok révén sor kerül a jelenlegi vezetési gyakorlat és eljárás vizsgálatára és értékelésére. A tanúsítást megelőzően elkészül az első éves klímaügyi és környezeti jelentés, és a környezetvédelmi nyilatkozat részévé válik. Ez a jelentés tartalmazza a szervezet környezeti vezetéseinek pozitív és negatív elemeit. Kifejezetten figyelembe veszi az olyan helyzetek orvoslására vonatkozó „Kezdeményezéseket” (Gjennomførte tiltak), amelyek nem ideálisak vagy nem voltak ideálisak. Az ilyen információk alapján elkészül a cselekvési terv (Handlingsplan med mål).

A Bizottság következtetései

Az ELH előzetes elemzése az ágazati szinten azonosított környezeti tényezőkön alapuló kritériumokon nyugszik. Az ELH megfelelően figyelembe veheti a szervezet potenciális környezeti tényezőinek jelentős részét az ipari kritériumok meghatározásakor. A szervezet ezt követően figyelembe veszi ezeket a tényezőket, amikor a tanúsításra való felkészülés során értékeli a meghatározott kritériumoknak való megfelelését.

Az EMAS előírja a szervezet konkrét közvetett és közvetlen környezeti tényezőinek egyéni elemzését, és előírja, hogy a szervezetnek kritériumokat kell kidolgoznia annak megállapítására, mennyire jelentős az azonosított tényezők hatása a szervezet konkrét összefüggésében. Ez a szervezetközpontú megközelítés azonosítani kívánja azokat a tényezőket, amelyek a szervezet konkrét összefüggésében, nem pedig az ágazat egésze számára jelentősek. Az egyéni megközelítés a két rendszer közötti egyik legfontosabb különbség.

⁽¹⁾ <http://www.miljofyrtarn.no/dokumenter/bransjekrav/844-general-industry-criteria/file> és <http://www.miljofyrtarn.no/dokumenter/bransjekrav/866-guidance-to-the-general-industry-criteria/file>

⁽²⁾ Az ELH által a szállodák vonatkozásában rendelkezésre bocsátott statisztika: <http://miljofyrtarn.no/dokumenter/bransjekrav/864-industry-criteria-hotel/file>, illetve a kiskereskedelmi üzletek vonatkozásában: <http://miljofyrtarn.no/dokumenter/bransjekrav/863-industry-criteria-retail-grocery-store/file>

⁽³⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/>

⁽⁴⁾ Az Eco-Lighthouse útmutatója az általános ipari kritériumokhoz, 2017. május 4. – 1963. kritérium: „Elegendő az egyéb környezeti tényezők önálló értékelése, amennyiben a vállalkozás szükségesnek ítéli további intézkedések végrehajtásához. A vállalkozás szabadon kiválaszthatja, melyik módszert kívánja alkalmazni az ilyen környezeti tényezők kezelésére, de ez összekapcsolódhat a külső környezetre vonatkozó kockázatelemzéssel.”

⁽⁵⁾ Az ELH tanúsítói a képzés során a tényszerű kritériumoknak való megfelelést, nem pedig a különböző környezeti tényezők konkrét értékelését tanulják meg.

⁽⁶⁾ Lásd még a 4. előírást: A jogszabályok betartása.

Az ELH 1963. általános kritériuma, amely előírja a releváns „Egyéb környezeti tényezők” figyelembevételét is, felhasználható az elemzés alkalmazási körének kiszélesítésére és a konkrét állapottelermérésre. Az ELH a kritériumokat illető iránymutatás révén ajánlja, hogy ez alkalmazható a kockázatelemzés vonatkozásában. Ugyanakkor nem határozza meg, hogyan kell értékelni az ilyen további tényezők jelentőségét.

Noha mindkét megközelítés értékes, és vannak előnyei és hátrányai, az alkalmazott módszertan jelentősen eltér. Hasonló a célkitűzés (a jelentős környezeti tényezők azonosítása), de a módszer eltérő. Az ELH a környezeti tényezők ágazati szintű azonosítására, míg az EMAS a jelentős szervezetspecifikus tényezők azonosítására összpontosít. Ezért a két megközelítés nem tekinthető egyenértékűnek ⁽¹⁾.

Ezek alapján a Bizottság úgy véli, hogy az ELH-nak a **környezeti állapotfelmérés elvégzésével** kapcsolatos része részben megfelel az EMAS megfelelő követelményeinek.

Potenciális intézkedések az EMAS-tól való eltérés megszüntetésére

Noha az ELH-nak ez a része nem tekinthető egyenértékűnek, az elemzés szerint nagyrészt megfelel az EMAS számos kapcsolódó követelményének. A valamennyi kapcsolódó követelménynek való megfelelés érdekében az alábbi további elemeket kell bevezetni:

- a kockázatelemzésen alapuló megközelítésről át kell térni az EMAS I. mellékletén alapuló megközelítésre és módszerre, és célul kell kitűzni az iparági kritériumok alkalmazási körén kívül eső jelentős környezeti tényezők azonosítását is,
- ebben a tekintetben az 1963. általános ipari kritériumot kell alkalmazni az EMAS szerinti környezeti állapotfelmérésre vonatkozó rendelkezés alapján,
- az ELH tanúsítójának a megfelelő módszerrel meg kell győződnie arról, hogy megtörtént a további környezeti tényezők, mutatók és jogi előírások azonosítása és az ezekre való reagálás.

3. RÉSZ

Környezeti politika kidolgozása

Az EMAS kapcsolódó követelménye

A felső vezetés meghatározza a szervezet környezeti politikáját. Ez a politika magában foglalja az EMAS-rendelet II. mellékletében említett különböző elemeket (a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontja és a II. melléklet A.2. pontja).

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

Az ELH az 1945. kritérium révén rendelkezik a célok kitűzésére vonatkozó alaki követelménnyel („A vállalkozásnak környezeti politikát kell kidolgoznia ⁽²⁾, illetve környezeti célokat kell meghatároznia az egészség, a környezet és a biztonság vonatkozásában. Ezeket dokumentálni kell a környezetvédelmi vezetési rendszerben vagy az Eco-Lighthouse éves klímaügyi és környezeti jelentés részét képező cselekvési tervben.”) A környezeti politika és a konkrét környezeti célkitűzések tekintetében először a kritériumok meghatározására kerül sor a tanúsítást megelőzően; a célkitűzéseket fel kell tüntetni a környezetvédelmi nyilatkozatban (Miljøkartlegging). A második fázisban történik a környezeti teljesítmény ellenőrzése a környezeti teljesítmény folyamatos javítására irányuló cselekvési tervet is tartalmazó éves klímaügyi és környezeti jelentésben szereplő kiválasztott mutatók alapján.

A Bizottság következtetései

A nemrég átdolgozott 1945. kritérium kötelezi a vállalkozásokat a környezeti politika meghatározására. A kritériumokat meghatározó környezetvédelmi nyilatkozat és a mutatókat ellenőrző, illetve a célokat kitűző éves klímaügyi és környezeti jelentés hozzájárul ehhez a környezeti politikához, és segíti végrehajtását.

A környezeti tényezőkkel kapcsolatos fokozott irányítás és a környezeti teljesítmény folyamatos javításának szándékáról az Eco-Lighthouse szerinti tanúsítás megszerzésére való hajlandóság, valamint az ELH szerinti feltételek és kötelezettségvállalás aláírása tanúskodik. Az éves klímaügyi és környezeti jelentés a cselekvési terv révén a környezeti teljesítmény folyamatos javítására ösztönöz.

⁽¹⁾ Az ilyen módszertani különbségek kiemelése különösen fontos a rendelet 4. cikkének tekintetében. Az EMAS környezeti állapotfelmérésének az ELH környezetvédelmi nyilatkozatával való cseréje nem működne az EMAS alkalmazásának összefüggésében.

⁽²⁾ Az EMAS II. melléklete A.2. pontjának megfelelően.

Az éves klímaügyi és környezeti jelentés esetében az éves vezetőségi felülvizsgálat során megerősítésre van szükség.

Ezek alapján a Bizottság elismeri, hogy az ELH-nak a **környezeti politika kidolgozásával** kapcsolatos része megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek, ezért azokkal egyenértékűnek tekinthető.

4. RÉSZ

A jogszabályok betartásának biztosítása

Az EMAS kapcsolódó követelménye

Az EMAS előírása szerint a szervezeteknek:

1. azonosítaniuk kell a rájuk vonatkozó, környezettel kapcsolatos jogi előírásokat;
 2. gondoskodniuk kell az ilyen előírásoknak való megfelelésről;
 3. megfelelő eljárásokat kell kidolgozniuk annak érdekében, hogy folyamatosan megfeleljenek ezeknek az előírásoknak;
 4. tárgyi és írásos bizonyítékot kell szolgáltatniuk az előírások betartásáról.
- (A 4. cikk (1) bekezdésének b) pontja és a 4. cikk (4) bekezdése, a II. melléklet A.3.2., B.2. és A.5.2. pontja.)

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

1. Az ELH szerinti tanúsítást megelőzően a tanácsadó elkészíti a kritériumok listáját. Az 1944. általános ipari kritérium ⁽¹⁾ értelmében a vállalkozásnak biztosítania kell a tanúsító/hitelesítő (továbbá az egész vállalat) hozzáférését a vállalkozásra vonatkozó törvények és rendeletek frissített jegyzékéhez.

Ennek a kötelezettségnek való megfelelést a *Regelhjelp* ⁽²⁾ norvég kormányzati weboldal teszi lehetővé, amelynek segítségével a vállalkozás az egyedi szervezeti azonosító száma alapján lekéri a vonatkozó jogszabályok jegyzékét. Az iparág szempontjából legfontosabb szabályok és rendeletek az általános ipari és az ágazatspecifikus kritériumok részét képezik (§ jellel jelölve), s ezek betartása alapvető a tanúsítás és újratanúsítás érdekében. Az éves vezetőségi felülvizsgálat (az éves HSE-felülvizsgálat révén) biztosítja a lista éves frissítését.

A kritériumok felsorolása olyan konkrét jogi előírásokkal kapcsolatos kritériumokat is tartalmaz, amelyeknek a szervezetnek meg kell felelnie.

Példák:

- 42. általános jogi kritérium: „a veszélyes hulladékot (és...) biztonságosan kell tárolni és szállítani a (...) létesítményekbe a hulladék újrafeldolgozásáról szóló rendeleteknek megfelelően.”
 - 311. konkrét jogi kritérium: „A szennyvíz esetében mintavételre és elemzésre kerül sor a helyi rendeleteknek és a szennyeződéssel szembeni 15A-3. és 4. pontjának megfelelően.” (fordítás)
2. A tanúsítást megelőző önértékelés során a vállalkozás megerősíti, hogy megfelel ezeknek a kritériumoknak. Ezt követően a tanúsítás során a független külső hitelesítő/tanúsító újra ellenőrzi ezeket a kritériumokat. Az ELH szerinti tanúsítás kiállítása előtt az ELH Alapítvány ismét ellenőrzi a tanácsadó, a vállalkozás és a tanúsító/hitelesítő által végzett munkát, és jóváhagyja azt. A háromévenkénti újratanúsítás alkalmával ismételt ellenőrzésre kerül sor. A tanúsítás előfeltétele, hogy a szervezet valamennyi kritériumnak megfeleljen, beleértve az általános és konkrét kritériumokat, amelyek közvetlenül a norvég jogszabályokból kerültek be az ELH kritériumai közé (§ jellel jelölve). A nem az ELH kritériumai közé tartozó jogi előírások be nem tartására az 1950. általános ipari kritérium vonatkozik, amely előírja, hogy a vállalkozásoknak eljárásokat kell kidolgozniuk az ilyen előírások be nem tartásának jelentésére és kezelésére. E kritérium alapján a vállalkozás tanúsítható, amennyiben bizonyítja, hogy rendelkezik az előírások be nem tartásának kezelésére szolgáló rendszerrel. A tanúsító/hitelesítő ellenőrzi az ELH kritériumainak való megfelelést, és hitelesíti, hogy a vállalkozás kidolgozott egy eljárást az általános jogi rendelkezések be nem tartásának kezelésére.

Az EMAS-szal ellentétben az ELH nem írja elő, hogy a szervezeteknek a tanúsító rendelkezésére kell bocsátaniuk a környezetvédelmi jogszabályoknak való maradéktalan megfelelés bizonyítékait ⁽³⁾ a konkrét (jogi) kritériumokon túlmenően.

⁽¹⁾ 1944. általános ipari kritérium: A vállalkozásnak biztosítania kell az egészségre, a környezetre és a biztonságra vonatkozó releváns törvények és rendeletek frissített jegyzékéhez való hozzáférést.

⁽²⁾ <http://www.regelhjelp.no/> és <http://www.miljofyrtarn.no/dette-er-milj%C3%B8fyrt%C3%A5rn/bransjekriterier>

⁽³⁾ Az EMAS-rendelet II. melléklete B2. pontjának (2) bekezdése.

3. Háromévente újratanúsítás kell végezni, amely során ismét megtörténik valamennyi kritérium ellenőrzése, beleértve az 1950. általános ipari kritériumot, amely a jogi előírások be nem tartásával foglalkozik. A tanúsítást ismételt kiállítására nem kerül sor, ha a szervezet nem felel meg a kritériumoknak.

A tanúsító a tanúsítási (újratanúsítási) eljárás során értékeli a jogi előírások betartásának bizonyítékait, ami azonban ezért a tanúsító szakmai alkalmasságának területére korlátozódik (lásd az akkreditálásra vonatkozó előírást). Ugyanakkor a jogi kritériumok úgy kerülnek megfogalmazásra, hogy a képzett tanúsító/hitelesítő képes legyen értékelni a kritériumoknak való megfelelést és dokumentálni azt. A tanúsító/hitelesítő emellett ellenőrzi, hogy a vállalkozás rendelkezik-e a törvények és rendeletek frissített jegyzékével és a meg nem felelés kezelésével foglalkozó rendszerrel.

A jogi előírások betartását biztosítja továbbá az éves belső HSE-ellenőrzés, amely az éves vezetőségi felülvizsgálat részét képezi. A HSE-ellenőrzés gondoskodik a jogi előírások be nem tartásának kezeléséről.

Az ELH-portál útmutatással és mintákkal szolgál a jogi előírások be nem tartásával kapcsolatos eljárásokra vonatkozóan (1950. általános ipari kritérium).

4. A szakasz 2. pontjában szereplő magyarázattal összhangban a dokumentáció az ELH kritériumai közé tartozó konkrét jogi előírásokra fog korlátozódni, és nem fog kiterjedni valamennyi hatályos környezetvédelmi jogi előírásra. A dokumentáció az ELH digitális interfészen érhető el, és ott történik a tárolása.

A Bizottság következtetései

A környezetvédelmi nyilatkozat (előzetes elemzés) vonatkozásában kidolgozott eljáráshoz hasonlóan az ELH kritériumalapú rendszert használ annak értékelésére, hogy a szervezetek betartják-e a jogi előírásokat. Egy ilyen rendszer a *Regelhjelp*⁽¹⁾ kormányzati weboldallal együtt megfelelő áttekintést nyújt az EMAS értelmében betartandó jogi előírásokról.

Az ELH valamennyi kritériumának – köztük jogi kritériumainak – betartását illetően először önértékelésre kerül sor a tanúsítást megelőzően, majd a hitelesítő/tanúsító ellenőrzi ezt a tanúsítás során. Amennyiben a hitelesítő/tanúsító meg nem felelést állapít meg akár egyetlen felsorolt kritérium esetében is, a szervezet nem tanúsítható.

A rendszeren keresztül elérhetők az arra vonatkozó bizonyítékok, hogy a szervezet megfelel az ELH (jogi) kritériumainak. Az ELH azt is előírja, hogy a szervezetnek rendelkeznie kell olyan eljárással, amely gondoskodik a jogi előírások további be nem tartásának⁽²⁾ jelentéséről és kezeléséről. Az egészségi, környezeti és biztonsági tevékenységekre vonatkozó legfontosabb törvények és rendelkezések betartásának ellenőrzésére évente kerül sor a HSE-ellenőrzőlista segítségével, amelyet az ügyvezető igazgató erősít meg és hagy jóvá, és amely vezetőségi felülvizsgálat tárgyát képezi. Az 1944. általános ipari kritériummal kapcsolatos útmutatás szerint nem csupán a jogi előírások jegyzéke szükséges, hanem a jogi előírások betartása is.

Az EMAS-tól eltérően azonban az ELH nem tartalmaz olyan kritériumot, amely előírná, hogy a szervezetnek valamennyi környezetvédelmi jogi előírást be kell tartania. Az ELH ehelyett a legfontosabb környezetvédelmi jogszabályokat emeli ki a vonatkozó ipari kritériumokon keresztül, újrafoglalmazva a leglényegesebb jogszabályokat, hogy azok teljes mértékben érthetőek legyenek a vállalkozás és a tanúsító számára.

Továbbá a nem az ELH jogi kritériumai közé tartozó jogi előírások be nem tartása esetén sor kerülhet a tanúsításra, amennyiben vannak a be nem tartás jelentésére és kezelésére vonatkozó, a HSE-rendeleteket⁽³⁾ követő eljárások.

Egy másik észrevehető különbség a hitelesítő szakmai alkalmassága terén figyelhető meg. Az EMAS hitelesítőinek észre kell tudniuk venni bármely jogszabály kimaradását, ezért formális szakképzettséggel kell rendelkezniük ebben a tekintetben. Ezzel szemben az ELH hitelesítői általános képzésben részesülnek. Az ELH ezért egyértelműen és érthetően fogalmazza meg a (jogi) kritériumokat, de a tanúsítónak a jogi előírások be nem tartásának az előre meghatározott jogi kritériumokon túlmutató azonosítására vonatkozó szakképzettsége megkérdőjelezhető.

Végezetül, az EMAS-szal összehasonlítva, a külső hitelesítés gyakorisága is eltérő. Az ELH értelmében háromévente esedékes a teljes újratanúsítás. Ekkor ismét sor kerül valamennyi kritérium ellenőrzésére, beleértve a jogi előírásoknak való megfeleléssel kapcsolatos kritériumokat. Az EMAS értelmében a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő teljesítmény értékelése része a környezetvédelmi nyilatkozat éves érvényesítésének, amelyet az EMAS hitelesítője végez. Meg kell jegyezni azonban, hogy az ELH szerint tanúsított vállalkozások 98 %-a, amennyiben EMAS szerinti tanúsítással rendelkezik, a 7. cikk értelmében jogosult lenne a kisvállalkozásokra vonatkozó eltérésre, aminek következtében a (kétévente elvégzett) éves ellenőrzés és a (négyévente elvégzett) újratanúsítás gyakorisága jobban megközelítené az ELH esetében elvégzett ellenőrzés és tanúsítás gyakoriságát.

⁽¹⁾ <http://www.regelhjelp.no/>

⁽²⁾ Az 1950. általános ipari kritérium értelmében „A vállalkozásnak eljárásokat kell kidolgoznia a meg nem felelés jelentésére és kezelésére.”

⁽³⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/> – A kritériummal kapcsolatos útmutatás a dokumentum végén található.

Ezek alapján a Bizottság úgy véli, hogy az ELH-nak a **jogszabályok betartásának biztosításával** kapcsolatos része részben megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek.

Potenciális intézkedések az EMAS-tól való eltérés megszüntetésére

Noha az ELH-nak ez a része nem tekinthető egyenértékűnek, az elemzés szerint nagyrészt megfelel az EMAS számos kapcsolódó követelményének. A valamennyi kapcsolódó követelménynek való megfelelés érdekében az alábbi további elemeket kell bevezetni:

- módosítani kell az 1944. általános ipari kritérium szövegét, amelynek tartalmaznia kell, hogy a szervezeteknek biztosítaniuk kell a környezetvédelmi jogi előírások azonosítását és betartását a tanúsítást megelőzően,
- elő kell írni, hogy a vállalkozás kérésre bizonyítsa a vonatkozó környezetvédelmi jogi előírások betartását,
- biztosítani kell a jogi előírások betartásának akkreditált vagy engedélyezett külső ellenőr általi, nagyobb szervezetek esetében évente, kis- és középvállalkozások esetében kétfévente történő érvényesítését.

5. RÉSZ

A környezeti teljesítmény folyamatos javítását biztosító célkitűzések és környezeti program

Az EMAS kapcsolódó követelménye

1. A környezeti teljesítmény folyamatos javításának biztosítása érdekében a szervezetben belül meg kell határozni a célkitűzéseket (1. cikk, a II. melléklet B.3. pontja és a B.4. pontjának (3) bekezdése).
2. E célkitűzések megvalósítása érdekében környezetvédelmi cselekvési programot kell kidolgozni és végrehajtani (a 18. cikk (7) bekezdése és a II. melléklet A.2. pontja és az A.3. pontjának (3) bekezdése).

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

Az ELH eljárásainak megfelelően a szervezet tanúsítását megelőzően részletes környezetvédelmi nyilatkozatot (Miljøkartlegging, a tanúsításhoz használandó releváns általános és konkrét kritériumokat tartalmazó ellenőrzőlista) kell készíteni, illetve el kell készíteni az első éves klímaügyi és környezeti jelentést, amely tartalmazza a környezetvédelmi célkitűzéseket és cselekvéseket a következő év vonatkozásában, valamint ismerteti a jelenlegi környezeti teljesítményt.

Minden ezt követő évben (április 1-jéig) **éves klímaügyi és környezeti jelentést** kell benyújtani az ELH internetes portálján keresztül. A környezeti teljesítmény az előző évi környezeti teljesítménnyel kerül összehasonlításra. A jelentés összefoglalja a kezdeményezéseket, valamint a megvalósított célokat és célkitűzéseket, és cselekvési tervet javasol a következő évre. A tanúsító/hitelesítő az első tanúsítási folyamat során, illetve háromévente az újratanúsítási folyamat során ellenőrzi az éves klímaügyi és környezeti jelentést (jelentéseket). Az éves vezetőségi felülvizsgálat során minden évben megtörténik az ellenőrzése.

Az éves klímaügyi és környezeti jelentés az ELH internetes portálon készül el általános mutatók és a konkrét ipari kritériumoknak megfelelő mutatók alapján. A klímaügyi és környezeti jelentésben szereplő környezetvédelmi célkitűzéseknek és cselekvési tervnek dokumentálniuk kell a környezeti teljesítmény folyamatos javítását. Az eljárás leírása megtalálható a 7. általános ipari kritériumhoz kapcsolódó útmutatásban ⁽¹⁾, a kapcsolódó útmutatásban és az ELH internetes portálján.

Továbbá az 1963. általános ipari kritérium („További környezeti tényezők”) a következőket mondja ki: A vállalkozásnak azonosítania kell a vállalkozás egyéb jelentős környezeti tényezőit, és meg kell vizsgálnia bármely szükséges intézkedés és/vagy az éves klímaügyi és környezeti jelentésben való feltüntetetés és/vagy a cselekvési terven keresztül történő nyomon követés lehetőségét. Ezért a cselekvési terv magában foglalt bármely olyan, a vállalkozáshoz kapcsolódó kritériumot, amely nem szerepel az általános vagy konkrét kritériumok között.

A klímaügyi és környezeti jelentésüket tovább bővíteni kívánó vállalkozások számára az ELH egy vállalkozásspecifikus mutatók (virksomhetsspesifikke sjekkpunkter) elnevezésű szolgáltatást kínál, amelynek keretében a vállalkozás által meghatározott, személyre szabott kérdésekkel és mutatókkal bővíti a jelentést.

⁽¹⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/> – A kritériummal kapcsolatos útmutatás a dokumentum végén található.

A Bizottság következtetései

A tanúsítási eljárás során olyan kezdeti környezetvédelmi vezetési program kerül kidolgozásra, amely tartalmazza az értékelési kritériumokat és célkitűzéseket. Az ELH internetes portálján létrehozott éves klímaügyi és környezeti jelentés minden évben tartalmazza a szervezet környezeti teljesítményének, az elért haladásnak és a környezeti célkitűzések megvalósításának értékelését.

Az újratanúsítási eljárás során a megújult környezetvédelmi nyilatkozat révén háromévente sor kerül a környezeti program frissítésére és újbóli értékelésére.

Noha ezek az eljárások a környezetvédelmi vezetési rendszer felállításakor a kritériumok által lefedett tényezőkre összpontosítanak (beleértve az 1963. általános ipari kritériumhoz ⁽¹⁾ tartozó további tényezőket), képesek biztosítani az ezekhez a tényezőkhöz kapcsolódó környezeti teljesítmény folyamatos javítását.

Ezek alapján a Bizottság elismeri, hogy az ELH-nak **a környezeti teljesítmény folyamatos javítását biztosító célkitűzésekkel és környezeti programmal** kapcsolatos része megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek, ezért azokkal egyenértékűnek tekinthető.

6. RÉSZ

Szervezeti felépítés (szerepek és felelősségi körök), képzés és a munkavállalók bevonása

Az EMAS kapcsolódó követelménye

1. A vezetés biztosítja az erőforrásokat (beleértve a humán erőforrásokat) a rendszer megfelelő működésének biztosítása érdekében. Meg kell határozni, dokumentálni kell, és közzé kell tenni, hogy melyek a szerepek és a felelősségi körök (a II. melléklet A.4.1. pontja).
2. A felső vezetés kijelöli a vezetés külön képviselőjét (képviselőit), aki(k)nek feladatokat, kötelezettségeket és hatáskört állapítanak meg a környezetvédelmi vezetési rendszer megfelelő alkalmazásának és betartásának biztosítása, valamint annak érdekében, hogy jelentést készítsen (készítsenek) a felső vezetés számára az ilyen rendszer teljesítményéről (a II. melléklet A.4.1. pontja).
3. Képzést kell biztosítani a munkavállalók számára a környezetvédelmi vezetési rendszer előírásainak betartása érdekében (az 1. cikk és a II. melléklet A.4.2. pontja).
4. A munkavállalókat aktívan be kell vonni a szervezet környezeti teljesítményének javításába (az 1. cikk, valamint a II. melléklet A.4.2. és B.4. pontja).

1. A vezetés kötelezettségvállalása a rendszer megfelelő alkalmazása és a szükséges erőforrások biztosítása tekintetében

Az 1946. általános ipari kritérium szerint „A vállalkozásnak szervezeti ábrát vagy hasonló áttekintést kell készítenie a szervezetben betöltött kulcsfontosságú szerepekről, ilyen például az Eco-Lighthouse kapcsolattartó pont, a biztonsági képviselő, a munkakörnyezettel foglalkozó bizottság elnöke, a HSE-igazgató, a beszerzési vezető és a tűzbiztonsági munkatárs.”

A norvég jogszabályok szerint a felső vezetés feladata a vállalkozás irányítása, amely magában foglalja a HSE irányítását, és így implicit módon a környezetvédelmi vezetési rendszer alkalmazása. Amennyiben nem biztosítottak a szükséges erőforrások, a hiányosságok automatikusan feltűntetésre kerülnek a következő HSE-jelentésben és a következő éves klímaügyi és környezeti jelentésben. Ezt követően az éves vezetőségi felülvizsgálat figyelembe fogja venni ezeket a hiányosságokat. Ez akadályt is jelenthet a következő újratanúsítás szempontjából.

2. A környezetvédelmi vezetési rendszer külön képviselője

Egy munkavállalót környezeti igazgatónak (Miljøfyrtårnansvarlig) neveznek ki. A szervezet méretétől függően ez nem feltétlenül jelent teljes munkaidős megbízást. A környezeti igazgatót betaníthatja a tanácsadó az első tanúsításkor, vagy betaníthatja az előző igazgató. Feladatai a következők:

- a tanácsadó szóvivőjeként lép fel (a folyamat kezdetén),
- a tanúsító/hitelesítő szóvivőjeként lép fel az első tanúsítási és az újratanúsítási eljárás során,
- biztosítja az ipari kritériumoknak való megfelelést,

⁽¹⁾ 1933. általános ipari kritérium: A vállalkozásnak azonosítania kell a vállalkozás egyéb jelentős környezeti tényezőit, és meg kell vizsgálnia bármely szükséges intézkedés és/vagy az éves klímaügyi és környezeti jelentésben való feltűntetés és/vagy a cselekvési terven keresztül történő nyomon követés lehetőségét.

- képi és motiválja a munkatársakat,
- elkészíti és benyújtja az éves klímaügyi és környezeti jelentést az ELH internetes portálján,
- megvitatja ezt a jelentést a vezetéssel az éves vezetőségi felülvizsgálat (ledelsens gjennomgang) során, illetve a munkatársakkal a munkatársi értekezleteken, terjeszti az éves jelentést a szervezeten belül az intraneten vagy egyéb belső kommunikációs csatornákon,
- közlésezi különösen a szervezetnek az éves klímaügyi és környezeti jelentésben szereplő általános környezeti politikáját és a következő évre vonatkozó céljait és célkitűzéseit a munkatársak körében,
- folyamatosan hozzájárul a környezeti teljesítmény javításához.

Az ELH online képzést szervezett, amelynek célja, hogy a környezeti igazgató (Miljøfyrtårnansvarlig) megtanulja, hogyan kell kitölteni az éves klímaügyi és környezeti jelentést, illetve különösen azt, hogyan érhető el az újratanúsítás.

Az ELH az 1947. általános ipari kritériumnak megfelelően utasítást határozott meg a környezeti igazgató számára: A vállalkozásnak írásbeli utasításokat kell készítenie az Eco-Lighthouse alkalmazásával megbízott munkavállaló számára. A környezeti igazgatónak be kell vonnia és motiválnia kell a szervezet munkavállalóit. Az ELH szerint a munkavállalók aktív bevonása az ELH-rendszer alapköve.

Nagyobb szervezeteknél további munkatársak vonhatók be a környezetvédelmi vezetési csoporton ⁽¹⁾ (Miljøgruppe) keresztül. A környezetvédelmi vezetési csoport integrálható az egészségi, környezetvédelmi és biztonsági (HSE) kérdésekkel foglalkozó csoportba, amelynek létrehozását jogszabály írja elő az 50 főnél több munkavállalót foglalkoztató szervezetek számára.

3. Képzés

A vállalatoknak és szervezeteknek meg kell felelniük az 1951. általános ipari kritériumnak: A vállalkozásnak eljárásokat kell kidolgoznia annak érdekében, hogy képzést biztosítson a munkavállalók számára az alapvető HSE terén, és tájékoztassa őket a változásokról. A képzésnek ki kell térnie a külső környezetre vonatkozó megbízható eljárásokra.

A cél annak biztosítása, hogy a munkavállalók megfelelő ismeretekkel és készségekkel rendelkezzenek a munkájuk megfelelő ellátásához, illetve a HSE-rendeleteknek megfelelően. A munkavállalók képzésének hatóköre a vállalkozás tevékenységeihez kapcsolódó kockázatoktól függ. Az ELH fő filozófiája szerint a szervezet ismeri legjobban magát és a munkavállalói szakértelmét/szükségeit, ezért a szervezet tudja a legjobban megítélni, milyen képzésre van szükség. A kritérium hitelesítése szóban történik (a tanúsító/hitelesítő által), feltéve a kérdést, hogy milyen eljárásokat dolgozott ki a vállalkozás a munkavállalók képzésére és az új munkavállalók toborzására a HSE terén.

A legfontosabb kérdés az, hogy ezek a képzések a környezeti teljesítmény javítására irányulnak-e, vagy csak az ELH eljárási elemeire és a HSE-kockázatkezelésre összpontosítanak. Az ELH által annak értékelésére használt HSE-ellenőrzőlista, hogy a munkavállalók ismerik-e az ELH-eljárásokat, megerősíti, hogy a képzés túlmutat az eljárásokon, és olyan kulcsfontosságú környezetvédelmi területekkel foglalkozik, mint a hulladékgazdálkodás, az energiahatékonyság vagy a veszélyes anyagok kezelése.

4. A munkavállalók bevonása

Az EMAS követelményeinek való megfelelés érdekében a munkavállalókat be kell vonni a szervezet környezeti teljesítményének folyamatos javítását célzó folyamatba.

Előírás, hogy környezetvédelmi csoportot kell kinevezni a szervezeten belül, és a munkavállalóknak aktívan részt kell venniük a környezetvédelmi tevékenységekben ⁽²⁾. A munkavállalók tájékoztatást kapnak a klímaügyi és környezeti jelentés tartalmáról, és kifejezetten részt kell venniük a környezeti teljesítmény javításához hozzájáruló folyamatokban, például a szelektív hulladékgyűjtésben. Különböző kritériumok (1953., 1962., 36.) támogatják a környezeti teljesítmény folyamatos javítását az „ötletbankon” keresztül. Az Eco-Lighthouse Alapítvány által biztosított ötletbankok különböző intézkedéseket tartalmaznak annak érdekében, hogy a szervezet munkavállalóival együttműködve javuljon a környezeti teljesítmény olyan környezetvédelmi területeken, mint a szállítás, a hulladékkezelés és az energiaügy.

⁽¹⁾ Meg kell jegyezni, hogy a HSE-csoport (Arbeidsmiljøutvalg) és az ELH-csoport (Miljøgruppe) két külön csoport. Az 50 főnél több munkavállalót foglalkoztató szervezetek esetében jogszabály írja elő a HSE-csoport létrehozását. Az ELH-csoport létrehozása nem kötelező, de az ELH ajánlja a meghatározott számú munkavállalónál többet foglalkoztató szervezetek számára. Lehet egy és ugyanazon csoport az ELH hatékony szervezésének és az ELH-nak a meglévő irányítási struktúrába való integrációjának biztosítása érdekében.

⁽²⁾ Az Eco-Lighthouse tanúsítási kézikönyve, 2016 – 3.2.4. Környezetvédelmi csoport/projektcsoport létrehozása és kinevezése.

A Bizottság következtetései

Jogszabályok kötelezik a vezetést a humánerőforrások megtervezésére a HSE-eljárások megfelelő működése érdekében, és – az ELH szabályai szerint – ELH-képviselőt is ki kell nevezni, hasonlóan az EMAS-hoz. A megfelelő működéshez szükséges erőforrásokat ezért elérhetővé kell tenni a felelős személyek számára.

A szervezeteknek emellett képzést kell biztosítaniuk a munkavállalóknak a HSE-kompetenciák terén, amelyek magában foglalják a környezeti teljesítmény javítását, és be kell vonniuk a munkavállalókat a környezetvédelmi vezetési rendszer alkalmazásába és a környezetvédelmi tevékenységekbe.

Ezek alapján a Bizottság elismeri, hogy az ELH-nak a **szervezeti felépítéssel, a képzéssel és a munkavállalók bevonásával** kapcsolatos része megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek, ezért azokkal egyenértékűnek tekinthető.

7. RÉSZ

A dokumentációra vonatkozó követelmények

Az EMAS kapcsolódó követelménye

Az EMAS előírja a környezeti politika és célkitűzések, a cselekvési terv, valamint a vezetési rendszer alkalmazási körének és olyan fő elemeinek dokumentálását, mint a jelentős környezeti tényezőivel kapcsolatos eljárások hatékony tervezésének és ellenőrzésének biztosításához szükséges nyilvántartás.

A II. melléklet A.4.4. pontja.

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

A környezetvédelmi vezetési rendszer eljárásainak és célkitűzéseinek szervezéséről és alkalmazásáról szóló dokumentációnak elérhetőnek kell lennie.

Az ELH az internetes oldalán elérhetővé teszi a tanúsításhoz szükséges kötelező dokumentumok részletes listáját, valamint a tanúsításhoz szükséges egyéb formanyomtatványokat, hasznos eszközöket (*verktøy*) és ágazatspecifikus információkat ⁽¹⁾. Sok vonatkozó dokumentum megtalálható az ELH internetes portálján ⁽²⁾ (Miljøfyrtårnportal). Az ELH emellett tanáccsal szolgál a dokumentáció nyilvántartási rendszerével kapcsolatban.

Az 1944. általános ipari kritérium tanúsítói/hitelezői útmutatása szerint a tanúsítónak/hitelesítőnek ellenőriznie kell a dokumentáció és a HSE-rendszer egyszerű és következetes tárolását, valamint azt, hogy a vállalkozás tudja, hogyan férhet hozzá az információkhoz. Az ipari kritériumokhoz kapcsolódó dokumentáció tárolása a környezetvédelmi nyilatkozatban (Miljøkartlegging) és az ELH internetes portálján történik. A vállalkozás úgy dönthet, hogy ezt a dokumentációt a tényleges megbeszélésen mutatja be a tanúsítónak/hitelesítőnek; nem kötelező feltölteni a portálra. A tanúsító/hitelesítő a tanúsítási vagy újratanúsítási megbeszélésen betekintést nyer abba, milyen jól ismerik a munkavállalók a rendszert.

A Bizottság következtetései

Ez a rész a megfelelő dokumentáció elérhetőségére összpontosít. A két rendszer alkalmazási köre eltér, de az ELH által javasolt információk felépítése és az archívum nyilvántartási struktúrája megfelelőnek tekinthető.

Ezek alapján a Bizottság elismeri, hogy az ELH-nak a **dokumentációra vonatkozó követelményekkel** kapcsolatos része megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek, ezért azzal egyenértékűnek tekinthető.

Megjegyzés: meghatározásánál fogva az ELH dokumentációs eljárása az ELH vezetési rendszer dokumentációs igényeinek kielégítésére szolgál. Amennyiben a szervezet kérné az EMAS szerinti nyilvántartásba vételt, a dokumentációs eljárás alkalmazási körét úgy kell módosítani, hogy az EMAS valamennyi követelményére kiterjedjen, beleértve azokat is, amelyeknek az ELH jelenleg nem felel meg.

⁽¹⁾ <http://miljofyrtarn.no/nyeverktoy> és (például) <http://www.miljofyrtarn.no/2015-11-18-23-56-21/avfall>

⁽²⁾ <https://rapporter.miljofyrtarn.no/Account/Login?ReturnUrl=%2FA> hozzáféréshez vegye fel a kapcsolatot az ELH-val.

8. RÉSZ

A működés szabályozása*Az EMAS kapcsolódó követelménye*

Azoknak a működési folyamatoknak, amelyek meghatározott jelentős környezeti tényezőkhöz kapcsolódnak, az előírt körülmények között kell megvalósulniuk. Ennek érdekében a szervezet:

1. dokumentált eljárás(ok)at dolgoz ki, vezet be és tart fenn olyan helyzetek kezelésére, amelyekben ezek hiánya a környezeti politikától és a környezeti céloktól, illetve célkitűzésektől való eltérésekhez vezethetne; és
2. meghatározza az eljárás(ok)on belüli működési kritériumokat;
3. a szervezet által felhasznált áruknál és szolgáltatásoknál felmerülő jelentős környezeti tényezőkkel kapcsolatos eljárás(oka)t kialakítja, bevezeti és fenntartja, valamint az alkalmazandó eljárásokat és előírásokat ismerteti a beszállítóival, beleértve a megbízott vállalkozókat is.

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

1. és 2. Az ELH előírja, hogy a szervezeteknek környezeti politikát kell kidolgozniuk, és meg kell határozniuk a környezeti teljesítménnyel kapcsolatos konkrét célkitűzéseket. A norvég vállalkozásoknak továbbá általános HSE-célokat kell megfogalmazniuk a belső ellenőrzésre vonatkozó rendelet értelmében. Az ELH 1945. és 1947. általános ipari kritériuma szerint a vezetési rendszernek dokumentált eljárásokat kell tartalmaznia az ilyen, egészséggel, környezettel és biztonsággal kapcsolatos célok megvalósítása érdekében, beleértve az ipari kritériumoknak való folyamatos megfelelést. Eljárásokat kell kidolgozni a meg nem felelés kezelésére (1950. általános ipari kritérium). További ELH-kritériumok (1949.) arra kötelezik a vállalkozásokat, hogy készítsenek (naprakész) kockázatértékelést és kapcsolódó cselekvési tervet.

Adott iparágak esetében olyan adott eljárásokkal kell rendelkezni a veszélyes termékek kezelését illetően, amelyek általában az adott iparágban használatosak (ilyen többek között a 983. és 984. ágazatspecifikus kritérium a takarítási ágazat, az 1931., 1932. és 1933. ágazatspecifikus kritérium a karosszéria javító- és karosszéria festő-műhelyek, valamint az 14. ágazatspecifikus kritérium az autójavító-műhelyek vonatkozásában).

3. A tanúsítást követően a vállalkozásnak tájékoztatnia kell az ügyfeleit és beszállítóit a környezeti tevékenységeiről (5. általános ipari kritérium). Valamennyi jelentős beszerzés esetében meg kell határozni a vonatkozó környezeti kritériumokat (1954. általános ipari kritérium), és a vállalkozásnak befolyást kell gyakorolnia a legjelentősebb beszállítóira annak érdekében, hogy vessék alá magukat a környezeti tanúsítási eljárásnak. A vállalkozásnak emellett annak érdekében is befolyást kell gyakorolnia a beszállítóira, hogy tájékoztatást nyújtsanak a harmadik felek által környezetvédelmi címkével ellátott termékekről a termékkatalógusukban, valamint az általuk beszerzett, ökocímkével ellátott termékekkel kapcsolatos statisztikákról (1956. általános ipari kritérium).

A Bizottság következtetései

Ez a rész a működés megfelelő szabályozására szolgáló eljárásokra összpontosít. Az ELH által javasolt eljárások felépítése a belső ellenőrzésről szóló norvég szabállyal együtt, valamint a kapcsolódó tájékoztatás megfelelőnek tekinthető.

Ezek alapján a Bizottság elismeri, hogy az ELH-nak a **működés szabályozásával** kapcsolatos része megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek, ezért azokkal egyenértékűnek tekinthető.

9. RÉSZ

Készültség és reagálás vészhelyzet esetén*Az EMAS kapcsolódó követelménye*

1. A szervezet eljárás(oka)t alakít ki, vezet be és tart fenn annak megállapítására, hogy milyen vészhelyzetek és balesetek fordulhatnak elő, és miként reagáljon rájuk.
2. A szervezet reagál a valós vészhelyzetekre és balesetekre, valamint megelőzi vagy enyhíti a hozzájuk kapcsolódó káros környezeti hatásokat.
3. A szervezet rendszeresen felülvizsgálja és szükség esetén átdolgozza a vészhelyzeti készültségi és reagálási eljárásait.
4. A szervezet lehetőség szerint rendszeresen ellenőrzi az ilyen eljárásokat.

(A II. melléklet A.4.7. pontja.)

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

Ezt az 1949. általános ipari kritérium szabályozza: „A vállalkozásnak naprakész kockázatelemzéssel kell rendelkeznie a munkakörnyezet és a külső környezet vonatkozásában, illetve kapcsolódó cselekvési tervvel kell rendelkeznie.”

Az olyan iparágakban, ahol ez a rendelkezés különösen fontos, különleges törvények és rendeletek érvényesek. A norvég vállalkozások könnyen ellenőrizhetik, mely jogszabályok vonatkoznak rájuk, ha megnézik a kormányzati szabályokkal és rendeletekkel kapcsolatos *Regelhjelp* ⁽¹⁾ weboldalt, ahol a szervezet az egyedi szervezeti azonosító számát megadva lekérheti a vonatkozó jogszabályok listáját. A polgári védelem (DSB) honlapja ⁽²⁾ példákat hoz a vészhelyzeti készség és reagálás szempontjából lényeges törvényekre és rendeletekre az egyes iparágakhoz kapcsolódóan. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy az ELH általában nem tanúsít nehézipari vállalkozásokat vagy összetett környezetvédelmi kihívásokkal küzdő vállalkozásokat.

Az ELH ágazatspecifikus kritériumai a készséget és a reagálást illetően is tartalmazzak rendelkezéseket, bár ez néhány esetben, például a hajóépítés esetében úgy tűnik, hogy a veszélyes anyagok felsorolására és az elsősegély-nyújtási tanfolyammal kapcsolatos rendelkezésekre korlátozódik. Az olyan vállalkozások esetében, amelyek vegyi anyagokat vagy egyéb anyagokat használnak (például mosodai szolgáltatások), az ágazatspecifikus kritériumok szabályozzák ezeket a kérdéseket.

A Bizottság következtetései

A norvég jogszabályok szigorúan szabályozzák ⁽³⁾ a vészhelyzeti készséget és reagálást. Az ELH ezt általános ipari kritériumokkal és adott esetben ágazatspecifikus kritériumokkal egészíti ki.

A tanúsítás, az újratanúsítás és az éves vezetőségi felülvizsgálathoz vezető eljárás során megtörténik a kockázattudatossággal, a készséggel és a reagálással kapcsolatos szabályok, a hatékony alkalmazásuk és az eljárások felülvizsgálatának ellenőrzése.

Ezek alapján a Bizottság elismeri, hogy az ELH-nak a **vészhelyzeti készséggel és reagálással** kapcsolatos része megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek, ezért azokkal egyenértékűnek tekinthető.

10. RÉSZ

Ellenőrzés, belső ellenőrzés és korrekciós intézkedések

Az EMAS kapcsolódó követelménye

1. A környezetvédelmi vezetési rendszere részeként és a célkitűzéseivel összhangban a szervezet eljárás(oka)t alakít ki, vezet be és tart fenn azon folyamatok és tevékenységek fő jellemzőinek rendszeres ellenőrzése céljából, amelyek a környezetre jelentős hatással lehetnek, és szükség esetén korrekciós intézkedéseket hoz (a II. melléklet A.5.1. pontja).

A szervezet a 4. cikk (1) bekezdésének c) pontjában, a 9. cikkben és a III. mellékletben foglalt előírásoknak megfelelően belső ellenőrzést végez, hogy értékelje a vezetési rendszereket, illetve meghatározza a szervezet politikájának és programjának való megfelelést (beleértve a jogszabályok betartását). Az ellenőrzést szakképzett ellenőrök végzik legalább évenkénti rendszerességgel, és az ellenőrzési ciklust, amely a szervezet összes tevékenységét magában foglalja, legalább háromévente el kell végezni (a kis- és középvállalkozások esetében négyévente).

2. A szervezet eljárás(oka)t alakít ki, vezet be és tart fenn a valós vagy potenciális eltérések azonosítására, korrekciójára és kivizsgálására, valamint a korrekciós intézkedésekre és a megelőző intézkedésekre. Feljegyzést kell készíteni a korrekciós intézkedések és a megelőző intézkedések eredményéről, és értékelni kell a hatékonyságukat (a II. melléklet A.5.3. pontja).

3. A belső ellenőrzés eredménye egy, a vezetés részére készített jelentés az ellenőrzés következtetéseiről és megállapításairól.

Jogalap: a 4. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja, a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontja, a 9. cikk, a II. melléklet A.5. pontja és a III. melléklet.

⁽¹⁾ <http://www.regelhjelp.no/>

⁽²⁾ <https://www.dsb.no/> Lovdata (tűz, robbanások, veszélyes anyagok stb.): https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2002-06-14-20#KAPITTEL_2

⁽³⁾ <https://www.dsb.no/>

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

1. A belső ellenőrzés során a folyamatok és tevékenységek fő jellemzőinek ellenőrzése, valamint annak értékelése, mennyire felel meg a környezetvédelmi vezetési rendszer a szervezet politikájának és programjának

A 6. általános ipari kritérium szerint „A vezetőségnek a rendeltetésszerű működés ellenőrzése céljából évente felül kell vizsgálnia a HSE-rendszert és az Eco-Lighthouse eljárásait.” Meg kell jegyezni, hogy ezt a kritériumot § jel jelöli, ami jogalapra enged következtetni.

A 6. általános ipari kritériumra vonatkozó útmutatás azt is kimondja, hogy „A kritérium jogalapja a vállalkozások egészséggel, környezettel és biztonsággal kapcsolatos következetes tevékenységeire vonatkozó szabályzat (belső ellenőrzési szabályzat) 5.8. szakasza. A vállalkozásnak nyomon kell követnie a HSE-rendszert, évente működtetnie kell a rendszert és belső ellenőrzést kell végeznie a HSE-rendszer rendeltetésszerű működésének biztosítása érdekében. A külső környezetre vonatkozó Eco-Lighthouse eljárásokat integrálni kell a HSE-rendszerbe, és a belső ellenőrzés szerves részévé kell tenni őket. A HSE-rendszer és az integrált Eco-Lighthouse eljárások elsősorban a vezetés felelősségi körébe tartoznak, és a vezetésnek évente felül kell vizsgálnia őket a rendeltetésszerű működésük biztosítása érdekében. Vállalkozásonként eltérő, hogyan végzi el a vezetés a gyakorlatban a felülvizsgálatot. A gyakorlati megoldások megtalálása a lényeg. (...)

Megjegyzés: A HSE-vel kapcsolatos kritériumok vizsgálatán túl az is fontos, hogy a tanácsadó/vállalkozás a vállalkozás HSE-rendszerének egészét is megvizsgálja. A tanácsadónak/vállalkozásnak meg kell vizsgálnia, hogy a HSE-rendszer jól működik-e a gyakorlatban, és jó-e a felépítése”.

Az éves vezetőségi felülvizsgálat, valamint az ELH szerinti tanúsításhoz szükséges további dokumentáció és eljárások ezért a jogi előírással együtt alkotják a szervezet HSE-tevékenységeinek éves ellenőrzését a belső ellenőrzésről szóló norvég szabályzatnak ⁽¹⁾ megfelelően. Az ilyen integrált felülvizsgálati eljárás révén a vállalkozásnak meg kell vizsgálnia, hogy a HSE-rendszer jól működik-e a gyakorlatban, és jó-e a felépítése.

Ennek eredményeképpen az ELH környezeti eljárásai integrálódnak a már meglévő HSE-rendszerbe, illetve megerősödik a vezetési rendszer egésze a munkakörnyezet és a külső környezet vonatkozásában is.

Az ellenőrzések az ELH Alapítvány által biztosított ágazatspecifikus ellenőrzőlistákon, mintákon és példákra alapulnak, és a különböző ágazatok környezeti kockázatának szintjét tükrözik. Az ellenőrzés emellett magában foglalja az éves klímaügyi és környezeti jelentésben meghatározott Eco-Lighthouse eljárások és a szervezet által meghatározott környezeti célok és eredmények felülvizsgálatát.

A vállalat méretétől függően a belső ellenőr ellenőrizheti a rendszert az éves vezetőségi felülvizsgálatot megelőzően, illetve a kisebb vállalkozások esetében a megbeszélés során. Az éves vezetőségi felülvizsgálat tartalmazza az eltérések, eredmények és célok értékelését, valamint az új célokat.

A vezetőségi felülvizsgálatot kiegészítve, az **éves klímaügyi és környezeti jelentés** a környezeti célok és eredmények további dokumentációját jelenti. Értékeli a fenti elemeket, ellenőrzi, hogy történt-e előrelépés, megvalósultak-e a célok, valamint a fejlődés érdekében új célokat tűz ki a következő évre. A vezetés évente értékeli az éves vezetőségi felülvizsgálat során.

2. Az eltérések korrekciója

A HSE-felülvizsgálat célja a gyengeségek és hiányosságok feltárása, illetve a korrekciójukra vonatkozó terv kidolgozása. Bármely hiányosság cselekvési tervet von maga után azzal a céllal, hogy (a megadott határidőre) kiküszöböljék a hiányosságot.

⁽¹⁾ Részlet a belső ellenőrzésről szóló rendeletekre vonatkozó útmutatóból: „Az egészséggel, környezettel és biztonsággal kapcsolatos tevékenységek rendszeres felülvizsgálata. A rendszeres utánkövetés (például biztonsági ellenőrzések, személyzeti megbeszélések stb.) mellett a vállalkozásnak legalább évente egyszer el kell végeznie a HSE-tevékenységek átfogóbb felülvizsgálatát, és értékelnie kell, hogy működnek-e a gyakorlatban. A vállalkozásnak írott eljárásokkal kell rendelkeznie a felülvizsgálatra vonatkozóan. A felülvizsgálat eredményét könnyen hozzáférhetővé kell tenni. A cél a gyengeségek és hiányosságok azonosítása és kiküszöbölése. Fontos az okok feltárása, és annak biztosítása, hogy ezek a gyengeségek és hiányosságok többé ne forduljanak elő. A felülvizsgálatot követően az általános célkitűzésen túl konkrét célkitűzéseket kell meghatározni a fejlődés érdekében.” Forrás: www.arbeidstilsynet.no/binfil/download2.php?tid=77839 (Az egészséggel, környezettel és biztonsággal (HES) foglalkozó következetes tevékenységekre vonatkozó útmutató és szabályzat pdf változata). A rendelet teljes szövege elérhető az alábbi internetes címen: <http://www.arbeidstilsynet.no/fakta.html?tid=78950>, illetve angolul az alábbi internetes címen: <http://www.arbeidstilsynet.no/artikkel.html?tid=78622>

A tanúsítás vagy újratanúsítás előfeltétele, hogy a szervezet valamennyi kritériumnak megfeleljen, különösen az általános és konkrét kritériumoknak, amelyek közvetlenül a norvég jogszabályokból kerültek be az ELH kritériumai közé. A meg nem felelésre (a nem az ELH kritériumai közé tartozó jogi előírások be nem tartására is) az 1950. általános ipari kritérium vonatkozik, amely előírja, hogy a vállalkozásoknak eljárásokat kell kidolgozniuk az előírások be nem tartásának jelentésére és kezelésére.

A tanúsítási vagy újratanúsítási folyamat során felmerülő, a kritériumoktól való bármilyen eltérés az ELH szerinti tanúsítás akadály.

3. Jelentés a vezetés részére az ellenőrzés következtetéseiről és megállapításairól

Az éves vezetőségi felülvizsgálat alkalmával a vezetés előtt bemutatásra kerül az éves HSE-jelentés, az abból eredő cselekvési terv, valamint az éves klímaügyi és környezeti jelentés.

A Bizottság következtetései

Az ellenőrzési szakasz integrálja az ELH eljárásait, a jogi előírások betartását és a belső ellenőrzésre vonatkozó norvég szabályzat előírásait ⁽¹⁾. Az ellenőrzések eredményei ezt követően felülvizsgálat tárgyát képezik a vezetőségi felülvizsgálat során. A folyamat elősegítése érdekében az ELH Alapítvány által biztosított ágazati ellenőrzőlista révén meghatározásra kerül az ellenőrzések alkalmazási köre.

Az említett eljárások – a HSE-ellenőrzés, a kockázatelemzés, az eltérések ellenőrzése és csökkentése – együttesen alkotják a belső ellenőrzést, amely a HSE-tényezők és az ELH-rendszer ellenőrzéséhez vezet. Az eredmény vezetőségi felülvizsgálat tárgyát képezi. A tanúsítás vagy újratanúsítás alkalmával a környezeti tanúsító azt is megerősíti, hogy az ellenőrzésre megfelelően került sor, és megtörtént valamennyi releváns elem ellenőrzése, illetve elkészült az ezekről szóló jelentés.

A két rendszer közötti különbség miatt az ellenőrzés alkalmazási köre annak ellenére eltérhet, hogy hasonló eljárásokat alkalmaznak hasonló célkitűzések elérésére. Az eljárások azonban más alkalmazási körrel is alkalmazhatók (például további konkrét környezeti tényezőkre kiterjesztve), amennyiben a szervezet át kíván térni az EMAS használatára.

A környezeti igazgató feladata a belső ellenőrzés különböző elemeit érintő jelentés elkészítése és benyújtása vezetőségi felülvizsgálat céljából, támogatva ezzel a környezeti rendszert és a környezeti teljesítmény értékelését a környezeti politika és program alapján.

Ezek alapján a Bizottság úgy véli, hogy az ELH-nak az **ellenőrzéssel, belső ellenőrzéssel és korrekciós intézkedésekkel** kapcsolatos része megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek, ezért azokkal egyenértékűnek tekinthető.

Megjegyzés: meghatározásánál fogva a jelenlegi ELH ellenőrzési eljárások arra szolgálnak, hogy biztosítsák az ELH vezetési rendszer ellenőrzését. Amennyiben a szervezet kéri az EMAS nyilvántartásába vételét, a belső ellenőrzés alkalmazási körét úgy kell módosítani, hogy az EMAS valamennyi követelményére kiterjedjen, beleértve azokat is, amelyeknek az ELH jelenleg nem felel meg.

11. RÉSZ

Kommunikáció (külső és belső)

Az EMAS kapcsolódó követelményei

1. A környezetvédelmi vezetési rendszer részeként a szervezet kidolgozza a külső és belső kommunikációs eljárásokat. Fontos, hogy a külső kommunikációs eljárás révén a szervezet nyílt párbeszédet folytasson a lakossággal és más érdekelt felekkel, beleértve a helyi közösségeket és ügyfeleket is, tevékenységeik, termékeik és szolgáltatásaik környezeti hatásairól.
2. A szervezetek gondoskodnak az átláthatóságról és a környezeti információk rendszeres biztosításáról a külső érdekelt felek felé a IV. mellékletben (Környezeti jelentés) foglalt előírások alapján.

Ezek az információk többek között a következő elemeket foglalják magukban: a szervezet környezeti politikája, valamennyi jelentős környezeti tényező leírása, a környezeti célkitűzések ismertetése, a mellékletben meghatározott mutatókról szóló jelentés, a teljesítménynek a jogszabályi rendelkezések alapján történő értékelése, valamint hivatkozás a hatályos jogi előírásokra.

⁽¹⁾ <http://www.arbeidstilsynet.no/artikkel.html?tid=78622>

Ezt az információt akkreditált vagy engedélyezett környezeti hitelesítő érvényesíti minden évben (kis- és középvállalkozások esetében két évente).

A 4. cikk (1) bekezdésének d) pontja, az 5. cikk (2) bekezdésének a) pontja, a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontja, a II. melléklet B.5. pontja, a IV. melléklet.

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

1. A kommunikáció az éves klímaügyi és környezeti jelentésen alapul.

Az ELH első környezeti állapotfelmérése (Miljøkartlegging), amely meghatározza azokat a kritériumokat, amelyeknek meg kell felelni, feltöltésre kerül az ELH internetes portálon, de nem elérhető a nyilvánosság számára. Nem kommunikációs, hanem értékelési eszköz a szervezet számára. Csak az éves klímaügyi és környezeti jelentést és a környezeti politikát kell nyilvánosságra hozni a 7. általános ipari kritériumnak megfelelően.

A klímaügyi és környezeti jelentés a környezeti tevékenységekkel kapcsolatos irányítási eszköz, amelyet minden év április 1-jéig kell elkészíteni. A cél az, hogy a vállalkozás minden évben környezeti jelentésben dokumentálja teljesítménye javulását.

A jelentés két részből áll: az előző évi környezeti teljesítményről szóló jelentésből és a következő évre vonatkozó cselekvési tervből.

Több mutatón alapul, például:

a munkavállalók száma, a hiányzás (betegszabadság), a pénzügyi forgalom, a zöld beszerzés és a saját használatra beszerzett, ököcímével ellátott termékek száma, a tanúsított beszállítók, a papírhasználat, a teljes energiafogyasztás, a fűtött területe nagysága, energiabesorolás, a fűtés besorolása (a használt fűtés típusa), az üzemanyag-használat, a megtett kilométerek, a járművek típusa és száma, a légi közlekedés, a szétválogatott és szétválogatás nélküli hulladék mennyisége, valamint a kiválasztott ipari kritériumokhoz kapcsolódó egyéb környezeti tényezők. Az említett mutatók egy része az ipari kritériumok meghatározásával párhuzamosan kerül meghatározásra, ezért a tevékenységi ágazattól függően változik.

Noha az ELH nem az ipari szervezetek számára került kidolgozásra, az EMAS alapmutatóinak egy része szerepel a jelentésben. Például az Arne Sjøle élelmiszeripari nagykereskedő éves klímaügyi és környezeti jelentése beszámol az alábbi mutatókról: energiahatékonyság, az anyagfelhasználás hatékonysága a közbeszerzésben, hulladék és széndioxid-kibocsátás az üzemanyag-felhasználás értékelése alapján, valamint repülőutak.

Ugyanakkor a IV. mellékletben felsorol alapmutatók közül nem mindegyik képezi jelentés tárgyát, és a jelentés eredményei kevésbé számszerűsíthetők, mint az EMAS szerint. Ez tagadhatatlanul kapcsolódik az előre meghatározott kritériumok rendszeréhez, az ELH-megközelítésben gyökerezik, és az előre meghatározott mutatók úgy kerülnek kialakításra, hogy megfeleljenek az ágazatspecifikus jellemzőknek. Például az említett élelmiszeripari nagykereskedő éves klímaügyi és környezeti jelentésében nem szerepeltek a légköri kibocsátással (például a nitrogén-oxidokkal és a lebegő részecskékkel), a vízbe történő kibocsátással, illetve a biodiverzitással kapcsolatos mutatók. Ugyanakkor, bár az EMAS által előírt mutatók köre szélesebb, meg kell jegyezni, hogy egy EMAS-szervezet is határozhat úgy, hogy néhány mutató ne képezze jelentés tárgyát, ha indokolható, hogy ezek a mutatók nem fontosak a lényeges közvetlen környezeti tényezők szempontjából.

Az ELH keretében az 1963. általános ipari kritérium („a vállalkozásnak azonosítania és kezelnie kell további környezeti tényezőket”) foglalkozik a további jelentős tényezőkkel, amelyekről be kell számolni az éves klímaügyi és környezeti jelentésben. A vállalkozások kibővíthetik a jelentést, és a lekérhető vállalkozásspecifikus mutatók (Virksomhetsspesifikke sjekkpunkter) révén mutatókat adhatnak hozzá a klímaügyi és környezeti jelentéshez.

A következő évi cselekvési terv, amely az internetes portálon található útmutatás révén készült, szintén szerepel a jelentésben. A portálon minden kötelező mezőt ki kell tölteni, a többi mező opcionális. A vállalkozás szempontjából nem lényeges mezők vagy az olyan mezők esetében, amelyekre nem adható válasz, magyarázatot kell adni a megjegyzés mezőben.

A teljesítménynek a jogszabályi rendelkezések alapján történő értékelése, valamint a hatályos jogi előírásokra való hivatkozás formálisan nem szerepel a klímaügyi és környezeti jelentésben. A jelentés hivatkozhat a feltárt meg nem felelésből következő korrekciós intézkedésekre.

2. A jelentést a szervezet egyik munkavállalója készíti el (a környezeti igazgató) (ahogy az EMAS-ban). A tanúsító/hitelesítő ellenőrzi ezt a jelentést a tanúsítás és a háromévenkénti újratanúsítás alkalmával.

Értesülnek róla a munkavállalók (1952. általános ipari kritérium) (az értekezleteken és az intraneten) és a vezetés (az éves vezetőségi felülvizsgálat során). A 7. általános ipari kritérium⁽¹⁾ (2017 májusában végzett) felülvizsgálata növelte a rendszer átláthatóságát, amikor előírta, hogy a vállalkozás tegye elérhetővé a jelentést a nagyközönség, az ügyfelek, a beszállítók és az együttműködő partnerek számára. A közzétételre az első tanúsítás alkalmával, majd utána évente kerül sor.

A közzétételnek meg kell felelnie a személyes adatok védelméről szóló norvég rendeleteknek, nem közölve olyan mutatókat, mint a betegsabszabadság és az éves forgalom.

A Bizottság következtetései

Az ELH-jelentés (belső és nyilvános jelentés) alapját az éves klímaügyi és környezeti jelentés képezi. Meghatározott mutatók alapján átlátható áttekintést nyújt a szervezet teljesítményéről. Az ELH-rendszer egészéhez hasonlóan ez a jelentés olyan módszeren alapul, amely szerint a kritériumok/mutatók ágazati szinten előre meghatározottak. Ez a módszer eltér az EMAS-rendszertől, amelyben minden tényező azonosítására és a jelentésben történő ismertetésére **egyedi elemzés alapján** kerül sor.

A jelentés tartalmában is mutatkoznak különbségek. Az EMAS-hoz hasonlóan az ELH éves klímaügyi és környezeti jelentése is tartalmazza a szervezet és környezetvédelmi vezetési rendszere ismertetését, a szervezet környezeti politikáját, az alkalmazott kritériumokat és a tanúsítás státuszát. Ugyanakkor különbségek figyelhetők meg a valamennyi szervezetre vonatkozó alapmutatók említése, valamint a jogi előírásokkal összehasonlított jelentéstételi előírások és a szervezet előírásokkal kapcsolatos teljesítményét illetően.

A szervezet az éves jelentést az 1952. általános ipari kritériumnak megfelelően ismerteti a munkavállalókkal és az érdekelt felekkel. Az éves klímaügyi és környezeti jelentést meg kell osztani valamennyi munkavállalóval az értekezleteken vagy az intraneten. A vállalkozásnak emellett közzé kell tennie a jelentést a nagyközönség, az ügyfelek, a beszállítók és az együttműködő partnerek számára. A közzétételre az első tanúsítás alkalmával, majd utána évente kerül sor. A közzététellel a jelentés nemcsak a munkavállalók, hanem a külső szereplők számára is elérhető lesz.

A tanúsítónak a tanúsítási eljárás során, illetve háromévente (újratanúsítás) érvényesítenie kell az ELH-jelentést. Az EMAS keretében évente, illetve a kis- és középvállalkozások esetében két évente kell elvégezni az EMAS környezetvédelmi nyilatkozat külső hitelesítő általi érvényesítését. Meg kell jegyezni, hogy az ELH szerint tanúsított vállalkozások 98 %-ának előnyére válna ez az eltérés, ha az EMAS nyilvántartásában szerepelne.

Mindkét jelentéstételi rendszer arra törekszik, hogy a meghatározott környezeti tényezőkkel kapcsolatos mutatók alapján megfelelő áttekintést nyújtson a szervezet teljesítményéről. Mindkettő megfelelő a környezetvédelmi vezetési rendszerüket támogató módszertan vonatkozásában. Ugyanakkor a két rendszer közötti módszertani eltérések a jelentéstétel terén is jelentkeznek. Az EMAS környezetvédelmi nyilatkozata továbbá előírja a jogszabályok betartásának megerősítését, és egy külső hitelesítőnek évente, illetve a kis- és középvállalkozások esetében két évente érvényesítenie kell ezt a nyilatkozatot. Az említett különbségek miatt nem tekinthető úgy, hogy ez a rész megfelel az EMAS valamennyi követelményének.

Ezek alapján a Bizottság úgy véli, hogy az ELH-nak a **kommunikációval (külső és belső)** kapcsolatos része részben megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek.

Potenciális intézkedések az EMAS követelményeitől való eltérés megszüntetésére

Noha az ELH-nak ez a része nem tekinthető egyenértékűnek, az elemzés szerint nagyrészt megfelel az EMAS számos kapcsolódó követelményének. A valamennyi kapcsolódó követelménynek való megfelelés érdekében az alábbi további elemeket kell bevezetni:

- Az ELH által tanúsított szervezetek által közzétett klímaügyi és környezeti jelentés tartalmazza az EMAS-rendelet IV. mellékletében előírt valamennyi elemet, különösen az alábbiakat:
 - a szervezet jelentős környezeti tényezőinek leírása, amely tényezők azonosítása az EMAS-rendelet I. mellékletében meghatározott eljárás alapján történik,

⁽¹⁾ 7. általános ipari kritérium: „Az első tanúsítás alkalmával a vállalkozásnak klímaügyi és környezeti jelentést kell készítenie. Az első tanúsítást követően el kell készíteni az előző naptári évre vonatkozó éves klímaügyi és környezeti jelentést, és április 1-jéig be kell nyújtani az Eco-Lighthouse portálon. Az éves klímaügyi és környezeti jelentést elérhetővé kell tenni a nagyközönség, az ügyfelek, a beszállítók és az együttműködő partnerek számára.”

- adott esetben a jelentés tárgyát képező alapmutatók és konkrét mutatók,
 - hivatkozás a hatályos környezetvédelmi jogi előírásokra és a teljesítmény e jogi előírásoknak megfelelő értékelésére.
- A klímaügyi és környezeti jelentést akkreditált vagy engedélyezett tanúsítónak kell érvényesítenie évente, illetve kis- és középvállalkozások esetében két évente. A tanúsítónak a megfelelő módszerrel meg kell győződnie arról, hogy megtörtént valamennyi releváns környezeti tényező, mutató és jogi előírás azonosítása és az ezekre való reagálás.

12. RÉSZ

Vezetőségi felülvizsgálat

Az EMAS kapcsolódó követelménye

A belső ellenőrzések, a megfelelőségi értékelés, az érdekelt felekkel folytatott párbeszéd (beleértve a panaszokat), a szervezetnek a célkitűzésekkel kapcsolatos környezeti teljesítménye, a korrekciós és megelőző intézkedések, valamint az előző vezetőségi felülvizsgálat alapján a felső vezetés felülvizsgálja a szervezet környezetvédelmi vezetési rendszerét a rendszer megfelelőségének, alkalmasságának és hatékonyságának folyamatos biztosítására. A felülvizsgálatok során azt is mérlegelni kell, hogy milyen fejlesztések lehetségesek, és milyen módosításokra van szükség a környezetvédelmi vezetési rendszerben, beleértve a környezeti politikát, valamint a környezeti célokat és célkitűzéseket is (A II. melléklet A6. pontja.)

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

A vezetőségi felülvizsgálatra formálisan a 6. általános ipari kritérium vonatkozik, amely kimondja, hogy „a vezetésnek a rendeltetésszerű működés ellenőrzése céljából évente felül kell vizsgálnia a HSE-rendszert és az Eco-Lighthouse eljárásait”.

Az ELH-től származó információk ⁽¹⁾ arról tanúskodnak, hogy ez a rész főként az ELH éves vezetőségi felülvizsgálatától függ, amely a HSE-rendszer és az ELH-eljárások felülvizsgálatát állítja középpontba, és tartalmazza a környezeti teljesítménynek az éves klímaügyi és környezeti jelentésben szereplő értékelését.

Az ügyvezető igazgató, az Eco-Lighthouse alkalmazásáért felelős munkavállaló, a biztonsági képviselő és a foglalkozás-egészségügyi képviselő évente összeül, hogy felülvizsgálja és értékeli a rendszert.

A rendelkezésre bocsátott példa alapján az ELH által tanúsított szervezetek éves vezetőségi felülvizsgálata az alábbi elemekre tér ki:

- a rendszer javítására szolgáló lehetőségek; kidolgozott és felülvizsgált cselekvési tervek,
- a jogszabályok vagy rendeletek jelentéstételi időszakban feltárt megsértésének értékelése,
- a környezeti teljesítménynek az éves klímaügyi és környezeti jelentésben szereplő értékelése,
- új környezetvédelmi célok és célkitűzések meghatározása az éves klímaügyi és környezeti jelentésben feltüntetendő cselekvési tervben.

A Bizottság következtetései

Az ELH vezetőségi felülvizsgálat lényegében nagyon hasonlít az EMAS-ra, mert nagymértékben tükrözi a vezetőségi felülvizsgálatról szóló rendeletben foglalt rendelkezéseket.

Ezek alapján a Bizottság elismeri, hogy az ELH-nak a **vezetőségi felülvizsgálattal** kapcsolatos része megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek, ezért azokkal egyenértékűnek tekinthető.

A tanúsító testületekre vonatkozó akkreditálási vagy engedélyezési követelmények

A következő elemzés értékeli az akkreditálási vagy engedélyezési követelményeket, amelyek lehetővé teszik a rendszerek szakképzett külső ellenőrök általi hitelesítését.

⁽¹⁾ Többek között: <http://miljofyrtarn.no/nyeverktoy>

Az EMAS kapcsolódó követelményei

1. Az EMAS előírása szerint független akkreditált vagy engedélyezett hitelesítő hitelesíti a vezetési rendszer kulcsfontosságú elemeit. A hitelesítendő elemeket az EMAS-rendelet 18. cikke részletezi.
 2. A nyilvántartásba vételt megelőzően (a 4. cikk (5) bekezdése) az előzetes környezeti állapotfelmérés, a környezetvédelmi vezetési rendszer, az ellenőrzési eljárás és annak végrehajtásának hitelesítését és a környezetvédelmi nyilatkozat érvényesítését akkreditált vagy engedélyezett környezetvédelmi hitelesítő végzi.
 3. A nyilvántartás meghosszabbításához (6. cikk) a nyilvántartásba vett szervezet legalább háromévente:
 - a) hitelesített a teljes környezetvédelmi vezetési rendszert és az ellenőrzési programot, valamint azok végrehajtását;
 - b) a IV. mellékletben foglalt előírásoknak megfelelően kidolgozza a környezetvédelmi nyilatkozatot és azt egy környezetvédelmi hitelesítővel érvényesítteti;és az előző pontok sérelme nélkül a **közbenső években** a nyilvántartásba vett szervezet a IV. mellékletben foglalt előírásoknak megfelelően frissített környezetvédelmi nyilatkozatot készít és azt környezetvédelmi hitelesítővel érvényesítteti.

A rendelet 7. cikke a következő eltérést biztosítja a kis szervezetek számára: bizonyos feltételek teljesülése esetén a fent említett időtartam három évről négy évre, illetve egy évről két évre nő.
 4. A hitelesítést és az érvényesítést akkreditált vagy engedélyezett hitelesítő végzi a 25. és 26. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően.
 5. A környezetvédelmi hitelesítők az EMAS-rendelet 20. cikkében szereplő előírások alapján akkreditációval vagy engedéllyel rendelkeznek. A környezetvédelmi hitelesítő a kérelmezett akkreditáció vagy engedélyezés hatályát érintő szakmai alkalmasságát, tudását, tapasztalatait és technikai kapacitását megfelelően bizonyítja.
-

Az ELH kapcsolódó követelményeinek értékelése

1. *Független hitelesítő:* Az ELH előírja a rendszer alkalmazásának független tanúsító/hitelesítő általi hitelesítését. Az ilyen tanúsító/hitelesítőt az ELH Alapítvány kéri és hagyja jóvá, és hivatalosan a település nevezi ki. A tanúsító/hitelesítő általi értékelés arra összpontosít, mennyire felel meg a szervezet az ELH-rendszerben a tanácsadó által kiválasztott általános és ágazatspecifikus kritériumoknak. A tanúsító/hitelesítő munkáját az ELH minden tanúsítás alkalmával ellenőrzi (háromévente).
2. *Külső értékelés a tanúsítást megelőzően:* a vállalkozás önértékelésen alapuló jelentéstételét követően a tanúsító/hitelesítő elvégzi az ELH szerinti tanúsítást. Az ELH szerinti tanúsítás magában foglalja az előre meghatározott (általános és ágazatspecifikus) kritériumoknak való megfelelés ellenőrzését, melynek részeként ellenőrzés tárgyát képezi, hogy a szervezet rendelkezik-e a rá vonatkozó jogi előírások naprakész jegyzékével, illetve a jogszabályok be nem tartásának kezelésére vonatkozó rendszerrel. A leglényegesebb jogi előírások ELH-kritériumok formájában jelennek meg, amelyek kifejezetten ellenőrzés tárgyát képezik. Következésképpen a hitelesítés alapján véve az ellenőrzőlista hitelesítését jelenti a környezetvédelmi nyilatkozat révén, szabványosított online eszközökkel és konkrét iránymutatással minden kritérium esetében ⁽¹⁾. A tanúsító által végzett értékelést követően az ELH Alapítvány minden tanúsítást egyesével ellenőriz és jóváhagy a tanúsítás kiállítását vagy meghosszabbítását megelőzően.
3. *A nyilvántartás meghosszabbítása:* az ELH szerinti engedély háromévente meghosszabbítandó.

Az újratanúsítást megelőzően a szervezetnek felül kell vizsgálnia a kritériumokat, és ellenőriznie kell, hogy a szervezet továbbra is megfelel-e az érvényes kritériumoknak. E folyamat dokumentációját elérhetővé kell tenni az internetes portálon.

Az újratanúsításkor a hitelesítő ellenőrzi, hogy az előírásoknak megfelelően minden évben benyújtásra került-e az éves klímaügyi és környezeti jelentés. Amennyiben nem, a közbenső évekre vonatkozó éves jelentéseket át kell alakítani, és ez visszamenőleges hatállyal is megtehető.

Az újratanúsítás folyamata megegyezik a tanúsítás folyamatával. A tanúsító/hitelesítő figyelembe veszi a folyamatos (környezetvédelmi) haladást.

A közbenső években nem kerül sor külső hitelesítésre. A közbenső klímaügyi és környezeti jelentések megszövegezése belsőleg történik. Tekintve, hogy az ELH által tanúsított vállalkozások 98 %-a kisvállalkozás, illetve a 7. cikkben foglalt rendelkezés alapján, ezt a gyakoriságot az EMAS keretében két évente végzett hitelesítéssel kell összehasonlítani.

⁽¹⁾ Lásd a 7. részt.

4. A hitelesítésre és az érvényesítésre vonatkozó követelmények: A hitelesítésre a 2. pontban ismertetett folyamatnak megfelelően kerül sor.

A tanúsítók általános szakemberek, akik széles körű engedéllyel rendelkeznek (nem ágazatspecifikus engedéllyel). Az EMAS hitelesítőihez hasonlóan az ELH tanúsítói is egyértelműen meghatározzák a szervezet egyetértésével a tanúsítás alkalmazási körét (a szervezet mely részei képezik tanúsítás tárgyát), megvizsgálják a dokumentációt, felkeresik a szervezetet, interjúkat folytatnak, és szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végeznek. Az ELH tanúsítók kézikönyve szerint a tanúsító részben támaszkodhat a tanúsítást elkészítő tanácsadó által nyújtott bizonyosságra ⁽¹⁾. A tanúsító képes dokumentálni a felülvizsgálatot az esetleges jegyzetek és ellenőrzőlisták segítségével.

Ha a tanúsító jóváhagyja a vállalkozást, megírja a végleges elfogadó levelet, amelyben jóváhagyja a Miljøkartlegginget, valamint az azonosított és kiküszöbölt meg nem felelésekről szóló jelentést. Mindkettő tárolása az internetes portálon történik. Az Eco-Lighthouse ezt követően ellenőrzi a dokumentációt, és gondoskodik róla, hogy az eljárás megfelelően a szabályoknak és iránymutatásoknak. Ezután az ELH kiállítja a tanúsítást.

A tanúsító jóváhagyását, képzését, illetve munkájának felügyeletét az Eco-Lighthouse Alapítvány végzi az internetes portálon, és a tanúsítás elvégzésére vonatkozó utasításokat az ELH tanúsítói kézikönyv határozza meg. Ez biztosítja a hitelesítő függetlenségét és professzionalizmusát az ELH engedélyezési követelményei alapján.

Ahogy a 2. pontban szerepel, az ELH nem ír elő minden évben konkrét éves érvényesítést.

5. Akkreditációs vagy engedélyezési követelmények:

Az ELH kidolgozott egy önálló „engedélyezési” rendszert az ellenőrei és a tanúsítói/hitelesítői vonatkozásában. A tanúsító/hitelesítő jóváhagyását, képzését és ellenőrzését az ELH végzi, és a tanúsító/hitelesítő a szervezet székhelyeül szolgáló település nevében végzi feladatát. Az ELH alaposan ellenőrzi a munkáját, de a tanúsító/hitelesítő általában véve semmilyen szabványosított és elismert akkreditációs rendszer akkreditálásával nem rendelkezik. Az ELH Alapítvány ISO 9001 tanúsítással rendelkezik, de nem felel meg a tanúsításokra vonatkozó szabványnak (ISO 17021). Az ELH követelményeit ezért az EMAS-rendelet 20. cikke által meghatározott engedélyezési követelménnyel kell összehasonlítani.

Az engedélyezett tanúsítót a település nevezi ki. Így megmarad a harmadik fél általi tanúsítás, csakúgy mint a településekkel való kapcsolat, amely fontos szerepet játszik. E rendszer révén biztosított az egyszerűség és ezáltal a költségek alacsony szinten tartása. A helyben elérhető hitelesítők kulcsfontosságú szerepet játszanak az ELH-rendszer sikerében, és a kevés súlyos környezeti tényezővel szembenező (főként kis- és közepes méretű) vállalkozások így képesek észszerű költségek mellett tanúsítást szerezni.

Az ELH-nak a hitelesítők/tanúsítók szakképzettségére vonatkozó követelményei az alábbi elemekre összpontosítanak:

- az ELH hitelesítői/tanúsítói a képzésükből kifolyólag jól ismerik az általuk tanúsított környezetvédelmi vezetési rendszert (ELH) és annak kritériumrendszerét,
- az ELH hitelesítői/tanúsítói nem rendelkeznek ágazati szintű akkreditációval, hanem a környezet, a HSE, a minőség-ellenőrzés és/vagy a felülvizsgálat terén mutatkozó általános kompetenciák alapján kerül sor a képzésük jóváhagyására. Az ELH erősen hagyatkozik az ellenőrzendő kritériumok pontosságára. Ez a megközelítés a tanúsítók számának növelésével és az utazások gyakoriságának csökkentésével alacsonyan kívánja tartani a vállalatok költségeit,
- hasonlóképpen a jogi ismereteket felváltja az ágazatspecifikus kritériumokra való hivatkozás, útmutatóval a hitelesítő számára,
- a műszaki kritériumok ismerete a legfontosabb környezetvédelmi témákra (szállítás, energia, hulladék stb.) összpontosít. Az Eco-Lighthouse az alapvető környezeti hatást kifejtő vállalkozásokat tanúsítja.

⁽¹⁾ ELH tanúsítási kézikönyv – a tanúsítás folyamata: „Nem minden kritérium ellenőrizhető egyforma alapossággal, de a D-vél (dokumentáció) jelölt kritériumokat dokumentálni kell. A környezeti állapotfelmérésnek erősíteni kell a bizalmat, és alaposnak kell lennie, ezért főként ez alapján dönthető el, mit kell ellenőrizni. A tanúsító dönti el, mely feltételeket kell alaposan megvizsgálni, és mely kritériumok hitelesíthetők szűrőpróbaszerű ellenőrzéseken. Ha a környezeti állapotfelmérést végző tanácsadó garantálja az ipari kritériumoknak való megfelelést, a tanúsító főszabály szerint támaszkodhat erre, amennyiben nincsenek az ellenkezőjére utaló jelek (rosszul elvégzett környezeti állapotfelmérés, megbízhatatlan következtetések, egyéb körülmények)”.

Feladatai teljesítése érdekében az ELH gondoskodik róla, hogy a tanúsítók/hitelesítők megszerezzék az alábbi képesítést (A) és vegyenek részt az alábbi képzésben (B):

A. A hitelesítőkre/tanúsítókra vonatkozó képzési követelmények:

- környezeti témák (energia, szállítás, hulladék, közbeszerzés, kibocsátás) ismerete,
- ellenőrzési szakképzettség és/vagy szakmai tapasztalat,
- releváns szakmai tapasztalat (a környezet, a HSE, az ISO 14001, az EMAS stb. terén),
- releváns szakmai háttér (a tudományos és környezeti témák, a HSE, az ISO 14001, az EMAS stb. terén),
- egyéb releváns szakmai háttér vagy szakmai tapasztalat.

B. A tanúsító/hitelesítő képzése

Az ELH egyénileg biztosítja a képzésre felvett tanúsító/hitelesítő képzését. A képzés az alábbiakat foglalja magába:

- bevezetés az Eco-Lighthouse-ba. A szervezet rövid története, hálózata és felépítése,
- különböző szerepek és felelősségi körök: tanácsadó, hitelesítő, települési koordinátor, igazgatás és a vállalkozás Eco-Lighthouse-ért felelős munkatársa,
- külső tanácsadó elérhetősége esetén: a külső tanácsadó általi rövid bevezetés, amely ismerteti a tanúsítási folyamat gyakorlati szempontjait azok jobb megértése érdekében,
- az Eco-Lighthouse internetes portál, amely tartalmazza a környezeti állapotfelmérést és a tanúsítási jelentést,
- az éves klímaügyi és környezetvédelmi jelentés,
- az Eco-Lighthouse tanúsítási és újratanúsítási folyamata,
- ellenőrzési technikák.

A 2017-ben bevezetendő további intézkedések a következők:

- vizsgálat,
- a működés jóváhagyásának időbeli korlátozása,
- a tanúsítók/hitelesítők külső szerv általi megfigyelése.

Az ELH fokozni kívánja a párbeszédet a norvég akkreditációs testületekkel, és meg kíván felelni a szabványaiknak és előírásaiknak, noha leállítja a tanúsítók/hitelesítők tényleges akkreditációját a költségek hirtelen növekedése miatt, ami az ELH tanúsítást megszerezni kívánó vállalkozásokat érintené.

A Bizottság következtetései

Az ELH vezetési rendszer értékelése megerősítette, hogy eltérések figyelhetők meg az EMAS és az ELH között a módszerek (kritériumalapú), az alkalmazási kör (összetett környezetvédelmi tényezők nélküli ágazatok) és a cél (főként kis- és középvállalkozások) tekintetében. Az akkreditációs és engedélyezési követelmények is tükrözik ezeket a különbségeket és az ELH-rendszer néhány olyan sajátos vonását, mint például a településekkel való együttműködés vagy a tanúsítási költségek alacsony szinten tartására való hajlandóság.

Az ELH megközelítése magában foglalja a külső tanúsító általi tanúsítást, ami jól szolgálja a rendszer célkitűzéseinek megvalósítását. Az EMAS keretében történő hitelesítéssel összehasonlítva a fő különbségek az alábbiak:

- az ELH tanúsítási folyamata arra összpontosít, hogy értékelje az ELH-rendszer alapját képező kritériumoknak való megfelelést, beleértve a leglényegesebb jogi előírások betartását. Ilyen strukturált megközelítés nem létezik az EMAS-rendszerben, amelyben a hitelesítőnek értékelnie kell a rendelet előírásainak helyes végrehajtását az egyes szervezetek esetében, beleértve a vonatkozó környezeti tényezők azonosítását és a jogi előírások betartását,
- az ELH szerinti tanúsítók szakmai képesítésének középpontjában a kritériumok értékelése áll. Az EMAS-rendszerben a szakmai képesítés a környezeti tényezők szélesebb ismeretére és az érintett ipari ágazatokkal kapcsolatos konkrét tudásra összpontosít,

- az ELH hitelesítőit az ELH Alapítvány képi és hagyja jóvá, és egyénileg felügyeli a munkájukat. Az EMAS hitelesítőit a kormányok által kinevezett adminisztratív testületek akkreditálják vagy engedélyezik és felügyelik az EMAS-rendelet és/vagy az ISO 17021 előírásai alapján,
- az EMAS tartalmaz egy évente (az ELH által tanúsított szervezetek nagy többségét alkotó kis- és középvállalkozások esetében kétévente elvégzett) külső ellenőrzést a környezetvédelmi nyilatkozat érvényesítése céljából. Az ELH általi tanúsításra háromévente kerül sor közbenső hitelesítések nélkül.

Az ELH-rendszer, amely az előre meghatározott kritériumaival a kisebb szervezetekre összpontosít (kevés köztük az olyan vállalkozás, amely 250 főnél többet foglalkoztat; nehézipari vállalkozások nem is szerepelnek ebben a körben), és amelynek tanúsítási rendszerét az ELH Alapítvány felügyeli és a települések működtetik, hatékony és gyakorlatias megközelítést kínál az olyan kis- és középvállalkozások számára, amelyek értékelni és javítani kívánják az egészséggel, a környezettel és a biztonsággal kapcsolatos gyakorlataikat.

Ugyanakkor a kritériumokra épülő rendszer lényege miatt az ELH hitelesítőinek/tanúsítóinak nem kell szakképesítéssel rendelkezniük az egyéb olyan környezeti problémák vagy meg nem felelés feltárását illetően, amelyek nem szerepelnek a kritériumok között. Továbbá az ágazatspecifikus ismeretek vagy a jogi ismeretek hiánya megakadályozhatja őket abban, hogy konkrét helyszíni ellenőrzéseket végezzenek vagy hitelesítsék a jogi státuszú konkrét műszaki adatok megbízhatóságát. Szükség lehet ilyen konkrét elemzésre az ipari kritériumokat meghaladó tényezők, különösen az 1963. általános ipari kritériumnak ⁽¹⁾ megfelelően azonosított további tényezők értékeléséhez, illetve a jogi előírások betartásának hitelesítéséhez.

Ebből az elemzésből az a következtetés vonható le, hogy az ELH a külső tanúsítók általi tanúsítás koherens rendszerével rendelkezik, amely jól illik a rendszer felépítéséhez és sajátosságaihoz. Ugyanakkor az ELH hitelesítőinek szakértelmére vonatkozó előírások nem felelnek meg maradéktalanul az EMAS-rendelet kapcsolódó követelményeinek.

Ezek alapján a Bizottság úgy véli, hogy az ELH-nak az **akkreditációs és engedélyezési követelményekkel** kapcsolatos része részben megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek.

Következtetések

Az ELH jól strukturált, modern és méltányos rendszer, amely harmadik fél által ellenőrzött környezeti tanúsítást kínál számos, különböző méretű és különböző ágazatban működő vállalkozás számára. Általános és konkrét kritériumokra épül, amelyeknek a tanúsítást kérő szervezeteknek meg kell felelniük. Ez a felépítés eltér az EMAS által alkalmazott megközelítéstől, amely előírja a szervezetre jellemző jelentős környezeti tényezők előzetes azonosítását a vezetési rendszer alkalmazásának alapjaként.

A két rendszer emellett eltérő célokat fogalmaz meg. Az ELH egyértelműen a kis- és középvállalkozásokra összpontosít, az EMAS-t viszont bármilyen méretű szervezet alkalmazhatja, beleértve a nagy ipari szervezeteket. Az irányítást tekintve, az ELH Alapítvány működteti a rendszert és határozza meg annak követelményeit. Az ELH Alapítvány engedélyezési testületként is működik, amelynek feladatai közé tartozik az egyes településeken működő tanúsítók képzése és jóváhagyása. Az EMAS irányítása jogalkotási aktuson (uniós rendeleten) alapul, részt vesznek benne a hatóságok által kinevezett testületek, és akkreditált vagy engedélyezett hitelesítő általi hitelesítést ír elő.

Ahogy ebben a dokumentumban kiemeltük, mindkét rendszer hasonló általános célkitűzést követ (a szervezetek környezeti teljesítményének javítása) különböző módszerek révén. A követelmények eltérőek. Az ELH néhány része részben megfelel az EMAS kapcsolódó követelményeinek, míg más részei elismerten megfelelnek ezeknek a követelményeknek. Az ELH olyan részei, amelyek nem felelnek meg maradéktalanul az EMAS követelményeinek, nem ismerhetők el egyenértékűként. Ugyanakkor az EMAS-ra áttérni kívánó szervezetek e dokumentum alapján módosíthatják ezeket a részeket az EMAS nyilvántartásába vétel iránti kérelem benyújtását megelőzően.

Ezen értékelés alapján a Bizottság elismeri az alábbiakat:

- az Eco-Lighthouse alábbi elemei megfelelnek az EMAS kapcsolódó követelményeinek. Ezek a részek ezért egyenértékűnek tekinthetők az EMAS kapcsolódó követelményeivel:
- a felső vezetés kötelezettségvállalása és elkötelezettsége,

⁽¹⁾ Az 1963. általános ipari kritérium: „A vállalkozásnak azonosítania kell a vállalkozás egyéb jelentős környezeti tényezőit, és meg kell vizsgálnia bármely szükséges intézkedés és/vagy az éves klímaügyi és környezeti jelentésben való feltüntetetés és/vagy a cselekvési terven keresztül történő nyomon követés lehetőségét.”

- a környezeti politika kidolgozása,
 - a környezeti teljesítmény folyamatos javítását biztosító célkitűzések és környezeti program,
 - szervezeti felépítés, képzés és a munkavállalók bevonása,
 - a dokumentációra vonatkozó követelmények,
 - a működés szabályozása,
 - készség és reagálás vészhelyzet esetén,
 - ellenőrzés, belső ellenőrzés és korrekciós intézkedések,
 - vezetőségi felülvizsgálat,
- az Eco-Lighthouse alábbi elemei részben megfelelnek az EMAS kapcsolódó követelményeinek:
- környezeti állapotfelmérés elvégzése – előzetes elemzés,
 - a jogszabályok betartásának biztosítása,
 - kommunikáció (külső és belső),
- az Eco-Lighthouse-nak a tanúsító testületek akkreditálására vagy engedélyezésére vonatkozó követelményei részben megfelelnek az EMAS kapcsolódó követelményeinek.
-

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2287 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2017. december 8.)****a higany és bizonyos higanykeverékek behozatalával kapcsolatban alkalmazandó formanyomtatványoknak a higanyról szóló (EU) 2017/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján történő meghatározásáról***(az értesítés a C(2017) 8190. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a higanyról és az 1102/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. május 17-i (EU) 2017/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 6. cikkére,

mivel:

- (1) A higanyról szóló Minamata egyezmény („Minamata egyezmény”) ⁽²⁾ 3. cikke és az (EU) 2017/852 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a higany és egyes higanykeverékek a hulladékként való ártalmatlanítástól eltérő célra csak akkor hozhatóak be az Unió vámterületére, amennyiben az importáló tagállam a behozatalhoz írásos hozzájárulását adja. Amennyiben az exportáló ország nem részes fele a Minamata egyezménynek, hozzájárulás csak abban az esetben adható, ha az exportáló ország tanúsította, hogy a higany nem elsődleges higanybányászatból származik.
- (2) A hozzájárulást megadó vagy megtagadó és a higany nem elsődleges higanybányászatból való származását tanúsító formanyomtatványoknak összhangban kell lenniük a Minamata egyezmény részes feleinek konferenciája által az első ülés során elfogadott UNEP/MC/COP.1/5 határozatban ⁽³⁾ foglalt és az (EU) 2017/852 rendelet követelményeire tekintettel szükség szerint módosított formanyomtatványokkal.
- (3) Az (EU) 2017/852 rendelet alkalmazásának időpontjával való összhang érdekében e határozat alkalmazásának időpontját 2018. január 1-jéig el kell halasztani.
- (4) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2017/852 rendelet 22. cikke alapján létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A tagállamok által használandó, az (EU) 2017/852 rendelet 4. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti írásos hozzájárulást megadó vagy megtagadó formanyomtatványt e határozat I. melléklete határozza meg. Ez a cikk azonban nem alkalmazandó a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ értelmében hulladéknak minősülő vagy annak tekintendő higany vagy higanykeverékek behozatala esetében.

2. cikk

A tagállamok csak abban az esetben adhatnak az (EU) 2017/852 rendelet 4. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti írásos hozzájárulást az említett albekezdés b) pontjában meghatározott körülmények fennállása esetén, amennyiben az említett pont szerinti igazolást az e határozat II. mellékletében meghatározott formanyomtatvány alapján állították ki. Ez a cikk azonban nem alkalmazandó a 2008/98/EK irányelv értelmében hulladéknak minősülő vagy annak tekintendő higany vagy higanykeverékek behozatala esetében.

⁽¹⁾ HL L 137., 2017.5.24., 1. o.

⁽²⁾ Az Unió a higanyról szóló Minamata Egyezménynek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló, 2017. május 11-i (EU) 2017/939 tanácsi határozattal ratifikálta a Minamata egyezményt (HL L 142., 2017.6.2., 4. o.).

⁽³⁾ A „Guidance in relation to mercury supply sources and trade (article 3), particularly in regard to identification of stocks and sources of supply (paragraph 5 (a)) and forms and guidance for obtaining consent to import mercury (paragraphs 6 and 8)” című, 2017. szeptember 24-én elfogadott UNEP/MC/COP.1/5 határozat.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

3. cikk

Ezt a határozatot 2018. január 1-jétől kell alkalmazni.

4. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 8-án.

a Bizottság részéről

Karmenu VELLA

a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

A HIGANY, VALAMINT AZ (EU) 2017/852 RENDELET I. MELLÉKLETÉBEN FELSOROLT HIGANYKEVERÉKEK BEHOZATALÁRA VONATKOZÓ ÍRÁSOS HOZZÁJÁRULÁST AZ EMLÍTETT RENDELET 4. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSE ÉRTELMÉBEN MEGADÓ VAGY MEGTAGADÓ FORMANYOMTATVÁNY

A HIGANY, VALAMINT A HIGANYRÓL SZÓLÓ (EU) 2017/852 EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI RENDELET I. MELLÉKLETÉBEN FELSOROLT HIGANYKEVERÉKEK BEHOZATALÁRA VONATKOZÓ ÍRÁSOS HOZZÁJÁRULÁST AZ EMLÍTETT RENDELET 4. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSE ÉRTELMÉBEN MEGADÓ VAGY MEGTAGADÓ FORMANYOMTATVÁNY

Megjegyzés: Ez a formanyomtatvány alkalmazandó a higanynak és a higany olyan más anyagokkal alkotott keverékeinek – többek között a higanyötvözeteknek – az Európai Unióba történő behozatalára, amelyekben a higany koncentrációja az (EU) 2017/852 rendelet I. mellékletének megfelelően legalább 95 tömegszázalék („higanykeverékek”). A formanyomtatvány nem alkalmazandó az olyan importált higany, illetve higanyvegyületek esetében, amelyek a hulladékról szóló 2008/98/EK irányelv értelmében hulladéknak minősülnek vagy annak tekintendők ⁽¹⁾.

A. szakasz: Az importáló tagállam által megadandó kapcsolattartási adatok

A kijelölt nemzeti kapcsolattartó pont elnevezése ⁽²⁾:

Cím:

Telefon:

Fax

E-mail:

B. szakasz: Az exportáló ország által megadandó kapcsolattartási adatok

A kijelölt nemzeti kapcsolattartó vagy felelős kormányzati tisztviselő neve:

Cím:

Telefon:

Fax

E-mail:

C. szakasz: Az exportáló ország által megadandó szállítási információk

- i. Kérjük, adja meg az akár tiszta formájában, akár keverékben szállítandó higany tervezett össz mennyiségét (kg).
- ii. Kérjük, adja meg a szállítás(ok) tervezett időpontját.
- iii. Kérjük, adja meg, hogy az akár tiszta, akár keverék formájú higany elsődleges higanybányászatból származik-e:

Ha IGEN: Az exportáló ország a Minamata egyezmény részes fele: Kérjük, adja meg, hogy a higany a Minamata egyezmény 3. cikkének (3) és (4) bekezdése értelmében új, vagy már meglévő elsődleges higanybányászatból származik-e.

Ha az exportáló ország nem részes fél, igazolta, hogy a higany nem elsődleges higanybányászatból származik.

- iv. Kérjük, erősítse meg, hogy a higany – akár tiszta formájában, akár keverékben – nem az alábbi három forrás ⁽³⁾ valamelyikéből származik:

— klóralkáli ipar (pl.: klóralkáli-cellák leszerelése),

— földgáztisztítás,

— színesfémek bányászata és olvasztása.

D. szakasz: Az importáló tagállam által megadandó információk

Mi a higany akár tiszta formájában, akár keverékben történő behozatalának célja? Karikázza be a megfelelőt:

- i. Az (EU) 2017/852 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelő, környezetvédelmi szempontból biztonságos átmeneti tárolás

IGEN

NEM

Ha igen, kérjük, nevezze meg a tervezett felhasználási módot, amennyiben az ismert.

.....
.....
.....

- ii. A felhasználás az Unió és nemzeti jogszabályok ⁽⁴⁾ értelmében megengedett: IGEN NEM

Ha igen, kérjük, adjon meg további részleteket az akár tiszta formában, akár keverékben behozni kívánt higany tervezett felhasználásáról.

.....
.....
.....

E. szakasz: Szállítási adatok

Importőr

Cégnév:

Cím:

Tel.:

Fax

E-mail:

Exportőr

Cégnév:

Cím:

Tel.:

Fax

E-mail:

F. szakasz: Az importáló ország hozzájárulásának jelzése

A hozzájárulás jellege (bekarikázandó):

MEGADVA

MEGTAGADVA

Kérjük, itt ismertesse az egyéb feltételeket, további részleteket, kiegészítő információkat.

.....
.....

Az importáló tagállam kijelölt illetékes hatóságának aláírása, dátum

— Név:

— Beosztás:

— Aláírás:

— Dátum:

⁽¹⁾ Az (EU) 2017/852 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében az Unióba higany visszanyerése céljából tilos behozni higanykeverékeket – a formanyomtatvány tárgyát képező higanykeverékek kivételével –, valamint higanyvegyületeket.

⁽²⁾ A „kijelölt nemzeti kapcsolattartó pont” a Minamata egyezmény 17. cikkének (4) bekezdése alapján, az egyezmény keretében folytatott információcsere céljából kijelölt nemzeti kapcsolattartó pont. Ez várhatóan azonos az importáló tagállam által az (EU) 2017/852 rendelet 17. cikke értelmében kijelölt „illetékes hatósággal”, amelyhez a 4. cikk szerinti behozatali kérelmek címzendők.

⁽³⁾ Az (EU) 2017/852 rendelet 11. cikke és a 2008/98/EK irányelv értelmében hulladéknak kell tekinteni az alábbi három forrás bármelyikéből származó higanyt és higanyvegyületeket – akár tiszta formában, akár keverék formájában –, és gondoskodni kell az említett irányelvvel összhangban olyan módon történő ártalmatlanításukról, amely nem veszélyezteti az emberi egészséget vagy a környezetet.

⁽⁴⁾ Az (EU) 2017/852 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy a kézműves és kisipari aranybányászatban és aranyfeldolgozásban való felhasználásra szánt higany behozatala tilos.

II. MELLÉKLET

A HIGANYRÓL SZÓLÓ MINAMATA EGYEZMÉNYBEN NEM RÉSZES, A HIGANYT AKÁR TISZTA FORMÁJÁBAN, AKÁR KEVERÉKBEN VALAMELY TAGÁLLAMBA EXPORTÁLNI KÍVÁNÓ ORSZÁGOK ÁLTAL KITÖLTENDŐ, A HIGANY SZÁRMAZÁSÁT IGAZOLÓ FORMANYOMTATVÁNY

AZ AKÁR TISZTA FORMÁJÁBAN, AKÁR KEVERÉKBEN EXPORTÁLNI KÍVÁNT HIGANY SZÁRMAZÁSÁT IGAZOLÓ FORMANYOMTATVÁNY

A. szakasz: Az exportáló ország által megadandó szállítási információk

- i. Kérjük, adja meg az akár tiszta, akár vegyület formájában szállítandó higany tervezett összmennyiségét (kg).
- ii. Kérjük adja meg a szállítás(ok) tervezett időpontját

B. szakasz: Szállítási adatok

Importőr

Cégnév:

Cím:

Tel.:

Fax

E-mail:

Exportőr

Cégnév:

Cím:

Tel.:

Fax

E-mail:

C. szakasz: Tanúsítvány

A higanyról szóló Minamata egyezmény 3. cikke (8) bekezdésének megfelelően a Kormány tanúsítja, hogy az e formanyomtatványban ismertetett szállítmány részét alkotó higany nem elsődleges higanybányászatból származik

Kérjük, adjon meg további, az exportálni kívánt higany eredetét igazoló információkat

Az illetékes kormányzati tisztviselő aláírása, dátum:

— Név:

— Beosztás:

— Aláírás

— Dátum:

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2288 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA
(2017. december 11.)
a közbeszerzésben hivatkozható IKT műszaki előírások azonosításáról
(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 13. cikke (1) bekezdésére,

az IKT-szabványosítással foglalkozó, több érdekelt felet tömörítő európai platformmal és az ágazati szakértőkkel folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) A szabványosítás fontos szerepet tölt be az Európa 2020 stratégia ⁽²⁾ előmozdításában. Az Európa 2020 stratégia számos kiemelt kezdeményezése hangsúlyozza a termék- és szolgáltatáspiacokon az önkéntes szabványosítás fontosságát a más termékekkel vagy szolgáltatásokkal való összeegyeztethetőség és interoperabilitás, valamint a technológiafejlesztés előmozdítása és az innováció támogatása szempontjából.
- (2) A szabványok elengedhetetlenek az európai versenyképesség biztosításához, és kulcsszerepet játszanak az innovációban és a fejlődésben. Az egységes piacról ⁽³⁾ és a digitális egységes piacról ⁽⁴⁾ szóló bizottsági közlemények megerősítik a közös szabványok fontosságát európai digitális gazdaságon belül a hálózatok és rendszerek szükséges interoperabilitásának biztosítása terén. Ezt támasztja alá az IKT-szabványosítási prioritásokról szóló közlemény ⁽⁵⁾ elfogadása is, amelyben a Bizottság azonosítja azokat az elsőbbséget élvező információs és kommunikációs technológiákat, ahol a szabványosítás kulcsfontosságúnak tekinthető a digitális egységes piac megvalósításához.
- (3) „Az európai szabványok stratégiai jövőképe: az európai gazdaság fenntartható növekedésének elősegítése és gyorsítása 2020-ig” című bizottsági közlemény ⁽⁶⁾ elismerte az információs és kommunikációs technológiák (IKT) terén zajló szabványosításnak azt a sajátosságát, hogy az IKT-megoldásokat, -alkalmazásokat és -szolgáltatásokat gyakran olyan globális IKT-fórumok és -konzorciumok fejlesztik, amelyek ma vezető IKT-szabványosítási szervezetek.
- (4) A szabványosításról szóló 1025/2012/EU rendelet olyan rendszert alakított ki, amelyben a Bizottság dönthet annak megállapításáról, hogy a nem európai, nemzetközi vagy nemzeti szabványügyi szervezetek által elfogadott IKT műszaki előírások közül melyek a legrelevánsabbak és a legszélesebb körben elfogadottak, és amelyekre a közbeszerzésekben – elsősorban az átjárhatóság lehetővé tétele érdekében – hivatkozni lehet. Ha egy hardver, szoftver vagy információs technológiai szolgáltatás közbeszerzése során lehetőség van az IKT műszaki előírások teljes körének kihasználására, az lehetővé teszi az eszközök, szolgáltatások és alkalmazások közötti interoperabilitást, és segít elkerülni a közigazgatásban azt a csapdát, hogy a saját tulajdonú IKT-megoldások alkalmazása miatt a közbeszerző nem tud szolgáltatót váltani a beszerzési szerződés lejártával, továbbá ösztönzi a versenyt az interoperábilis IKT-megoldások szolgáltatásainak piacán.
- (5) A közbeszerzési eljárásokban akkor lehet IKT műszaki előírásokra hivatkozni, ha azok megfelelnek az 1025/2012/EU rendelet II. mellékletében foglalt követelményeknek. Az említett követelményeknek való megfelelés garantálja a hatóságok számára, hogy az IKT műszaki előírások kidolgozása során érvényesüljenek a Kereskedelmi Világszervezet által a szabványosítás területén elismert következő elvek: a nyitottság, az átláthatóság, a pártatlanság és a konszenzus.

⁽¹⁾ HL L 316., 2012.11.14., 12. o.

⁽²⁾ A Bizottság közleménye: „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája”, COM(2010) 2020 végleges, 2010. március 3.

⁽³⁾ A Bizottság közleménye: „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése”, COM(2015) 550 final, 2015. október 28.

⁽⁴⁾ A Bizottság közleménye: „Európai digitális egységes piaci stratégia”, COM(2015) 192 final, 2015. május 6.

⁽⁵⁾ COM(2016) 176 final, 2016. április 19.

⁽⁶⁾ COM(2011) 311 végleges, 2011. június 1.

- (6) Az IKT-előírások kiválasztására vonatkozó határozatok elfogadása előtt a Bizottság konzultál a 2011/C 349/04 bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott, az IKT-szabványosítással foglalkozó, több érdekelt felet tömörítő európai platformmal, illetve más fórumokon az ágazati szakértőkkel.
- (7) Az IKT-szabványosítással foglalkozó, több érdekelt felet tömörítő európai platform értékelte és a közbeszerzésben hivatkozhatóként történő elismerésre javasolta a következő műszaki előírásokat: az Internet Engineering Task Force (Internet-mérnöki Munkacsoport, IETF) által kidolgozott „SPF-Sender Policy Framework for Authorizing Use of Domains in Email” (SPF), „STARTTLS-SMTP Service Extension for Secure SMTP over Transport Layer Security” (STARTTLS-SMTP), valamint „DANE- SMTP Security via Opportunistic DNS-Based Authentication of Named Entities Transport Layer Security” (DANE- SMTP); az Organization for the Advancement of Structured Information Standards (OASIS) által kidolgozott „Structured Threat Information Expression” (STIX 1.2), valamint „Trusted Automated Exchange of Indicator Information” (TAXII 1.1). A platform által végzett értékelést és a megfogalmazott tanácsokat ezután megvitatták ágazati szakértőkkel, akik szintén az elismerés mellett foglaltak állást.
- (8) Az IETF által kidolgozott „SPF” műszaki előírás egy nyílt szabvány, amely a feladó címének meghamisításának észlelésére szolgáló technikai módszert határoz meg. Az SPF lehetővé teszi annak ellenőrzését, hogy egy üzenetet arról a szerverről küldtek-e, amelyik erre jogosult. Ez egy egyszerű e-mail-validáló rendszer, amelyet arra terveztek, hogy azáltal észlelje az e-mailek meghamisítását, hogy az üzenetet fogadóknak lehetővé teszi annak ellenőrzését, hogy egy bizonyos domainből érkező üzenet egy olyan szerverről származik-e, amelyet a domain adminisztrátorai engedélyeztek. Az SPF célja, hogy a kértlen elektronikus levelek küldőit megakadályozza valamely meghatározott domainbe tartozó hamisított feladói címmel történő üzenetek küldésében. A feladók egy SPF-bejegyzés alapján meghatározhatják, hogy egy állítólagosan abból a domainből érkező üzenet egy engedélyezett mailszerverről jön-e.
- (9) Az IETF által kidolgozott „STARTTLS-SMTP” egy meglévő, nem biztosított összeköttetés biztosított összeköttetéssé történő átalakítására szolgáló módszer. A „STARTTLS” a „Simple Mail Transfer Protocol” (SMTP) szolgáltatás kiegészítése, amely egy SMTP szerver és kliens számára lehetővé teszi az interneten keresztül magánjellegű és hiteles kommunikációt lehetővé tevő „Transport Layer Security” (TLS) használatát. Különösen a biztosítás nélküli e-mail-kommunikáció jelentős támadási felületet nyújt a kormányzati hálózatok feltöréséhez. Ha egy felhasználó elküld egy e-mailt, a felhasználó mailszolgáltatójának mailszervere továbbítja ezt a levelet a fogadó mailszerverére. Az e szerverek közötti összeköttetés tehető előre biztonságossá a TLS-sel. A „STARTTLS” lehetőséget nyújt egy titkosítás nélküli (egyszerű szöveges) összeköttetés titkosított TLS-összeköttetéssé történő átalakítására.
- (10) Az IETF által kidolgozott „DANE-SMTP” olyan protokollok eszköztára, amelyekkel azáltal javítható az internetes biztonság, hogy kulcsokat helyeznek el a domainnév-rendszerben (DNS), és azokat DNSSEC-kel („DNS Security”) biztosítják. Amikor egy ismeretlen féllel létesítenek biztosított összeköttetést, kíváncsi a feladó és a fogadó fél hitelességének online ellenőrzése. Ez megtehető a tanúsító hatóságok által a PKI-rendszerben kiadott vagy önállóan aláírt tanúsítványok által. A DANE lehetővé teszi a domain-név birtokosa (a regisztráló) számára, hogy az online tanúsítványokon túlmenően egy DNSSEC-kel biztosított DNS-bejegyzésben további információkat nyújtson. A DANE ezért különösen fontos az aktív támadók elhárításához.
- (11) Az OASIS által kidolgozott „STIX 1.2” a kiberfenyegetésekre vonatkozó információk szabványos és strukturált módon történő leírására szolgáló nyelv. Lefedi a kiberfenyegetésekkel kapcsolatos főbb területeket, valamint megkönnyíti a támadások elemzését és megvitátását. Jellemzi a kiberfenyegetésekkel kapcsolatos információk széles körét, beleértve az ellenséges tevékenység mutatóit (mint például IP-címek és fájlok hash-kódjai), valamint a fenyegetésekre vonatkozó kontextuális információkat (mint például az ellenség taktikai, technikai és eljárásai: „Tactics, Techniques and Procedures” – TTP-k); a kihasznált célpontokat; kampányokat és fellépési mintákat (Courses of Action – COA). Ezen információk együtt teljes jellemzését adják a kiberellenség motivációinak, lehetőségeinek és tevékenységének, és így módon segítenek a támadások elleni védekezésben.
- (12) A szintén az OASIS által kidolgozott „TAXII v1.1” műszaki előírás szabványosítja a kiberfenyegetésekre vonatkozó információk megbízható és automatikus cseréjét. A TAXII szolgáltatásokat üzenetváltásokat határoz meg a kiberfenyegetésekre vonatkozó felhasználható információk szervezetek, termékek vagy szolgáltatások közötti határokon átnyúló cseréjére a kiberfenyegetések észlelése, megelőzése és hatásának mérséklése céljából. A TAXII lehetőséget ad a szervezeteknek, hogy javítsák helyzetismeretüket a kiberfenyegetések terén, és lehetővé teszi számukra, hogy könnyebben megosszák az információkat partnereikkel, mozgósítva a meglévő kapcsolatokat és rendszereket,

⁽¹⁾ A Bizottság 2011/C 349/04 határozata (2011. november 28.) az IKT-szabványosítással foglalkozó, több érdekelt felet tömörítő európai platform létrehozásáról (HL C 349., 2011.11.30., 4. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A mellékletben felsorolt műszaki előírások hivatkozhatók közbeszerzési eljárásokban.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 11-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

Internet Engineering Task Force, Internet-mérnöki Munkacsoport (IETF)

Szám	Az IKT műszaki előírás címe
1	SPF-Sender Policy Framework
2	STARTTLS-SMTP Service Extension for Secure SMTP over Transport Layer Security
3	DANE-SMTP Security via Opportunistic DNS-Based Authentication of Named Entities Transport Layer Security (TLS)

Organization for the Advancement of Structured Information Standards (OASIS)

Szám	Az IKT műszaki előírás címe
1	STIX 1.2 Structured Threat Information Expression
2	TAXII 1.1 Trusted Automated Exchange of Indicator Information

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/2289 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2017. december 11.)****az egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről szóló (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletének módosításáról***(az értesítés a C(2017) 8631. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a belső piac megvalósításának céljával a Közösségen belüli kereskedelembe alkalmazható állategészségügyi ellenőrzésekről szóló, 1989. december 11-i 89/662/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel az egyes élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állategészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozatot ⁽³⁾ a Bizottság azt követően fogadta el, hogy több tagállamban (a továbbiakban: „érintett tagállamok”) a H5 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenza kitörését észlelték, és az érintett tagállamok illetékes hatóságai a 2005/94/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 16. cikkének (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően védő- és megfigyelési körzeteket hoztak létre.
- (2) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat úgy rendelkezik, hogy az érintett tagállamok illetékes hatóságai által a 2005/94/EK irányelvnek megfelelően kialakított védő- és megfigyelési körzeteknek magukban kell foglalniuk legalább a szóban forgó végrehajtási határozat mellékletében védő- és megfigyelési körzetekként felsorolt területeket. Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat azt is előírja, hogy a védő- és megfigyelési körzetekben a 2005/94/EK irányelv 29. cikkének (1) bekezdése, illetve 31. cikke alapján alkalmazandó intézkedéseket legalább az említett végrehajtási határozat mellékletében a szóban forgó körzetekre vonatkozóan meghatározott időpontokig fenn kell tartani.
- (3) Elfogadása óta az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat módosítására több alkalommal is sor került annak érdekében, hogy a madárinfluenzáat illetően tükrözze az uniós járványügyi helyzet alakulását. Többek között az (EU) 2017/696 bizottsági végrehajtási határozat ⁽⁵⁾ is módosította az (EU) 2017/247 végrehajtási határozatot, a naposcsibe-szállítmányoknak az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletében szereplő területekről való szállítására vonatkozó szabályok megállapítása érdekében. Ez a módosítás figyelembe vette, hogy az egyéb baromfiárukhoz viszonyítva a naposcsibék igen alacsony kockázatot jelentenek a magas patogenitású madárinfluenza terjedése szempontjából.
- (4) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozatot később az (EU) 2017/1841 bizottsági végrehajtási határozat ⁽⁶⁾ is módosította, és rendelkezett a magas patogenitású madárinfluenza terjedésének fokozott veszélye esetén az alkalmazandó járványvédelmi intézkedések megerősítéséről. A módosítás nyomán az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat immár arról rendelkezik, hogy a magas patogenitású madárinfluenza kitörését vagy kitöréseit követően a 2005/94/EK irányelv 16. cikke (4) bekezdésének megfelelően az érintett tagállamokban további, korlátozás alatt álló körzeteket kell uniós szinten meghatározni, és megállapítja az utóbbiakban alkalmazandó intézkedések időtartamát. Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat most már az élő baromfi, a naposcsibe és a keltetőtojás szállítmányainak a további, korlátozás alatt álló körzetekből más tagállamokba történő, bizonyos feltételek melletti szállításával kapcsolatban is szabályokat határoz meg.

⁽¹⁾ HL L 395., 1989.12.30., 13. o.⁽²⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o.⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2017/247 végrehajtási határozata (2017. február 9.) egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről (HL L 36., 2017.2.11., 62. o.).⁽⁴⁾ A Tanács 2005/94/EK irányelve (2005. december 20.) a madárinfluenza elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről és a 92/40/EGK irányelv hatályaon kívül helyezésétől (HL L 10., 2006.1.14., 16. o.).⁽⁵⁾ A Bizottság (EU) 2017/696 végrehajtási határozata (2017. április 11.) az egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről szóló (EU) 2017/247 végrehajtási határozat módosításáról (HL L 101., 2017.4.13., 80. o.).⁽⁶⁾ A Bizottság (EU) 2017/1841 végrehajtási határozata (2017. október 10.) az egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről szóló (EU) 2017/247 végrehajtási határozat módosításáról (HL L 261., 2017.10.11., 26. o.).

- (5) Ezenfelül az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletének módosítására is több alkalommal sor került, különösen annak érdekében, hogy tükrözze az érintett tagállamok által a 2005/94/EK irányelv értelmében létrehozott védő- és megfigyelési körzetek határait érintő változásokat. Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletét legutóbb az (EU) 2017/2175 bizottsági végrehajtási határozat⁽¹⁾ módosította, miután Bulgária és Olaszország arról értesítette a Bizottságot, hogy a területén magas patogenitású madárinfluenza újabb kitörését észlelték. Bulgária a H5N8 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenza két, Szliven és Jambol megye egyes baromfitartó gazdaságaiban észlelt kitöréséről értesítette a Bizottságot. Olaszország a H5N8 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenza Lombardia, Piemont és Lazio régióban található baromfitartó gazdaságokban észlelt kitöréséről értesítette a Bizottságot. A szóban forgó két tagállam arról is értesítette a Bizottságot, hogy a madárinfluenza-kitöréseket követően meghozta a 2005/94/EK irányelvben előírt szükséges intézkedéseket, beleértve az összes fertőzött baromfitartó gazdaság körüli védő- és megfigyelési körzetek létrehozását, illetve Olaszország esetében a további, korlátozás alatt álló körzetek kibővítését.
- (6) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat legutóbbi, az (EU) 2017/2175 végrehajtási határozat általi módosítása óta Bulgária a H5N8 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenza Sztara Zagora megye egyik baromfitartó gazdaságában észlelt közelmúltbeli kitöréséről értesítette a Bizottságot. Bulgária arról is értesítette a Bizottságot, hogy a szóban forgó közelmúltbeli madárinfluenza-kitörést követően meghozta a 2005/94/EK irányelvben előírt szükséges intézkedéseket, beleértve a fertőzött baromfitartó gazdaság körüli védő- és megfigyelési körzetek létrehozását.
- (7) Ezenkívül Olaszország a közelmúltban a H5N8 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenzának a területén található Lombardia és Veneto régió baromfitartó gazdaságaiban észlelt újabb kitöréseiről értesítette a Bizottságot. Olaszország arról is értesítette a Bizottságot, hogy a szóban forgó közelmúltbeli madárinfluenza-kitöréseket követően meghozta a 2005/94/EK irányelvben előírt szükséges intézkedéseket, beleértve a fertőzött baromfitartó gazdaságok körüli védő- és megfigyelési körzetek létrehozását.
- (8) A Bizottság megvizsgálta a Bulgária és Olaszország által a 2005/94/EK irányelv alapján a magas patogenitású madárinfluenza területükön való közelmúltbeli kitöréseit követően hozott intézkedéseket, és meggyőződött arról, hogy az e két tagállam illetékes hatóságai által létrehozott védő- és megfigyelési körzetek határai elegendő távolságra vannak azokról a baromfitartó gazdaságoktól, ahol a H5N8 altípusba tartozó, magas patogenitású madárinfluenza kitörését megállapították.
- (9) Az Unión belüli kereskedelem szükségtelen megzavarásának megelőzése, valamint annak elkerülése érdekében, hogy harmadik országok indokolatlan kereskedelmi akadályokat állítsanak fel, Bulgáriával és Olaszországgal együttműködve minél hamarabb meg kell határozni uniós szinten a magas patogenitású madárinfluenza e két tagállamban észlelt közelmúltbeli kitöréseit követően a 2005/94/EK irányelvvel összhangban a szóban forgó tagállamokban létrehozott védő- és megfigyelési körzeteket. Ezért az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletében a Bulgáriára és Olaszországra vonatkozó bejegyzéseket naprakésszé kell tenni az e két tagállamban a szóban forgó betegséggel kapcsolatban fennálló aktuális járványügyi helyzet figyelembevétele érdekében. Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletében szereplő jegyzékeket új bejegyzésekkel kell kiegészíteni Bulgária és Olaszország esetében a jelenleg a 2005/94/EK irányelvnek megfelelően korlátozások alatt álló egyes területeikre vonatkozóan.
- (10) Az uniós szintű regionalizáció aktualizálásának érdekében az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletét indokolt ennek megfelelően úgy módosítani, hogy az tartalmazza a magas patogenitású madárinfluenza közelmúltbeli bulgáriai és olaszországi kitöréseit követően a 2005/94/EK irányelvnek megfelelően a szóban forgó tagállamokban létrehozott védő- és megfigyelési körzeteket és az azokban alkalmazandó korlátozások időbeli hatályát.
- (11) Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozatot a fentieknek megfelelően módosítani kell.
- (12) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat melléklete e határozat mellékletének megfelelően módosul.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2017/2175 végrehajtási határozata (2017. november 21.) az egyes tagállamokban a magas patogenitású madárinfluenza kitörésével kapcsolatos védintézkedésekről szóló (EU) 2017/247 végrehajtási határozat mellékletének módosításáról (HL L 306., 2017.11.22., 31. o.).

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 11-én.

a Bizottság részéről
Vytenis ANDRIUKAITIS
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

Az (EU) 2017/247 végrehajtási határozat melléklete a következőképpen módosul:

1. Az A. rész a következőképpen módosul:

a) a Bulgáriára vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Tagállam: Bulgária

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 29. cikke (1) bekezdésének megfelelően
Stara Zagora region, Municipality of Chirpan	
Gita Darjava Svoboda Oslarka	2017.12.15.”

b) az Olaszországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Tagállam: Olaszország

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 29. cikke (1) bekezdésének megfelelően
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	2017.12.7.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0076) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,280826 E10,219352	2017.12.6.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0077) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,264774 E10,205204	2017.12.5.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0078) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,267177 E10,233081	2017.12.5.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0079) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,291849 E10,220940	2017.12.6.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	2017.12.16.
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	2017.12.29.”

2. A B. rész a következőképpen módosul:

a) a Bulgáriára vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Tagállam: Bulgária

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 31. cikkének megfelelően
Sliven region, Municipality of Sliven	
— Glushnik — Kaloyanovo	2017.11.25.–2017.12.3.
— Sliven — Trapoklovo — Dragodanovo — Kamen — Topolchane — Sotirya — Sedlarevo	2017.12.3.
— Zhelyu voyvoda — Blatets — Gorno Aleksandorvo	2017.12.7.
Yambol region	
— Municipality of Straldzha — Zimnitsa — Charda	2017.11.30.–2017.12.7.
— Municipality of Straldzha — Straldzha — Atolovo — Vodenichene — Dzinot — Lozentets — Municipality of Tundzha — Mogila — Veselinovo — Kabile — Chargan — Municipality of Yambol — Yambol city	2017.12.7.

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 31. cikkének megfelelően
Stara Zagora region	
— Municipality of Chirpan — Gita — Darjava — Svoboda — Oslarka	2017.12.16.–2017.12.24.
— Municipality of Chirpan — Chirpan — Dimitriev — Malko Tranovo — Rupkite — Svoboda — Tselina — Tsenovo — Volovarovo — Yazdach — Zetiovo — Zlatna Livada — Municipality of Stara Zagora — Vodenicharovo — Samuilovo — Kozarevec	2017.12.24.
Haskovo region, Municipality of Dimitrovgrad	
— Merichleri — Velikan	2017.12.24.”

b) az Olaszországra vonatkozó bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Tagállam: Olaszország

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 31. cikkének megfelelően
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0060) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,275251 E10,160212	2017.11.29.–2017.12.7.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0060) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,275251 E10,160212	2017.12.7.

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 31. cikkének megfelelően
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0061) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,273215 E10,15843	2017.11.29.–2017.12.7.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0061) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,273215 E10,15843	2017.12.7.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0062) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279373 E 10,243124	2017.11.29.–2017.12.7.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0062) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279373 E 10,243124	2017.12.7.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0063) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,244372 E10,19965	2017.11.29.–2017.12.7.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0063) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N 45,244372 E 10,19965	2017.12.7.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0064) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,551421 E9,742449	2017.11.27.–2017.12.5.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0064) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,551421 E9,742449	2017.12.5.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0065) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,247829 E10,173639	2017.11.28.–2017.12.6.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0065) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,247829 E10,173639	2017.12.6.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0066) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,314835 E10,183902	2017.11.29.–2017.12.7.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0066) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,314835 E10,183902	2017.12.7.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0067) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,268601 E10,198274	2017.11.30.–2017.12.8.

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 31. cikkének megfelelően
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0067) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,268601 E10,198274	2017.12.8.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0068) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,287212 E10,211417	2017.11.30.–2017.12.8.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0068) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,287212 E10,211417	2017.12.8.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0069) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,257394 E10,236272	2017.12.1.–2017.12.9.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0069) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,257394 E10,236272	2017.12.9.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0070) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,294615 E10,262587	2017.12.5.–2017.12.13.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0070) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,294615 E10,262587	2017.12.13.
— The area of the parts of Piemonte Region (ADNS 17/0071) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,028312 E8,129643	2017.12.2.–2017.12.10.
— The area of the parts of Piemonte Region (ADNS 17/0071) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,028312 E8,129643	2017.12.10.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0072) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279698 E10,2546060	2017.12.3.–2017.12.11.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0072) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,279698 E10,2546060	2017.12.11.
— The area of the parts of Lazio Region (ADNS 17/0073) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N41,933396 E12,82672	2017.11.27.–2017.12.5.
— The area of the parts of Lazio Region (ADNS 17/0073) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N41,933396 E12,82672	2017.12.5.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0074) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,221999 E10,142106	2017.12.3.–2017.12.11.

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 31. cikkének megfelelően
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0074) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,221999 E10,142106	2017.12.11.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	2017.12.8.–2017.12.16.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0075) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,297588 E10,221751	2017.12.16.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0076) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,280826 E10,219352	2017.12.7.–2017.12.15.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0076) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,280826 E10,219352	2017.12.15.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0077) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,264774 E10,205204	2017.12.6.–2017.12.14.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0077) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,264774 E10,205204	2017.12.14.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0078) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,267177 E10,233081	2017.12.6.–2017.12.14.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0078) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,267177 E10,233081	2017.12.14.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0079) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,291849 E10,220940	2017.12.7.–2017.12.15.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0079) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45,291849 E10,220940	2017.12.15.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	2017.12.17.–2017.12.25.
— The area of the parts of Lombardia Region (ADNS 17/0080) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.259133 E10.317484	2017.12.25.

A következőket magában foglaló terület:	Az alkalmazási időszak vége a 2005/94/EK irányelv 31. cikkének megfelelően
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) contained within a circle of radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	2017.12.30.–2018.1.7.
— The area of the parts of Veneto Region (ADNS 17/0082) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of ten kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N45.707605 E11.947517	2018.1.7.”

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOKKAL LÉTREHOZOTT SZERVEK ÁLTAL ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

**AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG ÉS AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK KÖZÖTTI KÖLCSÖNÖS
ELISMERÉSRŐL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁS ALAPJÁN LÉTREHOZOTT VEGYES BIZOTTSÁG
52/2017 HATÁROZATA**

(2017. november 24.)

**megfelelőségértékelő testületeknek az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati
mellékletbe történő felvételéről [2017/2290]**

A VEGYES BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Közösség és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös elismerésről szóló megállapodásra és különösen annak 7. és 14. cikkére,

mivel a vegyes bizottság feladata, hogy határozatot hozzon egy vagy több megfelelőségértékelő testület valamely ágazati mellékletbe való felvételéről,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. Az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati melléklet V. szakaszának „Az EK hozzáférése az USA piacához” oszlopában a megfelelőségértékelő testületek jegyzéke kiegészül az A. függelékben szereplő megfelelőségértékelő testülettel.
2. A felek megállapodtak az A. függelékben megnevezett megfelelőségértékelő testület jegyzékbe történő felvételének konkrét hatályáról, azaz arról, hogy mely termékek és megfelelőségértékelési eljárások érintettek, és azt fenntartják.

Ezt a két példányban készült határozatot a vegyes bizottság azon képviselői írják alá, akik meghatalmazással rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy a megállapodás módosítása céljából a felek részéről eljárjanak. E határozat az utolsó aláírás napján lép hatályba.

az Amerikai Egyesült Államok nevében

James C. SANFORD

Aláírták Washingtonban, 2017. november 15-én.

az Európai Unió nevében

Ignacio IRUARRIZAGA

Aláírták Brüsszelben, 2017. november 24-én.

A. FÜGGELÉK

Az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati melléklet V. szakaszának „Az EK hozzáférése az USA piacához” oszlopában a megfelelőségértékelő testületek jegyzéke a következő EK-megfelelőségértékelő testülettel egészül ki

EMITECH Chassieu
7, rue Georges Méliès
69680 Chassieu
FRANCIAORSZÁG

**AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG ÉS AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK KÖZÖTTI KÖLCSONÖS
ELISMERÉSRŐL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁS ALAPJÁN LÉTREHOZOTT VEGYES BIZOTTSÁG
53/2017 HATÁROZATA**

(2017. november 24.)

**megfelelőségértékelő testületeknek az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati
mellékletbe történő felvételéről [2017/2291]**

A VEGYES BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Közösség és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös elismerésről szóló megállapodásra és különösen annak 7. és 14. cikkére,

mivel a vegyes bizottság feladata, hogy határozatot hozzon egy vagy több megfelelőségértékelő testület valamely ágazati mellékletbe való felvételéről,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. Az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati melléklet V. szakaszának „Az EK hozzáférése az USA piacához” oszlopában a megfelelőségértékelő testületek jegyzéke kiegészül az A. függelékben szereplő megfelelőségértékelő testülettel.
2. A felek megállapodtak az A. függelékben megnevezett megfelelőségértékelő testület jegyzékbe történő felvételének konkrét hatályáról, azaz arról, hogy mely termékek és megfelelőségértékelési eljárások érintettek, és azt fenntartják.

Ezt a két példányban készült határozatot a vegyes bizottság azon képviselői írják alá, akik meghatalmazással rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy a megállapodás módosítása céljából a felek részéről eljárjanak. E határozat az utolsó aláírás napján lép hatályba.

az Amerikai Egyesült Államok nevében

James C. SANFORD

Aláírták Washingtonban, 2017. november 15-én.

az Európai Unió nevében

Ignacio IRUARRIZAGA

Aláírták Brüsszelben, 2017. november 24-én.

A. FÜGGELÉK

Az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati melléklet V. szakaszának „Az EK hozzáférése az USA piacához” oszlopában a megfelelőségértékelő testületek jegyzéke a következő EK-megfelelőségértékelő testülettel egészül ki

CMC Centro Misura Compatibilità Srl
Via della Fisica, 20
36016 Thiene (VI)
ITALY

**AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG ÉS AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK KÖZÖTTI KÖLCSONÖS
ELSIMERÉSRŐL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁS ALAPJÁN LÉTREHOZOTT VEGYES BIZOTTSÁG
54/2017 HATÁROZATA**

(2017. november 24.)

**megfelelőségértékelő testületeknek az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati
mellékletbe történő felvételéről [2017/2292]**

A VEGYES BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Közösség és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös elismerésről szóló megállapodásra és különösen annak 7. és 14. cikkére,

mivel a vegyes bizottság feladata, hogy határozatot hozzon egy vagy több megfelelőségértékelő testület valamely ágazati mellékletbe való felvételéről,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. Az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati melléklet V. szakaszának „Az EK hozzáférése az USA piacához” oszlopában a megfelelőségértékelő testületek jegyzéke kiegészül az A. függelékben szereplő megfelelőségértékelő testülettel.
2. A felek megállapodtak az A. függelékben megnevezett megfelelőségértékelő testület jegyzékbe történő felvételének konkrét hatályáról, azaz arról, hogy mely termékek és megfelelőségértékelési eljárások érintettek, és azt fenntartják.

Ezt a két példányban készült határozatot a vegyes bizottság azon képviselői írják alá, akik meghatalmazással rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy a megállapodás módosítása céljából a felek részéről eljárjanak. Ez a határozat az utolsó aláírás napján lép hatályba.

az Amerikai Egyesült Államok nevében

James C. SANFORD

Aláírták Washingtonban, 2017. november 15-én.

az Európai Unió nevében

Ignacio IRUARRIZAGA

Aláírták Brüsszelben, 2017. november 24-én.

A. FÜGGELÉK

Az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó ágazati melléklet V. szakaszának „Az EK hozzáférése az USA piacához” oszlopában a megfelelőségértékelő testületek jegyzéke a következő EK-megfelelőségértékelő testülettel egészül ki

Emilab Srl
Via F.lli Solari 5/A
33020 Amaro (UD)
OLASZORSZÁG

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU